

1
Pezani & Abisung
Diku
Jawabaya 1968
Tipe ini digunakan

Chousardet
Candur
Xe.

1
G. J. ...
D. ...
1828
...
...

XC.
K. ...
...

Μηνος Οροδωρεως.

« ΕΚΑΝΑ ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΜΟΥ.

- Γόν Ελλάδας
- Γόν ~~Εκτελεστικου~~ ανδρωπος
- Γόν Πρεσβυτου η Διπλωματικου Νομοδωρου
- Γόν Βουλευτου
- Γόν αλλου Νομου

Το ταχυτοχυνητηνε Πραυτηνιου του Μηνος
του Μηνος Οροδωρεως στο Β' Τετταριον Έκταριον
Αθηνων

(Εισαγωγη: Να χυνηνη το Διακοσμητικον περτατο)

Ο Μηνος Οροδωρεως διαδωκεν στο 99 λαου
επου απο το Β' Τετταριον Έκταριον Αθηνων το ..αδου
κατα.. το ορασε ειχε διαπερσει τον Βουλευτην, πε
απο το περτατο του 21^{ου} Απριλιου. Κατω απο
δουλογοι βουδουρ, η διου - η ταχου οι τετοις ζητω
την διου στο Έκταριον - ταχυτοχυνητηνε αρετου
στο 60^{ου} του. Η ταχυτοχυνητηνε ερεσε στο ημερο
καη στο Λαυδινω. Η ποιητην του ειναι οβωρε
ημερο, γιατι η ταχυτοχυνητηνε δεν εινε ο ερεσο
ρο, εινε οτω αιδαρε το διακοσμητικον του

Handwritten text at the top of the page, possibly a name or title, written upside down.

"EVANA TO KATHON MOY"

- for (name)
- for (name)
- for (name)
- for (name)
- for (name)
- for (name)

To the Honorable the U.S. Senate
 and the Honorable the U.S. House of Representatives

(Enclosed for the Secretary of the Senate)
 Owing to the fact that the
 Commission on the Administration of
 Justice has been unable to
 complete its report, the
 Commission on the Administration of
 Justice has the honor to
 submit herewith a preliminary
 report on the subject of
 the organization of the
 Federal Judiciary.

κατάφευγα από χαρτέδες της χούντας. -- Έτσι, τρεμά από το όνομα των τσετσένων δεν αναδύονται υαρά και τρεμής χρέους του Νεοδίας και του Σινοβίτσε χόιεται τίσα από Δορυλο Νότιος όσα γένη ε Μινυς και ε Δαρρσζιός συνίπορος του Υειστόπορος Αεσυρόπολος αναίονται Δουτόγια ^{εί ποινής άνω των 6 μηνών} ~~ερωτοδίους και~~

Ο Μινυς καταδικάστηκε ^{ερωτοδίους και} είντην. (γιατί ήταν γεν παρανομία) γό το άδυστα. τε από τον 'λαίο το 1963, δια ήτες ήτοι ήν έαυθός η διατοροία γεν έαέδο. Είσε διαίωπε νό ύποδής έτος, 15 ήτες ήτοι ήν καταδίουτο, Ότην ο Μινυς δεν ίαυγε από το διαίωπε η έτέθως γιατι θείωότου γεν παρανομία και δη ήροαθε νό έφραυότ έτις άετίς γό νό έαέδη έτος... και νό συητόδ. Το Β' Τετρίκι έτε- τζιο άαυυέρεε, άστόσο, έτις 22 Ιανουαρίου, ήν έτεροι του βόν έφυεη ποεί έσο που ήταν έυρε- όστη, ή το διαίωποστίνό έα... αί άπορόδής των Παττήχιοδίουτων δεν είχαν νοποτέπως υαυοποιότ πεός τούτοη... Νίωσ από άετίς ήν νοτιμίστης διατίμης κρεβόταν η ποόθιος η κοήτας νό η- ελορία ής ποινής γό μέγέτρο από 6 ήτες έαέως, έτοι άοτε νό υόρεη το νοτινό ποόθια γό ήν άπορως τώ Μινυ. Ο Δορυλος που έίχε ήνι γό έζωτρεμό γό ήν άπόδής τώ Μινυ άναυοβε η κοήτα τά ποεί ήτες γό ήν άπόρως του, και νό έος τω τεπο νό τόν πρεκόθς γό... ήτες έίντην, που ή τόσο ποημό, τεπο έζώημε το ποόστια

Χειροποίητα ὁ Παραδόσιμος. Τὸ ἔκτερο φησὶ
τὴν ποιὴν εἶναι γνήστου ἀπὸ 6 τινος καὶ ὁ Μιμνυ
ἀπέδωκε ἐξέδρου εἰς 27 Ιανουαρίου.

Ὁ Μιμνυ εἶναι τῆρε ἐξέδρου ἐπὶ αἰετῆρας
νοτιῶν ἀνδρῶν. Δὲν ἔχει ἀληθευτῶς γὰρ τὴν
πορῆσιν τοῦ νότου σοφ τὴν ὁποῖα διήραξε -
κατὰ τὴν χάριε- κτήματα εἰς ἴσους τῶν Παισι-
τιμῶν Μετάρου. Ἀλλὰς διήραξε ἡ προσηγορία
τοῦ. εἶναι δὲ πῶτε ἰσοδύναμοι, ἀλλὰ οὐκ ἴσους
ἔχουν εἰς ἑαυτοῖς, τὸν ὄγκον καὶ τὴν ἰσότητά.
Ἡ χάριε, ὅμως, ἐπιδικῶναι τὴν καὶ τῶν νότων
ἀληθευτῶν. Ἐπιβεβαιῶναι ὅτι τὸ κατὰ τὸν ὁ-
κελὸς κατὰ ἐξουσίαν, καὶ ὅτι ἡ ἀληθεία τοῦ
Μιμνυ τὸ ἐνίσχυον τὴν αἰετῆρας ὑποσημαίνει τὴν ἄφρο-
σύνην ἐναντίον τοῦ.

Ποιῶν εἰς ἄδινε ἀπέδωκεν καὶ δοδιδου τὸ εἶδος.
Ὁ ἀρχὸς τοῦ Π.Μ. εἶναι ἐξέδρου, ἐπὶ αἰετῆρας.
οἱ καὶ τὸ ἀρχὸς τοῦ εἶναι εἰς ἑαυτοῖς. Ἄρα ὁ
ἀρχὸς τοῦ ἐξουσίαν, ἀν δὲ τὸν πρῶτον
ἰσοδύναμοι.

Ἐπὶ αἰετῆρας αὐτὸ παιδί ὁ Μιμνυ ἀνιδεῖ
ὄντι φησὶ. ἔτσι δὲν ἔχει ἰσοδύναμοι αὐτοῖς καὶ
τὴν ἰσότητά τοῦ φέρουσαι αὐτοῖς οἱ ποτῆς, αἰετῶν
κατὰ ἀπόδοιο συμβόλιον, - τὸ ὅποιο ὑποσημαίνει
ἡ χάριε καὶ τὸ χειροποίητος ἔστιν ἐπισημαίνει,
τῆς - γὰρ καὶ πρῶτον εἰς ἀφροσύνην. Ὁ Μιμνυ
ὁδοδύναμοι ἀνιδεῖ καὶ τὸ ἀληθευτῶν ἰσοδύναμοι

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or document. The text is written on aged, yellowed paper and is oriented vertically. The script is dense and difficult to decipher due to its cursive nature and the angle of the page. The text appears to be a personal communication, possibly a letter or a report, given the use of pronouns and the overall structure. The paper shows signs of wear, including creases and discoloration, particularly at the top and bottom edges.

χάριτε νό του αθηνάϊκω.

Αυτή η περίστασις γέγονε τῷ Μίμνῳ ἔπειτα πρῶτα
ἀφ' ὧν ἔλαβεν τὴν χάριν. Ὁ Ἰωνάκιος ἢ Διονυσίου
κατακλιθεὶς, ἤματι τῷ Ἰπποκράτει ἢ
Ἰπποκράτει ἢ Ἰπποκράτει ἢ Ἰπποκράτει ἢ Ἰπποκράτει
τῆς Ἰωνίας, εἶπε ὡς τὸ αἴτιον ἢ Ἰπποκράτει
ἀφ' ὧν ἔλαβεν

... Ὁ Ὀδοῦρῳ δὲν ἐπρόβλεπε αἰτιολογῆσαι
τι. Τὸς δὲ ἔπειτα τὴν χάριν νό ἀφ' ὧν ἔλαβεν
αὐτὸς τὴν ἀποφασίαν. Ὁ δὲ νό ἔπειτα ἔλαβεν
ὅτι δὲν ἔλαβεν τὸν νό ἔπειτα ἔλαβεν
ὅτι τὸς ἀφ' ὧν ἔλαβεν, εἶπε τῷ νό ἔπειτα ἔλαβεν.

... Ἄς δὲ ἔπειτα αὐτὸ, εἶπε ἢ Ἰπποκράτει

... Ἄς ὁ Ὀδοῦρῳ εἰπὼν ὡς ἀφ' ὧν ἔλαβεν
νό ἐπρόβλεπε αἰτιολογῆσαι, τὸν νό
ἔπειτα νό ἔπειτα ἔλαβεν ἢ Ἰπποκράτει.

Ἐπὶ τῆς δὲ τῶν ἀφ' ὧν ἔλαβεν, ὁ Μίμνος
πρόβλεπε τὸ τὸ ἀφ' ὧν ἔλαβεν τὸ πρῶτον. Τὸ πρῶτον
νό τὸς ἀφ' ὧν ἔλαβεν, ἢ ἔπειτα ἔπειτα ἔλαβεν ὅτι
ἀφ' ὧν ἔλαβεν, ἢ ἔπειτα ἔπειτα ἔλαβεν ὅτι
τὸ ἰδανὸν ὡς ὅτι ἔπειτα ἔπειτα ἔλαβεν ἢ ἔπειτα ἔπειτα ἔλαβεν
καρῖνι ἔπειτα ἔπειτα ἔλαβεν ἢ ἔπειτα ἔπειτα ἔλαβεν
ὅτι ἔπειτα ἔπειτα ἔλαβεν ἢ ἔπειτα ἔπειτα ἔλαβεν
πρῶτον ὅτι ἔπειτα ἔπειτα ἔλαβεν, ἢ ἔπειτα ἔπειτα ἔλαβεν
πρῶτον ἢ ἔπειτα ἔπειτα ἔλαβεν, ὁ Μίμνος ἔπειτα ἔπειτα ἔλαβεν
ἔπειτα ἔπειτα ἔλαβεν, ἢ ἔπειτα ἔπειτα ἔλαβεν
νό ἔπειτα ἔπειτα ἔλαβεν, ἢ ἔπειτα ἔπειτα ἔλαβεν
νό ἔπειτα ἔπειτα ἔλαβεν.

Ἰπποκράτει
Μίμνος ἢ ἔπειτα ἔπειτα ἔλαβεν
ἢ ἔπειτα ἔπειτα ἔλαβεν

Handwritten text at the top of the page, oriented upside down relative to the rest of the document.

Main body of handwritten text in the upper half of the page, continuing the upside-down orientation.

Main body of handwritten text in the lower half of the page, continuing the upside-down orientation.

Πρακτικά της Α' Διύσης

Κατηγορητήριο: Ότι στις 4 Απριλίου 1965 σε συκέντρωση στον κινηματογράφο "Γκλόρια", διαδωλωτής, και ίδιος ο Μίκης Θεοδωράκης, επέτρεψαν στη γωνία των οδών Ήπουράτος και Αναδελφίας, έναντι του αστυφύλακα Γεωργίου Νικολάου Κωστάκη.

Πρόεδρος: Καλείται ο Μάρτυς Γεώργιος Κωστάκης.
Οι άλλοι μάρτυρες να πιάσουν έξω.

Μάρτυς: Η διαταγή που είχαμε ήτο να αποφεύγουμε κατά το δυνατό τις συγκεντρώσεις και να μην επιχειρούμε να γίνουν συγκεντρώσεις. Και στις διαμαρτυρίες για το Βιετνάμ οι εντολές ήταν να πιάνομε όλο μπορούμε αυτές που φαινόταν να είναι οι υποκινητές της συγκεντρώσεως και να τους απομονώνουμε για να απο-

6

φύγουμε τις ευμεταίσιες. "Έτσι όταν είδα ένα νεαρό
παι προσπαθούσε να παρασύρει τους άλλους σε
συμμέντηρω και να ευμεροτήση διαδιδλωί, τόν
έπιασα επ' αυτοφύρω. Έκτινη τή στιγμή μέ πλη-
σίασε ό ματιγοραμένος, ό κ. Θεόδωρακας, και
μου λέει: « Τι συμβαίνει; ». Αποτέλεσμα τής
επιθέσεως του ήτο να διαφύγη ό συλληφθείς.

Εισαγγελλής: Γι αυτό σε πλησίασε ό ματιγοραμένος;

Μάρτυς: Ή πρόθεσι του ήτο να ν' αφήσουμε τόν
διαδιδλωτή. Δεν είχαμε άλλο τίποτε να μοιράσου-
με. Με πλησίασε και μου είπε: " Βουλευτής. Βου-
λευτής Θεόδωρακας. Αφήστε τον.. "

Εισαγγελλής: Και έπρεπε να τόν αφήσεις;

Μάρτυς: Βεβαίως. Μάλιστα. Εγώ προσπαθώ να
τόν συματάω τόν νεαρό, άλλα ή παρεμβάσι
των ματιγοραμένων με έμανε να τόν αφήσω.

Συμφορος: Κιριε μαρτυς, επειδή έχει πιαστεί πολύς
χρόνος, μήπως κάνετε σύχισι με άλλον;

Μάρτυς: Όχι, όχι. Ήταν ό Θεόδωρακας..

Συμφορος: Μήπως θυμόσαστε αν ήρδατε σε επαγή
με άλλον;

Μάρτυς: Όχι, όχι.

Συμφορος: Είδεθ βεβαιος γι αυτό;

Μάρτυς: Ναι. Δέν ζγω ίσως αν ό κ. Θεόδωρακας με
αναγνωριζει τώρα, διότι, τίσοι παι ειρισταν εκθ
πέρα, αϊτε μαν δθ δθ με γνωριζε...

ΤΟ ΚΑΘΕΛΟ, ΤΟΥ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑ
 ΤΟΥ ΕΣΣΕΙ ΤΩΝ ΔΙΑΔΗΛΩΤΗ

Πρόεδρος: Καλείται ο μάρτυς ασφυλάξ (το όνομα δη
 ανήγεται σὺν ταυνία).

Μάρτυς: Μὲν εἰδοποιήσαν σὺν μεγαλῆτι ὅτι γινόνταν διαδή-
 λωσὴ σὺν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Ἀκαδημίας καὶ Ἰππευρά-
 τως. Πήγαμε νὰ τὴν διαλύσωμε. Ἦσαν μαρμιά τριανταριά.
 Ἐπεὶ ἓνας ἀσφυλάκος συνέλαβε κάποιον διαδηλωτὴ ὁ
 διαδηλωτὴς στριγγίλε. Τότε ἐπενέβη ὁ ματυρορούμενος
 γιὰ νὰ ἀπελευθέρωσιν τὸν συλληφθέντα. Ἐδωκε μὲν ἔπαυ
 σὶν τὸ μαπέλλο τοῦ ἀσφυλάκου καὶ ἔρεσε τὸ μαπέλλο
 τοῦ ἀσφυλάκου κατῶ. Καταλάβετε; καὶ διὰ τοῦ τρῶ-
 που αὐτοῦ ἐπέτυχεν νὰ διαφύγῃ ὁ διαδηλωτὴς ὁ ὁποῖός
 εἶχε συλληφθῆ. Βρῆμε, δηλαδὴ, εὐκαιρία ὁ διαδηλωτὴς
 νὰ ἀποδράσῃ.

Πρόεδρος: Ἦσαν παρὼν ὁ ματυρορούμενος;

Μάρτυς: Ὁ ματυρορούμενος ἦταν παρὼν. δὲν ἔφαρτε
 γι' αὐτὸ μαρμιά ἀμφιβολία.

Πρόεδρος: Πρὶν κτυπήσῃ ὁ ματυρορούμενος τὰ ἀσφυλάκα,
 διατηρήσῃ τίποτε μεταξὺ τῶν ματυρορούμενων καὶ τῶν
 ἀσφυλάκων αὐτῶ;

Μάρτυς: Δὲν αὐτοὶ νὰ γίνετα, εὐχόμενος. Δὲ κορυ-
 λαίης εἶπεν ἐπεὶ εὐμετερωμένοι γιὰ νὰ διαλύσωμε
 τὰς διαδηλωτὰς. Ἐπεὶ, πρὶν σὲν κωρο, διατηρηθήκε
 αὐτὴ ἡ κατάστασις.

Γραμματεὺς: Ἀπὸ αὐτῶν πῶς ἀπελευθέρωθε, ἢ ἐπεμβάσις
 τοῦ κ. Θεόδωρακη εἶνε γιὰ νὰ ἀφῇ ἑλεῖθρος ὁ
 συλληφθὴς;

Μάρτυς: Αὐτὸς ἦτο ὁ ὁμοῖος: νὰ ἀφῇ ἑλεῖθρος ὁ

διαδελωτής.

Συμφορος: Κύριε Μάρτυς, είπατε προηγουμένως ότι ο κ. Θεοδωράκης ήτο μόνος εις τό σμητήριον αυτό;

Μάρτυς: Ήτο μέ άλλος διαδελωτής...

Συμφορος: Είπατε αιώρη ότι εις τό σμητήριον εκείνο ήρχην σμηνηωδή έπεισόδια. Οτι έπιμυρατάσε εκεί ένχς άναβρασιός...

Μάρτυς: Μάλιστα. Εις τό σμητήριον εκείνο.

Συμφορος: Παριστατο είσαγγελτής;

Μάρτυς: Έκείνην τήν στιγμήν εις τό σμητήριον εκείνο ήλθ ήτο Είσαγγελτής, δηλαδή εις τήν διασταίρμειν τήν όδω Πανεπιστημίου και Ήπουράτους.

"ΔΕΝ ΤΑ ΕΙΔΑ ΑΥΤΑ
ΜΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΜΟΥ"

Από τόν Πρόέδρο μαλείται ό μάρτυς άστυφίλαξ ή άστυφίλαξ (όνομα και βαθμός άστυφίλαξ όστιν ταινία)

Πρόεδρος: Είσατε παρών όχην έγινε τό έπεισόδιο αυτό;

Μάρτυς: Όταν έφτάσαμε εκεί, στη "Γκλόρια", τελείωνε ή συνέλευσις και ό κ. Θεοδωράκης έφυγε έπι κερταλής μας όμιλος φοιτητών. Βρήμε σίν όδω Πανεπιστημίου και μόλις πύχε εκεί οι φοιτητές φωνάζανε τά ύνδύματά τους "Ένα-ένο-τέσσερα" και "δημοκρατία". Εγώ μαζί μέ τούς άλλους διέβραμε τούς φοιτητές. Έπει έκτύπησε έναν άστυφίλαξα στο κεφαλι ματί ήχε σλλάθει έναν διαδελωτή. Μέ τήν ήκαιρία αυτή έφυγε ό διαδελωτής. Εν συνεχεία ήρθε εκεί ό ίδιος ό είσαγγελτής, ό όποιος τόν είθε του ματιμορφήμενο και αυτός τόν κατατόπισε. Αργό-

9

τέρα ο αστυφύλακος ο ίδιος μοί τα είπε. Εγώ, βέβαια, δεν τα είδα αυτά με τα μάτια μου....

... ΤΟΝ ΕΡΡΑΠΙΣΕ

Μάρτυς (τάταρος στην σκιά, αστυφύλαξ, το όνομά του δὴ αμείβεται καθόλου στην ταινία): Τὴν ἡμέρα πᾶς συνέβη τὸ ἐπίπεδο εἰχαριτ συμπεριφορῆς στὸν χῆρο πρὸ τῆς ἑδνικῆς βιβλιοθήκης γιὰ τὴ συμπεριφορῆς τῆς Ε.Φ.Ε.Ε. πᾶς γινώταν στὸ δάατρο "Γκλόρια". Γιὰ μιὰ στιγμή διηπίστωσα ὅτι στὴν ὁδὸ ἡπουματάς εἶχαν συμπεριφορῆς οἱ φοιτηταί. Πῆχαριτ λοιπὸν ἐπιτολή νὰ διαλύσωμιε τὴς συμπεριφορῆς. Εἰμι πῆρα τὴν πλέυρα πρὸς τὰ κᾶτω, τὴν Πανεπιστημίου. Εἶδα ἐκεῖ τὸν κ. Θεοδωρακῆ, στὸ μίση τοῦ καταστρώματος τῆς ὁδοῦ, περιστοιχιζόμενον ἀπὸ κερμιέ δμωαριά ἄτομα. Γιὰ μιὰ στιγμή θέλωμι τὰ χειρῶνα κωστακῆ — ο ὁποῖος ἦταν κερμιέ μεταξὺ τῶν φοιτητῶν — καὶ θέλωμι νὰ ἔχη ἐγκωσσε τὸ χεῖρ του ὁ κ. Θεοδωρακῆς ὁ ὁποῖος κερμιέ ἐρραπισσε τὸν αστυφύλακα. Ἐν κερμιέ, ἐπὶσε τὸ κερμιέ τῶν αστυφύλακῶν κᾶτω. Τὴν ἡμέρα ἐκείνη, ἐν πᾶσι περιπτώσι, ἐπρὸ κερμιέσε. ἦταν κερμιέ ὁ Εἰσερχομῆς ἐκεῖ...

Ἡ Ἀπολογία τοῦ Θεοδωρακῆ

"ΚΑΙ ἈΛΛΗΤΕ ΜΙΟΥ ΕΡΩΣΕ ΛΑΚΤΙΣΜΑ ΕΝΑΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΤΕ
ΚΑΙ ἈΝΤΙ ΝΑ ΤΟΥ ΚΑΛΩΣ ΜΗΝΥΣΗ ΤΟΥ ΧΑΡΙΣ ΕΝΑ ΔΙΕΚΟ"

Θεοδωρακῆς: Τὴν ἡμέρα ἐκείνη εἶχα ἀναγγελλῆ μιὰ συμπεριφορῆς τῆς Ε.Φ.Ε.Ε. γιὰ τὸ Βιετναμ. Πῆχα. ἔκ ἐκείνη τὴν ὁποῖα τὸ μυστήριον. Γίνεται μιὰ συμπεριφορῆς τὸ μυστήριον, στὴν ὁποῖα πῆχα. Εἶνα λαδερνο, εἶνα φηδῆς ὅτι τὸ ἐπίπεδο εἶνε ὅτι συμπεριφορῆς αὐτῆς.

Τὸ βραδύ, στὴν βεωλῆ, ἔχρη μιὰ ἐπιτροπὴ φοιτητῶν νὰ μιὰς καταγγεῖλει ὅτι ἀσυννομιμα ὁφρανα εἶχαν

Είσελθε στο κύριο της Λέσχης των Φοιτητών. Σχηματίστηκε τότε μια επιτροπή βουλευτών από τον κ. Λαζακό της "Επιθεωρικής Κέντρα" και από εμένα για να δώ τα πράγματα επί τόπου. Και πήγαμε επί τόπου.

Τό επεισόδιο έλαβε κυρία αιρεσίως σή διασταύρωση Ιππουράτους και Αποδοχίας, απέναντι από τη Λέσχη. Έκει, στο πλήρες μιν απέναντι από τη Λέσχη ήταν ένας είκοξ-γελής έν ύπηρεσία — τό όνομά του δέν τό θυμάμαι — και Αστυνομικοί διηδονταί. Πήγαμε λοιπόν προς τόν α. Είκοξγελέα και ευχητάσαμε γιά τά θέματα αυτά: γιά τά αστυνομικά όργανα πού ήταν μέσα στή Λέσχη, έν άλλα ήταν έξω κλπ.

Η κατάσταση ήταν ή εξής: δέν υπήρχε συμφώνηση. Ελάχιστοι φοιτηταί ήταν στο πετοδρόμιο απέναντι από αυτό στο οποίο ήμασταν έμετες, ο είκοξγελής και οι Αστυνομικοί διηδονταί. και τό μέσον τής όδου ήταν κατελλημμένο από αστυνομικούς έν στολή. Σε μία στιγμή αντιλαμβάνομαι τόν ιδιόκτητο γραμματέα μου, έναν φοιτηταί, ~~Πέτρο~~ ^{Γιάννη Πέτρολη} ~~Πέτρο~~ ^{Πέτρολη} ο οποίος από απέναντι θέλησε να έρθη προς εμένα, για να μιη μιλήσει. Τού λέω: "Έλα εδώ". Όταν έμασε τρία βήματα, τόν ανηραβαν κυριολεκτικώς και άρχισαν να τόν χτυπούν. ~~Από τούτο~~ Διαμαρτυρήθημα στών Είκοξγελέα δηκδούτες προς αϊτόν και αμετάως περιουσιδύθημα από φοιτηταί. και άρχισα να τού λέω: "Είναι ιδιόκτητος γραμματέας μου. Παρακαλώ, να τόν ελιδερώσετε." Καποιος αστυνομικός διηδοντής έδωσε δικταγή να τόν απεληθερώσουν και τόν άφησαν.

Έπι πού μιλήσα με τόν αστυνομικό διηδοντή, έχθημα ένα λαιτιέρα σάν κνήμη μου πού ή έμασε και

κούτσαινα επί ένα μήνα περίπου. Ήγρισα αιτιατάως και είδα έναν ασφυλάμα δίπλα μου. Μετά λέει ο εισαγγελέης: «Κάνε τον μήνυση». Και έκανα μήνυση. Αυτό είναι. Τίποτα άλλο.

Πρόεδρος: Έστίς δὲ κτυπήσατε τὸν ασφυλάμα;

Θεοδωράκης: Κίριε Πρόεδρε, νά εἶς πῶ. Δι' ασφυλιεῖς ἀρχὴ ζέσαν πολὺ καλὰ ὅτι καὶ ἄλλης φορὴς ἔχω ἄτκτι λαυτιέματα. Συμπεριφεμένα, εἶναι μιὰ ἱστορία πολὺ γνωσὴ σὺν Ἀστυνομία, ὅτι κάποτε μετ' ἔδωσα ἕνα λαυτιέμα ἑνὸς ασφυλάμας καὶ ἀντὶ τῶ καὶ κἀν μὴνυση τῶ χάριεα ἕνα δίδω μου τὴν ἄλλη μερὰ. Αὐτὸς μοῦ ἔδωσε κλωτσιὰ, ἐγὼ τῶ ἔδωσα δίσκο. Δεῦ εἶναι σὸ ἴδος μου, στὸν χαραυτῖρα μου, νά λαυτιῶ...

Πρόεδρος: Προσπαθῆ νά τὸν διαμώψει.

Θεοδωράκης: .... Πολλὴ φορὴς με' ἔχουν λαυτισεῖ, με' ἔχουν ρίξει μαῖτω, με' ἔχουν μολωπισεῖ, ἀλλὰ, οὐδέποτε, οὔτε καν ἀντιστέκομαι, διότι αὐτὰ εἶναι παιδιμῆ πράγματα. Ὅταν ἔχω μάλιστα καὶ τριάντα ἀνδρῖτους γύρω. Ἐπειτα, ζέρω ὅτι εἶναι ἀστυνομικὰ ὄργανα, ζέρω τὴ δέξυ τους, δὴ ἀντιδιωῦ ποτὲ μαζί τους. Ἐζέρω ὅτι κἀνουν ἕνα μαδῖκον φλιβερό. ~~Ἐτ' αὐτὸ ποτὲ δὴν ἔχω δώσει ἀφρηκτῖς, ποτὲ δὴν ἔχω κἀν τιποτὰ. Αὐτὰ εἶναι γνωστὰ ἀπὸ πολλὴ παλιὰ.~~ Τότες φορὴς πει' ἔχω πατεῖ σὸ Νοσοκομῖτιο καὶ ὄμης...

Πρόεδρος (διαμώψτη): Τότε αὐτοὶ πει' λένε ὅτι κτυπήσατε ἀστυνομικὸ, φέμματα λένε;

Θεοδωράκης: Τὸ λένε γιὰ ἀντιπαρασπορῖο. Ὁ εισαγγελέης μετ' εἶπε νά κἀν μὴνυση.

Πρόεδρος: Ἐβόνατε μήνυση;

Θεοδωράκης: Ναι, ἕνα μὴνυση. Δὴ τὴν παραμολιθῖεα

όμως, γιατί αυτό το πράγμα ήταν πάρα πολύ εύκολο...

Είδαγγελτός: Καλά, εδώ μας είπαν ότι έπρεπε το καπέλλο
του άστυφύλακα, τέσα πράγματα. Όλα φέμματα είναι;

Θόδωρακας: Μά βιά, είπα και' αρχίω ότι υπήρχαν μάρτυ-
ρες: η παρουσία του διηδυνητή της Ασυμφίας και
η παρουσία του Είδαγγελτός, ό οποίος μάλιστα μου εί-
πε "κάνε το μίνουα".

(Γιό την υπόθεση αυτή, το Διαδικαστήριο ευσ-
εύξε ένοχο τον κατηγορούμενο "διό αντίθετον
κατό της Αρκύς και εξαφράς ζωφαιμίας βε-
βαι.. και τού επίβολλε γιό την πρώτη περίπτωση.
67, ποιμή ευχαίσεως τεσσάρων τινών, γιό την
δευτέρη περίπτωση ποιμή ευχαίσεως ενός τινός,
και κατό συγχώνυτον, Αοινή ευχαίσεως 4½ τινών)

ήμεις, και ούτως ή άλλως, ημεσδήποτε...

Εξελίχθηκε: Κατά την εποχή που ήμουν οι έτοιμοι να περπατήσω
και σκεπάζω, τότε υπέλαβα, ότι όλα φέχονται είναι

Προβλεπόμενα: Πράγματι είναι να μην είναι οι ευνοϊκές φάσεις

ήδη: Η υποκειμενική αντίληψη και η κατανομή των

ή υποκειμενική αντίληψη, ο οποίος ημεσδήποτε και οι

πε "να είναι ημεσδήποτε"

(Το να είναι ούτως ή άλλως, το ημεσδήποτε είναι)

Ενός έτους και να μην υπολογισθεί "για την εποχή"

νατο να είναι, να είναι, να είναι, να είναι, να είναι

και να είναι, να είναι, να είναι, να είναι, να είναι

να είναι, να είναι, να είναι, να είναι, να είναι

να είναι, να είναι, να είναι, να είναι, να είναι

να είναι, να είναι, να είναι, να είναι, να είναι

" ΤΟ ΑΔΙΚΗΜΑ ΔΙΑ ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ ΤΩΝ ΣΥΜΜΕΛΕΘΑΝΕ
ΔΕΝ ΜΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ "

Κατηγορητήριο: "Ο Θεόδωράκης κατηγορείται "ότι οργάνωσε παρά-
νομη διαφήμιση στην εκλογική του περιφέρεια, στον Άγιο
Ιωάννη Ρέντη της Πετραιά, κατά τη διάρκεια προεκλο-
γικής του Περιφέρειας στις εκλογές του 1964

Συμμόρφος (εφεξής μαρίουρα): Είναι άδικο της το φαινόμενο, βου-
λευτής, περιφερειών στην εκλογική του περιφέρεια, να συνδράμει-

Dr. Dinn

"TO ADMINISTER AS TO OTHER TOWNSHIP OFFICERS"
 "DER MAZ ENHÄNDEL"

Kantonverwaltung: 18. September 1884
 Nach dem Tode des am 18. September 1884
 im Alter von 70 Jahren verstorbenen
 Herrn Dr. Dinn, welcher am 18. September 1884
 im Alter von 70 Jahren verstorben, sein
 Amt als Schultheiss der Gemeinde
 Ennensbüren (ehemalige Gemeinde) an
 Herrn Dr. Dinn übertragen worden ist,

ται από έναν αριθμό προσώπων;

Μάρτυς: Ναι, είναι αδύνατο...

Συζητητής: Κατ' αρχήν, ήταν η έκλογική του περιφέρεια;

Μάρτυς: Ίσως να ήταν...

Συζητητής: Καλώς. Καθ' ύμιν ήταν αδύνατο. Δεύτερον: Αιτή-
η διαδίλωσις των 40 προσώπων τα οποία συνωθήσαντο καί
ἀπό 10 μικρά παιδιά, ἐνδυμείσθη. κύριε μάρτυς, ὅτι ἐπι-
γαινε πρὸς τὰ γραφεία τοῦ κόμματος τῆς ΕΔΑ;

Μάρτυς: ... δὲν ξέρω..

Συζητητής: Μαρά τὴν συχομυθίαν πᾶν εἶχατε μὲ τὸν κ. Θεο-
δωράκη οἶ, εἶπε ὅτι ἐπιγαινε σὰ γραφεία τῆς ΕΔΑ..

Μάρτυς: Δὲν ἐνδυμῶμαι...

Συζητητής: Ἐὰν συνεχίζοταν αὐτὴ ἡ διαδίλωσις δὲ κατέληξε
ἐκτὶ; Ἐρωτῶ διὰ τὴν γήμεν οὗς ἐνδέξιμένην ἀναπο-
δότησως μὲ τὰ γεγονότα. Μετέβαιναν πρὸς τὴ ἐκτὶ;

Μάρτυς: Βεβαίως μετέβαιναν...

Συζητητής: Καί ἡ τελευταία μου ἐρώτησις. Μαρά τὸ κατη-
γορητήριον: «Ὁ Θεοδωράκης πητύβησε τὴν ἀρχὴν ἐπὶ
ἰδιωγίῳ ὑφ' ἑμῶν εἰς τὸ γήμεν καὶ συνελήφθη μί-
λιστα πρὸς βεβαίωσιν ἀδικήματος διαπραχθέντος ὑπ' αὐτῶν,
ταύτέστιν συμμοχότως παρανόμων διαδιδώστων». Διατί
δὲ τὰ μαλαλοῖσατε τὴν πρᾶσιν αὐτῶν;

... και από τον οφθαλμολόγο...

... : Ναι, είναι αμυγδαλίτις...

... : Κατά την εξέταση των αμυγδαλών...

... : Όχι, δεν είναι...

... : Κατά την εξέταση των αμυγδαλών...

... : Η κατάσταση των αμυγδαλών...

... : Η κατάσταση των αμυγδαλών...

... : Η κατάσταση των αμυγδαλών...

... : Όχι, δεν είναι...

... : Κατά την εξέταση των αμυγδαλών...

... : Η κατάσταση των αμυγδαλών...

... : Όχι, δεν είναι...

... : Κατά την εξέταση των αμυγδαλών...

... : Η κατάσταση των αμυγδαλών...

... : Η κατάσταση των αμυγδαλών...

... : Όχι, δεν είναι...

... : Κατά την εξέταση των αμυγδαλών...

... : Η κατάσταση των αμυγδαλών...

... : Η κατάσταση των αμυγδαλών...

... : Η κατάσταση των αμυγδαλών...

... : Η κατάσταση των αμυγδαλών...

... : Η κατάσταση των αμυγδαλών...

Μάρτυς: Για ποιο;

Ευήμορος: Διά τὴν πράξιν αὐτὴν, διὰ τὸ ἀδίκωμα αὐτὸ
διὰ τὸ ὅποιον τὸν συνελάβατε;

Μάρτυς: Ἐγὼ οὐκ, κηρύττω διὰ τὴν ἐξέβριεσιν.

Ευήμορος: Δηλαδή, τότε, τὸ ἀδίκωμα διὰ τὸ ὅποιον τὸν συν-
ελάβατε, τι ἀπέβη;

Μάρτυς: Τὸ ἀδίκωμα, διὰ τὸ ὅποιον τὸν συνελάβαμε, δὲ
μᾶς ἄδιαφέρει. Ἡσχολήθημι μόνον μετὰ τὴν ἐξέβριεσιν...

Ευήμορος: Ἐχὼ μίαν ἐμφασίαν αὐτὸ διὰ τὸ διωκτικόν.
Ἀλλὰ καὶ ἐσθὶς δὲ μισοῦσθε νὰ παρέχετε μίαν
ἐξήγησιν.

Μάρτυς: Ἦτο, φαίνονται, τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς καὶ αἱ ἐπιχαί.

Η ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΒΕΘΘΩΡΑΚΗ

" ΜΕ ΕΣΥΡΑΝ, ΜΕ ΕΞΕΦΕΧΙΣΑΝ, ΜΟΥ
ΕΠΑΝΑΝ ΙΑΘΡΟΝΙΜΕΣ ΛΑΒΕΣ "

Θεόδωρος: Ἐγὼ, προσωπικῶς, ἔμαθα ἐκατονταδὲς τέτοιαι
περιπτώσεις σὲ ἕλην τὴν περιφέρειαν τοῦ Πιτραϊᾶ. Συμ-
κομμένα, δηκτικῶς πολὺ καλὰ αὐτὸ τὸ γεγονός, τὸ ὁ-
ποῖο κατ' ἀρχὴν ἐβη τὸ ἀπόηγμα. Δηλαδή, σὲ ἐργά-
σιμ ὥρα.

Φύγαμε ἀπὸ τὸ Ἐπιλογικὸ Κέντρο Πιτραϊᾶς μετὰ ἕνα αὐτο-
κίνητο καὶ πύγαμε σὲ μιά βουνοκία. Εἰμασταν 4-5 ἀπο-

μα, έμν και οι κορτουκοί παραγοντες, οι μορματισμοί απ' αυτες, της ανοικίας. Πέρασαμε μετέξ από δρόμους με εργασις πολυματοικις. και αις εργασις πολυματοικις, εκειν της ώρα, ηταν μόνο γυναικες και παιδιά. Γι αιού και οι μαρτυρες μιταντ ολο για μυκτιό-παιδα. Λόγω της παρασίας της διωγς μου οάν συνδέτη, η περίοδια είχε πάρτι έναν πανηγυριού χαρακτήρα : τα παιδιά τραγουδούαν, μου τραγουδούαν αυτόγραφα. Έτσι, τελείως αποτοφίαστοι, πυγαίναμε προς τό Κέντρο της Ε.Δ.Α. πού ηταν ~~στη~~ σιμ πλατσία όπου δα μιταν ~~στα~~ σις 7.30 μ.μ. η συμμετρωνή, μαυονιού, σε κλεισίό κύρο. Η ώρα ηταν περίπου 6.30 μ.μ. Έσφιφα τόν δρόμο και σε 200 περίπου μέτρα, στο βάθος της πλατίας, είδα τό εμλογιό κέντρο της Ε.Δ.Α., όπου υπήρχε και ένα μετάρφονο πού έπαιτε τραγούδια μου.

Άριστρά, υπήρχε τό Αστυνομικό Τμήμα. Βλέπω τόν κώριο διοικητή, με πολιτιά, ηταν κί άλλοι δύο ματι τον με πολιτιά, πού μου λέει : " Στόπη ! οάν πηνάς ". Τού λέω : " Ποιός είσαι ; ». Αυτ λέει : « Αστυνομικός ». Τού λέω : « εθνή έχετε δικαίωμα να μου απαγορίσετε να περάσω. Είμαι υποψήφιος βουλευτής και πυγαίνο στό Έμλογιό Κέντρο όπου δα γνη συμμετρωνή. Ευτελή ένα νόμιμο δικαίωμα πού έχω. »

Πρίν προλάβω να πελάσω, έπρεσαν επάνω σις γυναικες και αρχεαν να τις χτυπούν. Μια γυναίκα, ηταν και έμνος, σάλωθηκε στό νοσοκομείο. Ο κώριος διοικητής, προσωπιώς, με τόν κύριον αίτιόν με τα μαλαίμα πού ματέθηκε

ὡς μάρτυς — τὸν ἀκριβήθηνα ὄριον — μετ' ἔπιασαν καὶ μετ' ἔβουραν
 σὺν Ἀποστολικῷ Τριῦμα περὶ τὰ 100 μέτρα. Μετ' ἔβουραν, μετ'
 ἐξέσχισαν, μετ' ἔβουραν ἰσπανικῆς λαβῆς. Ἦσαν, ~~τότε παλαιά,~~
~~ἐποφύγιος βουλήτης, αὐτὸς πάλ' ἦσαν τῆς ἀποστολῆς,~~ δύο
 μέτρα ἕως, καὶ νὰ στένονται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο...

Φυσικά, τὸς εἶπα ὅτι εἶναι φασίστας, ὅταν φερνοῦνται ἐπὶ.
 Δὲν τὸς εἶπα τίποτα ἄλλο. Μιὰ καὶ δὲν μποροῦν νὰ κἀνω
 διαφοροποιήματα, μπιῦμαρε σὺν Ἀποστολικῷ Τριῦμα. Μετ' ἔβουραν
 μετ' ἔβουραν σὺν κρατυγύριον. Δὲν μετ' εἶπαν τίποτα. Μετὰ ἀπὸ
 μετ' ἔβουραν μετ' ἔβουραν σὺν γραφῆ τοῦ ὁ κ. διοικητῆς. Ἦσαν
 τελείως ἀλλαγμένοι.

Μετ' ἔβουραν: " Λυπαῖμαι εὐλιπρινῶν κίριε θεοδωράκη μετ' ὅτι
 σὺν ἐπι. Γνωρίζετε ὅτι ἡ ἀληθεία μας εἶναι δύσκολη, δὲν ζέ-
 ραμετ' ἐπὶ ἐπιθῆς καμικιά φορά πῶς νὰ φερνοῦμε. Πάντως,
 εὖς λέω ὅτι λυπαῖμαι ».

Τὸ λέω: " Ἄντι νὰ λυπαῖσαι δὲ ἐπῆρτε νὰ νερῆστε
 πὺ μετ' ἔβουραν σ' αὐτὰ τὰ χάλια ».

Λέει: " Πράγματι, ἔχετε δικυο. Γιά μενα δὲ σὺν ἐπι
 τίποτα ἀπολύτως, τὸ ἔχω ξεχάσει. Ἐπιθῆς γι' ἀφύπνισμα
 νὰ νάνετε; δὲ μὲν νάνετε μίνισης; "

Ἐπιθῆς τοῦ λέω: " Ἐφόσον τὸ ξεχάσατε, ἐπιθῆς δὲ ἔχαμε
 καμικιά διαφορά ματ' ἔβουραν, ὡς πῶς δὲν ἀληθῆς λέγειν τὸ
 ἐπιθῆς δὲ ». Ὅσοι καὶ ἐπῆρτε.

" ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΕΙΜΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ ΕΞΩ
 ΚΑΙ ΟΧΙ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ "

18

δὴν τοῦ ἔνανα μίνουα. Θέ μπορούσα νά τῷ κἀνω γὰ συμφαιτεῖς
βλάβη καὶ λοιπά, ἀλλὰ δὴν τοῦ ἔνανα μίνουα. Ὁ ἴδιος κωνέυησε
ἐπὶ ἓνα τρίτο μαζί μου φιδιμώτατα, σὸ γραφίον του, καὶ
παράβηχθηκε δι' αὐτὰ πὸ ἔναμε ἦταν πέρα ἀπὸ τὰ καδὴ-
κουτὰ του. καὶ, αἰ μὴ ἐπιτρέπεται, θελω νά προσέτω ἕν δὴ
εἶναι σὸ ἦθος μου καὶ σὶς ἀρχὴς μου νά διαπληρωθῶμαι μὲ
τὴν Ἀσσομῖα.

καὶτ' φορά πὸν μαριγορῖδημα, ἦμεν τὸ θεμα. Θέ μπορούσα
νά εἶμαι μαριγορος ἐδῶ καὶ ὄχι μαριγοραῖμενος. Ἐπεσα
θεμα τῆς κατῆς μου πίστης.

Εἰσαγγελῆς: Οἱ ὑποψήφιοι βουλῆται πρέπει νά συζητηθῶνται
μὲ τὴν Ἀσσομῖα πολὺ καλά.

Θεοδωράκις: Ἐχω κἀντι διαμῶνις περιόδης καὶ καὶ τέτοιο
δὴ συνθῆ ποτὲ. καὶ τὴν ἕμτρα ἐκτὴν διασταυρῖδημα
μὲ περιόδης ἄλλων ὑποψήφιων σὶς ἀποῖς δὴ συνθῆ ἵποτα.

Εἰσαγγελῆς: κατὰ υ. Θεοδωράκι, αἰς ὑποδοῦμε ὅτι ὁ υ. διοι-
κυῖς δὴ ἔρηθη νά εἶναι τὰ νῦν αὐτὰ. Ἐστῆς ἔρηθη νά τὸν
βρίσεται;

Θεοδωράκις: Μὰ δὴ τὸν ἔβρισα. Διαμαρτυρῖδημα. Μὲ ἔστησαν
ἐπὶ 100 μέτρα.

Εἰσαγγελῆς: Ἡ συζητήσεως εἰς ἔρηθη νά διαλυθῆ. Ὁ ἄνθρω-
πος ἐντελῶστα διαταγῆς

Θεοδωράκις: Ὁχι, κύριε Εἰσαγγελῆ. δὴ ἐντελῶστα διαταγῆς.
Ἀποδοξῆ εἶναι δι' ὄχι μόνο δὴ μὴ ἔνανε μίνουα γ' αὐτὸ τὸ

Ein Teil dieses Buches, der in demselben Jahre erschienen ist, ist
 durch den Druck sehr verunreinigt worden. In demselben Jahre
 ist ein Teil dieses Buches, der in demselben Jahre erschienen ist,
 durch den Druck sehr verunreinigt worden. In demselben Jahre
 ist ein Teil dieses Buches, der in demselben Jahre erschienen ist,
 durch den Druck sehr verunreinigt worden. In demselben Jahre
 ist ein Teil dieses Buches, der in demselben Jahre erschienen ist,
 durch den Druck sehr verunreinigt worden. In demselben Jahre

Ein Teil dieses Buches, der in demselben Jahre erschienen ist,
 durch den Druck sehr verunreinigt worden. In demselben Jahre
 ist ein Teil dieses Buches, der in demselben Jahre erschienen ist,
 durch den Druck sehr verunreinigt worden. In demselben Jahre

Ein Teil dieses Buches, der in demselben Jahre erschienen ist,
 durch den Druck sehr verunreinigt worden. In demselben Jahre

Ein Teil dieses Buches, der in demselben Jahre erschienen ist,
 durch den Druck sehr verunreinigt worden. In demselben Jahre
 ist ein Teil dieses Buches, der in demselben Jahre erschienen ist,
 durch den Druck sehr verunreinigt worden. In demselben Jahre
 ist ein Teil dieses Buches, der in demselben Jahre erschienen ist,
 durch den Druck sehr verunreinigt worden. In demselben Jahre

Ein Teil dieses Buches, der in demselben Jahre erschienen ist,
 durch den Druck sehr verunreinigt worden. In demselben Jahre

Ein Teil dieses Buches, der in demselben Jahre erschienen ist,
 durch den Druck sehr verunreinigt worden. In demselben Jahre
 ist ein Teil dieses Buches, der in demselben Jahre erschienen ist,
 durch den Druck sehr verunreinigt worden. In demselben Jahre

πραγμα αλλά με ότι μου ζήτησε συγγνώμη ο υ. διοικητής γιά ό,τι έκανε. και είπε "λυσίμακα πολύ γιά ό,τι έγινε".

Συζητησες : Έν τω μακρογραφητικώ αναφέρεται ότι ο μακρογραφικός έπε έτα είπε ένω προηγήτο ει το τμήμα και ό μαρτυρ μακρογραφίας έβθθαιωσεν έπί λέξει : "τον υπόδημα θβαιω ει το τμήμα". ενττω, αυτό είναι υπεραλαμώδης διά να κριθώ ταινω, έάν ύ - πύρχε άντιστάσις κατά τής αρχής. διότι προετιμένον πεί όρχόνον κρατικώ έντρώπιος ούχι νομίμως, δη δυνατό να γνη ύαν λόγι πεί "Αρχής". ενττω αυτό είναι το πρός έρτηναν. και αυτό είναι το όποιον μαρ' έφοχήν προέμψεν εις τή διαδρασίαν και ει τής παραθέσης τω μαρτυρος και ει τω μακρογραφικώ και ει τής απολογίας τω μακρογραφικώ.

και εκεινον ει το όποιον δέν έβδω άπάντως από το ύπύ - θνον κρατικώ όργανον είναι : ο θτοδωραίως συνδήςδη δι έν όρισμένην άδιμψια. δυοίν δάκτρων. δη ύπαρχει μεση λέξις. "Η το άδιμψια διά το όποιον συντρίφηδη ήτο βοβαρόν, δικαιολογήσε τήν εύληψιν και έρησε να ματαμινυθώ, άλλως έκοιτη παράβασις μαδημονος, ή ήτο άπλήν πρόβχημα, παρανόμως τόν συντλαβέν, δι ό και δη τόν ματεμίνυσε. "Οπότε, το άσυννομικώ όργανον παρθέη τα μαδημονα τής δημοτίας του ει τή πρώτην πειρώσειν κατά τή εύληψιν του και φυσικώ ήτο να μίν ύπαρχει πειρώσεις αρχής. Είπε μίαν έξηγήσις : "Υπύρχε τή έποχήν ευθηνήν πύχρη έπιστασίας". και λέγω : το άδιμψια αυτό το ευδοκίμών είναι άρμодиόμπος Μονομελοός. δη τόν ματεμίνυσεν έπ' αυτό και τόν ματεμίνυσεν διά πειρώσειν αρχής μετι 3 έτα;

(19)

Die erste Art der ...

Die zweite Art der ...

Die dritte Art der ...

Die vierte Art der ...

Die fünfte Art der ...

Die sechste Art der ...

Die siebte Art der ...

Die achte Art der ...

Die neunte Art der ...

Die zehnte Art der ...

Die elfte Art der ...

Die zwölfte Art der ...

Die dreizehnte Art der ...

Die vierzehnte Art der ...

Die fünfzehnte Art der ...

Die sechzehnte Art der ...

Die siebzehnte Art der ...

Die achtzehnte Art der ...

Die neunzehnte Art der ...

Die zwanzigste Art der ...

Die einundzwanzigste Art der ...

Die zweiundzwanzigste Art der ...

ζεντύς, ἔνα ἀπὸ τὰ δύο. Καὶ τὸν ἀντὶλαβε δι' ἀδίκωμα διὰ
 τὸ ὁποῖον ἐδικαιολογήτο ματαμίμους, διατι δὴ τὸν ματαμίμους;
 διὰ νὰ ἔχομεν ζι; Ἀποδίδιν τῆς νομιμότητος. Ἐγὼ λέγω ὅτι ἡ
~~ἐνέργεια~~ ἐνέργεια τῆς ἀρχῆς ἦτο μὴ νόμιμος. Μὲ ἐντλαβὴν πα-
 ρανόμους, διότι δὴ μὲ ματαμίμους. δὴ ἔχω ἐγὼ βάρος ἀπο-
 δίδοντας νὰ ἀποδίδω ὅτι δὴ ἔταγμα. Ἄς ἐβθβαίνετο τὸ
 ἀδίκωμα, ἄς εἰσέρχην εἰς δίκην, ἄς ματαδικασθῶμαι, νὰ
 κριθῆ ἡ νομιμότης τῆς ἐνέργειας τῆς ἀρχῆς. Διότι, κὴν δὴ
 εἶναι νόμιμος ἡ ἐνέργεια τῆς ἀρχῆς, δὴν πειθυρίζεται ἡ
 Ἀρχή. Ἡ Ἀρχή ἔς τοιαύτη προσβάλλεται μόνον ὅταν ὁ
 φορέτης ἐνέργειᾳ ἄλλος τῆς πλαισίου τῆς νομιμότητος καὶ
 τῆς ἀρμοδιότητων του. θιμαιοῦται λοιπὸν ὁ ματαμορφώμενος
 νὰ ὑποσυρίζῃ ὅπωςδὴποτε, καὶ δὴ βαρύνεται μὲ τὴν
 ἀποδίδιν περαιτέρω, οἱ οὐκὶ νόμιμος ἐντληθῆ.

Ἐρικῶν: Βασεὶ ποῖου δικαιώματος ἡ Ἀρχή συμπεριφέρεται
 κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἰς Βουλτικῶν ὅταν ἔχη τὴν δυνατότητα
 νὰ διαλύσῃ τοὺς διαδίκλους ποι δὴ εἶναι παρὰ μόνον 40;
 διατι συλλαμβάνουν τὸν ματαμορφώμενο; ἐντίστητε τῆ
 διαδίκλων ὁ ὑποψήφιος βουλευτής; Ἡ τῆ ἐντίστησαν οἱ
 ὁπαδοὶ του, ὁποῖτε θιμαιοῦται τῆς Ἀρχῆς ἦτο νὰ συλλάβῃ
 ἕνα ἀπὸ αὐτὰς ἢ νὰ μαρτυ ὁποιαδὴποτε ἐνέργεια;

Συλλαμβάνουν τὸν βουλτικῶν παρανόμους. Ποιά εἶναι ἡ
 εἰδή τῆς; Ἀδικαιολογημένους ἀντιφά. Ἐάν ἡ ἀντιφάσις
 του εἶναι ὑπερβολικῆ, σὺς εἰδὲτ οἱ μόναι ἀρμοδοὶ νὰ τὸ
 κρινετε καὶ νὰ φροδεψέστε. Ἐάν νόμιμος ἐντλαμβάνετο,

δὴν θὰ μπορούσα νὰ θυγῶ αὐτὰ ποὶ θυγῶ. Ἐνδοχομένως
 δὲ μπορούσα νὰ ἐπιμαθεῶ ποιά ζενα μετρίαν εὐχρίων
 λόγῳ τῆς ὀπωδύποτε βίας καὶ βαρβαροῦ μεταχει-
 ρεῖς του. Ἐ προτιμῶ ὅμως ὄχι. ἔχει δικαίωμα ὁ
 κατεργασμένος νὰ τίπῃ; Ποιά εἶναι ἡ πράξις διὰ τῆς
 ὁποίας συνεδέχθην; Ποῦ εἶναι; δὴν εἶναι δυνατόν νὰ
 ὑποσυριγῶ εἰς τῆς περιπτώσειν αὐτῶν ὅτι ἔχομεν πει-
 ῖθρῖον Ἀρχῆς.

δὴν θὰ ἐπέλθῃ πρακτικῶς εἰς τὸ περιλάλητον θέμα τοῦ
 φορέως καὶ τῆς Αρχῆς. Πιστεύω ὅμως εἰς τὸ δικαίωμα
 τοῦ πολίτου νὰ ἀνδίσταται κατὰ τῆς παρασῆμων
 ἐπιτηδεῶν τῆς διοικήσεως. Εἶναι δικαίωμα τὸ ὁποῖον
 κατεκλήθη μὲ πολλὰς κινήσεως, τοῦ ὁποῖου τὴν ἐφαρμογὴν
 ζετῆς εἰδέξατε.

διὸ νὰ μὴ μίση καμμία εὐθύς καὶ καμμία δίχορος
 μίσημ εἰς αὐτὸ τὸ θέμα: Ἐξέου τῆς Αρχῆς, ὅταν ἡ
 Αρχὴ ἐπιτετὶ νομίμως. καὶ ὑπερασπίσου τῆς ἀξιοπρε-
 πτιῶν σου, ὑπερασπίσου τὰς ἀρχὰς τοῦ κράτους δικαίου,
 διὰν ἡ διοικήσις παρανομήτῃ.

Γ. ΔΙΚΗ

Κατηγορητήριο: Ο Μίμνυς Θεοδωρέου κατηγορείται
 γιὰ "πρεβερίων ἀρκύς" διότι ~~ἐπέβη~~ ~~ἐπέβη~~ γόν
 Βουκεφίης καὶ Πρωίδου κ' Δ. Ν. Λοκρέου εἶχε
 -παύ πρὸ τοῦ πρεβερικότητος- γείνηται ἐν τῷ πρε-
 βερικῆ γόν ἐπιτείδας διαταραχόμενος γιὰ τὴν βουκεφί-
 κῆ ἐπιθῶν τοῦ εἰσαγγελέως Χαλίου κ' Λιοπῆ ἐνοπιοντῶν
 Λοκρεοειδῶν. Ὁ κ' Λιοπῆς παριστάμενος ἐν τῷ βουκεφί-
 κῆ διαταραχόμενος πρὸ τοῦ λαμπρῶν εἶχε
 χυτίσει αὐτὸν ἐν τῷ διαδοχῆς. Ἐν ἀπουχίσει
 τοῦ βουκεφί, πρὸ τῆν ἐπιτείδα Αὐρεοῦ, ὁ κ' Λιοπῆς
 εἶπε ὅτι ὁ διαδοχῆς πρὸ τοῦ ἐπιθῶν ἦταν "πρεβ-
 ερῆς Λοκρέου". Ἐπιταρῆζοντας αὐτῶν ἡ δίκη ἐστὶν
 πρὸ τῆν τοῦ πρῶτον Ἰουλιῶν ἡ Διαιθεσίης. καὶ διαταρῆζοντας
 γιὰ ἐπιτείδας- ὁ Μίμνυς τῆν γόν "Διαιθεσίης κατὰ τῆν
 Διαιθεσίης".

Θεοδωρέου: Κίριε Πρόεδρε, ἀπὸ τοῦ περικείμενου τῆς βουκεφίης
 τοῦ κ' Λιοπῆ εἶπεν ὅτι ἡ "Δημοκρατικῆ Νεολαία
 Λοκρεοειδῶν", τῆς ὁποίας ἦμουν πρόεδρος, βυμοφανεῖται
 καὶ φιλία ἀπὸ τῆς κατὰ ἐνός ἐπιθῶν. Ὁ κ' Λιοπῆς
 ἰχυρίζεται ὅτι ἐπέβη ~~ἐπέβη~~ ἐπιθῶν.

Πρόεδρος: Δὲν ἐπέβη ἐπιθῶν;

Θεοδωράκης: Έδεδυ ἐπίδοτος. καί λέει ὅτι τὸν ἐπίδοτος ἦν
 ἄτομο μελαχροινό, ἀγνώστου ταυτότητος, "προφανῶς
 Λαμπράκης". Ἐφίνα ὅτι αὐτό τὸ "προφανῶς Λαμπράκης",
 ἀλλὰ μὲ ἄλλα λόγια ἓνα ἄτομο, ἓνα μαμοποιοῦ σοι-
 χτιῶ ἀγνώστου ταυτότητος "προφανῶς Κρις" ἃς ποῦμε,
 ἠδηγοῦσε σὺ ὅτι "πᾶς Κρις μαμοποιός". Νομίζω, λοιπόν,
 ὅτι τὸ "προφανῶς Λαμπράκης" δὴ ἔστι ἀντάξιο ἐνὸς
 δικαστικοῦ ἐπιπροσώπου.

Φυσικά δὴ ἔβανα κρῖσις εἰς τὴν κρῖσις τῆς ^ἡΓεωργηλῆς.
 Ὁ κ. Λιαπῆς ἐπὶ τὴν τὰ καλῶς κριτικὰ του τὰ εἰσαγγελῆς.
 Ὁ κ. Λιαπῆς ἐμφανίσθημε νὰ ἀρνοῖ τὸ ἀξιωματῆρα του καὶ
 ἔδωκε συνέντευξη σὲ ἓνα μαμορὰ κομματικὸ ὄργανο. δὴ
 ἔδωκε συνέντευξη σὲ ὅλον τὸν τύπον, παρεχόμενος ἀ-
 πουλητικῆ συνέντευξη, σὲ μιὰ ἐποχὴ ἐπὶ τὸν κομματικῆ
 παιδῶν, σὲ ἓνα κομματικὸ ὄργανο τῆς ἡλικίας Δεξιάς. Αὐ-
 τὴ ἡ ἐντύχη δὴ συμβεβῆται μὲ τὴν ιδιότητά του
 ὡς εἰσαγγελῆς. καὶ δὴ μποροῦσα ἔχῃ νὰ ἀρνοῦμαι τὸ ὅτι
 εὐδὴς ἐκωφαντικῶ, ἀπὸ τὰ ἐπὶ τὴν κριτικὴ ἐνὸς εἰσαγγε-
 λῆς, ἡ ὄργανοι τῆς ὁποίας ἡμεῖς Πρόεδρος, κυρίως
 ὁ εἰσαγγελῆς αὐτός νὰ ἔχη σοικῆ γὰ τὸ ποῖός ἦσαν
 αὐτός ὁ ἀγνώστος, ὁ "προφανῶς Λαμπράκης".

Τὴν ἀπάντησιν τὴν ἔδωκε ὁ κ. Λιαπῆς, διότι ὁ κ. Λιαπῆς,
 ἀρχότατα, συνέλαβε προσωπικῶς τὸν δόρασις ὁ ὁποῖός ἐδί-
 καστικῶ καὶ ἀπὸ τῆς ὁποίας ὅτι ἦσαν στέλεχος τῆς ὀργάνωσιν
 τῆς ἑνώσεως Κέντρου.

Επίσημα και ως βουλευτής και ως πρόεδρος της Δημοκρατίας Νεολαίας Λαμπράκη αλλά και ως απλός Έλληνα πολίτης.

"ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΘΕΜΑ ΗΘΙΚΟ,
ΕΙΝΑΙ ΘΕΜΑ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ "

Πρόεδρος: "Ετσι όμως όπως τό είπατε στο τηλεγράφημά σας δέν αναγνωρίζετε τόν είδηγελέτα δάσ άτομο, λέτε ότι ή Είδηγγελιού Αρχή έχει καταρρανώσει τό άδίκημά της.

Θεοδωράκης: Νομίζω ότι ο υ. είδηγγελέτα πρώτος έξέχασε ότι είναι είδηγγελέτα.

Πρόεδρος: Είναι γεγονός ότι ο υ. είδηγγελέτα έδέχθη μίαν Έπί-
θεσιν. Λοιπόν, αυτός βέβαια δέν είχε στοιχεία συμπεριμένα.
Έχετε τίν γνώμην ότι ήθετε ότι αυτός ποι τό έπετεύθη δέν
αίημε σίν όργανωσιν τίν Λαμπράκηδων και παρά ταυτε
είητ ότι άνηκε εί, αιδύν;

Θεοδωράκης: Αλλά έχετε τίν γνώμην ότι ή χρεία τίν λέξην
"προφανώς" είναι έπιτρεπτή; Νομίζετε ότι μπορεί ένας
είδηγγελέτα να όμολή πτεί άτόμοσ "άγνώστου ταυτότητος",
"προφανώς" τίν Λαμπράκηδων ή "προφανώς" μέλος τίν
ΕΡΕ, ή "προφανώς" μέλος τίν Ενώσεως Κέντρου; Από
τό "προφανώς", έβητ τό βλέπετε ότι είναι σωστό; Εμέ,
τουλάχιστον, τό κρινω ....

Πρόεδρος: Και νομίζετε έβητ ότι αυτό δάσ δίνε τό δικαίωμα
να προσβάλλετε τίν Είδηγγελιού Αρχήν;

Θεοδωράκης: Δέν προσέβαλα τῷ Εἰσαγγελίῳ Ἀρχή. Ἦταν ἀμυντικὴ ἢ ἐντῆγά μου, διότι ὁ κ. Μαυρῆς δὲν ἔβλεπε ἔγγραφο σὺ Ντολαία Λαμπράκη ἢ σὺ Ἰωάννη Διαιτουῦ, ἀλλὰ προβάλλεσε μὲ ἐπιώπωση δημόσια. Ἡ "Αμφιπόλις" διαβάτεται ἀπὸ δεκάδες χιλιάδες ἀναγνωστικὸ κοινόν. Δημιουργεῖται μὲ ἐπιώπωση. Ἔνα εἰσαγγελλῆς, ἐπισήμης, λέει ὅτι ἔνα μαυροποιοὺ στοιχεῖο εἶναι "προφανῶς" μέλος τῆς Ντολαίας Λαμπράκη. Ἐπῆρθε λοιπὸν καὶ ἐξήνῃ νὰ τῷ ἀπαντήσω ἀμειψῶς κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο. Δὲν εἶναι θέμα ἡθικόν, εἶναι θέμα οὐδιστικόν. Εἶχαμε μὲ ἐνορχηστρωμένη ἐπίθεση ἐναντίον τῆς Ὀργανώσεως πρὸς ἡμῶν Πρώτῳ καὶ ὁ αὐτὸς προσεῖδεται καὶ ἡ φωνὴ ἢ ἐπίσημῃ ἐνὸς εἰσαγγελλῆς.

"ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ κ. ΛΙΑΠΗ
 ΕἴΠΕΤΟ ΤΟ ΚΥΡΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΙΤΟΥΝΗΣ,"

Πρώτῳ: Νομίζετε ὅτι ἐντῆγάτε μὲ τὸν παραλλήλο τρόπο;

Θεοδωράκης: Σὰν βουλτικῆς, δὲν Πρώτῳ τῆς Ντολαίας Λαμπράκη, δὲν ἀπὸς πολίτης, ἔμεινα νῆς ἐπῆρθε νὰ ἐντῆγάς ἐτέι.

Πρώτῳ: Ὡστε ὁ μὰθε ἔνας πρὸς ἔχει ἔνα παράπονο ἐναντίον ἐνὸς κρατικῶν ὀργάνου, ἡπορῆ, κατὰ τῆς γῆρας, νὰ ἐντῆγά ὡπως ἔσεται;

Θεοδωράκης: Φυσικῶς. Βέβαια, δὲν ἦταν προσωπικῆς ἢ αὐτῆς μες. Ἦταν καθαρὰ πολιτικῆς. Καὶ ἔχομε πολλά τέτοια παραδείγματα. Ὅταν βλέπομε νὰ ζητεῖται ὄργανα.

Θεωρούμε: ότι προέβλεψε την Εισαγγελία Αθηνών ότι
 άφηναν ή ενήργησαν, όπως ο κ. Κωνσταντίνος ή άλλους
 έγγονοι των Ντολμας Καπυβάνη ή οι υιοί της δίδωσαν
 εύνοια, αλλά προέβλεπε και έντονον εμπόδιο. Η
 "Απόφαση" διαβάσαμε ότι διατάσσεται να αναμνησθεί
 κοινά. έντιμα ή και έντονον έντονον. Ένας έντιμος έντονος
 και, ήτοι ότι ένα μαρτυρία στοιχεία έντονον "πόρνο"
 ήτοι των Ντολμας Καπυβάνη. Έτσι με έντονον και έντονον
 να τον έντονον έντονον και τον έντονον. ότι έντονον
 ήτοι ήτοι, έντονον έντονον έντονον έντονον έντονον
 έντονον έντονον έντονον έντονον έντονον έντονον έντονον
 έντονον έντονον έντονον έντονον έντονον έντονον έντονον
 έντονον έντονον έντονον έντονον έντονον έντονον έντονον

"ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ ΤΟΥ Κ. ΚΑΠΥΒΑΝΗ
 ΕΠΙΤΟ ΤΟ ΚΑΡΟΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΗΜΙΑΣ"

Τρόπος: Νομίζω ότι έντιμος ή τον παραγγέλλω έντονον
 Θεωρούμε: ότι έντονον, έντονον έντονον έντονον έντονον
 έντονον έντονον, έντονον έντονον έντονον έντονον έντονον
 Τρόπος: "Με" ήτοι έντονον έντονον έντονον έντονον έντονον
 έντονον έντονον έντονον έντονον έντονον έντονον έντονον
 έντονον έντονον έντονον έντονον έντονον έντονον έντονον
 έντονον έντονον έντονον έντονον έντονον έντονον έντονον
 Θεωρούμε: Φορέας ή έντονον έντονον έντονον έντονον έντονον
 έντονον έντονον έντονον έντονον έντονον έντονον έντονον
 έντονον έντονον έντονον έντονον έντονον έντονον έντονον

26

διαστυμιά ή όργανα υφαιμιά, έχομε περιπτώσεις βουλητών
οι όποιοι μάνον επερωτώσις σή Βαυλή με κρίση της ιδί-
της τους ή λαϊκών ευπροσώπων.

Πρόεδρος: και νομίζτε ότι μπορούν να διγουν τό υώρος
της διαμοσύνης;

Θοδουράκης: Αυτιθέτως νομίζω ότι με τήν συνέντησιν τήν υφαιμιά
Λιαπή εδιγέτο τό υώρος της διαμοσύνης γενικά. Έγώ δέ
τό εδιγα καθόλου. δέν έυανα υφαιμιάς ής ής υφαιμιάς τή
κ. Λιαπή. Ο υ. Λιαπής παρήθη τά στοιχειώδη καθήκοντά του.
δέν έπρεπε, καθ' άρχήν, να δώση συνέντησιν σε μετ' έμφηκεία
κομματού. Έάν τήν έδινε π.χ. ής ής "Αύρι" — ής τό
πάρουμε καί άνάτοδα — δέν δά άνεμαλτίτο άμείως ής
τήν τάξιν; διότι καί ή "Αυρόπολις" αντιπροσωπεύη μετ'
συμπεριμενή παράταξη. και μέλιστα ο υ. Λιαπής έδωσε
τήν συνέντησιν σε μετ' έποχή έντόνων κομματικών ήρώ-
νων. Πώς λοιπόν ο Είσαγγελής, ή διαμοσύνη, ποι ήρήθη
νά ήρίεμεται ύπεράνω τήν κομμάτων, άναστατήται
εθώς στήν κομματική διαπάλη; Αυτό δέν τραυματίζη
τήν έννοια της διαμοσύνης ποι έχη ο καθε πολιτης
μέτα του; δέν τραυματίζη τήν έννοια της διαμοσύνης
σά μέλη της Ντολαιάς Λαμπράκη καί σταις αντιπάλους της;
Έπρεπε καί ήμέ να άπαντήσω μετ' άδια άμφισβή μέτα.
Νομίζω ότι μ' αυτό τήν τρόπο προσάτησα τήν έννοια της
διαμοσύνης, όπως έίχα καθήκον να πράξω ως βουλητής,
ως Πρόεδρος της Ντολαιάς Λαμπράκη ή όποία εδιγέτο.

Εἰσαγγελῆς: δὴ μὴ λέετε, ποῖο ἦτο "ὁ θλιβερό μαρτύριον
τῆς διαμοσύνης" ὅπως τὸ χαρακτυριστέ; τὸ ἦθος δὲ
ἐκαρακτυρίζεται ὡς λαμπράμις ὁ ἰσχυρὸς τῆς ἐπιπέδου
ἐκείνης; καὶ ποῖα δὲ ἦτο ἡ δικαιοσύνη ἐάν ἦτο ἕνας ἀγῶν
νῆος ἢ δημοκρατικῶς ἄλλος πολιτικῶς;

Θεοδωράκις: διότι ἐθιχτο ἔτσι ... συνδέεται μία πράξις...

Εἰσαγγελῆς (τὸν διαμύνηται): εὐρεθαιεῖ, νὰ πῶμε, οἱ
νῆοι νὰ ἀνέμουν σὺν λαμπράμις

Θεοδωράκις (γελάσωντας): Ἀπὸ μᾶς μολακίται ἂν νομίζετε
ὅτι ὅλοι οἱ νῆοι ἦσαν λαμπράμις. Ἄλλο αὐτὸ δὲ ἦσαν
ἀλλοῦς

Εἰσαγγελῆς: δὴ ἐνοουῶ αὐτό ....

Θεοδωράκις: Ὁ κ. Μανῆς συνδέει μὴν κακοποιοῦ
πράξι μετὰ τῆς ὀργάνωσιν μετὰ τῆς φράσιν "προφανῶς
λαμπράμις". τὸ "προφανῶς λαμπράμις" ἀπὸ ποῦ
θραίνεται; Πῶς μπορεῖ ἕνας ὁποιοσδήποτε λογικὸς ἄνθρωπος
νὰ συνδέσῃ μὴ πράξι κακοποιοῦ μετὰ τῆς Νηολαία
λαμπράμις;

Εἰσαγγελῆς: καὶ τὶ ἦσαν ὁ ἄλλος ὁ ὁποῖος ἀντιθέσθιν
ἐνοχος τῆς πράξιν;

Θεοδωράκις: Ἐπέλεχος τῆς Ἐνώσεως Κέντρου

Εἰσαγγελῆς: τὶ ἦσαν ἀλλοῦ καὶ ὁ ἄλλος, δημοκρατικῶς

Εισαγωγή: Ην ημετέροις το βιβλίον αναγράφεται
 μεν βραβείον "οὐκ ἐστὶν κακοποιήσας" τοῦ βίου
 ἐκατοντητάρου καὶ λατρεῖας ὁμοιωμένης τῆς εὐδοκίας
 εὐτυχίας; καὶ ταῦτα ὅσα ἡμεῖς ἐκείνῳ ἔχοντες
 ἄλλοι ἢ ἀπολαύσαντες ἄλλοι ἔχοντες;

Θεωρητικὸν: ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν ἵνα ἴδωμεν...
 ἐπιθυμοῦμεν (καὶ ἐπιθυμοῦμεν): ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν ἵνα
 ἴδωμεν ὅτι οἱ ἄλλοι καὶ ἡμεῖς λατρεῖας ἔχοντες
 ἄλλοι

Εἰσαγωγή: ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν...

Θεωρητικὸν: ὁ ἄλλος ἐπιθυμῶν ἵνα ἴδωμεν
 ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν ἵνα ἴδωμεν "οὐκ ἐστὶν
 κακοποιήσας" τοῦ βίου
 εὐτυχίας; καὶ ταῦτα ὅσα ἡμεῖς ἐκείνῳ ἔχοντες
 ἄλλοι ἢ ἀπολαύσαντες ἄλλοι ἔχοντες;

Θεωρητικὸν: ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν ἵνα ἴδωμεν...

Εἰσαγωγή: ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν ἵνα ἴδωμεν...

Θεωρητικὸν: ὁ ἄλλος ἐπιθυμῶν ἵνα ἴδωμεν...

Podirus ήταν οι εκείνος

Οδογράφος: Για όλη λοιπόν δεν έχω μαρτυρία διαφορά από το πραγμα.

Εισαγγελλής: "Η Έωση, Κέρων θα ήτο ή Λαμπράκης; Έτσι, τι το σκεπάζω; "Θεσπρό μαρτυρία της διαμαρτυρίας" είναι αυτό;

Οδογράφος: Να αποδοχθῆ. Να διασπῆ, να αποδοχθῆ και τότε να το πῆ αυτό ὁ υ. Λαμπρῆς.

Εισαγγελλής: Έτσι λοιπόν γιατί δὲν συζητάτε προς την γραμμὴ πῶς έπρεπε; Να πῆτε δι' δι' ἴσων Λαμπράκης. Να πῆτε: "Κυρίες Εισαγγελλῆς ναύτε λάθος δὲν υπάρχει ναύτε οὐκ ὁφείλωμας πῶς να' .... »

Οδογράφος (το δαιμόνιο) λέει δι' ἴσων ἐπὶ. Δὲν ἴσων και αὐ' εἶχε χυμῶν ὁ υ. Λαμπρῆς. Ὅχι βλῆτω ἕναν εἰσαγγελλῆ να' λέει ἢ φράση αὐτῆ...

Εισαγγελλής: Πάντως, κομπλιμέντο είναι το πράγμα... Ἡ συζήτηση πῶς ἔγινε...

Οδογράφος: Δὲν ἴσων, δὲν ἴσων. Ἐπὶ ἢ πρόφορος τῆς Ντολίας Λαμπράκης βλῆτω ἕναν εἰσαγγελλῆ να' συωφαντῆ. Να λέει δὲ "πὲ χυμῶν καὶ οὐκ ὄντος, ἀπὸ τὸν ταυτοῦτος, ὁ ὁποῖο προφανῆς εἶναι Λαμπράκης. "

Das ist ein ...

Erklärung: ...

Erklärung: ...

Erklärung: ...

Erklärung: ...

Erklärung: ...

Erklärung: ...

Erklärung: ...

Erklärung: ...

Erklärung: ...

Erklärung: ...

Πρόεδρος: ~~Εισαγγελέας~~ Προδότες είναι παιδί μου

Ουδωράκης: Μα δὴ μπορούμε νὰ κλέψουμε ἐπιδοτήσεις. Νὰ πῶ καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιδοτοῦ λοιπὸν, ὅτι κλέψαμε μὲ γνήσιες καὶ κωμικοποιεῖς τὴν γυναικα μου, "προφανῶς γὰρ" ...

Πρόεδρος: Πάρτε ἓνα σὶά μέτρα τῶν ἐπιδοτήσεων ὁ Εἰσαγγελλῆς. Ἐὰν δεχθῆτε τῆς τέτοια λύση δὴ μπορεῖ νὰ ἀρῆται γνήσιες ..

Ουδωράκης: "Ὅχι δὴ εἶναι γνήσιες

Πρόεδρος: ... καὶ νὰ πῶ "νομιμῶς εἶναι δὴ ἔτσι", ἔτσι ἐπὶ, "ὅ ... " ...

Ουδωράκης: Ὅχι. Θὰ τῶ κλέψω τὴν γυναῖκα μου. Θὰ τῶ κλέψω ἐνὶ δημοφιλῆ

Εἰσαγγελλῆς: Ὅχι, δὴ μπορεῖ νὰ τῶ κλέψω τὴν γυναῖκα μου

Πρόεδρος (διακόπτοντας τὸν Εἰσαγγελλῆ): Μπορεῖ νὰ τῶ κλέψω τὴν γυναῖκα μου, νὰ εἶς πῶ τότε. Ὅταν εἶς γινώσκει ὅτι δὴ εἶναι ἐνοχος, τὸν ἐνοχοποιεῖ. Τότε ἐθελῶς φευσιά. Νὰ τῶ κλέψω τὴν γυναῖκα μου. Ἀλλὰ πρὶν, ὅπως, νὰ διαλυθῶνται. Νὰ ἐπιμεράσῃς ἐπινοίας

Εἰσαγγελλῆς: εἶναι ἐπινοίας. λέει ὅτι δὴ εἶναι ...

Πρόεδρος (συμπαθῶς): ... "προφανῶς Λαμπράκης". Γι' αὐτὸ ἔβαλε καὶ τὸ "προφανῶς". Τὸ "προφανῶς",

δηλαδή, έχω την έννοια ότι "έχω πιστώσει ότι ~~είπα~~
 ήταν λαμπράκις". Τώρα, βέβαια, μπορεί να υπάρξει
 και ἀμφισβήτηση. Δεν λέει ότι "όπωςδήποτε" ήταν
 λαμπράκις.

Θοδωράκις: Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να ιδωθεί το
 πράγμα μέσα στην ατμόσφαιρα. Την εποχή αυτήν
 αν πρώτον ένα διπλότυπο αιτουμνησιού, έγραψε
 οι έφημερίδες, ή "Λευκόπολις", ότι "λαμπράκις
 άντησαν αιτουμνητό". Όλα τα έμειναν οι λαμπρά-
 κις. Υπήρχε ένα δυσμάντς κλίμα πάλι αναπτύσσεται
 ιδιαίτερα μέσα από την έφημερίδα στην οποία έδωσε
 τη συντηχή του ο κ. Ειδιγγελής. Διαρκώς φορά, ήφθη,
 μέ με συχνά γρηχίτη ολόκληρο ποτήρι.

Ειδιγγελής: Έ, όλοι οι Έλληνες πηρί λαμπράκις των
 όμιλάντων..

Θοδωράκις: Όταν λοιπόν ένας Ειδιγγελής σάν τον
 κ. Λιαπή πρόδεται τό θαύρος του δ' αλή τη
 άορχήσωση και μέλιστα χωρίς αητία, χωρίς
 λόγο, με άποθηκνύτη με' ό ίδιος δύο τμήντη αρρότητα
 ότι ό άγνωστος πάλι τον καλοποιήσε είναι ης
 Ένώθως Κέλευση, ότι έχη ευμασία αητό; Πως
 είναι δυνατόν ένας ανώτερος διμαστικός, ένας
 Ειδιγγελής, να προσβληθή την ιδιότητα ενός
 άτόμου, πριν τό ηνείδη. Είναι βαρύτατο αητό.

Ώαι και η δεικνύουσα μορφή μέσα στην πλάστιγγα
και τη μονοδικτή, μία παράδειγμα, τότε ...

Πρόεδρος: Έδω η δεικνύουσα μορφή είναι πρωτοφανή
ἐπιδοκίμω. Πήγε να κάνει το καλόν σου ο άνθρωπος
και έδωκε ἐπιδοκίμω.

Θεοδώρου: Το παράδειγμα. Αλλά αυτό δὲ σημαίνει
καθόλου ότι έπρεπε ἐπιδοκίμω οὐκ πολιτική ὀργάνωση να
εἰσπράξαμε αὐτὸ πὸς ἔγινε ἐπιδοκίμω τὴν ἡτέρα,
τὴν ποῖο λόγο;

Πρόεδρος: Ὅπως τὰ εἶπατε, προσηγορικῶς
τὸ ἀποδοκίμω τότε και ἀν ἀποδοκίμω ἐπιδοκίμω
ἐπιδοκίμω. Ἐγὼ δὲν εἶπατε; Τὸ ἀποδοκίμω τότε
αὐτὸ...

Θεοδώρου: Βεβαίως. Δὲν ἔγινε ἐπιδοκίμω
ἐπιδοκίμω τὴν ἐπιδοκίμω αὐτὸ πὸς εἶπε ...

Εἰσογγυλῆς: Ἦταν προσηγορικῶς τότε ...

Θεοδώρου: Ὅχι, δὲν ἔγινε ἐπιδοκίμω ἀν ὁ
υ. Μαρτῆς, εἰσογγυλῆς εἶχε δὲν ἐπιδοκίμω. Καὶ
ἐγὼ αὐτὴ τὴν προσηγορικῶς τὴν μεταφραστικῶς
τὴν προσηγορικῶς. ἐν τῷ προσηγορικῶς τῷ

Für den in Dimensionen hat eine gewisse

mit der Funktion, die nachfolgend ist ...

Proportional: Die Dimensionen sind durch den

Ergebnis. Die mit der Dimensionen in Beziehung

mit diesen Ergebnissen.

Proportional: Die nachfolgenden. Alle sind die

Ergebnisse der Funktion, die mit der Dimensionen

Ergebnisse sind mit diesen Ergebnissen

die sind ...

Proportional Die mit diesen Dimensionen

Ergebnisse sind mit diesen Dimensionen

Ergebnisse sind mit diesen Dimensionen

Ergebnisse

Proportional Die mit diesen Dimensionen

Ergebnisse sind mit diesen Dimensionen

Ergebnisse Die mit diesen Dimensionen

Ergebnisse sind mit diesen Dimensionen

Ergebnisse sind mit diesen Dimensionen

Ergebnisse sind mit diesen Dimensionen

Ergebnisse sind mit diesen Dimensionen

τὸς εἰσοφθεύειν Πυθιέτιοδινὴν Ἰανίον
 ἢ Λιανῆ, τὸ διαμαρτυροῦνται τὴν κατηγορίαν
 ἔνοχον καὶ τὸς ἐπιβόλη ποιῶν ὑπελαβίως πέντε κινῶν.
 Το διαμαρτυροῦνται καὶ τὸς ἐπιβόλη τῶν ἐπιβόλη
 ὡς ποιῶν πρὸς 150 δακ. ὑπελαβίως.

—|—

Γενεὴ ἀποφθεύει τὸς Μινυ γο τὴς τριῶν δυνῶν

Προδορεῦν: Τὸς ἀπὸ τῶν ἀφῶν τῶν ὁμοίων
 ἐδῶν, ὅσοι καὶ εὐκαταίερος δὲ εἶναι ὁ
 ἀδελφῶν ὁ ὁμοίος τοῦ κατηγῶν εἰς τὸ ἀφῶ,
 εἰς τὸ ἐπιβόλη καὶ ὡς, τὸς κατηγορίαν
 οἱ ὁμοίος τὸς ἀφῶ. Ὅσον ἴσῃ ὅτι
 ἢ πρὸς τὸς ἀφῶ ἀφῶ ἀφῶ τῶν ἐπῶ.
 Ζητήσῃ εἶδῶν. Το πρὸς ὅτι εἶναι, ~~τὸς ἀφῶ~~
 εἰς πρὸς τὸς ἀφῶ δὲ τὸς ἀφῶ
 ἀπὸ τῶν εἶδῶν τῶν

ἢ τὸς εἶδῶν, ἔκῃ καὶ τὸς ἀφῶ ἀφῶ
 ἴσῃ τὸς τῶν τῶν καὶ ἐπιβόλη. Οἱ
 εἶναι δὲ τὸς ἀφῶ τὸς ἀφῶ τῶν ἀφῶ
 ὡς, τὸς ἀφῶ τὸς ἀφῶ τὸς ἀφῶ

Die Geschichte

33

Die Geschichte der Welt ist eine Kette von Ursachen und Wirkungen. Die Natur ist das Fundament, auf dem die menschliche Gesellschaft erbaut ist. Die Wissenschaft ist das Werkzeug, mit dem wir die Geheimnisse der Natur entschlüsseln können. Die Kunst ist das Mittel, durch das wir die Schönheit der Welt in Form von Werken darstellen können. Die Philosophie ist die Suche nach der Wahrheit und dem Sinn des Lebens. Die Religion ist die Hoffnung auf ein besseres Leben nach dem Tod. Die Politik ist die Kunst, die Macht zu gebrauchen, um das Wohl der Bürger zu fördern. Die Wirtschaft ist die Art und Weise, wie wir unsere Ressourcen nutzen, um unsere Bedürfnisse zu befriedigen. Die Kultur ist das Ergebnis der menschlichen Kreativität und des Strebens nach Perfektion. Die Geschichte ist das Spiegelbild der menschlichen Natur und der menschlichen Handlung.

εξουδινεί, τοις βλαπτικαίς καί δυνάμειν των δι-
 τιοεινίας τιοτίνε αυτι η διητοιμει, κταται μινους
 διανομιασ ανων ηδω τη εναρξι του Μωυς
 ηρσ της εβραϊσδος, τοις εντεριφεν ηδω τισ υστρο
 οι ανους τοις εικαν τετλην αναγορως.

Η ιδιαι του εκει υμουσ, ανσ οσο εψη ενισαν
 και ανσ οσο ενισαν εβρηε τουσ αιμας νε
 υεισταναι

Τημενωνας ομο νε ος διαβρανωσ, αν ησει
 οσο αυτο, εφαι εντεριφεν, διατι υσω τουσ οδ.
 υον του σον ελμας, βαν ανος ηοιτησ και υοριγ
 βαν ηνυφαιυος οδωρως. Αυτι του τη νιου οσο
 υηρη, τη εκω βραει ηρεσ οσο υοιολει εφε
 του, ησει οσο ηοι ζειω αν δια ηρουται υοηαι-
 τοου. εφαι αναγορως. Το εφο του το ομο-
~~ησ οσο~~ ομοιη το αλλοτε η εβραϊσ εφαι
 αναγορως.

Οσοτε, τημενωνας, νε ανωδω οσο εντιο
 αυτο ηο ηρι. Νο εφαι ο ημενωνας ηοιυοσ υφα-
 τουττοι αυτι η κη παρ.

(Το τημενωνας ομο ηφαι το ηροου η υφαι
 η. βαν ανος η ανω)

Ο Θεοδωράκης έξυμνει την Δικαιοσύνην

Απογευματινή

23-1-68

ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΙΝΗΝ ΤΟΥ

Είς τὸ Β' Τριμελὲς Ἐφετεῖον ἐξεδικάσθησαν αἱ ἐκπρόθεσοι ἐφέσεις τοῦ Μίκη Θεοδωράκη ἐναντίον τεσσάρων ἀποφάσεων τῶν Πλημμελειοδικείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς δι' ἀδικήματα διαπραχθέντα πρὸ τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 καὶ ἐκδικασθέντα ἐρήμην τοῦ κατηγορουμένου μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν αὐτήν.

Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τοῦ Β' Τριμελοῦς Ἐφετείου Ἀθηνῶν ὁ κατηγορούμενος παρήτηθ' ἡμῶς ἐκ τῶν τεσσάρων ἐκπρόθεσμων ἐφέσεων καὶ τὸ Δικαστήριον ἔκαμεν ἀποδεκτάς τὰς ὑπολοίπους τρεῖς ἐφέσεις, ἐπι τῷ λόγῳ, ὅτι αἱ ἀποφάσεις τῶν Πλημμελειοδικείων δὲν εἶχον νομοτύπως κοινοποιηθῆ πρὸς τοῦτον.

Κατὰ τὸ Δικαστήριον εὐθὺς ἀμέσως εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς οὐσίας τῶν τριῶν ὑποθέσεων. Μετὰ τὴν ἀκροαματικὴν διαδικασίαν, διεξαχθεῖσαν ὑπὸ πλήρη δημοσιότητα ὁ κατηγορούμενος μετὰ τὴν ἀπολογίαὶν του ἐζήτησεν ἀπὸ τὸ Δικαστήριον, ὅπως ἐκτιμῆσθ τὸ γεγονός, χωρὶς νὰ θέλῃ, ὡς εἶπε, νὰ ἐπιρρασίη τὴν ἀπόφασίν του, ὅτι ἐκ τῆς ἀποφάσεώς του ταύτης ἐξαρτάται τὸ κατὰ πόσον θὰ συμπληρηθῆ εἰς τὰ πρόσφατα μέτρα ἐπικεικίας.

Ἐτόνισεν, ὅτι πᾶν ὅ,τι ἐπραξε κατὰ τὸ παρελθόν τὸ πρᾶξεν ὡς πολιτικός, διανοούμενος

καὶ ὡς Ἕλλην πολίτης, ἡ δὲ ἀστυνομία ἐπράξε καὶ αὐτὴ τὸ καθήκον της. Τέλος πύχθη ὅπως εἶναι ὁ τελευταῖος πολιτικός κρατούμενος ἐν Ἑλλάδι.

Τὸ Δικαστήριον μετὰ διάσκεψιν ἐξέδωσε τὰς ἀκολουθοῦσας ἀποφάσεις:

1) Ἐκήρυξεν ἔνοχον τὸν κατηγορούμενον διὰ ἀντιστασιν κατὰ τῆς Ἀρχῆς καὶ ἐλαφρὰς σωματικὰς βλάβας καὶ ἐπέβαλε διὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν ποινὴν φυλακίσεως τεσσάρων μηνῶν καὶ διὰ τὴν δευτέραν περίπτωσιν ποινὴν φυλακίσεως ἐνὸς μηνός καὶ κατὰ συγχώνευσιν ποινὴν φυλακίσεως 4½ μηνῶν.

2) Διὰ τὴν κατηγορίαν περιθρύσεως Ἀρχῆς διαπραχθεῖσαν ἐν Πειραιεὶ τὸ Δικαστήριον λόγῳ ἀμφιβολιῶν ἐκήρυξε τοῦτον ἀθῶον. Καί,

3) Διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς περιθρύσεως τῆς Ἀρχῆς ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Εἰσαγγελέως Πλημμελειοδικῶν Χανίων κ. Γ. Λιαπῆ ἐκήρυξεν αὐτὸν ἔνοχον καὶ τοῦ ἐπέβαλε ποινὴν φυλακίσεως πέντε μηνῶν.

Τὸ Δικαστήριον καθώρισε τὴν ἐξαγορὰν τῶν ἐπιβληθειῶν ποινῶν πρὸς 150 δρχ. ἡμερησίως.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς δίκης ὁ Θεοδωράκης ἐξεδήλωσε τὴν ἱκανοποίησίν του διὰ τὴν ἀπόφασιν, προσθέσας ὅτι εἶχε πάντοτε ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Δικαιοσύνην.

ΤΗΝ ΠΑΡΘΕΝΟ
(22 Αύγουστου — 22 Σεπτεμβρίου).
Μη ἐνδῶσετε σὲ πιέσεις. Βρῆτε τὴν λέση ὁδὸ στὸν αἰσθηματικὸ σας τομέα. Θὰ πείσετε γιὰ τὸ δίκιο σας ἐκόλα.

ΤΟΝ ΖΥΓΟ (23 Σεπτεμβρίου — 22 Ὀκτωβρίου). Ἡ ταγκουιά σας θὰ σας ζημιώσῃ. Ζυγίσετε τὰ λόγια σας. Ζητήσατε ἀποδείξεις πού θὰ σας πείσουν γιὰ τὸ δίκιο ἄλλων.

ΤΟΝ ΣΚΟΡΠΙΟ (23 Ὀκτωβρίου — 22 Νοεμβρίου). Ἡ τύχη ἐξακολουθεῖ νὰ σας εὐνοῖ. Ἐχετε φίλους πού μποροῦν νὰ σας βοηθήσουν. Οἱ ἐπιτυχίες σας θὰ εἶναι μεγάλες.

ΤΟΝ ΤΟΞΟΤΗ (23 Νοεμβρίου — 22 Δεκεμβρίου). Δὲν ταιριάζουν στὴν ἰδιουγκρασία σας οἱ θορυβῶδεις κοινωνικὲς ἐκδηλώσεις. Μὴ ἀλλάξετε ἀποφάσεις.

ΤΟΝ ΑΙΓΟΚΕΡΩ (23 Δεκεμβρίου — 21 Ἰανουαρίου). Ζητήσατε τὴν γνώμη ἀνθρώπων πού βλέπουν ἀντικειμενικὰ τὰ ζητήματα πού σας ἀπασχολοῦν. Διάρκεια δεσμῶν.

ΤΟΝ ΥΔΡΟΧΟΟ (22 Ἰανουαρίου — 21 Φεβρουαρίου). Μὴ ἀπογοητευθῆτε ἀπὸ προσωρινὲς ἀποτυχίες στὸν ἔρωτα. Οἱ μελλοντικὲς προοπτικὲς εἶναι θαυμάσιες.

ΤΟΥΣ ΙΧΘΕΙΣ (22 Φεβρουαρίου — 21 Μαρτίου). Δὲν συμμερίζεσθε τὴν αἰσιοδοξία τοῦ περιβάλλοντός σας. Εἶναι λάθος. Οἱ ἀνάγκες σας θὰ γίνουν κίνητρο ἐνεργητικότητος.

Τὸ Ὁροσκοπίόν μας συντάσσεται ἀπὸ τὴν συνεργάτιδά μας ἀστρολόγον κ. Τασίαν Λούτα.

Ἐνδιαφέρον ἀναμένεται νὰ εἶναι τὸ μάτς Προοδευτικῆς— Πανιωνίου, τὸ ὁποῖον καὶ αὐτὸ θὰ διεξαχθῆ Σάββατον εἰς τὸ στάδιον Καραϊσκάκη. Ἡ ὁμάς τῆς Ν. Σμύρνης με τὸν «ἀέρα» τῆς σπουδαίας ἐκτός ἔδρας νίκης ἐπὶ τοῦ Πανερραϊκοῦ, ἀπειλεῖ καὶ τὴν Προοδευτικῆ, ἢ ὅποια ἀναμένεται καὶ αὐτὴ νὰ παίξῃ με ἀποφασιστικότητα μετὰ τὸ ἰσόπαλον ἀποτέλεσμα με τὸν τὸν Παναθηναϊκόν.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐν συνεχεία πρὸς τὴν ἀπὸ 2)1)1968 πρόσκλησιν τοῦ ὑπομνήσκει εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἢ ἐπικαρπωτὰς ἢ νομεῖς ἀκαλύπτων χώρων (οἰκοπέδων), περιφέρειας τοῦ Δήμου Ἁγ. Δημητρίου Ἀθηνῶν, ὅτι συμφῶνως τῷ ἀρθρῷ 38 τοῦ ἀπὸ 24—9)20—10—58 Β. Δ)τος ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν φόρου ἀκαλύπτων χώρων διὰ τὰ ἐντὸς σχεδίου οἰκοπέδα των.

Πρὸς τοῦτο ὀφείλουν ὅπως ὑποβάλλουν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1968, δηλώσιν εἰς τὸν Δήμον ἀνογράφοντες ἐν αὐτῇ τὴν θέσιν εἰς ἣν εὐρίσκονται τὰ οἰκοπέδα (ὁδὸς — αὐτοῖδος — τὴν ἔκτασιν, τὴν ἀνοραϊαν ἀξίαν καὶ τὴν ἀκριβῆ διεύθυνσιν τῆς κατοικίας των (πόλις — ὁδὸς — ἀριθμὸν).

Ἐν περιπτώσει μὴ ὑποβολῆς δηλώσεως ὁ φορολογούμενος ὑπόκειται εἰς τὸ πρόστιμον κατ' ἰσχὺν τοῦ ἀρθροῦ 73 τοῦ προμηθηθέντος Β. Δ)τος

Ὁ Δήμαρχος
ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤ. ΤΡΑΚΑΔΑΣ

ΒΑΣ. Μ. ΜΟΥΣΤΑΚΗΣ ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ — ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ

Δέχεται Σόλωνος 87—89 (ἐναντι χημεῖου) καθ' ἑκάστην 5—8 μ.μ. τηλ. 639.518. συμβεβλημένος καὶ μετὰ τοῦ Δημοσίου.

ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ

ΕΛΕΥΘ. ΙΓΝΑΤΙΑΔΗΣ

Σόλωνος 113. Δέχεται 9—12 μ. καὶ 5—8 μ. μ. τηλ. 614. 402 Συμβεβλημένος καὶ μετὰ τοῦ Δημοσίου.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΩΣ

παραχωρηθείσης υπό του κ. Μ. Θεοδωράκη προς τόν έν 'Ελλάδι έκπρόσωπον του εϋρωπαϊκού Πρακτορείου τύπου: FERENCZY PRESSE AGENTUR (Μόναχον), κ. Π. Παντελοϋρην, κατόπιν γραπτῆς προς τοϋτο παραλήσεως του Γενικοϋ Διευθυντοϋ του ὡς ἄνω πρακτορείου κ. JOSEF VON FERENCZY.

Ἡ Συνέντευξις ἐλήφθη τήν Τρίτην 6ην Φεβρουαρίου 1968 καί εἰς τήν ἐπὶ τῆς ὁδοϋ Κωνσταντινουπόλεως 39, ἐν Νεφέ λιμῆν, Ἀθήνασ οἰκίαν του κ. Θεοδωράκη.

ΕΡΩΤ. : Κύριε Θεοδωράκη, πρίν ἀπό μερικέσ μέρεσ ἡ Ἑλληνική Κυβερνήσισ διετάξε τήν ἀποφυλάκισή σας. Δέν σᾶσ παρεξένεφε ἡ ἀπόφασις αὐτή τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεωσ; Ποῦ κατά τή γνώμη σας ὀφείλεται ἡ ἀπελευθέρωσή σας;

ΑΠΑΝΤ. x Ἡ ἀπελευθέρωσή μου δέν μέ παρεξένεφε ~~κατά τήν~~ ^{πρόσ} ἕν ~~αὐτοῖσ~~ ^{κρίσιν} ~~ἀπό τήν~~ ^{πρόσ} ἕν ~~αὐτοῖσ~~ ^{κρίσιν} ~~κυβερνήσει~~ ^{κρίσιν} ~~ἡ~~ ^{πρόσ} ἕν ~~αὐτοῖσ~~ ^{κρίσιν} ~~κυβερνήσει~~ ^{κρίσιν} ~~ἡ~~ ^{πρόσ} ἕν ~~αὐτοῖσ~~ ^{κρίσιν} ~~κυβερνήσει~~ ^{κρίσιν}. ~~Ἡ~~ ^{πρόσ} ἕν ~~αὐτοῖσ~~ ^{κρίσιν} ~~κυβερνήσει~~ ^{κρίσιν} ~~ἡ~~ ^{πρόσ} ἕν ~~αὐτοῖσ~~ ^{κρίσιν} ~~κυβερνήσει~~ ^{κρίσιν}. Πρῶτα ἀπ' ὅλα γιατί ἔχω βαθεῖσ καί διαρκεῖσ δεσμοῖσ μέ ὅλα τά στρώματα του ἑλληνικοϋ λαοϋ. Δεύτερον, γιατί ὑπῆρξε ὅπωσ ξέρετε, ἕνα πολύ μεγάλο κύμα διεθνοῖσ ἀλληλεγγύησ, καί ἰδιαίτερα στήν περίπτωσή μου, ἀπ' ὅλο τόν κόσμο. Φυσικά, κάτω ἀπ' αὐτέσ τίεσ συνθήκεσ, ἡ ἑλληνική κυβέρνησις ἔκρινε ὅτι εἶναι σκόπιμο νά εἶμαι ἐλευθέροσ. ~~Εἶναι πλε~~ ~~ὑψηλότερο~~ ~~γιατί~~ ~~ἐν~~ ~~νά~~ ~~εἶμαι~~ ~~ἐξ~~ ~~κατὰ~~ ~~σῆ~~ ~~φυσική~~.

ΕΡΩΤ. : Κύριε Θεοδωράκη, εἶστε ἕνασ διεθνοῖσ γνωστόσ μουσικοσυνθέτησ. Μπορεῖτε νά μάσ πῆτε ποτε ἀρχίσατε νά ἀσχολεῖσθε μέ τή μουσική καί ποιέεσ ἦταν οἱ πρώτεσ μουσικέσ σας συνθέσεισ;

ΑΠΑΝΤ. : Οἱ πρῶτεσ μου συνθέσεισ ἦταν τραγοῦδια, ποῦ ἄλλοτε ἔγραφα ἐγώ τοῖσ στιχοῖσ καί ἄλλοτε τοῖσ ἔκαιρνα ἀπό τήν ποιησι τῶν γνωστών ἑλλήνων ποιητών Βαλαωρίτη, Δροσίνη, Πολέμη, Παλαμ Ἴταν, ἐπίσῃσ, παιδινά τραγοῦδια ^{καί} ἑρωτικά, ἐπηρεασμένα

ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ ԿՈՄՄՈՆԻՍՏԱԿԱՆ ԿԱԶՄԱՅԻՆՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆ

Կենտրոնական կոմիտեի անունով
Ստեփանակերտի քաղաքում
Հայաստանի Կոմունիստական
Կազմաիյնության կենտրոն
Հայաստանի Կոմունիստական
Կազմաիյնության կենտրոն

Հայաստանի Կոմունիստական
Կազմաիյնության կենտրոն
Հայաստանի Կոմունիստական
Կազմաիյնության կենտրոն

Հայաստանի Կոմունիստական
Կազմաիյնության կենտրոն
Հայաստանի Կոմունիստական
Կազմաիյնության կենտրոն

Հայաստանի Կոմունիստական
Կազմաիյնության կենտրոն
Հայաստանի Կոմունիստական
Կազմաիյնության կենտրոն

Հայաստանի Կոմունիստական
Կազմաիյնության կենտրոն
Հայաստանի Կոմունիստական
Կազմաիյնության կենտրոն

Հայաստանի Կոմունիստական
Կազմաիյնության կենտրոն
Հայաստանի Կոմունիստական
Կազմաիյնության կենտրոն

Συνέντευξις με κ. Μ. ΘΩΔΩΡΑΚΗ - 6/2/68

Συνέχεια(2)

Από την τεχνοτροπία αυτών που άκουγαμε έμεις τότε. Τήν εποχή έκεινη στην έπαρχια δέν υπήρχε ραδιόφωνο. Ούτε δίσκοι κλασσικής μουσικής. Πράγμα αφάνταστο για σήμερα. Τόν πρώτο δίσκο που απέκτησα ήταν τό 1942, στην κατοχή. Ήταν ένας δίσκος του Μπάχ. Κοντσέρτο για όυό βιολιά και του Μασκάνυ τό Καβαλλερία Ρουστικάνα, που διηθώανε ό Τσοκανίνι. Αυτό ήταν οί δίσκοι κλασσικής μουσικής που άκουγαμε έμεις τότε. Και ότι φυσικά άκούγαμε στόν κινηματογράφο.

Τήν ένάτη Συμφωνία του Μπετόβεν τήν άκουσα σέ ένα γερμανικό φίλμ που παίχτηκε τήν εποχή τής κατοχής. Κι ήταν αυτό για μένα ή άνακάλυψη τής κλασσικής μουσικής. Κατά τά έλλα οί επιδράσεις τής μουσικής σ' έμάς ποιές πρέπει άλήθεια νά ήτανε; Τά τραγούδια που έλεγαν οί γονείς μας, ή γειτονιά, ή εκκλησία.

Μουσική άρχισα νά γράφω βασικά από τήν πρώτη Γυμνασίου. Στην Πάτρα πρωτοπήγα στό Ωδείο. Σέ ηλικία 14 χρόνων έδωσα τήν πρώτη μου συναυλία στό Ήθρο Ήθργο.

Δέν άμάραι άκριβώς πιδ ήτανά τό πρώτο τραγούδι που έγραφα, γιατί έγραφα συχνά και τά είχαμε για έσωτερική κατανάλωση. Τά τραγουδούσαμε σπíti με τή μάνα μας. Πάντοτε μετά τό γεύμα τούς επέβαλα συναυλία, τής όποιας ήμασταν έμεις έκτελεστές και άκροάτές. Ό πατέρας μου, ή μητέρα μου και ό άδελφός μου.

Άργότερα άρχισε νά εύρύνεται ό κύβλος του άκροατηρίου με τούς συμμαθητές μου, τούς φίλους μου. Όταν κατόπιν πήγα στην Τρίπολη, άρχισα πιά νά γράφω και για τήν παρέα μας, τή συντροφιά μου. Οί ποιητές ε ήταν φίλοι έπίσης και κατέχουν σήμερα διάφορες θέσεις. Έτσι είχαμε μία συνεργασία. Αύτοι έγραφαν τά τραγούδια και έγώ τή μουσική και τά τραγουδάγαμε τά βράδια στις συνοικίες που πηγαίναμε για καντάδες.

Στήν ηλικία έκεινη ή καλύτερη διασκέδαση ήταν νά πηγαίνουμε τά βράδια με τή μεγάλη παρέα κάτω από τά παράθυρα τών διαφόρων κοριτσιών -νάποια άγαπούσε ό καθένας μας - και νά κάνουμε καντάδες. Τότε είχα και τή χορωδία τής Άγίας Βαρβάρας στην Τρίπολη.

Συνέντευξις με κ. Μ/ΘΕΩΔΩΡΑΚΗ, 6/2/1968

Συνέχεια(β)

Τά σημαντικώτερα έφηβικά μου χρόνια τά πέρασα στήν Πελοπόννησο. Δυό χρόνια στήν Πάτρα, ένάμιον στόν Πύργο και μετά στήν Τρίπολη σκοι και τέλειωσα τό ΓΨνάσιο. Αυτό δφείλεται στό ότι ο πατέρας μου ήταν Διευθυντής Νομαρχιών στό Ύπουργείο Έσωτερικών και τόν ακολουούσα στις μεταθέσεις του.

ΕΡΩΤ.: Ποιό ρόλο έπαιξαν οι γονείς σας στό ξεκίνημα και τήν βλη εξέλιξη τής καλλιτεχνικής σας σταδιοδρομίας;

ΑΠΑΝΤ.: 'Η μητέρα μου ήταν Μικρασιάτισα. 'Ο πατέρας μου Κρητικός. 'Η μητέρα μου είχε και έχει μία μεγάλη αγάπη πρός τή μουσική, όπως και βλη ή οικογένειά της. Αυτό είναι ένα γνώρισμα πολλών οικογενειών. Μάλιστα ο μόνος τρόπος διασκέδασως τής ελληνικής οικογένειας είναι φυσικά τό τραγούδι.

'Η μητέρα έφερε όλα τά τραγούδια τής δικής της εποχής και φυσικά τής μικρασιατικής παράδοσης. Ένω ή γιαγιά μου ήταν μία γυναίκα άφροσκόληπτη που ζούσε βλη τήν ήμέρα με θνωδίες βυζαντινές. Αυτό έπαιξε ένα μεγάλο και σπουδαίο ρόλο στή ζωή μου.

'Η γιαγιά μου είχε ένα μεγάλο δωμάτιο, δικό της, γεμάτο είκονίσματα. Έκει μέσα έφελνε βλη τήν ήμέρα και κοντά σ'αυτήν έφελνα και έγώ, όλες τίς βυζαντινές μελωδίες, που τίς έφελνε πάντα με τό δικός της τρόπο. Πιστεύω πως και ή βυζαντινή μουσική έρμηνεύεται μέσα από τό ριθισμα κάθε τόπου. 'Ο τρόπος τής φαλμωδίας ήταν σμυρναϊκός, ιωνικός, γλυκός, λυρικός τρόπος. Κι' βλη αυτή τή μελωδικότητα τής λυρικής τής ιωνικής ψυχής, μέσα από τά τραγούδια και τς φαλμωδίες που γνώρισα μέσω τής γιαγιάς μου.

'Ο πατέρας μου από τήν βλλη μεριά μου έφερε τήν κουλτούρα τήν κρητική, ό ποία είναι άλλο πράγμα, κάτι πιο άδρό, πιο άντρίκιο.

~~Τά άνησυχητικά τραγούδια είναι ή πρόσση του μεσαιωνικού θεάτρου, πρωτόκρητος κτλ.~~ Από τή μία μεριά δείχνουν τό τραχύ στοιχείο και από τήν βλλη τό γλυκό. Ατά ήταν τό φωνί και τό λάδι τής άγωγής γιατί βλη τήν ήμέρα στο σπίτι μας ο πατέρας μου διηγέτο τής επαναστάσεις τής Κρήτης και τραγούδαγε τά τραγούδια της. 'Η μητέρα μου διηγέτο τήν άμορφη ζωή που ζούσαν στή Μ. Άσία, τά ήα

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

Η παρούσα μελέτη αποτελεί μέρος της έρευνας που διεξάγει ο κ. [Όνομα] στο πλαίσιο της διδακτορικής του διατριβής. Η έρευνα αυτή αφορά στην εξέταση των σχέσεων μεταξύ των μεταβλητών Α και Β. Τα αποτελέσματα της έρευνας παρουσιάζονται στην επόμενη σελίδα.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ : Η παρούσα μελέτη αποτελεί μέρος της έρευνας που διεξάγει ο κ. [Όνομα] στο πλαίσιο της διδακτορικής του διατριβής.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ : Η παρούσα μελέτη αποτελεί μέρος της έρευνας που διεξάγει ο κ. [Όνομα] στο πλαίσιο της διδακτορικής του διατριβής. Η έρευνα αυτή αφορά στην εξέταση των σχέσεων μεταξύ των μεταβλητών Α και Β. Τα αποτελέσματα της έρευνας παρουσιάζονται στην επόμενη σελίδα.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ : Η παρούσα μελέτη αποτελεί μέρος της έρευνας που διεξάγει ο κ. [Όνομα] στο πλαίσιο της διδακτορικής του διατριβής. Η έρευνα αυτή αφορά στην εξέταση των σχέσεων μεταξύ των μεταβλητών Α και Β. Τα αποτελέσματα της έρευνας παρουσιάζονται στην επόμενη σελίδα.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ : Η παρούσα μελέτη αποτελεί μέρος της έρευνας που διεξάγει ο κ. [Όνομα] στο πλαίσιο της διδακτορικής του διατριβής. Η έρευνα αυτή αφορά στην εξέταση των σχέσεων μεταξύ των μεταβλητών Α και Β. Τα αποτελέσματα της έρευνας παρουσιάζονται στην επόμενη σελίδα.

Συνέντευξις με κ. Μ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ, 6/2/68

Συνέχεια 4

και τα ξαμιά της, τα τραγούδια της.

Ή Βυζαντινή μουσική έχει επιδράσει πάνω σε όλοκληρο το έργο μου. Όπως όλοι οι νέοι της εποχής εκείνης ~~ψωθήν~~ έπαρχια, που είχαν μουσικό αυτό, ήμουνα πάντοτε μέλος ενός μουσικού έκιλησιαστικού κόρου. Πήγαίνα και έφελα πότε μόνος μου και πότε με το σχολείο μου.

Έτσι οι πιο συγκλονιστικές φυχιές εμπειρίες της παιδικής μου ζωής ήταν μέσα στις έκιλησεις, την εποχή της Αναστάσεως, ~~την~~ Μεγάλη Έβδομάδα με τα πρώτα σικιρήματα, τους πρώτους έρωτες που έχει κανείς. ~~Ένα τραγούδι θρησκευτικό, αλλά και γήινο στο οποίο του έχει η Μεγάλη Έβδομάδα. Αλλά όπως και αλευσίνα μυστήρια. Ημε ένωστά τωνε αυτό ~~μαί έρωτα από έκιλησία σε έκιλησία~~~~

ΕΡΩΤ.: Ποιές ήταν οι μουσικές σπουδές σας στο έξωτερικό;

Τυπικά σπούδασ με κρατική ύποτροφία στο CONSERVATOIRE τών Παρισίων. Ούσιαστικά όμως έσπούδασα στο σπίτι μου μέσα. Διδίτι έχοντας μία ύποτροφία και όντας άπολύτως έλευθερος μόδεσα να άφιερωώ έντελώς στην μελέτη της τεχνικής της μουσικής αλλά και εδρύτερα τών άισθητικών προβλημάτων της εποχής μας, όπως αυτά δινόντουσαν με τόση έναύγεια σε ένα χώρο όπως το Παρίσι.

Στο Παρίσι έμεινα σε τρία μέρη. Πρώτα σε μία Πανσιόν στο SAINT ELYSEE. Μετά νοικιάσαμε ένα μικρό διαμέρισμα - κλουβί στη FONTAINE ROU στην REPUBLIQUE. Μέσα σ' αυτό το κλουβί γεννήθηκαν τα δύο μας παιδιά. Ή Μαργαρά το 1958 και ο Γιώργος το 1960. Έτσι τα παιδιά μας έχουν δύο ύπημοότητες. Έλληνική και Γαλλική. Τέλος άγοράσαμε στο ~~μικρό διαμέρισμα~~ ένα μικρό διαμέρισμα, το όποιο και έχουμε άδικμα. Έλπίζω σύντομα να μπορέσουμε να έγκατασταθούμε έκεϊ.

ΕΡΩΤ.: Μήπως σκοπεύετε να έγκατασταθείτε μόνιμα στο Παρίσι;

ΑΠΑΝΤ.: Είχα πάντοτε την έπιθυμία να μοιράζουμε τη ζωή μας ανάμεσα στην Άθήνα και το Παρίσι, μιάς και έκεϊ έχω τις περισσότερες νότες, και τά βιβλία μου. Έκεϊ έγραφα και τά περισσότερά μου έργα.

Συνέντευξις με κ. Μ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ, 6/2/68

Συνέχεια 5

Ήταν φύγα να πάω στη Γερμανία το Μάρτιο για να συμμετάσχω στην παρουσίαση του έργου μου "Αντιγόνη" από το Κρατικό θέατρο της πόλεως KASSEL, μετά σκοπεύω να μείνω λίγο στο Παρίσι.

Θέλω να μπορέσουμε να ξεκουραστούμε κιόλας λίγο. Γιατί τα τελευταία γεγονότα μ'ας έκουβραν. Ίδιως τη γυναίκα μου. Μ'ας έκουβραν πάρα πολύ. Ίσως να πρέπει να γίνει μία ανάπαυλα.

Θέλω πάρα πολύ να παρευρεθώ στη συναυλία της 'Ορχήστρας του KASSEL. Πρόκειται για μία πολύ ενδιαφέρουσα έκδηλωση αφιερωμένη στην Ελλάδα. Αλλά το σημαντικότερο στοιχείο της έκδηλωσης αυτής είναι ο διάλογος μεταξύ του κοινού και του συνθέτου. Ο συνθέτης παρευρίσκειται στη συναυλία και συζητά, κάνει παρατηρήσεις, λύνει άποριες.

Μόλις τώρα έλαβα μία επιστολή-πρόσκληση του Γενικού Διευθυντού του Κρατικού θεάτρου του KASSEL και έζητησα από το Υπουργείο των Ξεναγωγών να μου επιτρέψει την αναχώρηση. Αντίγραφο της επιστολής, καθώς μου γράφουν, έστειλαν και στον κ. Παπαδόπουλο.

ΕΡΩΤ: Ποιά νομίζετε ότι είναι η μουσική σας σύνθεση που αγαπήθηκε περισσότερο από το διεθνές κοινό;

ΑΠΑΝΤ: Ήταν άναμφισβήτητα η μουσική του Ζορμπά.

ΕΡΩΤ: Σε ποιές χώρες έχετε δώσει μέχρι σήμερα συναυλίες;

ΑΠΑΝΤ: Έχω περιοδεύσει τη Γερμανία, έχω δώσει ~~συναυλίες στο~~ ~~αυτίνο~~ ~~πρό~~ τη Σοβιετική Ένωση, και έχω δώσει συναυλίες στο Λονδίνο, Συναυλίες επίσης μαζί με τον ~~Βασιλιά~~ ~~και~~ πολλές άλλες φορές τα μέρη.

ΕΡΩΤ: Γιατί νομίζετε ότι τα τραγούδια σας αγαπήθηκαν από τον ελληνικό λαό;

ΑΠΑΝΤ: Γιατί ήταν ειλικρινή τραγούδια, βασισμένα στην ελληνική μουσική παράδοση, είχαν ελληνικότητα δηλ. τα τραγούδια μου.

Τα τραγούδια μου είναι ελληνολατρικά.

Αλλά περισσότερο από τις μουσικές τους ιδιότητες τα τραγούδια μου αγαπήθηκαν για το περιεχόμενό τους. Το περιεχόμενό τους στηρίζεται στη σύγχρονη, νεοελληνική ποίηση, όπως δίνεται από τους στίχους των πιο κύριων εκπροσώπων της. Ποιητές όπως είναι ο Βάρναλης, ο Σαφέρης, ο Ρίτσος, ο Γκάτσος, ο Χριστοδούλου, ο Λειβαδίτης, ο Καμπανέλλης.

Όλοι αυτοί είναι οι εκφραστές της μοντέρνας ελληνικής ποίησης που βρίσκεται πιο κοντά στα σημερινά προβλήματα και τις παραδόσεις. Γι' αυτό μου.

Συνέντευξίς με κ. Ν/ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ, 6/2/68

Συνέχεια 6

Είναι επίσης και το γεγονός ότι ^{απευθυνόμενος} στον λαό ~~καθ' απευθείαν~~ ~~έχω~~, του μίλησα όχι σαν ένα άξεστο, άπρόσωπο, άπλοϊκό, κοινό, μία μάζα άπρόσωπη στην όποια συνηθίζουμε να δίνουμε άχυρο για να τρώει. Τό είδα όπως άκριβώς είναι. Με μεγάλο σεβασμό, μεγάλο δέος και μεγάλη έκτίμηση. Και πιστεύω ότι είναι πολύ πύο ώριμος, πολύ πύο μορφωμένος στο βάθος του άπ' ότι νομίζω ^{αυτήν την} ~~αυτήν την~~ ~~έχω~~. Άστε να του δώσω σοβαρή τροφή. ~~Έτσι να ήμουν και ή πρώτος που έδωσα τόση μεγάλη σημασία στην έκτίμηση για τόν έλληνικό λαό. Από τό νομίζω τόν έφρασε άκριβή πιο πολύ κοντά μου.~~

Τό έργο μου έκτός άπ' όλα αυτά ^{πιστεύω ότι έγινε} ~~έχω~~ και ένα μήνυμα στον έλληνικό λαό. Και σέ μία στιγμή που άπό κάθε πλευρά προσπαθούσαν να άφελληνίσουν κατά βάθος τόν έλληνικό λαό, είτε με τίς ζένες έπιρροές που τίς φέρνουν άφθονες στην Ελλάδα διά μέσου του κινήματογράφου, διά μέσου του θεάτρου, του δίσκου, του τύπου, κτλ., καλλιεργώντας στον έλληνικό λαό ένα άίσθημα ότι έχει ξεφλήσει πιά, ότι έ, τι είχε ν'ά δώσει τό έδωσα, σαν μία όντότητα έθνική στον κόσμο, ότι σήμερα προοδεύουν και δημιουργοϋν μόνο οι τεχνικώς προηγμένοι λαοί, οι μεγάλοι κολοσσοί, ένψ ό έλληνικός λαός τό μόνο που έχει να κάνει είναι να μεταβληθί σέ ένα λαό. ξενοδόχων που θά όηρητῆ τούς ζένους τουρίστες που θά έπισκέπτονται τῆ ώραία μας χώρα; σέ μία τέτοια κρίσιμη στιγμή, είπα στον έλληνικό λαό με τά τραγούδια μου ότι όχι μόνο όέν ξεφλήσει, αλλά αντίθετα ότι σήμερα έοψμανε ή ώρα του. Γιατί μέσα στην έξισορρόπιση δυνάμεων που έπετεύχθη στην έποχή μας, μία έξισορρόπιση στρηγμένη στον τρόπο, τῆ μεγάλη πρωτοπορία στην άνθρωπότητα θά αναλάβει τό πνεϋμα. Τά πνευματικά κινήματα. Οι λαοί που με συνθήματα ούμανιστικά και πνευματικά όδηγήσουν τῆν άνθρωπότητα πρός τά έμπρός. Ένας τέτοιος προορισμός είναι και ό προορισμός του λαού μας, που άπό τῆν ιστορία του έχει αυτό τό χρίσμα. Χρίσμα παρμένο άπ' τῆν παράδοση και τίς φορτωμένες ιστορικά έμπειρίες. Έτσι νομίζω ότι ό έλληνικός λαός έχει τόσο πολύ ώριμάσει, ώστε να είναι έτοιμος, έφθσον μπορέσει να λύσει τά πολιτικά, κοινωνικά και έθνικά του προβλήματα, να δημιουργήσει και να δώσει πνευματικά, καλλιτεχνικά. τεχνικά, έργα και να δώσει ένα σύνθημα ο' δλη τῆν άνω ρωπότητα για ~~έπιστροφή~~ ^{έπιστροφή} ~~σέ~~ ^{σέ} ~~άνθρωπιστικά~~ ^{άνθρωπιστικά} ~~ιδεώδη~~ ^{ιδεώδη} και ~~έγκατάλειψη~~ ^{έγκατάλειψη} ~~τῆς~~ ^{τῆς} ~~μισαλλοδοξίας.~~ ^{μισαλλοδοξίας.} Αύτή, λοιπόν, τῆν προοπτική τῆν άνοιξε όχι μόνο τό έργο τό δικό μου, αλλά όλο τό έργο τῆς νεοελληνικής άναγέννησης ~~πυ~~ ^{πυ} ~~είπε~~ ^{είπε} ~~στός~~ ^{στός} ~~έλληνας~~ ^{έλληνας} ~~λαό~~ ^{λαό} ~~μυς~~ ^{μυς}

Συνέντευξις με τόν Κ. ΜΑΘΕΩΔΩΡΑΚΗ, 6/2/68

Συνέντευξη 7

"Είναι μεγάλη ή μεγαλωσύνη σου. Έχεις τόσο βαθιές ρίζες. Μπορείς να γίνης ένα μεγάλο δένδρο που θα μπορέση να ~~επισημάνει~~ και να απλωθή πάνω από όλη την ανθρωπότητα".
Αυτό το ~~πρόγραμμα~~ νομίζω ότι ιδιαίτερα εξετίμησε η ελληνική νεολαία.

ΕΡΩΤ.: Σ'αυτή σας τήν προσπάθεια ποιόι υπήρξαν οι συμπαράστατες σας, στον καλλιτεχνικό τομέα;

ΑΠΑΝΤ.: Στο βάθος νομίζω ότι κάθε "Έλληνας" συμπαραστάθηκε. Άνεξάρτητα από ιδεολογική ή πολιτική τοποθέτηση. Άκόμα και σήμερα που υπάρχουν τόσο έντονα τά πολιτικά πάθη, νομίζω ότι στο βάθος όλοι συμφωνούν, και οι πιο έμπαστες πολιτικοί μου αντίπαλοι, ότι ο καθένας στο βαθμό που ήταν "Έλληνας" συγκινήθηκε από τά τραγούδια μου. Γιατί κανένας κάθε "Έλληνα" είναι ή Ρωμιούση, ή "Έλλάδα". Έτσι όλοι συμπαραστάθηκαν στον άγωνα μου. Και τά εμπόδια που παρουσιάστηκαν στην πορεία μου ήταν εμπόδια όχι βάθους, αλλά εμπόδια στιγμιαία, εμπόδια σκοπιμότητας. Δηλ. είτε πολιτικής, είτε ιδεολογικής, πολιτικής σκοπιμότητας. Προσωπική, βασισμένα σε προσωπικές αντιθέσεις της στιγμής ή επαγγελματικούς και οικονομικούς ανταγωνισμούς. Επίσης σκοπιμότητα πολιτική. Σε μία περίοδο άναμοχλεύσεως των πολιτικών παθών, μία και τό κίνημα τό δικό συνδυάζεται με μία άλφα παράταξη, οι της αντίθετου παρατάξεως προσπαθούν να τό πολεμήσουν με κάθε μέσο. Αυτό, όμως, είναι σκοπιμότητες και δε θίγουνε τή βάση. Και σήμερα ακόμα, σε μία περίοδο δεξότητας, νομίζω ότι και στην αντίθετη παράταξη ακόμα υπάρχει έκτίμηση στην προσπάθειά μου αυτή που είναι προσπάθεια καθαρά έθνικη, καθαρά πατριωτική "Ίσως είναι και ή μοναδική προσπάθεια που είναι τόσο πραγματικά έλλαδική. Και δέν είναι μόνο δική μου προσπάθεια. Είναι ή προσπάθεια της άναγέννησης του έλληνικού πολιτισμού που γίνεται και στη ζωγραφική, τήν ποίηση, τό θεατρό και τή ~~μουσική~~ χοροτεχνία. Βέβαια στη μουσική φαίνεται πιο πολύ γιατί στη μουσική έχει πιο μεγάλη άπήχηση. Η Μουσική είναι στά χείλη του καθενός, είναι εύκολο να μη σε κάθε σπίτι σε κάθε καρδιά μέσα.

ΕΡΩΤ.: Η ελληνική Κυβέρνηση άπαγόρευσε τή μετάδοση της μουσικής σας από τό ραδιόφωνο. Κατέδρασε σε φυλάκιση άτομα που συνέληφθηκαν να άκούουν τραγούδια σας ή να κατέχουν δίσκους σας. Άξιωματικοί στό ΕΙΡ έδήλωσαν ότι "εποδοπίτησαν" τους δίσκους σας. Πού νομίζετε ότι

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕ Κ. Μ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ, 6/2/68

Συνέντευξη 8

δφειλεται ή τοιαύτη συμπεριφορά τής ελληνικής κυβερνήσεως; Στο ότι άνηκτε σε μία συγκεκριμένη πολιτική παράδοση ή στο ποίον των τραγουδιών σας;

ΑΠΑΝΤ: Καί στα δύο. Έγώ πιστεύω ότι πίσω από άρισμένες προφάσεις ή δικαιολογίες ή σκοπιμότητες, στο βάθος κρύβεται ή μεγάλη, ή βασική αντίθεση ανάμεσα στο έργο τό δικού και γενικά σε ότιδήποτε είναι ελληνικό και σε άρισμένες δυνάμεις οι όποτες είναι κατά τή γνώμη μου έξωελληνικές. Είναι άνθελληνικές και έξωελληνικές δυνάμεις. Δηλ. έγώ κάνω μία άνυψωση, μία άφαίρεση από τό σημερινό ελληνικό χώρο, βλέπω άφ' ύψηλου τά πράγματα και βλέπω ότι τελικά, όπως σε όλη τή μορφοποίηση ιστορία τής Ελλάδος, ό ελληνικός λαός αγωνίζεται συνέχεια να άπελευθερωθή τελείως και να άποκτήση τήν έθνική του ανεξαρτησία, τήν πλήρη του έθνική ανεξαρτησία, που δεν εκφράζεται μόνο στην ύποταγή του τήν οικονομική, τή στρατιωτική, τήν θέλετε, σε μία ξένη δύναμη, αλλά εκφράζεται πλέον στην ίσότητα των σχέσεων που μπορεί και πρέπει να έχει ό ελληνικός λαός με όποιεσδήποτε άλλες δυνάμεις. Αυτό δεν μπόρεσε να τό πετύχει ακόμα. Αν έξετάσουμε τήν ιστορία μας, εκατόν τριάντα χρόνια αυτό τό πράγμα γίνεται. Άλλοτε ό ελληνικός λαός πετυχαίνει να είναι λίγο έλευθερος, αλλά βασικά ύποτάσσεται στις ξένες δυνάμεις για δύο λόγους κατά τή γνώμη μου: λόγω τής γεωγραφικής θέσεως τής Ελλάδος πρώτα και δεύτερον λόγω του ότι φοβούνται τόν ελληνικό λαό σαν φορέα δικής του πολιτικής σε ένα τόσο νευραλγικό σημείο τής Μεσογείου, Γιαυτό έκαναν τό πάν να μείνουμε με μικρή χώρα, χωρίς ιδιαίτερη, εύρύτερη σημασία. Αιτί το έδαμ τό 1920, για να πάρω μία τελευταία άνεπανόληπτη ιστορική εικόνα ή όποια χάθηκε, ή Ελλάδα μπορούσε να γίνει εκείνο που έπρεπε να γίνει. Το κίνημα που έκανε ό Βενιζέλος, τό άπελευθερωτικό του ελληνικού λαού. Δηλ. να περιλαμβάνει τήν Κων/πολ να περιλαμβάνει τήν Κύπρο κτλ. Μία χώρα δηλ. 25-30 εκ. ή όποια θα έπαιζε ένα σημαντικό ρόλο τούλάχιστον στον σημαντικό αυτό τομέα τής Μεσογείου. Δεδομένου μάλιστα ότι ό ελληνικός λαός είχε με τόσο μεγάλη επίδραση οικονομική, έμπορική, πνευματική, στην Αίγυπτο, τή Συρία τή Μέση Ανατολή. Παντού υπήρχαν ελληνικές παροικίες. Άρισμένες δυνάμεις, όμως, και ιδίως ή Άγγλία, νομίζω, μās έπολέμησαν ανταγωνιστικά δια να μās μειώσουν. Αυτό φαίνεται και από τήν τελευταία ιστορία του Μαρκεζίνη, όπου με στοιχεΐα πλέον ιστορικά και έγγραφα

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕ Κ. Μ. ΘΙΣΟΔΩΡΑΚΗ, 6/2/68

Συνέντευξη 9

ἀποδεικνύεται ὅτι πρόθεσις τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῆς ἦταν ἡ Ἑλλάδα νά μείνει αὐτῆ ποῦ ἦταν. Λοιπόν, μετὰ τὴν παρέμβαση αὐτῆ τῆν ἱστορικῆ ἤθελα νά πῶ ὅτι ὅλες βασικὰ οἱ καθρέ ἑλλαδικές δυνάμεις, οἱ ὁποῖες ἀσχολοῦνται εἴτε μέ τὴν τέχνη, εἴτε μέ τὴν πολιτικῆ, εἴτε μέ τοὺς κοινωνικοὺς ἀγῶνες, ἐπιστῆμη κτλ. ἐκεῖνο τὸ ὄπιο θέλου νά πετύχουν εἶναι νά ἀπαλευθερωθῇ ἡ Ἑλλάδα ἀπὸ τὰ ὄσμά της αὐτά καὶ νά δέξει πλέον τὸ πραγματικὸ της πρόσωπο. Τὸ μεγαλειῶδες πρόσωπο ποῦ ἔχει ἡ Ἑλλάδα μέσα της χιλιάδες χρόνια.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, ἐκεῖνοι οἱ ὁ οἱ θέλου νά ἔχουν τὴν Ἑλλάδα μικρῆ καὶ σὰν ποσότητα καὶ σὰν ποιότητα, κάνουν τὸ πᾶν ὥστε αὐτά τὰ κινήματα, αὐτοὺς τοὺς πρωτοκόρους νά χτυπήσουν εἴτε διὰ μεταπικῆς ἐπιθέσεως, εἴτε, δταν δὲν τὸ μποροῦνε, μέ τὴν λάσπη, τὴ συκοφαντία καὶ τὴ διαβολή. Καὶ αὐτὸ τὸ εἶδαμε στὶ περισσότερες περιπτώσεις τῶν μεγάλων προσωπικοτήτων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, εἴτε λέγεται Ψυχάρης, εἴτε Παλαμᾶς, εἴτε Σικελιανός κτλ. Καὶ τὸν καθρέ ἀνιδία προσπαθήσανε νά ἀμαυρώσουνε καὶ νά ἐξουδετερώσουνε.

Τελευταῖα νομίζω ὅτι ἔγινε μιὰ ἀνὰ προηγουμένου προσπάθεια γιὰ τὴν ἀφελθνισμό τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας ἰδιαίτερα. ἡμερα ὑπάρχει μιὰ μεγάλη μερίδα τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας, ἡ ὁποία τραγοῦδᾷ ἀμερικάνικα. Καὶ τὸ στοιχεῖο ἀνιδία τὸ γλωσσικὸ, δηλ. ποῦ εἶναι τὰ θεμέλιο τοῦ ἔθνους, ἡ γλώσσα μας, κι' αὐτὸ ἀπεμπολεῖται σιγά-σιγά.

Σὲ μιὰ τελευταία περίοδο, περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδες τῆς ἄκρας δεξιᾶς ὀργάνωναν εἰδικές συναυλίες σὲ θέατρα, σὲ στάδια ἀνιδία, μέ τὴ μουσικῆ τῶν γιε-γιέδων. ἦταν μιὰ προσπάθεια μελετημένη αὐτὸ.

Τὴν περίοδο αὐτῆ τοῦ ἀφελθνισμού, ἄλλος κίνδυνος ἐπίσης ἦταν ἡ μετανάστευση. Χιλιάδες νέοι. 300.000 μέχρι σήμερα ἐγκατέλειψαν τὴν Ἑλλάδα μέ κινδύνους τρομακτικοὺς γιὰ τὸ ἑλληνικὸ ἔθνος.

Σ' αὐτῆ τὴν περίοδο, λοιπόν, ἐγώ, σὰν ἕνας υπεύθυνος δημιουργός, ἔκανα αὐτῆ τὴν ἐκστρατεία γιὰ τὴν ἐπιστροφή στὶς ρίζες τῆς ἐθνικῆς παράδοσης. ὥστε νά ξαναγίνουν οἱ Ἕλληνες περῆφανοι.

Λοιπόν, στὸν ἀγῶνα μου αὐτὸν, μέ ἐκτύπησαν ὄρισμένες δυνάμεις ποῦ νομίζω, τὸ πιστεῶ αὐτὸ, τὰ κέντρα τους δὲν εἶναι μέσα στὴ χώρα μας, ἀλλὰ βρίσκονται ἔξω ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Γι' αὐτὸ νομίζω ὅτι σὲ κάθε ἀπαγόρευση τοῦ ἔργου μου ὑπάρχουν δύο στοιχεῖα, ὑπάρχει δηλ τὸ στοιχεῖο αὐτὸ. Τὸ στοιχεῖο δηλ. τῶν δυνάμεων ποῦ πάντοτε κτυποῦν

ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԱՊՐԱՆՈՒԹՅԱՆ ԿՐԹԱԳՐԱԿԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆ

Գ ՄԱՅՁԵՄՆԵՐ

Երևանի քաղաքում 1928 թվականին հիմնադրված Հայաստանի Կրթական Կենտրոնի կողմից հրատարակված «Հայաստանի Կրթական Կենտրոնի Գործունեության Գրքի» մասին հարցազրույցի ժամանակ հարց է արժեքանք արվել Հայաստանի Կրթական Կենտրոնի կողմից հրատարակված գրքի մասին:

Պատասխանելով այս հարցին, Հայաստանի Կրթական Կենտրոնի տնօրենը պատմեց, որ գրքի հիմնական նպատակն էր հայտնի դարձնել Հայաստանի Կրթական Կենտրոնի գործունեության մասին հայաստանցիներին և արտասահմանյան հայերին:

Նա նաև ասաց, որ գրքի հիմնական նպատակն էր հայտնի դարձնել Հայաստանի Կրթական Կենտրոնի գործունեության մասին հայաստանցիներին և արտասահմանյան հայերին:

Պատասխանելով այս հարցին, Հայաստանի Կրթական Կենտրոնի տնօրենը պատմեց, որ գրքի հիմնական նպատակն էր հայտնի դարձնել Հայաստանի Կրթական Կենտրոնի գործունեության մասին հայաստանցիներին և արտասահմանյան հայերին:

Նա նաև ասաց, որ գրքի հիմնական նպատակն էր հայտնի դարձնել Հայաստանի Կրթական Կենտրոնի գործունեության մասին հայաստանցիներին և արտասահմանյան հայերին:

Συνέντευξις με κ. Μ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ, 6/2/68Συνέχεια IO

διτιθήποτε θετικά ελληνικό- είναι ο μόνιμος έχθρος της 'Ελλάδος - και το βασικό στοιχείο αυτό συνδέεται κάθε φορά με διάφορες πολιτικές, ιδεολογικές σκοπιμότητες, όπως ακριβώς συμβαίνει και στην περίοδο αυτή σήμερα. Διότι στην περίπτωση αυτή που με απαγορεύουν υπάρχουν τὰ δύο αυτά στοιχεία. Το πρώτο το μεγαλύτερο από την άλλη μεριά υπάρχει το στοιχείο το καθαρά τυπικό. 'Η σκοπιμότητα. Δηλ. 'Η Πολιτική αντίθεσή μου προς τους σήμερα κρατούντες, Το γεγονός ότι εγώ είμαι ο αρχηγός των λαμπράκηδων, από την πρώτη στιγμή έκανα δηλώσεις κατά του νέου καθεστώτος, και από την πρώτη στιγμή μπήκα σε ένα αγώνα κατά του καθεστώτος, ως ιδρυτικό μέλος του "Πατριωτικού Μετώπου". Όλα τὰ στοιχεία αυτά έρμηνεύουν τη στάση αυτή της απαγορεύσεως. Δέν είναι η πρώτη φορά που απαγορεύεται η μουσική μου στην 'Ελλάδα. 'Από το 1960 με απαγορεύουν στην 'Ελλάδα. Κατά περιόδους. 'Αλλά αυτή τη φορά δέν είναι ότι απαγορεύουν να παίζεται η μουσική μου μόνο στο ραδιόφωνο, αλλά απαγορεύεται πλέον καθ' ύλην τραγουδιέται από τον ελληνικό λαό. Έχουμε περιπτώσεις ατόμων που πιάστηκαν να τραγουδούν τραγούδια μου, κλείστηκαν στις φυλακές με την κατηγορία ότι παρέβησαν τον στρατιωτικό νόμο ή άλλοι που πούλησαν δικούς μου κατεδικάστηκαν σε 4-5 χρόνια φυλακή. Τώρα δηλ. πρόκειται περί εξοντωτικής επιθέσεως κατά του έργου μου. Δέν είναι η παλιά υπόθεση της απαγορεύσεως των δικών μου. Πρόκειται περί μιας εξ' εφθού επιθέσεως εναντίον του έργου μου προς εξόντωσή του.

ΕΒΕΤ: Ξέρετε αν η μουσική σας άρρσει στον Βασιλέα Κωνσταντίνο; ή σε άλλο μέλος της Βασιλικής Οικογενείας;

ΑΠΑΝΤ: Όπως σάς είπα, τὰ τραγούδια μου συγκινούν όλους τους Έλληνες ανεξαρτήτως. Στο βαθμό, λοιπόν, που και ο Κωνσταντίνος είναι Έλληνας, συγκινήθηκε από τὰ τραγούδια μου. Δεδομένου δε ότι ο Κωνσταντίνος μεγάλωσε μέσα στον ελληνικό λαό, τ' αγάπησε τὰ τραγούδια μου. Κάποτε μάλιστα με απένειμε και έθνικό μουσικό της 'Ελλάδος: Σε μία συζήτηση που έκανε στη Θεσσαλονίκη με τους ανώτερους επιτελείς του και με τον Παπανδρέου - μούτο ανέκοιωσε ο ίδιος ο Παπανδρέου αυτό - κάποιος Στρατηγός του είπε ότι ο έθνικός μουσικός της 'Ελλάδος είναι ο τάδε. Ο Βασιλιάς είπε τότε: "Όχι. ο 'Εθνικός μας μουσικός δέν είναι ο τάδε, αλλά ο Θεοδωράκης. Δέν είναι δικός μας δυστυχώς, αλλά αυτός

Συνέντευξις με κ. Μ. ΘΕΛΙΑΦΑΚΗ, 6/2/68

Συνέχεια II

είναι ο ~~'Εθνικός Μουσικός της 'Ελλάδος.~~
Ξέρω ότι αγαπούσε άρκετά τὰ τραγούδια μου.

ΕΡΩΤ: Ώς κατηγόρησαν ότι εκμεταλλευθήκατε τή φήμησας σάν μουσικοσυνθέτης για να μπήτε μέσα στην 'Ελληνική Βουλή, χωρίς να είστε πολιτικός. Νομίζετε ότι είναι δυνατόν ένας μουσικός και ένας καλλιτέχνης γενικώτερα, να συνδυάσει τήν καλλιτεχνική οημιουργία με τήν πολιτική; 'Επιτρέπεται να χρησιμοποιήση τήν τέχνη του για να πείση και να επιρρεάσει πολιτικά όπέρ ώρισμένου κόμματος ή μιας πλατυφέρας πολιτικής κατευθύνσεως;

ΑΠΑΝΤ: "Ίσως ένας Εθρωπαίος δέν θα μπορούσε να καταλάβη ώρισμένες κοινές έννοιες για μās στην 'Ελλάδα. 'Εγώ πάντοτε είπα ότι δέν έκανα πολιτική και ούτε ήμουν πολιτικός. 'Αντίθετα ύποστήρξα και ύποστηρίξα αυτό που είχα άνακαλύψει οι άρχαίοι 'Αθηναίοι. "Ότι όηλ. κάθε πολίτης είναι υπέθυνος για τὰ κοινά και όπως είναι γνωστό στην 'Αρχαία 'Αθήνα αυτοί οι όποιοι δέν έφηφιζαν έξωρίζοντο. Κάθε πολίτης ήταν ύποχρεωμένος να ενδιαφέρεται για τὰ κοινά. 'Εδώ στην 'Ελλάδα πιστεύω ότι ο τόπος υπέφερε γιατί οι πολίτες έπαψαν να ενδιαφέρονται για τὰ κοινά και άκαλοστριώθηκαν ουσιαστικά από τὰ δικαιώματά τους. 'Αλλά και τó έθιλογικό δικαίωμα τó όποιο είχαμ έντινε ένα στοιχείο συναλλαγής και εξαγοράς της φήφου. όηλ. αν και κάθε πολίτης ήσολοείτο με τὰ πολιτικά, είτε στο κάφενεϊτο πλατωνικά, είτε σε συμβατικά τήν ήμερα τών έθιλογώνυφού και πέρα είχε μεταβιβάσει τὰ τεράστια αυτά πολιτικά του δικαιώματα σε μιά και καθήκοντα που είχε άπέναντι στην πολιτεία, σε μιά σειρά επαγγελματιών πολιτιών, που κατά ποσοστό πάνω από 90% οείχαν διαβρωθή από τις πολιτικές τους φιλοδοξίες τὰ προσωπικά συμφέροντα, τις άδυναμίες τους κτλ.

'Επει μέσα κρύβεται όλη ή καθοδαιμονία της χώρας μας. Είπα ότι κάθε πολίτης και ιδιαιτέρα εκείνοι που λόγω της θέσεώς τους μπορούν να επιρρεάσουν περισσότερο τους άλλους, είτε έπιστήμονες είναι, είτε καλλιτέχνες, ή και άπλοι όνόμα επαγγελματίες, πρέπει να ενδιαφεροϋν για τὰ κοινά. ~~Από μέρη τους αυτοί.~~

άεύτερη περίπτωση: 'Εδώ στην 'Ελλάδα δέν είχαμε να κάνουμε με μιά κατάσταση, ός τήν ποϋμε πολιτική.

¹⁰ Όπως ~~σημειώνεται~~ ^{ή τ'εί} άλλ. άυτιές χώρες όπου έχουν λυθή τὰ μεγάλα έθνικά τους προβλήματα, και 'πό και και πέρα άρχίζει μιά άπόχρωση τών κομμάτων

πάνω στο πώς θα λυθούν τα επί μέρους προβλήματα. Τα οικονομικής, κοινωνικής φύσεως κλπ. και εκεί πραγματικά χρειάζεται μια ειδικότητα και μια ιδιαίτερη πολιτική εμπειρία για να μπορέσουν να λυθούν τα προβλήματα αυτά. Λέμε π.χ. ότι οι συντηρητικοί στην Αγγλία, εμείς είμαστε πέρα των κοινωνικών ασφαλίσεων, ενώ αντίθετος οι εργατικοί είναι εναντίον. Μια τέτοια περίπτωση, παρουσιάζει μόνο όσο διαφορετικές υποχρεώσεις κοινωνικής πολιτικής όσο κομμάτων πάνω σε είσιτο θέμα. Εκεί φυσικά απαιτούνται άνθρωποι πολιτικής καρδιάς για να ασχοληθούν με αυτά.

Στην Ελλάδα το πρόβλημα είναι έντελως διαφορετικό. Στη χώρα μου παλαιότερα άρχισα για για πρωταρχικά προβλήματα. ~~Διότι κατά το βαθμό που κατά την περίοδο της κατοχής, ο κάθε πολίτης ανεξάρτητα το αν είναι επιστήμων ή απλός εργάτης, πάνω στο πρόβλημα της κατοχής της χώρας του, και σε βάρος της δουλειάς του ή και της τέχνης του να πάρει θέση απέναντι στο πρόβλημα της ξένης κατοχής της χώρας του και να ριχτεί άμεσα και σε στρατόπεδο συγκεντρώσεως και να θανατωθεί, κατά τον ίδιο τρόπο, με άλλο φυσικά συσχετισμό δυνάμεων, τα προβλήματα αυτά, οι πρωταρχικοί βασανίζουσιν τον ελληνικό λαό, το πρόβλημα της εθνικής του ανεξαρτησίας και το πρόβλημα της δημοκρατίας, και είναι τα κύρια προβλήματα που συγκλονίζουν τον ελληνικό λαό πάνω από έναντι αιώνα, ^{πρωτόμηνια} τόσο ζωντανά και έπείγοντα από άποψη εθνική πλέον, ώστε δεν είναι πια θέμα πολιτικό. Είναι νομίζω θέμα εθνικό, να μείνει ο κάθε Έλληνας αδιαφορός ή να ενδιαφερθή για την επίλυση των προβλημάτων αυτών.~~

Εγώ δεν χρησιμοποίησα την τέχνη μου για να μπώ στη Βουλή. Το γεγονός ότι μπήκα στο ελληνικό κοινοβούλιο είναι φυσική συνέπεια του αγώνα που έκανα σαν καλλιτέχνης. Σαν καλλιτέχνης εργαζόμουν για το θρίαμβο της εθνικής και ήθικής ανεξαρτησίας της χώρας μου. Στο βαθμό που τα θέματα αυτά συνδέονταν μεταξύ τους, ο μουσικός γινότανε πολιτικός, αν θέλετε. Δεν έκανα δηλ. πολιτική καρριέρα. Ούτε κάνω. Ούτε και με ενδιαφέρει. Απλώς αίσθανομαι ώριμους υποχρεώσεις, ώρισμα κάθηκοντα και τα όποια φυσικά σε μια άλλη χώρα πολιτικά προηγμένη, στη Γερμανία ή την Αγγλία π.χ., θα εκφραζότανε μόνο με μια συμφωνία ή μια πρές κόνφερανς, εδώ στην Ελλάδα συνδυάζεται και επιβέλλεται το να είσαι και μέσα στη Βουλή και στο πεζοδρόμιο και στη φυλακή.

Συνέντευξις Μ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ, 6/2/68

Συνέντευξις Ι3

ΕΡΩΤ. Νομίζετε ότι η ελληνική Κυβέρνηση θα επιτρέψει στο μέλλον τη μετάδοση της μουσικής σας;

ΑΠΑΝΤ. ~~Νόσος πῶ. "Όλα εἶναι θέματα συσχετισμοῦ δυνάμεων. Έχω τὴν ἐντύπωση ὅτι σ' αὐτὴ τὴν ἀναμέτρηση πού ἐγίνετο τὴν καλλιτεχνική μου παραγωγή καὶ ἡ καλλιτεχνική μου παραγωγή δὲν ἀνήκει σέ μενα ἀλλὰ ἀνήκει σὲ μιὰ ὀρισμένη πολιτική παράταξη, ἄλλὰ ἀνήκει στὸν ἑλληνικὸ λαό. Ὅπως κάθε ζωντανό πνευματικὸ ἔργο ἀνήκει στὸ λαό. Ἡ στιγμή πού τὸ ἔργο μου, ἀντίθετα ἀπὸ τὴν ἑλλάδα, βρισκεται σὲ μεγάλη δόξα καὶ παίζεται σ' ὅλοκληρο τὸν κόσμο, εἶναι μιὰ μεγάλη δυσφορία γιὰ ἄλλο τὴν ἑλλάδα. Καὶ εἶναι κάτω ἀπὸ τὴν πίεση αὐτὴ νὰ ἀναγκαστοῦν σήμερα νὰ ξαναδώσουν τὰ ἔργα μου στὸν ἑλληνικὸ λαό. Ἄν καὶ νομίζω ὅτι παρὰ τὴν ἀπαγόρευση τὰ ἔργα μου ὑπάρχουν. Ἡ ἱστορία δείχνει ὅτι οἱ ἀστυνομικὲς ἀπαγορεύσεις δὲν εἰσπράττουν ἕνα ἔργο ζωντανό νὰ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ζωντανό. Ποτέ δὲν πέθανε ἕνα ἔργο ἐπειδὴ ἀπαγορεύθηκε. Τὸ ἔργο πεθαίνει μόνο ἐφόσον ἔχει τὸ ὄνατο μέσα του. Ὅταν δὲν εἶναι ζωντανό τὸ ἔργο, τὸ ἀπόθετο πάλι δὲν μπορεῖ νὰ συμβῆ. Ὅσα ἔργα ἔην πού ἔχει τὸ θάνατο μέσα του ὁ δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιβληθῆ ἀπὸ καν' ἑνα καθεστῶς. Ἀντίθετα, νομίζω, ὅτι στὴν τέχνη, ὅπως καὶ στὴ ζωὴ, οἱ ἀπαγορεύσεις δὲν ἐξασθενίζουν, ἀλλὰ ἀναζωογονοῦν τὶς δυνάμεις πού κρύβει ἕνα ἔργο μέσα του.~~

δὲν

ΕΡΩΤ. : ~~Ἐδημοσιεύθη ἐπανελημμένως εἰς τὸν ξένον τύπον δηλωτικῶς τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ὅτι πρόκειται νὰ συνυθίσσετε τὸν ὕμνο τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου. Ἀληθεύει αὐτὴ ἡ πληροφορία;~~

ΑΠΑΝΤ. : ~~Νομίζω ὅτι ὁ κ. Παπαδόπουλος ἠθέλησε νὰ κάνει χιοῦμορ.~~

ΕΡΩΤ. : ~~Ἐἶναι ἀλήθεια ὅτι ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπανάσταση τῆς 21ης Ἀπριλίου ἠγθῆκατε ὀργανώσεως ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν "Πατριωτικὸ Ἀντιδικτατορικὸ Μέτωπο" καὶ καλέσατε σὲ προκήρυξή σας τὸν ἑλληνικὸ λαὸ νὰ ἐξεγερθῆ κατὰ τῶν ἐπαναστηοῦντων στρατιωτικῶν;~~

ΑΠΑΝΤ. : ~~Βεβαίως, εἶναι γνωστὰ τὰ κείμενα. Δημοσιεύθησαν εἰς τὸν διεθνή τύπον καὶ ἀνήκουν πλέον εἰς τὴν ἱστορίαν.~~

Συνέντευξη Μ.ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ, 6/2/68Συνέντευξη 14

ΕΡΩΤ: Μπορείτε να μάς διηγηθείτε πώς συλληφθήκατε τόν περασμένο Δεγουστο;

ΑΠΑΝΤ: Κατά τρόπο πολύ απλό. Τό πρωί στις 3 ή ώρα-κοιμάμουν σέ ένα σπίτι στό Καϊνάρι.- κτύπησε ή πόρτα καί ήταν 'η Γενική 'Ασφάλεια. Μοῦ ἐζήτησαν νά ντυθῶ καί νά τόβς ἀκολουθήσω.

ΕΡΩΤ: Κατολάβατε πώς κατάρύωσαν ν'α'ἐντοπίσουν τό κρησφύγετό σας;

ΑΠΑΝΤ: Νά σῶς πῶ εἰλικρινά δέν μέ ἀνησχόλησε πολύ τό πρόβλημα.Ξέρω καλά ὅτι σέ ένα ἀγώνα τέτοιο οἱ κίνδυνοι ήταν γνωστοί.Περιμένα ἀπό μέρα σέ μέρα ὅτι μπορεῖ νά συμβῆ. Δέν ἔχει σημασία ἐδῶ ἤλθαν ἀπό τόν ἄλφα ὁδὸμο ἢ ἀπό τόν βῆτα. Σημασία ἔχει ὅτι ἤρθανε.Τό πῶς ἤλθαν κανεῖς δέν θά μπορέση νά τό μάθει ποτέ.

ΕΡΩΤ: Ἐδημοσιεῖθη εἰς τόν ξένον τύπον ὅτι συλληφθήκατε φέροντες στολήν ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. εἶναι ἀλήθεια;

ΑΠΑΝΤ: "Οχι, γιατί κοιμάμουν. Δέν κοιμῶμαι μέ στρατιωτική στολή. Κοιμῶμαι ὅπως ὅλος ὁ κόσμος μέ πιτζάμες.

ΕΡΩΤ: Γιά ποιό λόγο δέν προσήλθατε στήν δίκη τῶν μελῶν τοῦ πατριωτικοῦ μετώπου στό Ἐπιτακιο στρατοδικεῖο Ἀθηνῶν;

ΑΠΑΝΤ: Νομίζω ὅτι στή δίκη ἐκεῖνη δέν θά συνέφερε τήν κυβέρνηση νά παρουσιαστώ. Ἦταν γνωστό τό τί θά ἔλεγα καί τί στάση θά τηροῦσα. Ἦταν μέτ' ἐπιμέλειαν νά ὑφελήθουν ἀπό τήν ἀπουσία μου καί νά κατασπλιῶσουν τήν τιμῆ καί τήν ἐξέλιξη μου, πρῶτα τοῦ καί ἔπειτα. Ἀλλά ἡ προσπάθεια αὐτή κατασπλιῶσεως τοῦ ὀνοματός μου ἀπέτυχε.

Γι'αυτό, μὲλις ὑποφίσηται ὅτι διεχωρίσθη ἡ ἐκδίκασις τῆς ὑποθεσεώς μου ἀπό τήν τῶν ὑπόλοιπων συγκατηγορουμένων μου, ἐκήρυξα ἀπεργίαν κείνης διεκδικώντας τό νόμιμο δικαίωμά μου νά δικάσῶ μαζί μέ τοὺς ὑπολοίπους. Ἐπείσα σέ κῶμα καί μετεφέρθηκα στό Νοσοκομεῖο τῶν Φυλακῶν.

ΕΡΩΤ: Ποιά ήταν ἡ στάση τῶν ἀστυνομικῶν καί στρατιωτικῶν ἀρχῶν ἀέναντί σας;

ΑΠΑΝΤ: Αὐτό εἶναι ένα πολύ λεπτό θέμα. Ἐκεῖνο ποῦ ἔχει σημασία εἶναι ὅτι, βρισκόμουν σέ ἀπόλυτη ἀπομόση, χωρῖς κανένα δικαίωμα, ὅπως εἶπα σέ ένα ἀξιωματικό, σάν ένα τσουβάλο πατάτας ποῦ τό μεταφέρουν ἀπό ὀῶ κι'

Энэтхэгийн М.ӨСӨӨ-ийн Ө/С/ӨӨ

Энэтхэг

ЭНЭТ: Энэтхэг нь нэг сүүлийн жилд бүхэлдээ тус бүрэлдэхийг хүсч байгаагаар...

АНАНТ: Энэтхэг нь нэг сүүлийн жилд бүхэлдээ тус бүрэлдэхийг хүсч байгаагаар...

ЭНЭТ: Энэтхэг нь нэг сүүлийн жилд бүхэлдээ тус бүрэлдэхийг хүсч байгаагаар...

АНАНТ: Энэтхэг нь нэг сүүлийн жилд бүхэлдээ тус бүрэлдэхийг хүсч байгаагаар...

ЭНЭТ: Энэтхэг нь нэг сүүлийн жилд бүхэлдээ тус бүрэлдэхийг хүсч байгаагаар...

АНАНТ: Энэтхэг нь нэг сүүлийн жилд бүхэлдээ тус бүрэлдэхийг хүсч байгаагаар...

ЭНЭТ: Энэтхэг нь нэг сүүлийн жилд бүхэлдээ тус бүрэлдэхийг хүсч байгаагаар...

АНАНТ: Энэтхэг нь нэг сүүлийн жилд бүхэлдээ тус бүрэлдэхийг хүсч байгаагаар...

ЭНЭТ: Энэтхэг нь нэг сүүлийн жилд бүхэлдээ тус бүрэлдэхийг хүсч байгаагаар...

АНАНТ: Энэтхэг нь нэг сүүлийн жилд бүхэлдээ тус бүрэлдэхийг хүсч байгаагаар...

ЭНЭТ: Энэтхэг нь нэг сүүлийн жилд бүхэлдээ тус бүрэлдэхийг хүсч байгаагаар...

Συνέντευξις Μ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ, 6/2/68

Συνέχεια 15

ἀπὸ κατ. ἄλλο, ἀπέναντι οὐκ ἔνα πνευματικὸ ἄνθρωπο καὶ δημιουργικὰ καλλι-
τέχνη, δειχνεὶ χειροπιαστὴ τὴ θέση μου.

Βέβαια, εἶναι γνωστὸ ὅτι ἄνθρωποι σάν καὶ μένα δὲν βασανίζουσι. Γιὰ
τις λόγους ἄλλωστε νὰ μὲ βασανίσουσι;

ΕΡΩΤ: Ἐχετε συναντηθῆ με μέλη τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως;

ΑΠΑΝΤ: Οὐκ. Μόνο με τὸν κ. Σιδεράτο, ὅταν ὡδήγησάν εἰς αὐτὸν πρὸς κατὰ τὴν ἀπηνάλ-
ινειν μου.

ΕΡΩΤ: Γράφατε Μουσικὴ κατὰ τὴ διάρκειαν τῆς φυλακίσεώς σας;

ΑΠΑΝΤ: Ναι, ὅταν ἤμουν στὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια μοῦ ἔφεραν κόλλες μουσικῆς
καὶ ἐκεῖ μπόρεσα νὰ γράφω καὶ μουσικὴ καὶ ποίηση. Ἡ ποίηση ποῦ
ἔγραφα στὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια εἶναι γνωστὴ στὸ ἔξωτερικόν. Ἐκδόθηκε
νομίζω στὴ Γερμανία. Καὶ τὰ τραγούδια εἶναι γνωστὰ ἔξω γιατί τὰ
τραγουδοῦσε ἡ Φαραντοῦρη καὶ ἄλλοι καλλιτέχνες.
Τὰ ποιηματὰ μου με τὸν τίτλο "Ἥλιος καὶ Χρῶνος" ποῦ ἔγραφα μέσα στὴν
Ἀσφάλεια, εἶναι 32 ποιήματα, γραμμένα σὲ δύο μέρος μέσα καὶ τὰ
περισσότερα ἀφιερωμένα στοὺς συγκατηγορούμενους μου. Ἀπεικονίζουν
τις ψυχολογικὰς στιγμὰς ποῦ περνοῦσαμε στὶς φυλακίαις.
Μετὰ ὅταν μεταφέρθηκα στὶς φυλακίαις Ἀβέρωφ, ὁ διευθυντὴς τῶν φυλακῶν
μὲ ἐπέτρεψε καὶ μοῦ ἀνεκοίνωσε ὅτι μοῦ ἀπαγορεύουσι νὰ γράφω μουσικὴ.
Μοῦ ἀφαίρεσε ὅλο τὸ χαρτί τῆς μουσικῆς.
Αὐτὸ κράτησε μέχρι τὰ μέσα Ἰανουαρίου. Ἀναγκάστηκε νὰ διαμαρτυρηθῶ
σὲ διευθυντὴς ὀργανισμοῦ καὶ μετὰ τὴν τελευταία ἐβδομάδα στὶς
φυλακίαις μοῦ ἐπέτρεψαν νὰ συνεχίσω νὰ γράφω μουσικὴ. Τότε καὶ ἔγραφα
τις τελευταίας μου συνθέσεις. Μουσικὴ πάνω στὰ ἔπιφάνια τοῦ Δεσφῆρη
καὶ τὸ μυθιστόρημα.

ΕΡΩΤ: Ποιά ἦταν ἡ συμπεριφορὰ τῆς ἀστυνομίας ἀπέναντι στὰ λοιπὰ μέλη τῆς
οἰκογενείας σας;

ΑΠΑΝΤ: Ἐπιτός ἀπὸ ἔρευνα ποῦ ἔγινε τὶς πρώτες μέρες ^{οπίτι μας} οἰκογενεῖά μου
δὲν ἐνοχλήθηκε.

Τὰ παιδιὰ δὲν ἐγνώριζαν οὐτε καὶ γνωρίζουσι ἄδικα ὅτι ἤμουν φυλακίαις.
Ἡ μητέρα τους τοὺς εἶχε πῆ ὅτι βρισκόμουν σὴν ἄρση καὶ ἔκουσα
μουσικὴ.

Историческое описание
Историческое описание

Историческое описание...
Историческое описание...
Историческое описание...

Историческое описание...
Историческое описание...
Историческое описание...

Историческое описание...
Историческое описание...
Историческое описание...

Историческое описание...
Историческое описание...
Историческое описание...

Историческое описание...
Историческое описание...
Историческое описание...

Историческое описание...
Историческое описание...

Историческое описание...
Историческое описание...
Историческое описание...

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕ ΤΟΝ Κ. Μ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ 6/2/68

Συνέχεια 16

ΕΡΩΤ. 'Υπάρχει κανένας περιορισμός στις κινήσεις σας τώρα;

ΑΠΑΝΤ. "Όχι. 'Απολύτως κανένας.

ΕΡΩΤ. Πώς βρίσκεται τή στάση του διεθνούς τύπου απέναντι στη περίπτωση σας;

ΑΠΑΝΤ. Λογικά περίμενα μιὰ έλλα έκδηλωσθῆκ μέρους του διεθνούς τύπου. Πρέπει όμως νά πῶ ότι καί ἐγώ καί οἱ φίλοι μου εκπλαγήκαμε γιά τὴν ἔγινε. Δέν μέ γέμισε μόνο χαρά αὐτό., ἀλλά καί μεγάλο βῆρος. Μεγάλες εὐθύνες, εἶναι τεράστιο αὐτό ποῦ ἔγινε γιά μένα. Εἶμαι φορτωμένος τώρα. 'Ἡ ἀγάπη φορτῶνει.

ΕΡΩΤ. Υποσχεθήκατε μήπως στήν 'Ελληνική Κυβέρνηση ὅτι μετά τήν ἀπελευθέρωση σας δέν πρόκειται νά ἀναμειχθῆτε σέ πολιτικές κινήσεις ἐναντίον του καθεστώτος;

ΑΠΑΝΤ. 'Εγώ ἀπό τήν πρώτηστιγμή τῆς συλλήψεώς μου, τόσο στή Γενική 'Ασφάλεια, όσο καί σέ ἄλλους ὑπευθύνους ἐξέθεσα σαφῶς τή θέση μου. Πιστεύω καί θά πιστεύω πάντοτε ὅτι τὸ καλύτερο κοινωνικό σύστημα ποῦ ἔχει βρῆ ὁ ἄνθρωπος μέχρι σήμερα εἶναι ἡ δημοκρατία ποῦ ἀνακαλύφθηκε σ' αὐτά τὰ χῶματα. 'Οσαδήποτε ἐλαττώματα καί ἂν τῆς βροῦν, μόνο ἀπό τή γνώμη τῶν πολλῶν εἶναι δυνατό νά βρεθῆ οἰαδήποτε ἐλλείπει. ~~'Από τή στιγμή ποῦ εἶπα ὅτι ἄνθρωποι μέ οἰαδήποτε προέσεις κατέβησαν τῆ δημοκρατία, αὐτό ἐγώ τό βρήκα σάν προτροπή σέ μένα προσωπικά.~~

Αὐτή ἦταν καί εἶναι ἡ θέση μου. Πιστεύω ὅτι ὁ πιό δύσκολος δρόμος εἶναι ὁ δρόμος τῆς δημοκρατίας.

Σάν πρόην Βουλευτῆς του ἑλληνικοῦ λαοῦ καί σά ζωντανός καλλιτέχνης ποῦ ἔρχεται συνέχεια σέ ἀπαφή μέ τόν ἑλληνικό λαό, ἔνοιωσα τίς εὐθύνες μου πέρα ἀπό προσωπικές, θά ἔλεγα ἔθνικές εὐθύνες. Γιαυτό ἀπό τήν πρώτη στιγμή ἐδήλωσα ὅτι ἡ κρῆτησίς μου ἦταν αὐθαίρετη καί παράνομη.

~~Δέν ὑπάρχουν περισθῆρια συναντήσεως καί συμβεβασμοῦ μέ τή σημερινή κατάσταση.~~

Универзитет "Св. Кирил и Методије" Скопје

Број: 10

Универзитет "Св. Кирил и Методије" Скопје

Универзитет "Св. Кирил и Методије" Скопје

Универзитет "Св. Кирил и Методије" Скопје

Универзитет "Св. Кирил и Методије" Скопје

Универзитет "Св. Кирил и Методије" Скопје

Универзитет "Св. Кирил и Методије" Скопје

Универзитет "Св. Кирил и Методије" Скопје

Универзитет "Св. Кирил и Методије" Скопје

- 17 -

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕ Κ. Ν. ΘΕΩΔΩΡΑΚΗ, 6/2/68

Συνέντευξη Ι7

ΕΡΩΤ: Θά θέλατε νά μάς πῆτε δυό λόγια γιά τόν διεθνή τύπο;

ΑΠΑΝΤ: "Ένα μεγάλο εὐχαριστῶ σ'αὐτούς ποῦ ἔγραψαν τά κῆθρα γιά μᾶς
καί σ'αὐτούς ποῦ τά διάβασαν.

Επιτομή

Διαβάσει "πατριωτικά" το γράμμα σου - Έκτακτο! Αναφορικά με οι επαίροι σου
 για σου πρώτος ημερίδα σου δείχνεις. Μακριά από ναύα εις τέλει. Μακριά να εί-
 ναι και δείχνει. Έρωτα ε' αὐτὸς τὸ τίμας τῆς δόξης σου. Ζήτας - φέρτε - καθο-
 δείξτε! Όπως οἱ "ήγέτες" εἰσῆλθον (Εἶτε κομμουνιστῶν...) Γράψτε ἕνα προγραμ-
 μάτιες, παραμένον ἀναφορῶντες. Ἐὰν δὲ τὰς πόλεις ναί γινέ τοῦ εἶναι. Δοκίμα-
 ποῦτε εἰ πρὸς τὸ εἶναι! Νόσα εἰς τὴν δαύτῃς δὲι τὴν δαύτῃς ναί γινέ! ὅπως
 δὲ γινέτα πρὸς οἱ "ήγέτες" εἰσῆλθον. Ἡ τοσούτων (οἱ εἶπτε!).
 Πραγματῶς εἰς τὴν κόλπον σου! Ἡ πῆλη ἀρκεταί πρὸς τὴν βα-
 ρύει εἰς τὴν ναί οὐδένα; Ἡ ναί εἶναι εἰς τὴν τοσούτων ναί τὴν εἶναι
 εἶναι καθόλου;

Πῶς γράψετε εἰς ἐντεύξ ἀποστολῆς διασκέψεως καὶ ἐπιπέδους σου:

- ① Πράγματι δαύτῃ - καὶ πῶς καὶ τῆ ἀπὸ πῶς εἶναι - εἶναι οὐκ ἀποδο-
 τῆς (ἀριστῶς) κίνησις, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, εἰς τὴν βαρῆς ποσῆς, εἰς τὴν
 πρὸς τὸ ΚΚΕ καὶ τὴν ΕΔΑ. Καὶ ἀπὸ εἰς τὴν πρὸς τὸν βούλῃς τῆς ἡμε-
 ρῆς, εἰς τὴν ΕΔΑ καὶ οἱ εἰς τὴν τῆς ΠΤ. - παραμένει οὐδένα
 καὶ οὐδένα.
- ② Τὸ κίνημα αὐτὸ, εἶναι φανερὸ, ὅτι ἐκπέφει τὸ κίνημα τὸ φανερὸ,
~~καὶ~~ τὸ δὲνα. Δαύτῃ οὐδένα - κομμουνιστῶν καὶ ἰσορροπῆς - τῆ
 παρακοκαί τῆς πρὸς τὴν ἰδιότητα εἰς τὴν τῆς εἰς τὴν
 τῆς πρὸς τὴν αὐτῆς. Μὴ εἶναι τῆς δὲ πρὸς τὴν δαύτῃς οὐδένα
 λαγὺ καὶ οὐδένα δὲ εἶναι καὶ ἀρκεταί, ἐκπεφει καὶ δαύ-
 τῆς ἀριστῶς ἀποδοτῆς κίνημα - κίνημα. Πρὸς ποσῆς αὐτὸ δὲ
 κίνησις ναί ἀρκεταί καὶ ναί καθόλου τὸ πρὸς οὐδένα τῆς
αὐτῆς σου κατὰ τὴν εἰς τὴν τῆς καὶ οὐδένα τῆς χριστῶ
 τῆς κινήσεως σου. Πράγματι, εἰς τὸ ΕΔΑ πρὸς ναί οὐδένα
 καὶ εἰς τὴν εἶναι πρὸς τῆς εἰς τὴν καθόλου τῆς ἀπὸ πῶς
 κατὰ τὴν εἰς τὴν τῆς τῆς εἰς τὴν κινήσεως τῆς κινήσεως
 σου. Ἡ δὲ οὐδένα εἶναι ἡ ἀρκεταί καθόλου κινήσεως
 τῆς: Ἡ ἡμερῆς, ἡ τῆς εἰς τὴν, ἡ Ντὴ εἰς τὴν! Χρῆς
 αὐτῆς τῆς οὐδένα εἰς τὴν δὲ οὐδένα, οὐδένα ἀρκεταί κίν-
 ησις καὶ τῆς τῆς τῆς καὶ ναί τῆς οὐδένα δὲ ἰσορροπῆς
 ἀρκεταί καὶ τῆς τῆς τῆς τῆς, εἰς τὴν εἰς τὴν
 πρὸς οὐδένα κινήσεως πρὸς εἰς τὴν εἰς τὴν ἀπὸ πῶς
 ἀρκεταί ἀρκεταί σου πρὸς τῆς κινήσεως. καὶ ἀρκεταί,

ιστορίας πέρα από τον χώρο της Ελλάδας και. Ο συνολικός αριθμός
 συστατικών μελών στην Ελλάδα είναι άρκετος από από από, τι
 αν και στην ταυτική της ΕΕΑ - ταυτική ιστορίας και οργανω-
 τικής διάρκειας - από όπου το πρώτο σε τι χρονίως. Η
 ασφάλεια του Π.Μ. να κληθεί το κέντρο και να επιλεγεί ένα
 ή το κέντρο από τη βάση των Αντιπροσώπων και από τους
 αλληλέγγυους τα όργανα που είναι οργανωμένα για επιμελητική εργασία
 ήτοι οι σύμβουλοι του Πυλίου και οι δικοί του. Από τον επόμενο
 βήμα που είναι για τον έλεγχο των χαρακτηριστικών, υγιή - επιμελη-
 νοί που τη συνείδηση του ε. Κοινωνίας. Να είναι δυνατή ο έλεγχος
 από τον έλεγχο των δυνάμεων για εσωτερική κομματική
 αλληλεγγύη στο ε. Σύνταγμα Παρυσία.

③ Σημείωση: Είναι παλαιότερα να ~~είναι~~ επιτίθενται οι αντιπροσώποι
 της ημερησίας Αντιπροσωπείας (από τον έλεγχο...) ενώ στη
 πίσω με την προσαρμογή, ειδικά το πρόβλημα της σωστής
 λογικής εκπροσώπησης του εγγύως δημοκρατικού αντιπροσωπικού κινήματος
~~που~~ ποια είναι αυτή η «σωστή» εκπροσώπηση; Ας αρχίσουμε από
 μέσα: ποια θα πρέπει να είναι! Δεν πρέπει να είναι, λοιπόν, οι
 πρώτοι που, είτε συλλογικά ή λαμπρά ή γρήγορα. Και το ΚΚΕ και
 οι ΕΕΑ. Δεν είναι φυσικά ~~η~~ ιστορική μερίδα, η οποία επι-
 στασιάζει ιστορικά. Επομένως, θα πρέπει να κληθεί κάποια
 διοίκηση και η τι το νύστερο από αυτό το αρνητικό αποτέλεσμα.
 Να κληθείτε μερικοί από τους πρώτους σε ένα μονόχορο σχολείο:
 το πιο πολύ θα σκεφτόμαστε πέρα από τις κοινές κοινές από
 αυτή τη στιγμή μερικές και να τη δέχονται με τον
 κομμουνισμό όπως τον θα προσφέρουν οι ίδιοι, από
 μια σύνταξη κληθέντων από την οι ίδιοι θα αρχίσουν να
 χαράσσονται με αμοφαστικότητα. Πρόκειται για μια βαρύνουσα ιστο-
 ρική ερώτηση από την οποία, για μικρή διάρκεια αγωνιστική, από εφ'όσον
 να αναλάβει προσδοκώμενα να τον μορφοποιήσει μαζί με
 όσον της συνταξιακής και κληθέντων αναγκών της ώστε από
 κοινού να χαρακτηριστεί - όσον γίνεται με ~~απλά~~ απλά και
 με ~~απλά~~ απλά - από ηγετική δράση που θα αναλάβει τον
 καθολικό τον ~~απλά~~ απλά. Κινήματα οι πρώτοι της.

④ Δύο δεικνύει να είναι τα βασικά έργα του Μπώ Κριτάρου: Α) η έμφαση της ιδιαίτερης δράσης και Β) Το απόρρητο μου.
 Για αυτό είναι άωγου να εμψυχώνω με πράξη άποψη και ηγετική επιτυχία. Ωτε, κάπνιστο, ψυχανάπτο, τυχερόπτο, θανάσιο, υαλίο, μίση στο Αιόπειο πέρι να ασπασίση σε ηγεσία της Αντορα, Αποσ. Αρπάρταρα. Το Αρπάρτο είναι η άρπια, είναι ο αυθόρμητο, απελευθέρωση, αντιστοια σε Άλο και σε Κίνοπια. Και τότε ασπασίσητε φάδο του τυστιασίο, τις ιστορίες και τον σκοταχό υπορροπίη το αρπάρτο. Θα λαοπίτε ασπασίσητε να ασπασίσητε με το τίμη - Αρπασίσητε από το θυμ - κατά ψυχή - νό και ικανό σφίξο. Καίριο παρ η ψυχή του σινδρα με το Άλο και με οί ψυχή. Θα γινούτε ένι τήν Κόπια - Κίνοπια σε ψυχή και διακίση - ποταχά! - με πράξη παρ υντίπια. Γιατί έν, ούτη παρ ένυαν ποταχά οί μύση... Κακό, νόπη, να ανώσητε προπτα παρ διακίση οί ανώσητε με ~~Κόπια~~ Άρπια! Το Αρπάρτο παρ, αυτό ασπασίσητε σε Άλο παρ το Δράπα, θα παρ άρπια να γίνε σινδρα το καθίο παρ. Ετεν έσώ έπια Άρπια με το Άρπια Άρπια το και σινδρα θα σε σφίξοτε έπα τοι σφίξοτε αν με Άλο παρ θα άρπια να Άρπια σινδρα - από το τίμη το Δράπα - το ιστορικό παρ έντιπια (Μακρό σε έψυ - τήν) με άρπια σινδρα ανώσητε Άρπια. Αν έπα ανώσητε κακό τότε τήν Άρπια με Κ' ένυ.

⑤

ΠΡΑΧΑΤΙ

Λογος # 968

TAXA

1858

1858

Аннотация ЗАХАРА

1968-й год.
Бразил

Женщины Мезин
на 5-й экспедиции
Г.М.

Amundsen

1898-1899
Green

Alternative

No 2

W. W.

Π Ε Ρ Ι Ξ Υ Χ Ο Η Ε Ν Α .

Α. Εξαγωγική σημείωμα: Πολιτική και οικονομία. Γιατί είναι απαραίτητη ή μεταβολή στην οικονομική και κοινωνική πολιτική).

Α.-Γενική μεθοδολογική τοποθέτηση για το προτεινόμενο πρόγραμμα.

ΚΕΦ. I. Χαρακτηριστικά της άπασχόλησης και της ουσώρευσης στην Ελλάδα.

Τό επίκεδο ανάπτυξης της οικονομίας. Τό πρόβλημα της μεταναστευσης και της ανεργίας. Τό μέσο επίκεδο μισθοῦ, ἡμερομισθοῦ και ἀγροτικού εισοδήματος. Ἡ διαδικασία της μονοπωλικής συγκεντρωσης. Ποῦ βασίζεται ἡ ουσώρευση. Ἡ κατανομή τοῦ εισοδήματος μεταξύ τῶν διαφόρων στρωμάτων. Ὁ ρόλος τοῦ κράτους. Πολιτική κατάσταση, μαζικό λαϊκό κίνημα.

ΚΕΦ. II. Ἡ Μεθοδολογία τοῦ δημοκρατικοῦ προγραμματισμοῦ.

Σκοποί τοῦ προγραμματισμοῦ. Ἀνάγκη νά τροποποιηθεῖ ὁ σημερινός μηχανισμός της ἀνάπτυξης. Διαφορωτικές ἀλλαγές. Λύση και κατανομή τοῦ εισοδήματος. Ἀλληλοσύνδεση μεταξύ στόχων και ὀργάνων τοῦ προγραμματισμοῦ. Συνδικαλιστικοί ἀγῶνες και προανατολισμός τῶν ἐπενδύσεων. Πολιτική μισθῶν και παραγωγικότητα.

ΚΕΦ. III. Οἱ Βασικοί στόχοι.

Ἐξαφάνιση της ἀνεργίας και της ὑποαπασχόλησης. Λύση τῶν πραγματικῶν μισθῶν. Μελέση της ἀπόστασης μεταξύ πόλης-χωριοῦ.

ИЗВЕЩАНИЕ

А. Восточный...
вместе с...
А. Восточный...
Учреждение.

КТО. I. Характеристика...
Этот...
вместе с...
восточный...
и...
восточный...
тогда...

КТО. II. Восточный...

Этот...
вместе с...
и...
восточный...
тогда...

КТО. III. Восточный...

Этот...
вместе с...
тогда...

ΚΕΦ. ΙΥ, Ὁ ρόλος τοῦ κράτους στὴν οἰκονομία. Διαρθρωτικὲς ἀλλαγές.

Τὸ κράτος βασικὸς φορέας γιὰ τὴν ἀνάπτυξη.

Ἐθνικοποιήσεις, κρατικὲς ἐπιχειρήσεις. Ἐλεγχος τῶν μονοπωλίων

Ἐμβιομηχάνιση. Ὁ σχηματισμὸς τῆς ἐργατικῆς δυνάμεως. Μικρὲς καὶ μεσαῖες ἐπιχειρήσεις. Ἐσωτερικὸ, ἔξωτερικὸ ἔμπόριο. Ἐξέρες ἐπιχειρήσεις. Μεταρρύθμιση τοῦ φορολογικοῦ συστήματος. Κατάργηση τῆς γραφειοκρατίας. Ἡ καιφεία. Χωροταξικὸς προγραμματισμὸς.

ΚΕΦ. Υ.- Ἐνδότητα, συμμαχίες καὶ ὄργανα τοῦ προγραμματισμοῦ.

Στόχοι τοῦ προγράμματος καὶ ἐνδότητα τῶν ἐργαζομένων. Συμμαχία τῶν πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν δυνάμεων ποὺ ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴν οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀνάπτυξη. Συνφιλικάτα, Κοινοβόλιο, Αὐτοδιοίκηση, περιφερειακὴ ἀποκέντρωση καὶ οἰκονομικὸς προγραμματισμὸς.

Εἰσαγωγικὸ σημεῖωμα: Πολιτικὴ καὶ Οἰκονομία. (Γιατὶ εἶναι ἀπα-
ραττητὴ ἢ μεταβολὴ στὴν οἰκονομικὴ καὶ
κοινωνικὴ πολιτικὴ).

I.- Πρὸς ἀπὸ τὸ καίγνυδι τῆς πρόσφατης πολιτικῆς σκακιέρας
ποῦ συμπλέκεται καὶ μετὶ τῶν διεθνέων ἐξελίξεις καὶ τὸν καίγνυ-
ομο συσχετισμὸ τῶν δυνάμεων, ἢ τελευταία δεξιάτη πολιτικὴ
κρίση στὴν Ἑλλάδα-ΚΡΙΣΗ ΒΕΟΥΣΙΑΣ-ἀπεκάλυψε καὶ τὰ διαρθρωτι-
κὰ προβλήματα τοῦ συστήματος, ἢ ^{ἀντικεί} βιβάσεις τῶν ὁποίων ἐμφανίζει
τὸ ἀδιέξοδο, στὸ ὅποιο δόγησεν τὴν χώρα οἱ ὑφιστάμενες ἀντι-
στορικῆς κοινωνικῆς σχέσεις. Τόσον ἢ ποιότητα τῆς βάσεως ὅσο
καὶ τοῦ ἐπικυδοσηματος τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, βρέσκονται
σὲ σοβαρὴ κρίση. Οἱ ἀναπτυσσομένης παραγωγικῆς δυνάμεις,
ἀσφυκτιοῦν κάτω ἀπὸ ἓνα σῶστημα νομικῶν καὶ πολιτικῶν σχέ-
σεων, ποῦ ἀποκλείουν τὴν δυνατότητα στίς διαχίφορες κοινωνικῆς
τάξεις ἢ ὁμάδες (ἐκτός ἀπὸ τὴν ἰθύνουσα) νὰ πραγματοποιήσουν
τὴν ἱστορικὴν ποστολή τους, ἢ ὅποια συνίσταται στὴν ριζικὴ
ἀνανέωση τῆς χώρας.

II.- Ἡ διαδικασία τῆς μονοπωλιακῆς ἐπεκτάσεως ποῦ ἀκολου-
θεῖται στὴν Ἑλλάδα μετὰ ἰδιαίτερη ἔνταση τὰ τελευταία χρόνια,
ἀπέδειξε ὅτι τὰ βασικὰ προβλήματα τὰ συνδεόμενα μετὰ τὴν οἰκο-
νομικὴ καὶ κοινωνικὴ μας ἀνάπτυξη, δὲν μποροῦν νὰ βροῦν λύση
στὸ πλαίσιο τῆς ἐξαρτήσεως τῆς χώρας ἀπὸ ξένους μονοπω-
λικούς οργανισμούς καὶ τὰ ἐγκώρια ὀργανωμένα συμφέροντα, οἰκο-
νομικοῦ ἢ χρηματοπιστικοῦ χαρακτήρα. Οἱ διάφορες μεταπολεμικῆς
κυβερνήσεις δὲν ἔδειξαν διάθεση ν' ἀντιμετωπίσουν τὰ φλέ-
γοντα προβλήματα μετὰ καινοῦργιο τρόπο, τελικὰ δὲ ὅλα τὰ κυ-
βερνητικὰ σχήματα ἀνεξαιρέτως, ἐνλοχυσαν τὴν διαδικασία τῆς
μονοπωλιακῆς ἐπεκτάσεως. Ἡ ἀνανέωση ὅμως τῆς Ἑλληνικῆς κοι-
νωνίας δὲν μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθεῖ, ἂν δὲν τροποποιηθεῖ ἢ
δὲν ἀλλάξει ἢ σημερινὴ διαδικασία, ποῦ δόγηετὶ στὴν περαιτέρω
διεξόδωση καὶ ἐπέκταση τῶν μονοπωλίων.

Τὰ κέρδη τοῦ χρηματιστικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ κεφαλαίου, ἀξιά-
 νονται συνεχῶς. (Μόνον ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα στὴν διετία 1963-64
 πραγματοποίησε καθαρὰ κέρδη 747 ἑκατ. δρχ. ἐνῶ τὸ 1963, 638 ἐκ
 χεῖρθεσις μὲ μορφή Α.Ε. καὶ Β.Π.Β. πραγματοποίησαν καθαρὰ
 κέρδη 884 δρχ.) Ἡ κρατικὴ πολιτικὴ, ἐφαρμύζοντας διακριτικὰ
 κοινωνικὰ κριτήρια, διευκολύει τὴν ἀξάνομενη ἀνακατανομὴ
 τοῦ εἰσοδήματος πρὸς τὸ συμφέρον τῶν μονοπωλιακῶν κερδῶν
 καὶ τῶν προνομιοῦχων τάξεων. Μεγάλον τμήμα τοῦ παραγομένου
 οἰκονομικοῦ πλεονόματος, κοῦ δημιουργεῖται ἀπὸ τὸν ἐργαζό-
 μενο ἑλληνικὸ λαό, καταναλώνεται ἀντιπαραγωγικῶς. Οἱ παρατη-
 ρηθεῖσες ἀξιομοιώσεις τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς, τὰ τελευταῖ
 χρόνια, περισσότερο ὀφείλονται στὶς διακυμάνσεις τῆς ἀγροτι-
 κῆς παραγωγῆς καὶ ἡ σύνθεσή της, κυρίως ἔχει καταναλωτικὸ
 χαρακτῆρα.

Ἡ μικρὴ καὶ μεσαία βιοτεχνικὴ καὶ βιομηχανικὴ ἐπιχείρηση,
 ἀντιμετωπίζει ὀξεῖα κρίση, ἐξ' αἰτίας τῆς ὑποταγῆς της στὰ μο-
 νοπωλιακὰ συμφέροντα, καὶ στὴν πολιτικὴν καὶ κατὰ καιροῦς
 ἐφήρμοσαν ἀπέναντι στὰ στρώματα αὐτά, οἱ κυβερνήσεις τῆς
 δεξιᾶς. (περικοπὴ μεσοπροθέσμων καὶ μακροπροθέσμων πιστώ-
 σεων, ὑψηλὴ φορολογία κ.λ.π.).

Ἡ ἀγροτικὴ οἰκονομία, κατατρυχεται ἀπὸ ὄργανικὲς διαρθρω-
 τικὲς ἀδυναμίες (ἀντιαναπτυξιακὴ σύνθεση τῆς ἀγροτικῆς παρα-
 γωγῆς, μερὴ ἰδιοκτησία, ἀντιαγροτικὴ ἢ πολιτικὴ) καὶ ἔχουν κα-
 θηλώσει τὸ ἀγροτικὸν εἰσοδήμα σὲ ἀκελευστικὰ χαμηλὰ ἐπίπεδα
 (μέσο ἀτομικὸν εἰσοδήμα 7000 δρχ. ἔτησίως). Ἐξ αἰτίας τῶν
 ἀδυναμιῶν αὐτῶν, ἡ ἐσωτερικὴ ἀγορὰ δὲν διευρύνεται καὶ οἱ
 πραγματικοὶ μισθοὶ τῶν ἐργαζομένων δὲν μποροῦν ν' ἀνταποκρι-
 θοῦν στὶς ἀξάνομενες ἀνάγκες τῆς ζωῆς.

III.- Η κατάσταση αυτή, δόγησε στο φαινόμενο της μαζικής μετανάστευσης στο ξωτερικό και το έξωτερικό, με αποτέλεσμα ή χώρα ν' αποφιλιώνεται από πολύτιμο εργατικό δυναμικό, τόσο απαραίτητο για την οικονομική ανάπτυξη. Εκτός από την έξω-τερι ή μετανάστευση (500.000 στην περίοδο 1960-65) πρέπει να επισημανθεί ή αντιπαραγωγική και παρασιτική απασχόληση, ή παρατηρούμενη στα δύο μεγάλα παραγωγικά κέντρα της χώρας έξ' αϊτίας της μαζικής έξόδου των αγροτών από την ύπαιθρο, όπου με δυσκολία μπορούν να εξασφαλίσουν και στοιχειώδεις όρους για την διαβίωση.

Τά προβλήματα όμως της μεταναστεύσεως δεν έλυσαν και έκαινο της απασχολήσεως, Άνεργια και υποαπασχόληση υπάρχουν σε μεγάλη ποσοστά. Εκείνο που παρατηρήθηκε είναι μία σχετική αναδιοργάνωση των μεγάλων επιχειρήσεων μέσα στις οποίες έγινε πιο έντονη ή διαδικασία εκμεταλεύσεως της εργατικής δυνάμεως. Σήμερα, ή κατάσταση της εργασίμου ήμέρας, επιτυγχάνεται με τό σθετημα των υπερωριών και άσκεΐται μία εργοδοτική πολιτική που άποβλέπει στην φυσική έξουθένωση των εργαζομένων, στην έπιβολή προστίμων, άπολύσεων κ.λ.π. Ταυτοχρόνως ή μέχρι σήμερα έφαρμοσθεΐσα κυβερνητική πολιτική, δεν εΐχε κανέναν άλλο σκοπό, παρά την συμπύεση μισθών και ήμερομισθίων που δόηγούν στον περιορισμό της άναγκαίας καταναλώσεως.

"Όλα δηλαδή τά προβλήματα που συνδέονται με την οικονομική ευημερία και έλευθερία, την έξασφάλιση σταθερής εργασίας και κοινωνικής άσφαλίσεως για τίς εύρετες εργαζόμενες μάζες του λαού μας, προβλήματα που συνδέονται με την δημοκρατική και πολιτική πρόοδο της χώρας, δέξόνησαν στο έπαρκο, και άπαιτούν έπιτακτικά λύση.

IV.- Η κατάσταση των εργαζομένων, οί όποιοι είναι οί πρωταγωνιστές της παραγωγικής διαδικασίας και οί δημιουργοί του ύλικού πλούτου της χώρας, έμφράζεσθεσ άνάγλυφα τίς αντίθέσεις της οί-

νομικῆς καὶ κοινωνικῆς μας διαρθρώσεως, ἀποτέλεσμα τῆς πολυμορφῆς ἐξαρτήσεως τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὰ ἑξῆς συμφέροντα. Ἔξω ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιο ἢ τὸν τόπο ἐργασίας, ὁ ἐργαζόμενος αἰσθάνεται ἔντονα τὴν ἑλλείψει καὶ παρουσιάζει ἡ ἀνορθολογιστικὴ ὀργάνωση τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Ἡ μεγάλη ἀποδοσιμότης ἀπὸ τὸν τόπο τῆς ἐργασίας του στὴν κατωκίμα του στὰ μεγάλα παραγωγικὰ κέντρα. Ἡ ἀδυναμία νὰ καλυφθοῦν ἀπαραίτητες οἰκογενειακὲς ἀνάγκες, ὅπως ἓνα σὺγχρονο σπῆτι, ἐκπαίδευση γιὰ τὰ παιδιά, ἡ οὐσιαστικὴ κατάργηση τοῦ ἐλεύθερου χρόνου, ἡ ἀνεπαρκὴς ἀσφάλιση κ.λ.π. Μέσα στὸ ἐργοστάσιο ἢ τὸν τόπο ἐργασίας, ὁ ἐργαζόμενος ἀντιμετωπίζει τὴν ἐκμεταλλευτικὴ διάθεση τοῦ ἐργοδότη, τὴν τρομοκρατία, τὴν μείωση τῆς ἐπαγγελματικῆς του ἀξιοπρέπειας, τὴν ἐπίθεση ἐναντίον τῶν συνδικαλιστικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν του ὀργανώσεων καὶ ὑπερασπίζονται τὸ ἀποκλειστικὸ ἐμπόρευμα καὶ διαθέτει ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἐργατικὴν του δύναμη.

Τὸ "δημοκρατικὸ προοδευτικὸ κίνημα" ἀντιμετωπίζοντας τὴν ἀντιδραστικὴ καὶ ἀντιλαϊκὴ πολιτικὴ τῶν δυνάμεων καὶ ἐκφράζουν τὴν κοινωνικὴ συντήρηση, ἀγωνίζεται γιὰ νὰ ὀδηγήσῃ τὴν Ἑλλάδα ἔξω ἀπὸ τὸ σημερινὸ πολιτικὸ ἀδιέξοδο. Ἀγωνίζεται γιὰ τὴν κατάργηση καλυτέρων συνθηκῶν ζωῆς, γιὰ τὴν πρόοδο τῆς δημοκρατίας, γιὰ τὴν ἀνανέωση τῆς πατρίδας.

Θὰ πρέπει ἰδιαίτερα νὰ ἐπισημανθεῖ τὸ γεγονός, ὅτι στὴν σημερινὴ περίοδο, οὐδέποτε ἴσως συνέπεσαν τόσο ἔντονα στὸ πολιτικὸ καὶ οἰκονομικὸ πεδίο, τὰ συμφέροντα τῆς ἐργατικῆς τάξεως, τῶν ἀγροτῶν καθὼς καὶ ἡ προοπτικὴ τῶν μεθάλων στρωμάτων. Ἡ διαρκὴς ἀξελανόμενη ἐξάρτηση τῆς χώρας μας ἀπὸ ἑξένους μονοπωλιακοὺς ὀργανισμοὺς καὶ τὴν ἐσωτερικὴν οἰκονομικὴν ὀλιγαρχία, θέτουν νέες καὶ πῶς σοβαρὲς ὑποθέσεις γιὰ τὴν κοινωνικὴν ζωὴ τῆς χώρας, γιὰ τὸ ἕτοιμο τὸ μέλλον τῆς δημοκρατίας.

-5-

Υ. Πώς άντανανκλάται ή σημερινή οίκονομική διάρθρωση τής χώρας στό έπίπεδο τών κρατικών θεσμών; Ή άπάντηση σ' αυτό τό έρώτημα έχει σοβαρή σημασία γιατί άποκαλύπτει τά θέματα τής προοπτικής μας, τά όποια όπωσδήποτε πρέπει νά "έκενδύονται" στός καθημερινούς άγώνες. Καί άκόμα γιατί άποτελεσματική έρμηνεία του σ η μ ε ρ ι ν ο υ μετασχηματισμού τής έλληνικής κοινωνίας είναι άδύνατη χωρίς τήν ένατένιση τών προβλημάτων τής προοπτικής. Ή προοδευτική εξέλιξη τής χώρας, ή άνανέωση τής, βρίσκεται σέ συναρτησιακή σχέση μέ τήν έπιστημονική οίκοδόμηση τής πολιτικής μας προοπτικής.

ΥΙ.- α. Ποιές είναι οί τάσεις του σύγχρονου έλληνικού κράτους Τά τελευταία όέκα πέντε χρόνια, παρατηρήσαμε μία διαδοικασία-ό όπωσδήποτε άναρχική καί χαώδη-ή όποία μετέτρεψε τήν "έλλάδα από χώρα άγροτική, σέ άγροτική-βιομηχανική. Τέ σημαίνει αυτό; σημαίνει ότι έγινε πιο "ντονη ή διαδοικασία βάσει τής όποίας άποκτά όλο καί περισσότερο κοινωνικό χαρακτήρα ή παραγωγική δραστηριότητα. Ένώ όμως ή κοινωνία, από τήν άποψη μιās σχετικής οίκονομικής επέκτασεως, προωθήθηκε, τό κράτος, οί θεσμοί δέν παρηκολούθησαν αυτήν τήν εξέλιξη. "Ομειναν πίσω. Ή κοινωνία μας όπλασή, στό οίκονομικό πεδίο τείνει νά ένωματώνεται" καί σ' άπαιτούσε έναν αντίστοιχο πολιτικό θεσμό για νά έκφράσει μέ όργανικό τρόπο αυτήν τήν διαδοικασία. Ένα έργοστάσιο, π.χ. ή ΙΣΟΑΑ ή ή καλυβουργική, από τήν πλευρά τών εργατών δέν έχει καθόλου ιδιωτικό χαρακτήρα. Καί τούτο όχι έπειδή ή πλειοψηφία τους θά φήφιζε τήν έθνικοποίηση, κινούμενη από πολιτικά έλατήρια, ούτε μόνον έπειδή οί εργατές άπότό πρωτ μέχρι τό βράδυ είναι "πλάτη μέ πλάτη" ό ένας κοντά στόν άλλο. Άλλά έπειδή άκριβώς ή ίδια ή μορφή τής παραγωγικής δραστηριότητας είναι τέτοια, ώστε ή δραστηριότητα του ένδς, καθορίζει εκείνη

των άλλων καὶ ἀντίστροφα. Ὁ κοινωνικὸς χαρακτήρας τῆς σύγχρονης παραγωγῆς, ἡ διαρκῶς αὐξανόμενη ἀλληλοεξάρτηση, ἐπεκτείνεται ὄχι μόνον σὲ ἐπίπεδο ἐθνικῆς οἰκονομίας ἀλλὰ καὶ σὲ διεθνές πεδίο. Εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸ τῆς ἐποχῆς μας.

β.-Τὸ φαινόμενο αὐτό, ὀφείλεται στὴν οὐσία τοῦ ἑλληνικοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ κράτους, σὲ ὅποιο ὑπάρχει ὀλοκληρωτικὸς ἀποχωρισμὸς μεταξὺ οἰκονομίας καὶ πολιτικῆς μεταξὺ πολιτικοῦ σώματος καὶ κοινωνικοῦ σώματος. Ἀλλὰ ἰδιαίτερα γιὰ τὸ ἑλληνικὸ κράτος μπορούμε νὰ ποῦμε ὅτι ὄχι εἶναι οὔτε "κράτος δικαίου", μὲ τὴν νομικὴ σημασία τοῦ ὄρου. Γιατὶ τὸ κράτος δικαίου ἀναφέρεται σὲς ἀτομικὲς ἐλευθερίες. Ἀλλὰ στὴν χώρα μας, σὲ ὄνομα δεξιῶν τῆς ἐλευθερίας περιορίζεται ἡ λειτουργία τῶν πολιτικῶν κομμάτων καὶ ὄχι μόνον αὐτῶν. Ἄς πάρουμε σὰν παράδειγμα τὸ δικαίωμα τῆς συγκέντρωσης. Ὅταν ἀποκλειεῖται ἡ δυνατότητα λειτουργίας ἐνὸς πολιτικοῦ κόμματος, τί ἀπομένει ἀπὸ τὴν ἐλευθερία τῆς συγκέντρωσης;

Τὸ ἑλληνικὸ ἀστικὸ κράτος ἐμφανίζεται σὲ θεομολογικὸ πλαίσιο, σὰν ἔργον ἀνεξάρτητο ἀπὸ τὴν πραγματικὴ διαίρεση τῆς κοινωνίας σὲ ἀνταγωνιστικὰς τάξεις, μὲ τὸ ν' ἀναγνωρίζει τὴν γενικὴ ἰσότητα τῶν πολιτῶν ἀπέναντι σὸν νόμο. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅμως, ὅτι ἡ ἰσότητα αὐτὴ εἶναι φορμαλιστικὴ, ὄχι εἶναι πραγματικὴ. Καὶ πρέπει νὰ τὸ ἐπαναλάβουμε, γιὰτὶ οἱ συντηρητικὲς κοινωνικὲς δυνάμεις ἀναφέρονται σὲ θέματα τῆς ἐλευθερίας, τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως κἀνοντάς τὴν φαῖση ἀπὸ τὴν πραγματικὴ ζωὴ. Γιατὶ τὸ καθεστῶς τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας τῶν μέσων παραγωγῆς ἀναγνωρίζει τὴν νομικὴν προσωπικότητα ὅλων; Γιατὶ οἱ ἄνθρωποι γιὰ νὰ νοιώσουν ὅτι εἶναι "ἴσοι", ὅτι ἔχουν τὰ ἴδια δικαιώματα, πρέπει νὰ κἀνουν ἀφαίρεση ἀπὸ τὴν πραγματικὴ ζωὴ καὶ νὰ ἀνακοῦν στὴν σφαῖρα τοῦ δικαίου; Ἡ ἀπάντηση εἶναι ὅτι τοῦτο γίνεται ἐπειδὴ σὸν δικὸ μας κόσμο, ὅλοι θεωροῦνται ἰδιοκτῆτες. Δηλαδή ἡ διαπραγμα

τευτική σχέση, έπικτείνεται. ο'όλες τics σφαίρες της κοινωνίας, με την μορφή έργοδότη και έργατή. Η διαδικασία αυτή, παρουσιάζεται σαν σχέση μεταξύ ιδιοκτητών (ιδιοκτήτες μέσων παραγωγής και ιδιοκτήτες του έαυτού τους.) έπειδή ο νόμος προφυλάσσει την άτομική ιδιοκτησία, και κατά συνέπεια φαίνεται να εκφράζει και το γενικό συμφέρον. Η μορφή όμως της ιδιοκτησίας του έλληνα έργαζόμενου είναι ά π ο υ ο ί α ιδιοκτησίας, είναι η έργατική του δύναμη, που δεν είναι ιδιοκτησία αλλά ανάγκη. Ουσιαστικά πρόκειται για έλλειψη, γιατί διαθέτοντας μόνο τα μύρατα του, πρώτ'άπ'όλα "εχει το πρόβλημα να τα διατηρήσει. Έπιπροθέτα, η άναγνώριση της νομικής προσωπικότητας των πολιτών, εύνοεί την επέκταση της σφαίρας των ανταλλαγών, ενώνει τον κόσμο, δημιουργεί την παγκόσμια αγορά, γεγονός που άποτελεί ανάγκη για το σύστημα. Για το σκοπό αυτό, "καλοϋνται όλοι". Έτσι όμως, άναγνωρίζεται η έλεσθερη νομική προσωπικότητα, σαν λειτουργική σχέση, για να διατηρητεί η πραγματικότητα της οικονομικής και κοινωνικής άνισότητας. Ίδιαίτερα η νέα γενιά της χώρας μας είναι ανάγκη να κατανοήσει την θεμελιώδη αντίθεση της κοινωνίας. Είμαστε ίσοι άπέναντι στον νόμο, έπειδή είμαστε άνισοι στην ζωή. "Αν πραγματικά, μέσα στην ζωή είμαστε ίσοι, δεν θα ήταν άναγκαία η ισότητα άπέναντι στον νόμο που άλλωστε και αυτή καταπατείται πολλές φορές. Συνεπώς, η ισότητα άπέναντι στον νόμο, είναι μια μορφή της κοινωνικής άνισότητας. "Ανάμεσα στα άτομα της ελληνικής κοινωνίας υπάρχουν ουσιαστικές διακρίσεις (οικονομικές κ.λ.π.) "Ανάμεσα όμως στους πολίτες υπάρχει έξελωση (ισότητα θα πώμε να φησίσουμε στις έκλογές αυτού, που θα μās κυβερνήσουν.). Μια διακρίση ανάμεσα σε άτομα, τους ίδιους είναι δυνατή, στο βαθμό που υπάρχει ισότητα των πολιτών. Και το ίδιο είναι άλήθεια πός νομική ισότητα των πολιτών είναι δυνατή, στο βαθμό που υπάρχουν κοινωνικές διακρίσεις

τῶν μελῶν τῆς κοινωνίας, τῶν ἰδιωτῶν. "Ἐλεγε χαρακτηριστικῶς,
 ὁ Ἀνατόλ Φράνς, ὅτι ὁ νόμος εἶναι ἴσος γιὰ ὅλους, τόσο γιὰ
 τὸν πλοῦσιο καὶ κοιμᾶται ὡς ἓνα μεγάλο ξενοδοχεῖο, ὅσο γιὰ
 τὸν φτωχὸ καὶ κοιμᾶται κάτω ἀπὸ τὴν γέφυρα τοῦ Σηκουάνα.
 "Ἐνα πρῶτο συμπέρασμα καὶ βγαίνει ἀπὸ τὴν προηγουμένη ἀνα-
 λυση εἶναι ὅτι ἡ ἔννοια τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας, ἡ ἀποκατάσταση
 τῆς, μετὰ τὴν παραβίαση ἐξ αἰτίας τοῦ πρᾶξιμοκλήματος, δὲν
 ἀναφέρεται στὴν οὐσία τῆς, δηλαδὴ οὐτὴν
 οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ χειραφέτηση τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ πρό-
 κείται γιὰ νομικὴ κυριαρχία. Τὸ χαρακτηριστικὸ π.χ. τῶν συνθη-
 μάτων μετὰ τὸ πρᾶξιμοκλήμα, ἦταν ἡ ἀφηρημένη ἐπίκληση τῆς
 κυριαρχίας καὶ συνδέεται μόνον μετὰ τὴν κατοχύρωση τοῦ δι-
 καιώματος τῆς καθολικῆς φήφου. Γιὰ τὴν "προοδευτικὴ" ὁμιλίας πα-
 ράταξι, ἡ ὑπάρξει κυριαρχίας ἀποχωρισμένης ἀπὸ τὴν κοινωνικὴ
 δραστηριότητα δὲν ὑπάρχει. Αὐτὸ καὶ κατὰ συνέπεια ἀναφέρεται
 πολλές φορές, ὡς ἀποκατάσταση τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας, δὲν
 εἶναι τίποτε ἄλλο παρά ἡ διαφορὰ μεταξὺ πολιτικῆς καὶ οἰκο-
 νομίας, μεταξὺ κράτους καὶ κοινωνίας. Ἀπ' ἐδῶ προ-
 κέπει ὅτι, τὸ πρόβλημα τῆς δη-
 μοκρατίας οὐτὴν Ἑλλάδα, ἀποκτιπτε-
 ράστια ἐπιχειρήματα, ὅχι μόνον
 οὐτὴν νομικὴ, συνταγματικὴ ἀποδο-
 χὴ τῆς ἀλλὰ οὐτὴν οἰκονομικὴ καὶ
 κοινωνικὴ τῆς πραγμάτωση.
 "Ὅποτε τὸ οὐσιαστικὸ περιεχόμενον τῶν ἀγωνιστικῶν ἐκδηλώ-
 σεων τοῦ λαοῦ μας καὶ ἡ προοπτικὴ καὶ δίνει ὁ αὐτοὺς ἡ πολι-
 τικὴ τῆς προοδευτικῆς Δημ. παράταξης, καθόλου δὲν ἀναφέρεται
 μόνον οὐτὴν ἀποκατάσταση τῶν συνταγματικῶν καὶ πολιτικῶν θε-
 σμῶν, καὶ οὐτὴν ὁμαλὴ λειτουργία τοῦ Κοινοβουλίου." Ἐν περιο-
 ριζῶταν ὁ δικός μας ἀγῶνας μόνον ἐπὶ θέμα τῆς ἀποδοτικῆς

-9-

λειτουργίας τῶν θεσμῶν, δηλαδή ἂν μετ'φέραμε τίς μεταξύ τῶν
 διαφόρων κοινωνικῶν τάξεων συγκρούσεις στό νομικό-πολιτικό
 πεδίο, τότε θά ξεχνοῦσαμε ὅτι ἡ διαίρεση τῆς κοινωνίας σέ δύο
 σφαῖρες, πολιτική-οἰκονομική δέν εἶναι μιὰ παραμορφωμένη εἰ-
 κὼνα τοῦ ἑλληνικοῦ καπιταλιστικοῦ κράτους, ἀλλ' ἀντιστοιχεῖ
 στήν ἐξωτάτη φύση του. Καί τοῦτο γιατί πραγματοποιεῖται μιὰ
 φορμαλιστική ἐξοστία δικαιωμάτων γιά ὑποκειμένα, πού στήν
 πραγματική ζωὴ εἶναι ἄνισα. Κατά συνέπεια, μόνον στόν βαθμό
 πού πραγματοποιοῦνται ἀλλαγές στόν οἰκονομικό-κοινωνικό το-
 πῶστος μεταβολές στούς θεσμούς ἔχουν ἀξία. Τοῦτο φαίνεται ἀπό
 τό ὅτι, οἱ ὑπάρχοντες πολιτικοί θεσμοί στήν Ἑλλάδα εἶναι ἀντι-
 κειμενικές διακλαδώσεις τῆς οἰκονομικῆς δομῆς τῆς σύγχρονης
 κοινωνίας. Οἱ θεσμοί δέν εἶναι ἠθελημένα δημιουργήματα τῆς
 κυρίαρχης τάξεως ἀλλ' ἀντίθετα, ἡ βούληση τῆς τελευταίας ὑπο-
 τάσσεται σέ ἀντικειμενικές ἀντιθέσεις πού ὑπάρχουν στό ἐσω-
 τερικό τῶν πολιτικῶν θεσμῶν καί ξεκηδοῦν ἀπό τήν βασική
 ἀντίθεση πού χωρίζει τήν ἑλληνική κοινωνία. Πρόκειται γιά τό
 ὅτι τό δίκαιο εἶναι ἓνα σύνολο θεσμῶν πού ὀργανικά συνδέεται
 μέ μιὰ κοινωνία πού παράγει ἐμπορεύματα. Τί σημαίνει μιὰ κοι-
 νωνία πού παράγει ἐμπορεύματα; Μὲ δύο λόγια πρόκειται γιά
 μιὰ κοινωνία "ἀλλοτριωμένη", ὅπου ἡ κοινωνική σφαῖρα, βρίσκε-
 ται ἀποχωρισμένη ἀπό τό πολιτικό, νομικό πεδίο. Κατά συνέπεια,
 τό δίκαιο δέν εἶναι ἀπλῶς ἓνα ὄργανο, ἀλλὰ ἓνα ὄστημα πού
 βρίσκεται σέ ἀντιστοιχία μέ μιὰ κοινωνική σχέση. Ἀποτελεῖ
 διακλάδωση τῶν ὑλικῶν σχέσεων παραγωγῆς, ἕως ὅτου πραγματο-
 ποιηθεῖ ἡ κοινωνικοποίηση τῶν μέσων παραγωγῆς.

Μποροῦμε κατά συνέπεια νά πούμε, ὅτι ἡ λειτουργία τῶν ἀντι-
 προσωπευτικῶν θεσμῶν στό δικό μας ὄστημα, ἔχει σάν βάρσο
 τήν ἀτομική ἐξοστία τοῦ κοινωνικοῦ πλοῦτου. Οἱ δυνατότη-

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

τες που παρουσιάζονται, στο πλαίσιο αυτό, να δοκιμασθεί η δημοκρατία, με κατευθείαν συμμετοχή των εργαζομένων στην δημόσια ζωή, μπορούν να υλοποιηθούν μόνον εφ' όσον η κοινωνία κατευθύνεται στην βαθμιαία κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής, με σαφές αντιμονοπωλιακό περιεχόμενο. Αν θέλουμε τώρα να προσδιορίσουμε το πώς εκφράζεται στους πολιτικούς θεσμούς η αντίθεση ανάμεσα στην κοινωνικό χαρακτήρα της παραγωγής και στον ατομικό-ιδιωτικό χαρακτήρα της ιδιοποίησης, θα δούμε ότι εκφράζεται σάν αντίθεση ανάμεσα στην διακήρυξη της λαϊκής κυριαρχίας και στον περιορισμό της μόνον σε μία στιγμή της πολιτικής ζωής, (ο όνομαστικός κατάλυος αυτό (των που θα κυβερνούν τον λαό, με το δικαίωμα της ψήφου, κάθε τέσσερα χρόνια). Τέ συμπέρασμα συνάγεται από τα παραπάνω, το συμπέρασμα είναι ότι η πραγματική λαϊκή κυριαρχία προωθείται ούσιαστικά, εφ' όσον οι πολιτικοί θεσμοί ανταποκρίνονται στις αλλαγές της οικονομικής και κοινωνικής δομής. Δέν είναι δυνατόν σήμερα στην Ελλάδα να δίνονται πολιτικές, νομικές λύσεις σε προβλήματα που άπαιτούν λύσεις "κοινωνικοποιησέως", με τό ούσιαστικό περιεχόμενο που έχει η λέξη.

ΥΠ. - Οι πολιτικές δυνάμεις.

Η μέθοδος με την οποία η Δημοκρ. Προοδευτική παράταξη στην Ελλάδα, αξιολογεί την φύση των πολιτικών δυνάμεων, διαμορφώνεται με δύο τρόπους. Πρώτον, από την ανάλυση του επικέδου των

παραγωγικών δυνάμεων. Δεύτερον, από την επιλογή της πολιτικής προοπτικής.

Η μετατροπή της χώρας σε αγροτική-βιομηχανική, τα τελευταία όσα πέντε χρόνια, άποσφηνίσε περισσότερο-ιδιαίτερα μετά την πτώση της Κυβέρνησης Αραμανλή και την περίοδο του πραξικοπήματος-τά χαρακτηριστικά του ελληνικού καπιταλισμού. α.-Σάν παραδοσιακός και καθυστερημένος εκφράζεται από το κόμμα της δεξιάς.

Η Έξαρση της βίας, ή αντιπνευματικότητα, ο χυδαίος πραγματισμός, ή στεγνή άναφορά στην ήρση χωρίς προηγούμενη σκέψη, είναι τα χαρακτηριστικά της. Η αντιδραστική δεξιά στην Ελλάδα τείνει διαρκώς να προσδίδει μιάν έκτελεστική εικόνα στην κοινωνία (ο δυναμισμός και ή αντιπνευματικότητα των εκπροσώπων της). Η τάση αυτή, έχει ιδεολογικό χαρακτήρα γιατί ή δεξιά βρίσκεται σε πλήρη αντίθεση με την δημοκρατική ζωή, και κατά συνέπεια, με όλοκληρη την προβληματική γιά την κατάκτηση της συναίνεσης των μαζών. Αντιμέχεται την αντίληψη της Πολιτικής, σαν ιδεολογικής "μιλιτώια" που υπερασπίζει τα κοινωνικά συμφέροντα. Αντίθετα, βλέπει την πολιτική μόνον σαν έκτελεστική όρση, τείνει διαρκώς την καταπίεση των ιδεών και του άγώνα των εργαζομένων γιά την υπερόπηση των συμφερόντων της. Με άλλα λόγια, αποκλείει την είσοδο της κοινωνικής ζωής, στο πολιτικό πεδίο.

Απ' έδω πηγάζουν και οι άυταρχικές αντίληψεις γιά τον ρόλο του κράτους (νόμοι-τάξεις κλπ). Χαρακτηριστικό της δεξιάς στην Ελλάδα είναι ή άπουσία πολιτικής δραστηριότητας στο έσωτερικό της. Ποία είναι ή φυσιογνωμία του MILITANT της δεξιάς; Μά είναι φανερό. Είναι ο Γιοσμάς, ο Ξιμανουηλίδης, ο Πιτωικός. Είναι οι έκτελεστικές μονάδες των παρακρατικών όμάδων. Είναι ή προσπάθεια ν' άποχωρισθεϊ έντελώς ή πολιτική από την οίκο-

νομία και να εξαίρεται ή ιδέα του "κράτους". Κατά τα άλλα, ή κριτική των προοδευτικών δυνάμεων στην οικονομική και κοινωνική της πολιτική-κού ταδίζεται με την κριτική του Έλληνικού λαού-είναι τόσο πειστική, ώστε περαιτέρω σχόλια περιττεύουν.

β.-Σάν έκφραση των "δυναμικών" στοιχείων του Έλληνικού καπιταλισμού, ξεχωριστό ένδιαφέρον παρουσιάζει ή ανάλυση του φιλοσοφικού κώματος της Ε.Κ. και ιδιαίτερα ή "άριστορή" τάση υπό τον κ. Ανδρέα Παπανδρέου. Έδώ πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ της ήγερσης αυτού του κώματος και του προοδευτικότερου τμήματος. Πώς εξηγούνται οι διαφορές αυτές; Σάν σύνολο, σε στο σημερινό στάδιο, το κόμμα αυτό παραμένει ένας πολιτικός οργανισμός, ο οποίος σε αντίθεση με την αυταρχική δεξιά, αναφέρεται συνεχώς στο δικαίωμα της καθολικής ψήφου και συνεχώς άποσκοπεί να κατακτήσει την συναίνεση των μαζών. Στην προσπάθεια αυτή, κατευθύνεται για λόγους ανταγωνιστικούς, έναντι του κώματος που υπερασπίζει τα συμφέροντα των εργαζομένων, αποβλέποντας στην εγκαθέρωση φαρμαλιστικής δημοκρατίας και σταθεροποιεί άκόμα περισσότερο την απομάκρυνση του λαού από την διεύθυνση των πολιτικών πραγμάτων.

Άμέσως μετά την απόκτηση της "συναίνεσης" των μαζών παρατηρούμε άποχωρισμό της πολιτικής ζωής από την κοινωνική ζωή, του κράτους από την κοινωνία. (Έως θυμηθούμε την στάση της κυβέρνησης της Ε.Κ. απέναντι στο λαϊκό κίνημα, άμέσως μετά τις εκλογές του 1964). Για την Ε.Κ. το σύνθημα, "ο λαός κυβερνά", κατανοείται μόνο με την έννοια ότι άσκει το δικαίωμα της καθολικής ψήφου και πολύ λιγότερο ότι ο αντιπρόσωπος στην Βουλή είναι "UN COMMISSAIRE DU PEUPLE" (ROUSSEAU). Σε όλη την διάρκεια της πολιτικής κρίσεως, οι διακηρυξείες της Ε.Κ. για

τὸ πρόβλημα τῶν δημοκρατικῶν θεωριῶν δὲν ἐξέφυγαν ἀπ' αὐτὸ τὸ πλαίσιο. Ἰσως νὰ μὴν ἀρμόζει οὐδὲ ἄλλο κόμμα περισσότερο ἀπ' ὅτι στὴν Ε.Κ. ἡ ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχὴς ἔκφραση τοῦ PARETO, ὅτι ἔνα τέτοιο κόμμα ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τὴν συνάντησιν τῶν μαζῶν, ὅχι ὅμως καὶ ἀπὸ τὴν συνεργασίαν τοὺς" (:). Ἡ σύνθεσις τῆς ἡγεσίας τοῦ κόμματος, ἀποτελεῖται κατὰ βῆσιν ἀπὸ βιομηχανικοὺς κύκλους, ἢ ἀπὸ πρόδροχοντες τῆς ἀγροτικῆς, καθὼς καὶ ἀπὸ ὀρισμένους εὐκατάστατους ἐπαγγελματίες. Σαφῆς καὶ ἀποδεδειγμένη εἶναι ἡ σύνθεσις τῆς ἡγεσίας, μὲ τὰ μονοπώλια καὶ γενικὰ μὲ τὸ πλέγμα τῶν δυνάμεων καὶ ἀποφασιστικὰ ἐπηρεάζουν τὴν ἐξελίξεις στὴν Ἑλλάδα (ἀμερικανικοὺς-παλάτι).

Ἐπειδὴ ἀκριβῶς τὸ κόμμα αὐτὸ δὲν κάνει κριτικὴν στὴν κοινωνικὴ διαμόρφωσις τῆς χώρας καὶ στὴν αἰτίαν τῆς καθυστέρησής της ἔπειδὴ δὲν ἀποβλέπει στὸ ἐσπέραςμα τοῦ ὑφιστάμενου ἀποχωρισμοῦ πολιτικῆς καὶ οἰκονομίας, κράτους καὶ κοινωνίας ἔπειδὴ ἠλόκληρη ἡ προβληματικὴ τοῦ ἀναγκαίου κοινωνικοῦ μετασχηματισμοῦ τῆς Ἑλλάδος δὲν βγαίνει ποτὲ στὴν ἐπιφάνεια ἔπειδὴ ταυτοχρόνα ἡ λύσις σοβαρῶν κοινωνικῶν προβλημάτων ἔγινε μὲ δραματικὸν τρόπον ἐπιτακτικὴν τὰ τελευταῖα χρόνια, γι' αὐτὸ τὸν λόγον στὴν Ε.Κ. ἐμφανίζονται πολιτικὰ θέματα καὶ ἀποσκοποῦν μὲ πληρέστερον τρόπον νὰ ἐκφράσων ὀρισμένες προγραμματικὰς ἀρχάς. Ἡ προσπάθεια νὰ δημιουργηθῆτ ἕνας πολιτικὸς ὄργανισμός κατὰ τὸ πρότυπον τῶν Δυτικῶν κρατῶν, δὲν εἶναι ἀνεξάρτητη ἀπὸ τὴν ἐξελίξις καὶ ἔγινε στὴν Ἑλλάδα. Ἡ ραγδαία εἰσοδος εὐρειῶν λαϊκῶν μαζῶν στὴν πολιτικὴ σκηνή, ἡ ἐμφάνισις νέων κοινωνικῶν στρωμάτων στὰ δύο μεγάλα παραγωγικὰ κέντρα τῆς χώρας (Ἀθήνα-θεσσαλονίκη) δημιουργήσε ἀ ν τ ι κ ε ι μ ε ν ι κ ἄ τὴν ἀνάγκη, νὰ ἐκφράζονται οἱ δυνάμεις αὐταί-στὸ βαθμὸν καὶ ἀκολουθοῦν τὴν Ε.Κ.-στὴν καθημερινὴν πολιτικὴν πρακτικὴν. Ἐνα κόμμα οὐδὲ προσωπικὴ μόνον βῆσις, δὲν μπορεῖ νὰ καίξει τέτοιο ρό-

λο. Ἡ διαδικασία αὐτή, βρῖσκεται σὲ ἀντιστοιχία μὲ τὸ σημερινὸ ἐπίπεδο τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ τῶν τάσεων γιὰ ἐξελίξη ποῦ παρουσιάζει ἡ διάρθρωση τῆς χώρας.

Ποῖα εἶναι ἡ σύνθεση τῶν ἀπόψεων τοῦ κ. Α. Παπανόρεου γιὰ τὴν οἰκονομικὴ μεταβολή στὴν χώρα; α) Ἀνάπτυξη, μὲ δημοκρατικὸ προγραμματισμὸ. Ἀνάπτυξη δὲν γίνεται γιὰ τὴν ἔννοια τοῦ δημοκρατικοῦ προγραμματισμοῦ. Ἀποκαλιθίζεται ὅμως ἀπὸ τὶς ἀντιλήψεις ποῦ ἐκφράζονται γιὰ τὸ περιεχόμενον τῆς δημοκρατίας. Δηλαδή, ἀντιπροσωπευτικὴ ἐκπροσώπηση τῶν διαφόρων στρωμάτων, ἐπαγγελματιῶν, συνδικάτων, συνεταιρισμῶν κλπ. στίς ἐκλογὰς τοῦ προγράμματος. β) Κατάλληλο ὀργανωτικὸ σχῆμα γιὰ τὴν ἀποτελεσματικότερη ἀπόδοση τοῦ προγράμματος (ἀποκέντρωση-συγκέντρωση). γ) Ἰσχυρὸς κρατικὸς τομέας στὴν διαδικασία τῆς οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης. δ) Περιορισμὸς τῆς μονοπωλιακῆς ἀσυδοσίας, μὲ τὴν δημιουργία ἀνταγωνιστικῶν συνθηκῶν (τὲ ἄλλο μπορεῖ νὰ γίνῃ ἐξέλιξις ἀπὸ ὀλιγοπώλιο σ' αὐτὴν τὴν περίπτωση) ἢ μὲ ἔλεγχον. ε) Ἀναδιάρθρωση τοῦ διοικητικοῦ μηχανισμοῦ, τοῦ φορολογικοῦ καὶ πιστωτικοῦ συστήματος κλπ. Μὲ δύο λόγια, τὸ β α σ ι κ δ χαρακτηριστικὸ τῶν κατευθύνσεων αὐτῶν ἐκφράζεται π ρ ῶ τ ο υ στὴν ἐξέλιξη τῆς ἀποφοτικότητας καὶ ὀ ε ὑ τ ε ρ ο υ στὸν ρασιοναλισμὸ τ ο ὕ ο υ ο τ ῆ μ α τ ο ς. Ἡ ἀναφορὰ ἐπίσης στὰ ἐθνικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς χώρας (σύνθεση μὲ τὸν προγραμματισμὸ ποῦ ἐφαρμόζουν οἱ ὑπανάπτυκτες χώρες) καὶ ταυτοχρόνως ἢ μὲ ἐπιστημονικὸ τρόπο ἀντιμετώπιση τῶν θεμάτων τῆς οἰκονομίας, δημιουργοῦν τὴν ἐντύπωση μιᾶς πολιτικῆς τάσεως ποῦ εἶναι σὲ θέση ν' ἀξιοποιήσῃ τὶς "δυναμικὰς" πλευρὰς τοῦ συστήματος. Μὲ καθὲ εἰλικρίνεια πρέπει νὰ ποῦμε ὅτι στὸ ἐπιστημονικὸ, θεωρητικὸ πεδίο, οἱ ἀπόψεις αὐτῆς δὲν ἔχουν τίποτα τὸ νέο. Πρόκειται γιὰ τὴν κλασσικοῦ τόκου ρεφορμιστικὴ ἀντίληψη, ἡ ὁποία τελικὰ ἀποβλέπει νὰ ὑποτάξῃ συνειδητὰ τὴν ἐργατικὴ

τάξη, στὶς ἀνάγκες τοῦ δυναμικοῦ καπιταλισμοῦ. Στὴν προσπάθεια αὐτῆς, ὁ ὁρόμος ποῦ ἀκολουθεῖται ὅθεν εἶναι μόνον ἡ οἰκονομία τῆς ἐργατικῆς τάξης ἀλλὰ μὴ αὐθεντικὴ προσπάθεια ὑποταγῆς τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος, στὶς ἀνάγκες ἑνὸς τμήματος τῆς κυρίαρχης τάξης, ποῦ ἔχει τὴν ἰκανότητα νὰ ἐπεξεργασεῖ μὴ οἰκὴ τῆς στρατηγικῆ καὶ οὐνεκῶς ἔνα οἰκὸς τῆς προγραμματισμοῦ. Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον, γίνεται ἀναφορὰ στὴν ἀποδοτικότητα καὶ στὴν προσαρμογὴ τῶν οἰκοκρητικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ κράτους στὶς ἀνάγκες τῆς ἀποτελεσματικότερης ἀπόδοσης τοῦ συστήματος. Ἐνα κύριο στοιχεῖο τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας τὰ τελευταῖα χρόνια, εἶναι ἡ ἀξαναδμενη συγκέντρωση τοῦ κεφαλαίου καὶ ἡ δημιουργία μονοπωλίων. Πολυθάλια. Ἡ διαδικασία αὐτῆς, ἔχει τὴν μορφή ἀντικειμενικοῦ νόμου τοῦ συστήματος, ὅθεν ἀφορᾷ μόνον τὴν λογικὴν τοῦ καθεστώτος, στὸ ἔσωτερικὸ τῆς χώρας ἀλλὰ εἶναι καὶ ἀντανάκλαση τοῦ διεθνοῦς ἀνταγωνισμοῦ, ὁ ὁποῖος ὅλο καὶ λιγώτερον εἶναι ὁ ἀνταγωνισμὸς στὴν ἐλεύθερη ἀγορὰ καὶ ὅλο καὶ περισσότερο μονοπωλιακὸς ἀνταγωνισμὸς ποῦ λειτουργεῖ μὲ βάση τὸν συσχετισμὸ τῶν δυνάμεων. Στὴν νοσηρικὴ φάση, ὁ ἀνταγωνισμὸς αὐτὸς ἀποκλίνει σταθερὰ ὑπὲρ τοῦ ἀμερικανικοῦ κεφαλαίου, ἰδιαίτερα στὸν χῶρον τῆς βὺ. ὤπης. Τὶς προτείνε-ται ἔν προκειμένῳ γιὰ ν' ἀντιμετωπισθεῖ αὐτὴ ἡ διαδικασία:

Ὁ κ. Α. Παπανδρέου ὑποστηρίζει ὅτι ἡ συγκέντρωση εἶναι ἀντικειμενικὸ γεγονός. "Εἶναι δυνατόν δηλαδὴ—ἀναφέρει—οἱ ἀντικειμενικὲς τεχνολογικὲς συνθήκες νὰ εἶναι τέτοιες ὥστε ν' ἀπαιτοῦ κλίμακα ἐπιχειρήσεως ποῦ νὰ εἶναι μονοπωλιακὴ σὲ σχέση μὲ τὴν ἐθνικὴ ἀγορὰ". (ΝΕΑ, 22/2/67/, λόγον πρὸς τοὺς πιτυχοῦσους οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν). Ἐπομένως καλὸ θὰ εἶναι νὰ τὴν βοηθήσομε, καὶ στὴν περίπτωση δημιουργίας ἀνισορροπιῶν, θὰ ἐφαρμόσομε ἀντιμονοπωλιακὴ νομοθεσία, ἢ ἀντὶ συνθηκῶν μονοπωλίου, θὰ ἔχομε ὀλιγοπώλιο. Καὶ ὅσο ἀφορᾷ τὴν νομοθεσίαν ANTITRUST,

-16-

δέν υπάρχει ούτε ΕΝΑ, υπογραμμίζουμε, ούτε ΕΝΑ, παράδειγμα, αντιμονοπωλιακής νομοθεσίας που να μην έλθοι, ακόμα και στην νομική μορφή, το μονοπώλιο. (παράδειγμα ή πορεία των Η.Π.Α. με το NEW DEAL, *Αγγλία, Γαλλία, *Ιταλία κλπ). Όσον αφορά την λήψη μέτρων για την δημιουργία ανταγωνιστικών συνθηκών εκεί όπου εμφανίζεται μονοπωλιακό φαινόμενο, αν αφαιρούσαμε ότι το πολύ θα εμφανισθεί ολιγοπώλιο, τότε τί άλλο παραμένει; Με βέβαια, εμφανίζεται το ιδανικό ενός καπιταλισμού που δεν έχει διαφθαρεί από το μονοπώλιο, στον όποιο ή λειτουργία του μηχανισμού της αγοράς εξασφαλίζει ένα κέρδος (έστω δίκαιο) και όχι τα υπερκέρδη και τις προόδους του μονοπωλίου. Με είναι δυνατόν το 1967 να άκουγεται ο άποδος της σχολής της Λωζάνης και η θεωρία της γενικής οικονομικής Ισορροπίας, ή όποια πραγματοποιείται σε μία αγορά με έλευθερο ανταγωνισμό, που το κράτος φέρεται εμπόδιο στις ληοτρικές διαθέσεις του μονοπωλίου; Γίνεται προσπάθεια να κτυπηθεί το μινωκόλιο (και συνεπώς, ή συγκέντρωση του κεφαλαίου του όπολου είναι όργανο) έξ αίτίας των ανισορροπιών που δημιουργεί ο Ένα ιδανικό καθεστώς έλευθερης αγοράς, ενώ είναι πασίγνωστο, ότι το αίτημα για μία Ισορροπημένη ανάπτυξη του καπιταλιστικού συστήματος, δηλαδή χωρίς την δυνατότητα δημιουργίας διαφορικής συσσώρευσης, σημαίνει, θάνατο του συστήματος. Κανένας δεν μπορεί να ένοήσει, τί γίνεται στην προκειμένη περίπτωση. Γιατί, Ένα κράτος που πραγματικά έπιθυμεί να εξαφανίσει τα μονοπωλιακά υπερκέρδη-και όλες τις συνέπειες στην κοινωνική ζωή-συνδέεται με τις επιδιώξεις και τους στόχους που θέτει ή προοδευτική οημ. παράταξη με τόν αντιμονοπωλιακό αγώνα, για τόν διαρθρωτικό μετασχηματισμό της Έλληνικής κοινωνίας. Γιατί τότε αντί για αυτήν την έπιλο-

γή, προτείνεται ένα σόστημα που σκοπό έχει να κάνει πιο ρασιοναλιστική την διαδικασία σχηματισμού των επιχειρηματικών κερδών; Έδώ ο κ.Α. Παπανδρέου λέγει ο Ένα όβλημα λογικής και πολιτικής συνέπειας, που δεν μπορεί να καλυφθεί πώο από καμιά έπιστημονική όρολογία. Πού βρσκειται ή ούοία του προβλήματος; Έδώ δεν πρόκειται να ζητήσει κανένας από το κράτος, τόν προγραμματισμό της συμπεριφορής του μονοπωλίου για να το προσαρμόσει στις άκαιτήσεις ενός ανταγωνιστικού σουςτήματος. Ούτε πρόκειται έπίσης να προταθεί ή λύση της μικρής έπιχειρήσης έναντιόν της μεγάλης. Γιατί δεν ύπάρχει καμιά δικαιολογία για τόν έργάτη να σταματήσει τόν άγώνα στο μικρό και όχι στον μεγάλο έργοόδοτη, όταν μέλιστα ο τελευταίος παρουσιάζεται με τό πλεονέκτημα της όρθολογιστικής όργάνωσης, που περισσότερο έγγυεται την μόνιμη άπασχόληση και ύψηλότερους μισθοός. (π.χ. IZOLA, Χαλυβουργική, BIAMAX, ESSO PAPPAS κ.λ.π.). Αντίθετα, πρόκειται να έξαρθεί ο κοινωνικός χαρακτήρας που έχει ή έργασία και ή αντίθεση της με τόν ίδιωτικό χαρακτήρα του κεφαλαίου* όχι, έπαναλαμβάνουμε, ο μικρός έναντιόν του μεγάλου, αλλά αυτό που χρειάζεται είναι ένα άλλο κριτήριο. Είναι τό κριτήριο της κοινωνικής παραγωγικότητας, όηλαδή του όρθολογιστικού καταμερισμού των πόρων και πώο άπ' όλα της έργατικής δύναμης, που αντιπαρατίθεται στο κριτήριο του κέρους, όηλαδή στην παραγωγικότητα της έπιχειρήσης.

Συνοψασμένο με τό πρόβλημα των μονοπωλίων και της συγκέντρωσης του κεφαλαίου, είναι ο ρόλος του κράτους στην οικονομία. Ο κ.Α. Παπανδρέου ύποστηρίζει ότι ή έθεργειακή βόση της οικονομίας, τό έθνικό όόκτυο συγκοινωνιών και έπικοινωνιών, τό πιστωτικό σόστημα, ή παιδεία και ή ύγεια, πρέπει ν' άνήκουν στον δημόσιο τομέα. Έμπόριο και γεωργία στον ίδιωτικό. Και ή

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

βιομηχανία; από μια άποψη ή Έκφραση "ή βαρεία βιομηχανία μαζι με την Ύνεργειακή βάση άνήκει στο δημόσιο τομέα", δημιουργεί έντονη άποψη. Αναφέρεται μάλιστα και ή λέξη "έθνικοποίηση". Πότε; "Όταν υπάρχουν τα μετρίοι λόγοι." Ας δοϋμε από κοντά το βαθύτερο νόημα, αυτών των άποψεων. Οί τομεΐς στούς όποιους αναφέρεται ο κ. Α. Παπανόρρου, στο μεγαλύτερο μέρος, άνήκουν ήδη στην δημόσιο τομέα. Το πρόβλημα των έθνικοποιήσεων δέν αντιμετωπίζεται από την άποψη του π ο ι δ ο ς διαχειρίζεται την συσσώρευση—άρα και του ποιός Έχει την έξουσία—άλλα σε τεχνική και μόνον βάση. Δίνεται μάλιστα και ένα ευρύτερο περιεχόμενον στην έθνικοποίηση, με την εφαρμογή μέτρων δημοσιονομικής πολιτικής και ύψηλης φορολογίας στα άνώτερα εισοδηματικά κλίμακια, που θα ένοχούν τον δημόσιο τομέα, με τα κέρδη των επιχειρήσεων. Ή άποψη αυτή ούσιαστικά, δέν συνδέεται με την Έννοια της έθνικοποίησης, ή όποια περισσότερο σημαίνει "άπαλλοτριώνω" την άτομική ιδιοκτησία για το λαϊκό συμφέρον και πολύ λιγότερο ότι αύξάνω τα φορολογικά Έσοδα του κράτους. Ή διαφορά μας, έδω, με τον κ. Α. Παπανόρρου δέν βρ'σκειται στο ποιός προτείνει περισσότερες έθνικοποιήσεις οϋτε στην ταμειακή άπόδοση των δημοσιονομικών μέτρων. Το θέμα δέν βρ'σκειται έδω. Ή διαφορά είναι ιδεολογική, πολιτική. Ή Έκταση και το βάθος του κριτικού παρεμβατισμού στην σκέψη του κ. Α. Παπανόρρου, είναι επιβεβαημένη στους τομεΐς όπου ή ιδιωτική επένδυση δέν προσφέρεται ή στην καλύτερη περίπτωση όπου τα Έσοδα στο δημόσιο θα είναι σημαντικά. Ένω στους τομεΐς που είναι οί κροωθητικοί παράγοντες της οικονομικής ανάπτυξης αφήνονται έλευθεροί στην δικαιοδοσία της μονοπωλιακής συσσώρευσης. Ή άνάλυση της συγκέντρωσης του κεφαλαίου στην Έλλάδα, όπως εμφανίζεται σήμερα, προσδιορίζει πο-

λδ εϋδιάρκιστα τούς στρατηγικούς τομεΐς στούς όποιους κρέπει
 τό δημόσιο κεφάλαιο νά άντιπαραστήσει τό ίδιωτικό. Στήν σημε-
 ρινή φάση, ξεχωριστή σημασία παρουσιάζουν γιά τήν χώρα, ή χη-
 μική βιομηχανία, τά πετροχημικά, ή βιομηχανία χάλυβος καί όρι-
 σμένοι άλλοι κλάδοι, όπου μέσα σέ λίγα χρόνια θ' άποτελούν
 τούς δυναμικούς προωθητικούς κλάδους τής οικονομικής άνόδου.
 Αυτός όμως οί προωθητικοί παράγοντες τής οικονομίας, άφήνον-
 ται στό ίδιωτικό (έγχώριο καί ξένο) κεφάλαιο. Έδω όέν κρέπει
 νά ξεχνάμε ότι τό πενταετές σχέδιο προγράμματος του Κ.Ε.Π.Ε.
 φέρει τήν ύπογραφή του κ. Α. Παπανδρέου. Καί ένώ διατυπώνονται
 άνησυχίες γιά τήν δραστηριότητα τών μονοπωλίων στήν οικονο-
 μία, παρ' όλα αυτά, επί προβλεπομένων συνολικών επενδύσεων στήν
 πενταετία 1966-70, 240-150 εκατ. όρχ. οί ίδιωτικές επενδύσεις
 θά εΐναι 149.150 εκατ. όρχ. οί δε δημόσιες 91.000 εκατ. όρχ.
 Δημιουργείται Έτσι ή άπατηλή έντύπωση, ότι οί άπόψεις του κ.
 Α. Παπανδρέου άποβλέπουν δήθεν ν' αναθέσουν στό κράτος τόν ρό-
 λο νά προγραμματίσει τά κέρδη του ίδιωτικού κεφαλαίου. Ή
 άλήθεια εΐναι όμως ότι ή συζήτηση πάνω στόν προγραμματισμό
 τών κερδών, δε έπίπεδο κλάδων ή έθνικής οικονομίας, δεέν εΐναι
 τίποτα άλλο παρ' ή μυστικοποίηση του προγραμματισμού τών
 μισθών* εΐναι ή συγκεκριμένη μορφή τής "πολιτικής εισοδημά-
 των". (βλέπετε καί πρόγραμμα ΚΕΠΕ) όηλαδή, του κ ο λ ι τ ι -
 κ ο υ καθορισμού τής συνόμοιαλιστικής όράσης. Τά τυχόν όργα-
 να του όημοσίου έλέγχου πάνω στίς ίδιωτικές επενδύσεις, στήν
 ούσα μετατρέπονται σέ όργανα έλέγχου του μονοπωλιακού κεφα-
 λαίου πάνω στήν κατεύθυνση τής κρατικής δαπάνης. Ποιόν ρόλο
 αναθέτει στό κράτος, ό κ. Α. Παπανδρέου, στό πολιτικό έκτελεστικό
 "ό ρόλος του όλο καί περισσότερο μέ τήν πάροδο του χρόνου
 παίρνει μορφή ένός ένδιαμέσου καί προσπαθεΐ νά, συμβιβάσει
 άλληλοσυγκρουόμενα συμφέροντα καί νά έπιτύχει μιá βιώσιμη
 συνισταμένη". Ή άποψη αυτή κρέπει νά συνόθεεΐ καί μέ μιάν

Άλλη που αναφέρεται στην ιδεολογία του ρασιοναλισμού που υποστηρίζει ο κ.Α. Παπανδρέου. "Η μεγάλη πρόκλησις προς τους οικονομολόγους της σήμερα-αναφέρει-είναι η έξεδρσις των οργανικών πλαισίων, τα όποια θα έκιντρέψουν την έκπτειν τα-χείας οικονομικής ανάπτυξεως, χωρίς συγχρόνως να παραβιάζουν τον "Ανθρωπο". ("Η κορεία της οικονομικής σκέψεως, Αθήναι 1960). Το πρόβλημα κατά συνέκεια της οικονομικής άνδου, μετα-τρέπεται σε πρόβλημα οργανωτικών πλαισίων, και όχι καθεστώς του όκου τα διάφορα κοινωνικά στρώματα θα πρέπει να υποτάσσου-ται στην θέληση του "ένδιαμέσου" που είναι το κράτος.

"Έλεγε ο Κάντ, ότι ο νόμος, το κρ άτος είναι ό "μεσολαβητής των άθαιρειών" (ARBITRIO). Παρουσιάζεται μ' αυτόν τόν τρόπο το κράτος να είναι η μορφή ό λ η ς της κοινωνίας, άέν είναι ένα μέρος της κοινωνίας. άέν είναι το κράτος μιās μόνον τά-ξεως, όπως έμφανίζεται στον LOCKE* αλλά PER EXCELLENCE, είναι η ιδέα του κράτους. Είναι γνωστό, ότι η θεωρία του δικαίου του KANT, άποτελεϊ μιάν κλασική άντίληψη, είναι μιá κωδικοποίηση των βασικών στοιχείων της άστικής πολιτικής θεωρίας.

"Ας μήν θεωρηθεϊ τυχαία η σύμπτωση των άπόψεων του κ.Α. Πα-πανδρέου στο έκπέδο της πολιτικής θεωρίας και σε ι δ ε α - λ ι ο τ ι κ ή βάση με τόν θεμελιωτή της θεωρίας του δικαίου. Έφ' όσον άγνωεΐται το γεγονός, ότι η ύπαρξη του κράτους είναι γενικά μιá μορφή για την έκπιβολή της κυριαρχίας μιās τάξης πάνω σε άλλη, τότε φυσικό είναι να γίνεται άποδεικτό το φετιχι-στικό περιεχόμενο των κοινωνικών σχέσεων. Οι άνθρώπινες σχέ-σεις παρουσιάζονται σάν σχέσεις μεταξύ πραγμάτων, σάν άνταλ-λαγή ιδιοκτησίας. Οι μόν ιδιοκτῆτες των μέσων παραγωγής η δέ, ιδιοκτῆτες του έαυτοϋ τους. Το συμπέρασμα αυτό, προκθικει άπό την άνάλυση των οικονομικών άπόψεων του κ.Α. Παπανδρέου. Γιατί τα κροτεινόμενα μέτρα δέν άποβλέπουν καθόλου να ένώσουν την

πολιτική με την οικονομία. Δηλαδή για να εκφραστούμε άπλουστε-
ρα, να πραγματοποιήσουν την ούσιαστική έσδοτητα του λαού, που
σημαίνει δημοκρατία στήνοφαίτρα της οικονομίας. Μπορεί να μι-
λάμε για έλέγχους, άκδια και για βήνικοποιήσεις. Άλλα πώς να
τό κάνουμε; Άρκετά πράγματα έχουν κρατικοποιηθεί στην Έλλά-
δα, εκτός από την υσοσώρευση και τον έλεγχο πάνω σ' αυτήν.

"Ας δούμε τώρα τό πρόβλημα της δημοκρατίας." "Όσο πιο άντι-
προσωπευτική είναι ή άρχουσα συμμαχία των γεωγραφικά και
έπαγγελματικά ταξινομημένων τμημάτων του πληθυσμού, τόσο πιο
δημοκρατική μπορεί να θεωρηθεί ή πολιτική διάρθρωση της χώ-
ρας". (Άπό τον λόγο του κ. Α. Παπανόρρου, σέ συνεστίαση του όμι-
λου Παπαναστασίου. Βλ. Οίκον. Ταχυόρόμος, 17 Νοεμβρίου 1966).

Άπό την θέση αυτή, προκύπτουν δύο βασικά συμπεράσματα.

Πρώτον, ή άπουσία της έννοιας των άντιμαχομένων κοινωνικών
τάξεων και συνεπώς ή μη έναγνωση των ταξικών διαίρεσεων
που υπάρχουν στην Έλλάδα. Δεύτερον (σάν συνέπεια από τό πρώτο
"Η δημοκρατία στην σκέψη του κ. Α. Παπανόρρου, δέν παρουσιάζε-
ται σάν ένα πρόβλημα καθεστώςος τό όκοτό υπερασπίζει τό λαϊ-
κά συμφέροντα ή εκφράζει την λαϊκή θέληση." Όχι, δέν πρόκειται
γι' αυτό. Άποδίδεται στην δημοκρατία ένας καθαρά τεχνικός
όρισμός, άξιολογείται σάν μέθοδος, σάν μια πολιτική τεχνική.
Την τελευταία δεκαεπταετία, και σέ παγκόσμια κλίμακα, μια τε-
ράστια κοινωνιολογική και πολιτική φιλολογία, προσπαθεί ν' άπ-
δείξει ότι ή έργατική τάξη δέν υπάρχει πια, έξ αίτίας των με-
ταβολών που ύπέστη τό καπιταλιστικό σύστημα." Ακορρίπτεται
ή άλλοτρίωση των εργαζομένων και εξαλείφεται ή άντίληψη ότι
σ' ένα καθεστώς που δέν υπάρχουν θεμελιώδεις άντιθέσεις, ό έντ
γωνισμός γίνεται μεταξύ των όμάδων ή πυρήνων πείσεως" (PRESSU-
RE GROUPS). Φυσικά, από την άποψη της πολιτικής θεωρίας, ή άντι

ληψη αυτή δεν είναι καινοσργια. Ένας από τους εκπροσώπους είναι ο SCHUMPER, ο οποίος για το θέμα της δημοκρατίας εισηγεί μιάν μέθοδο, παρόμοια μεταξύ του ανταγωνισμού των πολιτικών ανδρών για την κατάκτηση της λαϊκής ψήφου και του ανταγωνισμού σε επίκεδο οίκονομίας. Με την έννοια αυτή, άρκει να έχουμε αντιπροσωπευτική έκπροσώπηση των παραγωγικών τάξεων στις αποφάσεις, για να έχουμε δημοκρατία.

Διπλά λαθεμένη είναι αυτή η αντίληψη, και για τόν λόγο ότι δεν διακιστώθηκε στις προηγμένες χώρες της Ευτ. Εύρώπης, και για τό ότι, μεταφερόμενη σάν θεωρητική άποψη, σε μιά χώρα καπιταλιστική με μεσαία ανάπτυξη (Ελλάδα), όπου οι διαφορές μεταξύ αυτών που έχουν και αυτών που δεν έχουν είναι τόσο έντονες, πέφτει άμεσως στο κενό χωρίς επίπλοδοθετη επιχειρηματολογία.

Είναι αλήθεια, ότι η σύνθεση της εργατικής τάξης έχει υποστεί σοβαρές αλλαγές και θα υποστεί και άλλες με την εφαρμογή της αυτοματοποίησης και την ανάπτυξη της κυβερνητικής. Αλλά αυτό που δεν άλλαξε είναι τό βασικό στοιχείο της, σάν τάξης που είναι υποταγμένη και αντικείμενο για έκμετάλλευση. Όπως όποτε, μειώνεται τό σχετικό βάρος των "καρδοσιακών" εργατών και αυξάνεται τό βάρος των είδικευμένων. Καί μειώνεται έκίσης ό αριθμός των διοικητικών υπαλλήλων σε σύγκριση με τούς τεχνικούς. Κανένας δεν μπορεί ν' άρνηθεϊ ότι στην σύγχρονη αστική κοινωνία, ή σχέση του άτόμου με την τάξη, δεν είναι σχέση "όργανική" αλλά "κινητική". Τούτο όφείλεται στο ότι ή αστική τάξηκή διάρθρωση έχει σάν χαρακτηριστικό την κοινωνική κινητικότητα, ένω στον Μεσαίωνα, τό άτομο ήταν δεμένο με τό επάγγελμα του και συνεπώς με την τάξη του, από την όποια δεν μπορούσε ν' άποχωρισθεϊ, παρά μόνον σε έκαιρετικές περιπτώσεις. Με την έννοια αυτή, είναι δυνατόν, ένας επιχειρηματίας να μεταθεθεϊ στην τάξη των εργατών και τ' αντίθετο. Α υ τ ο ο μ ω ς

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

- 23 -

ποῦ ὁ ἐν μπορεῖ ν' ἀλλὰ ζεῖ (γιατὶ
 θ' ἀλλὰ ζεῖ καὶ τὸ σῶμα), εἶνα
 ἡ "δυναμικὴ" τῶν ὁσὸ ἀντιτιθεμένων
 νῶν ὄρων: Ἐργατικὴ τὰ ἐξ-καπιτα
 λιότεις ἢ ἔργασ'α καὶ κεφάλαιο.
 Σὲ γενικῶς γραμμῶς, αὐτὴ εἶναι ἡ "φιλοσοφία" τῶν ἀπόψεων τοῦ
 κ.Α. Παπανδρέου στὸν πολιτικὸ καὶ οἰκονομικὸ τομέα. Συνο-
 πτικῶς, δηλαδὴ, προέκειται γιὰ μιὰ
 προσπάθεια ὀρθολογισμοῦ τοῦ ση-
 μερινοῦ ἐκμεταλλευτικοῦ συστή-
 ματος" ποῦ ἀποβλέπει νὰ μειώσῃ
 τὰς ἀνισορροπίες ποῦ προέρχον-
 ται ἀπὸ τὴν λειτουργία τοῦ μηχ-
 νισμοῦ τῆς ἀγορᾶς, νὰ ἀμβλύνῃ τ
 τὰς ἀντιθέσεις. Σὲ καμιά ὁμῶς
 περίπτωση ὁ ἐν σημαίνει-μέσῳ τῶ
 προτεινομένων μέτρων-διαφόρωτ
 κό μετασχηματισμὸ τῆς οἰκονομι-
 κῆς καὶ κοινωνικῆς ὁμοῆς τῆς
 χώρας. Ὁ πιλοτὸς τοῦ μοντέλου ἀναπτύξεως
 (οἰκονομικοῦ καὶ κοινωνικοῦ) τοῦ κ.Α. Παπανδρέου, ὁ ἐν εἶναι
 ἀπλῶς τὸ κέρδος, ἀλλὰ τὸ ἐπιχειρηματικὸ κέρδος. Δὲν εἶναι πιλο-
 τὸς ὁ μισθός, ἄρα ἡ ἐργατικὴ δύναμη, -καὶ κατ' ἐπέκταση ἡ κοι-
 νωνικὴ παραγωγικότητα, ἀλλὰ ἡ παραγωγικότητα σὲ ἐπίπεδο ἐπι-
 χειρήσεων. Ὁ ἀποχωρισμὸς τῆς κοινωνίας ἀπὸ τὸ κράτος, τῆς
 πολιτικῆς ἀπὸ τὴν οἰκονομία, παραμένει. Ἄρα παραμένει καὶ τὸ
 ρῆγμα τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητας. Εἶναι ἀναγκαῖο ὁμῶς νὰ
 παρατηρηθεῖ-γιατὶ παρουσιάζει ἐξαιρετικὴ πολιτικὴ σημασία-
 ὅτι ἡ προσπάθεια νὰ ἐκτιμηθοῦν μακροπρόθεσμα
 τὰ συμφέροντα τοῦ συστήματος, ἀπὸ τὴν Ε.Κ. γενικῶς, καὶ ἰδιαίτε

ρα από την τάση του κ. 'Αν. Παπανδρέου, δημιουργούν δεύτατες αντιθέσεις, στο έσωτερικό των δυνάμεων που άσκούν την έξουσία στην Ελλάδα. Η δεξιά, που εκφράζει τα στενά βραχυπρόθεσμα συμφέροντα του καθεστώτος, αντίδρα στην ανάπτυξη της πολιτικής δημοκρατίας και στην λήψη όρισμένων μέτρων οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής. Αντίθετα, οί πιο υψηλίες δυνάμεις, βλέπουν ότι έτσι το σόστημα οδηγείται στην καταστροφή χωρίς την προσαρμογή των θεσμών, όπως ά ν τ ι κ ε ι μ ε ν ι κ έ ς έξελεύσεις που έγιναν στην Ελλάδα. 'Απ' έδω προέρχεται και η αντίθεση του Α. Παπανδρέου με τον ξένο παράγοντα, ό όποτος για λόγους στεγών οικονομικών και πολιτικών ενδιαφερόντων, υποστηρίζει την δεξιά.

Οί παραπάνω διεργασίες όφελονται βασικά και στην πείση του μαζικού λαϊκού κινήματος τό όποτο ώθει τά πράγματα προς διαφορετική κατεύθυνση. Ένα πολιτικό πρόβλημα έξέδχου πρακτικής αλλά και θεωρητικής σημασίας, είναι η έξελευρηση των ένωτικών δεσμών, οί όποτοι, παίρνοντας υπόψη τό θετικό νόημα που έχουν οί άγώνες για την βελτίωση και ανάπτυξη της πολιτικής δημοκρατίας, συνδέουν και επέκτείνουν τους άγώνες αυτούς, στον οικονομικό και κοινωνικό τομέα, με σκοπό να μετασχηματίσουν την διάρθρωση της Έλληνικής κοινωνίας. Η διαδικασία αυτή πραγματοποιείται με την ταυτόχρονη όξυνση των σχέσεων μεταξύ του αντίδραστικού και μετριοπαθοϋς τμήματος της κυρίαρχης τάξης.

ΥΙΙΙ.- Η ένότητα των δημοκρατικών δυνάμεων και ό ρόλος της
Δ.Π.Π. - -

Τέ συμπέρασμα προκύπτει από την προηγηθεΐσα άνάλυση; Μήπως η άρνηση των άστικών μορφών με τρόπο ά φ η ρ η μ ε ν ο , πράγμα που άλλωστε άποτελεΐ τό βέτοιο του παραδοσιακού πολιτικού σκεταρισμοϋ; "Οχι, δέν πρόκειται γι' αυτό. Πρόκειται για

τὴν ἀνάλυση τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὅποιο οἱ πολιτικὲς λειτουργικὲς σχέσεις τοῦ συστήματος ἔρχονται σὲ ἀντίθεση, στὴν καθημερινὴ πολιτικὴ πρακτικὴ. Οἱ ἀντιθέσεις αὐτὲς δὲν ἐμφανίζονται μόνον τους, ἐξ' αἰτίας τῆς διαλεκτικῆς τῶν ἰδεῶν ἀλλὰ προκύπτουν, ἐπειδὴ ἐκφράζουν πραγματικὲς ἀντιθέσεις μιᾶς ἄλλοτριωμένης κοινωνίας καὶ ἀπαιτοῦν τὴν ἀνάγκη μιᾶς νέας κοινωνικῆς ὀργάνωσης. Τὸ πρόβλημα, τίθεται καὶ διαφορετικῶς. Εἶναι δυνατὴ σήμερα μιὰ διακλάδωση τῆς ἀστικῆς πολιτικῆς δημοκρατίας στὴν Ἑλλάδα, ἢ ὅποια νὰ ὀδηγήσει στὸν διαρθρωτικὸ μετασχηματισμὸ τῆς κοινωνίας, ἀναπτύσσοντας συγκεκριμένους μορφὲς ἀστικῆς δημοκρατίας;

Στὰ προηγουμένα ἀναφέραμε ὅτι τὸ βασικὸ στοιχεῖο τοῦ σύγχρονου ἀντιπροσωπευτικοῦ κράτους (ἀναγνώριση πολιτικῆς, νομικῆς ἰσοδότηας) ὑπάρχει, ἐπειδὴ ἔγινε τὴν ἐκμεταλλευτικὴ φύση τοῦ καθεστώτος. (τὴν ἐκμετάλλευση τῆς ἐργασίας. "Ἄρα τὴν ἀνισότητα στὴν ζωὴ). Ἐνῶ ὅμως δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε ὅτι ἡ πολιτικὴ δημοκρατία εἶναι συνδάρτηση τοῦ συστήματος, ἄλλο τόσο πρέπει νὰ λάβουμε ὑπόψη ὅτι ἡ πολιτικὴ δημοκρατία, τὸ δικαίωμα τῆς καθολικῆς ψήφου, ἡ ἀντιπροσωπευτικὴ πολιτικὴ ἰσοδότητα κ.λ.π. ἀποτελοῦν ταυτόχρονα καὶ μιὰν ἀντίθεση στὸ σύστημα. Ὅπως ἀκριβῶς δηλαδὴ, ἐνῶ ἡ ἐργατικὴ τάξη εἶναι συνθήκη ἀπαραίτητη γιὰ τὸ σύστημα (δὲν νοεῖται καπιταλισμὸς χωρὶς ἐργατικὴ τάξη) ἀποτελεῖ ταυτόχρονα καὶ τὴν ἄρνησίν του. Μὲ τὴν ἄσκηση τοῦ δικαιώματος τῆς καθολικῆς ψήφου ἡ ἐργατικὴ τάξη ὀργανώνεται πολιτικῶς καὶ ταυτόχρονα ἀντιπροσωπεύει τὴν ἄρνηση τοῦ συστήματος στὸν βαθμὸ ποῦ θέτει θέμα νὰ κοινωνικοποιηθοῦν τὰ μέσα παραγωγῆς.

Μέσα ἀπ' αὐτὴν τὴν διαδικασία, πηγάζει ἡ σημασία τοῦ δεσμοῦ τῆς δημοκρατίας μὲ τὶς ἀπαιτούμενες ριζικὲς ἀλλαγές. Ἐδῶ, βασίζουμε τὴν στρατηγικὴ μας καὶ τὴν πολιτικὴ τῶν συμμαχιῶν.

1. *Въведеніе*
 2. *О значеніи философіи въ жизни общества*
 3. *Историческое развитіе философіи*
 4. *Философія древности*
 5. *Философія средних вѣковъ*
 6. *Философія новаго времени*
 7. *Философія современности*
 8. *Философія будущего*
 9. *Заключеніе*

*Εμείς βγάσουμε στην επίφάνεια τὸ πρόβλημα, πὺς οἱ ὑπάρχον-
τες θεομοὶ στήν *Ελλάδα, ὄχι μόνον πρέπει ἀλλὰ καὶ μπορεῖ νὰ
ἐπιτρέφουν νὰ περᾶσει ἡ πρωτοκορεία.

Μὲ τὴν ἔννοια αὐτῆς, οἱ μεταρρυθμίσεις μπορεῖ πραγματικᾶ νὰ
ἐξυπηρετήσουν ἐφ' ὅσον ἐντάσσονται στήν διαρθρωτικὴ ἐξέλιξη
τῆς κοινωνίας, βαθμιαία νὰ, μὲ πολιτικὰ στάδια τοῦ πλαισίου
νοῦται θεωρητικᾶ ἀπὸ μιὰ τελικὴ διαρθρωτικὴ προοπτικῆ. Γι'
αὐτὸν τὸν λόγο, ἡ κριτικὴ μας ἀπέναντι στοὺς ὑπάρχοντες θεομοὶ
ἀποβλέπει νὰ δώσει νέο περιεχόμενο, καινοβργία ὄψη στὸν τρῶ-
πο λειτουργίας τους. *Αποσκοπεῖ νὰ συμβάλλει στήν συμμετοχὴ
τῶν μαζῶν στήν πολιτικὴ ζωὴ.

*ἔχουμε κατὰ συνέπεια ἀπὸ τὴν μιὰ μεριά τὴν φιλελεύθερη
ἀντίληψη γιὰ τὴν δημοκρατία καὶ τὴν ἐλευθερία, γιὰ τὴν ὁποία
δηλαδή ὁ ἄνθρωπος πραγματοποιεῖ τὸν ἑαυτὸ του, ἀνεξάρτητα ἀπὸ
τὴν κοινωνία δηλαδή στὸ νομικὸ καὶ πολιτικὸ ἐπίπεδο. *Απὸ τὴν
ἄλλη, ὑπάρχει ἡ δικὴ μας δημοκρατικὴ ἀντίληψη τῆς κοινωνίας
ποῦ ἀναθεται στὸ ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἔχουν δικαίωμα νὰ συμμε-
τέχουν στήν κοινωνικὴ ζωὴ, νὰ μὴν ἀπομονώνονται ἀπ' αὐτὴν. Τοῦ-
το σημαίνει ὅτι τὸ ἄτομο δὲν ἀποκλείεται ἀπὸ τίποτα ποῦ παρᾶ-
γεται καὶ δημιουργεῖται στὸν κόσμο. Δημοκρατία στήν πιὸ βαθεῖ
τῆς ἔννοια, ὅεν εἶναι τὸ καθεστῶς τὸ ὁποῖο ἐξυπηρετεῖ τὴν κη-
δεμονία καὶ τὴν ἐγγύηση τῶν κοινωνικῶν διαφορῶν. *Ὁχι, δημο-
κρατία εἶναι τὸ καθεστῶς ποῦ ἀποσκοπεῖ νὰ κᾶνει τὴν κοινωνία
*ὁμοιογενῆ. *Κά ἐνῶσει δηλαδή τὴν πολιτικὴ μὲ τὴν οἰκονομία
καὶ τὴν οἰκονομία μὲ τὴν πολιτικὴ. *Κά καταργήσει δηλαδή τὶς
διαφορὲς συμφερόντων ὥστε ἡ ἰσοτιμὴ συμμετοχὴ τοῦ καθένα στήν
κοινωνία, νὰ γίνεται στήν πραγματικὴ ζωὴ καὶ ὄχι στήν σφαῖρα
τοῦ δικαίου. Πρόκειται κατὰ συνέπεια γιὰ μιὰ *δημοκρατία κι-
νητικῆ, σχηματισμοῦ τῆς κοινῆς γνώμης, δηλαδή, μιὰ δυναμικὴ
μορφὴ δημοκρατίας, ἡ ὁποία ἀναγνωρίζει τὰ γενικὰ συμφέροντα

-27-

καὶ καλεῖ τὴν ἔργατικὴν τάξιν καὶ τὴν πλειοψηφία τοῦ ἔθνους
 οὕτως ἄσκησιν τοὺς. Στὴν Ἑλλάδα σήμερα, ὀρισμένα προβλήματα
 ποῦ ἔγινε προσπᾶθεια ν' ἀναλυθοῦν, ἐμφρᾶζουσι καὶ τὸ εὖρος τῶν
 κοινωνικῶν δυνάμεων, οἱ ὁποῖοι μὲσω μιᾶς συνεχοῦς διαδικασίας
 ἀγῶνων, ἀπὸ τᾶ στοιχειώδη ζητήματα τῆς δημοκρατικῆς ὁμαλοῦ-
 τας, περνοῦν εἰς ἐκεῖνα τῆς ἀντιιμπεριαλιστικῆς πάλης, τῆς
 οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀνάπτυξης τῆς χώρας πρὸς τὸ συμ-
 φέρον τῶν ἐργαζομένων. Οἱ κοινωνικὲς αὐτῶν δυνάμεις, ἐκτελ-
 νοῦνται ἀπὸ αὐτῶν ποῦ ἀποδέχονται τὴν ἐπέκταση τῶν πολιτικῶν
 ἐλευθεριῶν κατὰ ἀπὸ τὸ σῶστημα, ἕως ἐκεῖνες ποῦ συνδέουσι αὐ-
 τὴν τὴν ἐπέκταση μὲ τὴν κοινωνικὴν χειραφέτηση τοῦ λαοῦ μας.
 εἶναι ἡ μεγάλη πλειοψηφία τοῦ ἔθνους. Τὸ στοιχεῖο τῆς ὀριμότη-
 τας ἑνὸς πολιτικοῦ κινήματος, φαίνεται ὅταν δὲν σταματᾷ τὸ
 ἐπίκεδο τῆς ἀνάλυσης μόνον οὕτως φησὶ ὅτι τὸ κράτος εἶναι ἔκ-
 φραση κυριαρχίας μιᾶς τάξης πάντων εἰς μιᾶ ἄλλη. Ἡ ἀποψη αὕτη
 τὰ λέει ὅλα ἀλλὰ δὲν λέει καὶ τίποτα. Τὰ λέει ὅλα ἐπειδὴ ἀγγί-
 ζει τὸ οὐσιαστικόν. Δὲν λέει ὅμως τίποτα ὅταν δὲν κἀνει διακρι-
 σιν, ὅτι ἡ κυριαρχία μιᾶς τάξης περνᾷ καὶ μὲσω τοῦ ναζιστικοῦ
 καθεστώτος, ἢ φασιστικοῦ τύπου φράνκο, περνᾷ μὲσω τοῦ Καραμανλῆ
 ἀλλὰ καὶ μὲσω ἑνὸς σχήματος ποῦ ἐνῶ ἀναγνωρίζει τὰ πολιτικὰ
 δικαιώματα, πιέχεται ἀπὸ ἕνα μαζικὸν κίνημα νὰ συζεύξει τὰ δι-
 καιώματα αὐτὰ μὲ οὐσιαστικὰ κατακτήσεις ἐπὶ τὸν οἰκονομικὸν καὶ
 κοινωνικὸν τομέα. Ἡδὲ γιὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ἀνάλυσιν τῆς προοπτι-
 κῆς, βγᾶζει οὕτως ἐπιφάνεια ὅλας τῆς "βαριάντες" ποῦ δημιουργεῖ
 ἡ διαλεκτικὴ τῆς ζωῆς. Ὅταν κατὰ συνέπειαν ἡ πολιτικὴ καὶ νο-
 μικὴ ἰσοδότητα (ἀποκατάσταση τῆς συνταγματικῆς ὁμαλοῦτητας, κατάρ-
 γησι ἐκτάκτων μέτρων, ἐλευθερὲς ἐκλογές, ἐλευθερὴ λειτουργία
 τῶν πολιτικῶν κομμάτων κ.λ.κ.) γίνονται ὄργανα ἑνὸς κινήματος
 ποῦ ἀποβλέπει τελικὰ οὕτως κοινωνικοποίηση τῶν οἰκονομικῶν καὶ
 κοινωνικῶν σχέσεων (ἐκδημοκρατισμὸς τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, ἀντι-
 μονοπωλιακὴ πάλη, ἐθνικοποιήσεις, ἀντιιμπεριαλιστικὸς ἀγῶνας

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

-28-

κ.λ.π.) τότε την στιγμή αυτή, αυτό που ήταν το πεδίο μιας φετιχιστικής λοδότησας αντίπαρθεση με μια κοινωνική διακρίση, μετατρέπεται σ'έναν ισχυρό μοχλό για την όμοιογένεια της κοινωνίας, για τον μετασχηματισμό των κοινωνικών σχέσεων. Γιατί; Γιατί άκριβώς, κλώνοντας όλους τους άπέναντι στον νόμο, παρά την ύπαρξη πραγματικών διαφορών, είναι δυνατόν για πρώτη φορά να καθορισθούν οι ίδιοι οι νόμοι. Άλλ' αυτό σημαίνει ότι η πολιτική έξουσία δεν είναι προνόμιο των άλλων αλλά μετασχηματίζεται με την συμμετοχή των μαζών. Άν όηλαδή η όλότητα ζητά τον περιορισμό και την κατάργηση των άτομικών κοινωνικών προνομίων, ή ύπεροχή της λαϊκής κυριαρχίας μπορεί να συντρέψει αυτήν την αντίθεση.

*****

**

Άποκαλύπτεται έτσι τελικά το κοινό είναι το άποφασιστικό στοιχείο, που θα επιτρέψει ν' ανοίξουμε τον όροδο για την άνανέωση της Ελλάδας. Το στοιχείο αυτό—το σοβαρότερο—είναι η ύπαρξη ενός μαζικού πολιτικού κόμματος, ικανού να δώσει πνοή σ'ένα μαζικό κίνημα. Τι σημαίνει αυτό; σημαίνει να είναι ικανό να πραγματοποιήσει μια συνεχή επέκταση της συμμετοχής των μαζών στην πολιτική, οικονομική, και κοινωνική ζωή, με σκοπό την διαρθρωτική άλλαγή στην χώρα. Νά γιατί στην σημερινή πολιτική κατάσταση, η θέση της θέσης προς την άημ. Προσοδ. Παράταξη, άποκτά ένα μεγάλο νόημα με βάση τα άναφέρουμε. Δέν είμαστε έμετες το κόμμα των φτωχών και των καταφρονημένων. "Οχι." Εμετες είμαστε το κόμμα αυτών που παράγουν τ ά π ά ν τ α ένω δεν έχουν τίποτα. Έχουμε συνόδεσι την μέθοδο της όρδσης μας, με την πιο άντικονφορμιστική και άντιδογματική κριτική στην ιστορία της άνθρώπινης σκέψης. Οι ρίζες μας άπλώνονται βαθειά όχι μόνον μέσα στο λαό μας, αλλά και στο άναγεννητικό πνεύμα του

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

*****
 **

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

παγκόσμιου προοδευτικού κινήματος τοῦ ὁποῦ εἴμαστε ὄργανο-
 κὸ τμήμα. Ἔχουμε ἓνα κολὸ μακρυνὸ παρελθόν. Καὶ στηριγμένοι
 σωστῇ στὴν κοινωνικὴ πραγματικότητα, πηγαίνουμε κολὸ μακρυνά.
 Εἴμαστε ἡ ἐγγύθησι τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ἐλευθερίας σήμερα.
 Εἴμαστε ἡ ὀλοκληρωτικὴ ἀπελευθέρωσις τοῦ ἀνθρώπου αὔριο.

Δ1.-Γενικὴ μεθοδολογικὴ τοποθέτησις γιὰ τὸ προτεινόμενον πρό-
 γραμμα.

"Ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸ κείμενον, τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα -
 καὶ ὡς ἓνα βαθμὸν καὶ τὰ κοινωνικὰ-ἀντιμετωπίζονται ἀπὸ τὴν
 πλευρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ προγραμματισμοῦ. Γενικώτερα, ὀλοκληρο
 τὸ πρόβλημα τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ἐντάσσεται στὸ
 πλαίσιον τοῦ προγραμματισμοῦ. Τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον γιὰ τοὺς
 ἐξῆς βασικοὺς λόγους:

1.-Στὴν σημερινὴ ἐποχὴ εἶναι ἀδύνατον ὁποιαδήποτε προ-
 σπάθεια οἰκον. ἀναπτύξεως, χωρὶς "σχέδιον". (ἐνδεικτικὸ ἢ ἐπι-
 τακτικόν.) Συνεπῶς ἡ προβολὴ ὠρισμένων οἰκονομικῶν μέτρων ποῦ
 στὸ παρελθόν ἀποτελοῦσαν ἀντικείμενον προτάσεων ἀπὸ τῆς κυ-
 βερνήσεως ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν προοδευτικῶν κόμματων, δὲν ἀποτελοῦν
 "πρόγραμμα", οὔτε εἶναι οὐ θέσις νὰ συλλάβουν "σφαιρικῶς" τὸ
 πρόβλημα τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

2.-Ὁ οἰκονομικὸς προγραμματισμὸς ἀποτελεῖ νομοτελειανὸν
 φαινόμενον τοῦ κεφαλαιοκρατικοῦ συστήματος, μὲ βασικὴ κα-
 τεύυση τὸν ὀρθολογισμὸν καὶ ἐκουγχρονισμὸν του. (προγραμμα-
 τισμὸν ἐφαρμόζουν οἱ περιοσότερες εὐρωπαϊκῆς χῶρες καὶ σημαν-

...
 ...
 ...
 ...
 ...

...
 ...

...
 ...
 ...
 ...
 ...

...
 ...
 ...
 ...
 ...

...
 ...
 ...
 ...

-30-

τικὸς ἀριθμὸς ὑπαναπτύκτων, ποὺ ἔχουν τὸ ἴδιο σύστημα μὲ τὸ δικό μας).

3.- Ὁ προγραμματισμὸς στοὺς κεφαλαιοκρατικοὺς χώρους ἀποτελεῖ νέο πεδίο ταξικῶν συγκρούσεων μὲ τὴν ἔννοια ὅτι γιὰ πρώτη φορὰ γίνεται προσπάθεια νὰ προβλεφθεῖ τὸ μέλλον, καὶ νὰ χαραχθεῖ μία στρατηγικὴ ἀπὸ τὴν ἰθὺν οὐσα τάξη ἢ ὅποια ἀποβλέπει μακροπροθέσμως νὰ κατευθύνει ὄχι μόνον τὴν οἰκονομία ἀλλὰ καὶ τὸ νομικὸν ἐπεποδοῦμα. Ὁ οἰκονομικὸς προγραμματισμὸς, ἐπεκτείνεται στὴν σφαῖρα τῆς κουλτούρας, τῆς ἐπιστημονικῆς ἔρευνας παιδείας κ.λ.π.

4).- Ἐνας πολιτικὸς ὀργανισμὸς ποὺ ἀποβλέπει ν' ἀνανεώσει ριζικὰ τὴν χώρα μας, πρέπει ἀπὸ τὴν σκοπιὰ αὐτῆ, ν' ἀντιμετωπίσει τὰ οἰκονομικὰ καὶ κοινωνικὰ προβλήματα. Ἡ δημιουργία λαϊκῆς συνειδήσεως γιὰ τὴν ἀνάγκη τοῦ προγραμματισμοῦ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, ἐμφανίζει τρεῖς δυνατότητες γιὰ τὸ μαζικὸ λαϊκὸ κίνημα, νὰ διεκδικεῖ τὴν υἱοθέτηση ἀμέσων μορφῶν δημοκρατίας, οἱ ὅποτες δεῖνουν νέα ποιότητα στὸν πολιτικὸν, δημοκρατικὸν ἀγῶνα (βλ. κεζμένο).-

1.- Χαρακτηριστικὰ τῆς ἀπασχόλησης καὶ τῆς συσσώρευσης στὴν

Ἑλλάδα.-

Τὸ ἐπίπεδο ἀνάπτυξης τῆς οἰκονομίας. Τὸ πρόβλημα τῆς μετανάστευσης καὶ τῆς ἀνεργίας. Τὸ μέσο ἐπίπεδο μισθοῦ ἡμερομισθίου καὶ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος. Ἡ διαδικασία τῆς μονοπωλιακῆς συγκέντρωσης. Ποῦ βασίζεται ἡ συσσώρευση. Ἡ κατανομή τοῦ εἰσοδήματος μεταξὺ τῶν διαφόρων στρωμάτων. Ὁ ρόλος τοῦ κράτους.

Ι.-Στό πλαίσιο τῶν ἀλλαγῶν ποῦ πραγματοποιήθηκαν στόν καπιταλιστικό κόσμο μετά τόν Β' παγκόσμιο πόλεμο καί ἰδιαίτερα τά τελευταῖα ὄκτα πέντε χρόνια, ὀρισμένοι μετασχηματισμοί ἐμφανίστηκαν καί στήν Ἑλλάδα. Ἡ χώρα μας βρῖσκεται σήμερα σ' ἕνα "μεσαῖο" στάδιο ἀνάπτυξης ποῦ ἐνῶ πᾶ βασιικά της χαρακτηριστικά συνδέονται μέ ἐκεῖνα τῶν ὑπαναπτύκτων χωρῶν, ἐν τούτοις στόν τομέα τῶν νομικῶν καί πολιτειακῶν θεσμῶν, συνδέεται περισσότερο μέ τίς ἀνεπτυγμένες Εὐρωπαϊκές χώρες. Θεμελιώδες χαρακτηριστικό τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας εἶναι ἡ ἐξάρτησή της ἀπό τό ξένο κεφάλαιο καί ἡ κυριαρχία μονοπωλίων καί δολιγοπωλίων στήν ἐσωτερική της ἀγορά. Τά χαρακτηριστικά προνόμια ποῦ ἔχουν κατά καιρούς δοθεῖ στό ξένο κεφάλαιο (ν. 2687/53) κλπ ἡ δασμολογική προστασία, ἡ ἀσυντόνιστη κρατική παρέμβαση, τά διάφορα κλειστά ἐπαγγέλματα, ἐδημιούργησαν μονοπωλιακά προνόμια στήν παραγωγή καί στήν κατανομή τοῦ εἰσοδήματος. Ἰδιαίτερα μετά τό 1958, παρατηρεῖται μιά σημαντική διεξόδωση τοῦ ξένου κεφαλαίου σέ βιομηχανικούς τομεῖς, ὅπως στήν μεταλλουργία (ἄλουμῖνιο, χάλυβα), χημική βιομηχανία, (πετροχημικά, ἀμμωνία, λιπάσματα κ.λ.π.) διύλιση πετρελαίου, ναυπηγεῖα κ.λ.π. ποῦ ἐνῶ ὄν ἄλλαξαν τήν διάρθρωση τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας καί ἰδιαίτερα τῆς βιομηχανίας, ἐν τούτοις ἐπέφεραν ὀρισμένες διαρθρωτικές ἀλλαγές στήν σύνθεση τῆς ἐργατικῆς τάξης, διαμόρφωσαν ὀρισμένες βιομηχανικές ἀνεπτυγμένες ζῶνες (Ἀθήνα, Ἐλευσίνα, Θεσσαλονίκη, Πτολεμαῖδα, κλπ) ὅσωναν περισσότερο τίς ἀντιθέσεις μέ τίς καθυστερημένες περιοχές τῆς χώρας καί συνετέλεσαν περισσότερο στήν ἐπέκταση τῆς μονοπωλιακῆς κυριαρχίας στό ἐσωτερικό τῆς Ἑλλάδας.-

Ἄκομα καλοῦμερα στό μεγαλύτερο μέρος ἡ βιομηχανία παράγει γιά τήν ἐγχώρη κατανάλωση, καί παρουσιάζει ἀργοῦσα παραγωγικὴ

δυναμικότητα επειδή δεν υπάρχει έπαρκής ζήτηση από τα κατώτερα εισοδηματικά κοινωνικά στρώματα του πληθυσμού.

Η άγροτική οικονομία από την όποια ζετ περίπου ο μισός πληθυσμός της χώρας (δείγμα και αυτό της οικονομικής καθυστέρησης) κατατρώχεται από χρόνιες διαρθρωτικές αδυναμίες. Η σύνθεση της άγροτικής παραγωγής είναι παραδοσιακή και δεν έχει στραφεί προς τα βιομηχανικά φυτά, όπεριοδοιόδη, κηπευτικά και φρούτα, κτηνοτροφικά, κ.λ.κ. Η σχέση γαιοκτησίας (90% νώνος και μικρή ιδιοκτησία, μέση άτομική ιδιοκτησία περίπου 36 στρέμματα) δεν επιτρέπει την μηχανική καλλιέργεια και στο παράγοντα αυτό θα πρέπει ν' αναζητηθεί έκτός από την άνυπαρξία φιλοάγροτικής πολιτικής από τις μεταπολεμικές κυβερνήσεις, και ή συμφωνία L.480 με τις ΗΠΑ που μάς επιβάλλει την ύποχρεωτική αγορά άγροτικών προϊόντων που ο έπάρκεια παράγονται στην Ελλάδα.

Τό αποτέλεσμα είναι, χαμηλή παραγωγικότητα στην γεωργία και χαμηλό άγροτικό εισόδημα, τα βασικά χαρακτηριστικά που παρουσιάζει σήμερα ή άγροτική κρίση εκφράζονται με: Μία αύξανόμενη συνολική διαφορά ανάμεσα στην παραγωγικότητα και στην απόδοτικότητα στην βιομηχανία και την γεωργία. Μία σημαντική διαφορά στην παραγωγικότητα και την απόδοτικότητα στο έσωτερικό του άγροτικού τομέα, σύμφωνα με την μορφή και την έκταση της ιδιοκτησίας, των άγροτικών έκμεταλλεύσεων κλπ. Τόν περιορισμό της συμμετοχής του άγροτικού τομέα οέ σχέση με την αύξηση του έθνικού εισοδήματος. Τήν μαζική έξοδο από την ύπαιθρο (έσωτερική έξωτερική μετανάστευση). Τα προβλήματα αυτά, συνδέονται με όρισμένες άλλες διαδικασίες που πραγματοποιούνται στην Ελλάδα, τα τελευταία 15 χρόνια, όπως: Η ρ ω τ ο ν, μία ανάπτυξη της έμπορευματικής παραγωγής στην γεωργία, που διαρκώς ύποτάσσεται στην μηχανισμό της αγοράς, στην όποια κυριαρχούν μονοπωλιακές καταστάσεις (ή έκμετάλλευση των άγροτών

πραγματοποιείται περισσότερο στην σφαίρα της κυκλοφορίας και έπεξεργασίας των άγροτικών προϊόντων). Δ ε σ τ ε ρ ο ν στο σύστημα προστασίας της άγροτικής παραγωγής, που δέν εύννοεί τήν αναδιάρθρωση και μονιμοποιεί τήν έμμομή στις παραδοσιακές καλλιέργειες.

Η μετανάστευση παίρνει υρομακτιές διαστάσεις τό τελευταίο διάδοτμα. Καί μόνο ή έπισήμανση αυτού του φαινομένου άποδείχνει ότι δέν έφαρμόστηκε καμία πολιτική για τήν οικονομική άνάπτυξη και τό άποτέλεσμα ήταν νά ώθηθεί τό παραγωγικότορο τμήμα του έργατικού μας δυναμικού, στο έξωτερικό προκειμένου νά έξασφαλίσει ένα άνεκό έπίπεδο ζωής. Τά τελευταία 6 χρόνια 630.000 περίπου μετανάστευσαν. Ο ρυθμός του μεταναστευτικού ρεύματος δημιούργησε και δημογραφικό πρόβλημα γιατί ή φυσιολογική αύξηση του πληθυσμού ύπολείπεται (τό 1965 κατά 20.000) του ρυθμού μέ τόν όποϊον αύξάνει ή μετανάστευση.

Παρ' όλη όμως τήν άραζμαξη του έργατικού δυναμικού, ή άπεσοχήληση βρίσκεται σέ χαμηλά έπίπεδα και τό ποσοστ'ν τής άνεργίας και τής ύποαπασχόλησεως είναι σημαντικά ύψηλά. Η άμοιβή τής έργασίας στην Ελλάδα μόλις πλησιάζει τό 1/3 περίπου των χωρών τής Ε.Ο.Κ. Τό μέσο ήμερομίσθιο φθάνει τής 75 δρχ., (;) τό δέ μέσοο έτήσιο άτομικό εσοδόμα του άγρότη είναι περίπου 7500 δρχ. Η συμμετοχή τής άμοιβής τής έργασίας στο συνολικό εσοδόμα παραμένει στάσιμη (κατά μέσο όρο 38,78% στην δεκαετία 1952-1963) ένώ στις ευρωπαϊκές χώρες αύξάνει σταθερά. Η έπίσημη στατιστική ύπηρεσία για λόγους ταξικών δέν δίνει στοιχεία για τήν κατανομή του εσοδόματος κάρτα έσοδοματικές τάξεις όμως από τά στοιχεία των οικόγενειακών προπολογισμών και των ένθνικών λογαριασμών προκύπτουν τά παρακάτω ένδιαφέροντα στοιχεία.

Διανομή εισοδήματος κατά εισοδηματικές τάξεις.

% πληθυσμού	% αγρολίκου μάθου εισοδή-	Κατά κεφαλή εισόδημα σε βί:
55	30	210
40	48	462
5	22	1.665

Σύμφωνα δηλαδή με τα διεθνή STANDARDS μόνο το 40% του πληθυσμού πλησιάζει το κατώτερο όριο που είναι απαραίτητο για τη συντήρηση, το 55% ζει πολύ κάτω απ' αυτό και το 5% έχει εισόδημα περίπου το ίδιο με τις προηγμένες καπιταλιστικές χώρες.

Η κατάσταση αυτή συνδέεται στενά με την εισοδηματική πολιτική που εφήρμοσαν οι αντιδραστικές κυβερνήσεις συνεχώς από το 1950. Με το πρόσχημα ότι έπρεπε να διατηρηθεί η νομισματική σταθερότητα, εφαρμόστηκε μια "πολιτική εισοδημάτων" που άφορθε μόνο τους μισθούς και όχι τα κέρδη. Το αποτέλεσμα υπήρξε η έκταση της ανισοκατανομής του εισοδήματος με γενικότερες επιδράσεις στην ίδια την παραγωγική διαδικασία. Και τούτο διότι, με την πολιτική αυτή περιορίζονταν ή ένεργος ζήτηση των κατώτερων εισοδηματικών τάξεων με συνέπεια την επιβράδυνση των ρυθμών ανάπτυξης της βιομηχανικής παραγωγής.

Θα πρέπει ιδιαίτερα να επισημανθεί ότι ενώ μεταξύ 1956-65 η αύξηση της παραγωγικότητας έφθασε τα 75,6% στην δευτερογενή παραγωγή και σε 67,5% ολόκληρο τον άστικό τομέα, τα πραγματικά ήμερομίσθια αυξήθηκαν μόνο κατά 38% και οι πραγματικοί μισθοί κατά 34,5% στο ίδιο χρονικό διάστημα. Το γεγονός αυτό αποδεικνύει το πόσο δίκαιες και πραγματοποιήσιμες είναι οι διακρίσεις των εργαζομένων για την αύξηση κατά 30% των μισθών και ήμερομισθίων και κατά 40% των συντάξεων.

Abrechnung der Einnahmen und Ausgaben

Abrechnung	Einnahmen	Ausgaben
1. 1920	20	210
2. 1921	48	482
3. 1922	22	1.022
Die Einnahmen sind aus den folgenden Quellen zu entnehmen: 1. Beiträge der Mitglieder 20,- 2. Beiträge der Nichtmitglieder 48,- 3. Beiträge der Ehrenmitglieder 22,-	Die Ausgaben sind für den Zweck der Vereinigung zu verwenden: 1. Mieten für den Verein 210,- 2. Mieten für die Wohnung 482,- 3. Mieten für die Werkstatt 1.022,-	
Die Bilanz zum 31. Dezember 1922 zeigt einen Überschuss von 22,- Mark. Die Bilanz zum 31. Dezember 1923 zeigt einen Überschuss von 48,- Mark. Die Bilanz zum 31. Dezember 1924 zeigt einen Überschuss von 22,- Mark.		

3.-'Η κατάσταση αυτή οφείλεται στο ότι η οικονομική επέκταση που πραγματοποιήθηκε στην χώρα βρίσκεται κάτω από την διεξόθηση μονοπωλιακών οργανισμών, οι οποίοι βασίζουν την συσσώρευσή τους στην ύψηλή εκμετάλλευση της εργατικής δύναμews. Ο ύψηλος βαθμός εκμεταλλεύσεως των εργαζομένων, οι θέσεις "κλειδίδια" που κατέκτησαν τα μονοπώλια (έξωτερικού και έσωτερικού) στην διάρθρωση της αγοράς, η δυνατότητα να διατηρούν όλα αυτά τα όφελη ανάμεσα σε μια ελάχιστη μειοψηφία του πληθυσμού κάτω από την μορφή κερδών, είχαν σαν αποτέλεσμα να δξύνουν προοδευτικά περισσότερο, ΤΗΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΗΣ ΜΟΝΟΠΩΔΙΑΚΗΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΠΟΙΗΣΕΩΣ.

'Η συγκέντρωση της συσσώρευσης σε λίγα χέρια (τραπεζιτικό κεφάλαιο, και μεγάλες επιχειρήσεις) έδημιούργησε την δυνατότητα οι απόψεις για επενδύσεις να μην κατευθύνονται προς το συμφέρον της οικονομικής αναπτύξεως αλλά για την ικανοποίηση του στενού ιδιωτικού-οικονομικού όφελους. Οι ανώτερες εισοδηματικές τάξεις χρησιμοποιούν το οικονομικό πλεόνασμα για την εισαγωγή πολυτελών και άχρηστων αγαθών, για το κτίσιμο οικοδομών και επαύλεων, για την φυγάδευση κεφαλαίων χωρίς να ενόιαφέρονται για την ανάπτυξη.

"Ας σημειωθεί ότι στην Ελλάδα η ροπή προς αποταμίευση είναι αρκετά μεγάλη, και κάτω από το σημερινό σποτημα (βάσει αποδεδειγμένων στοιχείων 12-13%). Ήρᾶγμα που σημαίνει ότι είναι δυνατόν οι έσωτερικοί πόροι της χώρας να επαρκέσουν (και με την βοήθεια άλλων παραγόντων) για την χρηματοδότηση ενός προγράμματος για την οικονομική ανάπτυξη, που θα βγάλει την Ελλάδα έξω από την καθυστέρηση.

4.-"Όσον αφορά τον ρόλο του κράτους όπως έχει διαπιστωθεί από τις δημοκρατικές δυνάμεις, δεν κάνει τίποτα άλλο παρά να εκφράζει κατά τον αποτελεσματικότερο τρόπο, τις έπιλογές

τῶν ἰδιωτικῶν μονοπωλιακῶν ὁμῶδων ποῦ κυριαρχοῦν στήν Ἑλληνική οἰκονομία. Ἡ πολιτική τῶν δημοσίων ἔργων καί τῶν κρατικῶν ἐπεμβάσεων, ἀποσκοπεῖ νά διευκολύνει περισσότερο τόν ἐκεκατικό ὁδόν τῶν μονοπωλίων, μέ τήν χορήγηση ἀπαράδεκτων προνομίων πρός αὐτά (ΔΕΗ μέ Ηεσινέ, Ἄλουμίνιο, ν. 2687/53, ὁ ρόλος τοῦ ΟΧΟΑ, καί σήμερα τῆς ΕΤΒΑ κ.λ.π.).

Ἡ κριτική ἐπέμβαση στήν οἰκονομία ἔχει βαθύνει ἀριετιά στήν χώρα μας τήν τελευταία δεκαετία. Τό Ἑλληνικό κράτος στό πλαίσιο τῆς μονοπωλιακῆς ἐπεκτάσεως ἀπέκτησε ἕναν ἰδιαίτερο ρόλο στήν οἰκονομία εἴτε μέ τήν κλασσική παρεμβατική μορφή (νομοματική πολιτική, δημοσίαι δαπάναι, ἔλεγχος τοῦ πιστωτικοῦ συστήματος, τελωνειακή πολιτική κ.λ.π.) εἴτε μέ τήν κίβ σύγχρονη μορφή, ἐπεμβαίνοντας δηλαδή κατευθεταί στήν παραγωγή καί στήν διανομή ὅπως μέ τήν ἐθνικοποίηση τῶν ἐπιχειρήσεων ἤλεκτρισμοῦ (ΔΕΗ), τηλεπικοινωνιῶν (ΟΤΕ) κ.λ.π. Τήν δημιουργία κρατικῶν παραγωγικῶν μονάδων (ἐργοστάσια ζαχαρέως κ.λ.π.) τήν συμμετοχή σέ συγκροτήματα μεγάλα ὅπως (ἄλουμίνιο, λιπάσματα, διυλιστήρια κ.λ.π.) τήν δημιουργία ἰδιαίτερου ὀργανισμοῦ ἐπενδύσεων (ΕΤΒΑ) κ.λ.π. κλπ.

Ἡ ἐμφάνιση καί ἡ ἐπέκταση τοῦ κρατικοῦ μονοπωλιακοῦ καπιταλισμοῦ στήν Ἑλλάδα, ἀποδειχναί (ὅπως καί σέ παγκόσμια κλίμακα) ὅτι τό ὑκάρχον ὀστημα δέν εἶναι σέ θέση, ν' ἀντιμετωπίσει τά προβλήματα ποῦ προκύπτουν ἀπό τήν διευρυμένη ἀναπαραγωγή καί ἀπό τίς διεκδικήσεις τοῦ μαζικοῦ λαϊκοῦ κινήματος. Ἀποτελεῖ καί στήν περίπτωση τῆς χώρας μας, ἐκδήλωση τοῦ φαινομένου ποῦ ἐμφανίζεται σάν ἀντίθεση ἀνάμεσα στόν ἰδιωτικό χαρακτήρα τῆς συσθερέσεως καί στόν κοινωνικό χαρακτήρα τῆς παραγωγῆς.

Ἡ σημερινή διαδικασία ποῦ ὑκάρχει στήν Ἑλλάδα, εἶναι μία διαδικασία μονοπωλιακῆς ἐπεκτάσεως μέ ἔντονο κρατικό παρεμβατισμό καί κατά συνέπεια μία συνεχῆς ἐπέκταση τῶν ἀπειθε-

σεων μεταξύ εργασίας και κεφαλαίου, που στην περίπτωση μας εμφανίζεται ιδιαίτερα έντονα με το χαρακτηριστικό της εξαρ-
τήσεως από το ξένο κεφάλαιο.

5.- Όλες οι παραπάνω διαδικασίες δέχονταν σε μεγαλύτερο βαθμό παλιές αντιθέσεις και προβλήματα, και εμφάνισαν καινούργια προβλήματα για λύση.

Σάν προβλήματα που παρουσιάζονται με νέα μορφή θα μπορούσαν να επισημανθούν: Τα νέα συστήματα μεταλλείας των εργαζομένων που εφαρμόζονται στις μεγάλες επιχειρήσεις (συμμετοχή στα κέρδη, χορήγηση μετοχών, βραβεύα παραγωγής, νόρμες, συστήμα υπερωριών κ.λ.κ.) που δημιουργούν δυνατότητες στα μονοπώλια να ενσωματώσουν ένα σημαντικό τμήμα της ελληνικής εργατικής τάξεως, στην λογική της επιχειρηματικής αποδοτικότητας. Το πρόβλημα της κατοικίας, της εκπαίδευσης και του επαγγελματικού σχηματισμού της εργατικής τάξης, των μεταφορών, κοινωνικών υπηρεσιών του ελεύθερου χρόνου των εργαζομένων στις μεγάλες πόλεις. Τα παραπάνω γίνονται πιο έντονα αν ληφθεί υπόψη η χαώδης διαδικασία της άστοκότητας.

*Η άτομική ιδιοκτησία του εδάφους έχει σαν αποτέλεσμα να διαμορφώνεται το περιβάλλον που ζει ο Έλληνας, όχι σύμφωνα με τις γενικές ανάγκες του πληθυσμού αλλά σύμφωνα με τα συμφέροντα των μεγάλων οικοπεδούχων, στους οποίους τελευταία προσηλωθήκε και το χρηματιοτικό κεφάλαιο.

Αυξήθηκε σε σημαντικό βαθμό το στρώμα των τεχνικών και των υπαλλήλων που συνδέονται όλο και περισσότερο με την παραγωγική διαδικασία, ενώ έξ' αίτιας της οικονομικής δραστηριότητας και άλλων παραγόντων ορισμένα επαγγέλματα αυξήθηκαν αριθμητικά (σχεδιαστές, τεχνικοί, εργολάβοι, διαφημιστές, οργανωτές επιχειρήσεων κ.λ.κ.)

Παράλληλα με την καταστροφή μικρών και μεσαίων στρωμάτων του πληθυσμού, παρατηρήθηκε και αύξηση του αριθμού των μικρών επι-

2000 1990 1980 1970 1960 1950 1940 1930 1920 1910 1900 1890 1880 1870 1860 1850 1840 1830 1820 1810 1800 1790 1780 1770 1760 1750 1740 1730 1720 1710 1700 1690 1680 1670 1660 1650 1640 1630 1620 1610 1600 1590 1580 1570 1560 1550 1540 1530 1520 1510 1500 1490 1480 1470 1460 1450 1440 1430 1420 1410 1400 1390 1380 1370 1360 1350 1340 1330 1320 1310 1300 1290 1280 1270 1260 1250 1240 1230 1220 1210 1200 1190 1180 1170 1160 1150 1140 1130 1120 1110 1100 1090 1080 1070 1060 1050 1040 1030 1020 1010 1000 990 980 970 960 950 940 930 920 910 900 890 880 870 860 850 840 830 820 810 800 790 780 770 760 750 740 730 720 710 700 690 680 670 660 650 640 630 620 610 600 590 580 570 560 550 540 530 520 510 500 490 480 470 460 450 440 430 420 410 400 390 380 370 360 350 340 330 320 310 300 290 280 270 260 250 240 230 220 210 200 190 180 170 160 150 140 130 120 110 100 90 80 70 60 50 40 30 20 10 0

χειρήσεων κοντά στα μεγάλα κέντρα (μικρά μαγαζιά και επιχειρήσεις που ζούν από παραγγελίες μεγάλων βιομηχανιών) Γερμικά όμως δξύθηκε περισσότερο ή οικονομική ύποταγή των μικρών επιχειρήσεων στις έπιλογές των μονοπωλίων.

Στά εύρα όμως στρώματα των έργαζομένων και σε στενή σύνδεση με τον άγώνα για την βελτίωση των άποχών τους, ένισχύεται ή αντίδραση έναντιον της έργοδοτικής αυθαιρεσίας, γίνεται άναγκαία ή επέμβαση σ' όλη την δργάνωση της έργασίας μέσα στο εργοστάσιο και στον τόπο δουλειάς, έμφανίζεται έπιτακτικός ο προγραμματισμός της οικονομικής ανάπτυξης και ή άνοδος της προσωπικότητας του έργαζόμενου. Στά μέσα στρώματα το δικειδικητικό κίνημα ώριμάζει. Στην νέα έργατική γενιά ώριμάζει όλο και περισσότερο ή συνδικαλιστική και ή ταξική συνείδηση καθώς έκποση και ή άντικεφαλαιοκρατική διαμαρτυρία. Το άπαράδεικτο έπικεδο ζωής των έργαζομένων τάξεων, και ή πολυτελής διαβίωση των προνομιούχων στρωμάτων, ένισχύουν τον άγώνα για μία δημοκρατία στην οφατρα της οικονομίας, που να έκφράζει το δικαίωμα των λαϊκών μαζών για πιο άνθρώπινες συνθήκες ζωής. Οί μεταξύ των διαφόρων τάξεων αντίθεσεις δηλαδή στο σύνολό τους έγιναν πιο έντονες και πιο πολυπλοκές.

Η προοπτική της σημερινής καταστάσεως συνδέεται στενά με την ύπαρξη ενός μαζικού κινήματος και μιας κοινής γνώμης που έπεμβαίνοντας συγκεκριμένα σ' όλους τους τομείς της ζωής, ώθει την χώρα προς λύσεις για το συμφέρον του λαού μας και της ειρήνης προτείνοντας ένα πρόγραμμα για την άνανέωση και ανάπτυξη της οικονομικής, κοινωνικής και πολιτικής δημοκρατίας. Στον άγώνα για την έπεξεργασία και έφαρμογή του προγράμματος αυτού, εύρύνεται το σούστημα των συμμαχιών των έργαζομένων, έμφανίζονται περισσότερο δυνατές για την δημιουργία πλατύτερης πολιτικής και κοινωνικής κλειοψηφίας που θα άνατρέψει τα αντίδραστικα σχέδια και θ' άνοίξει τον δρόμο για βαθειές κοινωνικές άλλαγές.

II.- Η Οικονομολογία του δημοκρατικού προγραμματισμού.

Σκοποί του προγραμματισμού. Ανάγκη να τροποποιηθεί ο σημερινός μηχανισμός της ανάπτυξης, διαρθρωτικές αλλαγές. Αύξηση και κατανόηση του εισοδήματος. Αλληλοσύνδεση μεταξύ στόχων και οργάνων του προγραμματισμού. Συνδικαλιστικοί αγώνες και προσανατολισμός των επενδύσεων, Πολιτική μισθών και παραγωγικότητα.

I.- Η Προοδ. Δημ. Παράταξη θεωρεί απαραίτητο να αναφερθεί στον "τύπο" της οικονομικής ανάπτυξης που πρέπει να πραγματοποιηθεί προτού ξεκίσει τα επιχειρήματά της για τους σκοπούς και τα όργανα του προγραμματισμού. Αυτό κρίνεται αναγκαίο για τον λόγο ότι οι στόχοι του προγραμματισμού συνδέονται με την τροποποίηση του σημερινού μηχανισμού της επέκτασης και όχι μόνον με την διάρθρωση της ανισορροκίας και της ανορθολογιστικότητας του συστήματος. Αλλά για να αλλάξει ο "τύπος" της ανάπτυξης, είναι απαραίτητος ο αντιμονοπωλιακός αγώνας που θα τροποποιήσει βαθειά την οικονομική και κοινωνική διάρθρωση της Ελλάδας.

Οι διαρθρωτικές αλλαγές που προτείνει η Π.Δ.Π. στο πρόγραμμα της γίνονται αναγκαία συστατικά μιας πολιτικής οικονομικού προγραμματισμού, που αποβλέπει στην αλλαγή της διαδικασίας με την οποία πραγματοποιείται η συσσώρευση και έχει σαν αποτέλεσμα να μεταβάλλει τις βασικές συνθήκες κάτω από τις οποίες εξελίσσεται η οικονομική δραστηριότητα.

Οι εργαζόμενοι τάξεις της χώρας μας δεν αποδέχονται ένα προγραμματισμό που αποσκοπεί στην εξασφάλιση των μονοπωλιακών κερδών και να τευθύνει επί πλέον και τις δημόσιες δαπάνες για τον σκοπό αυτό. Κατά συνέπεια, πριν από κάθε συζήτηση για τον προγραμματισμό θα πρέπει να καθορισθεί πώς και με τι τρόπο όρισμένες καθορισμένες μεταβλητές, θα αλλάζουν περιεχόμενο (εισόδημα, απασχόληση, παραγωγικότητα, επενδύσεις κλπ) δεν κρίνεται φυσικά για έναν προ-

γραμματισμό σοσιαλιστικού τύπου αλλά για την χρησιμοποίηση όλων των δυνατοτήτων που θα μεταβάλλουν τὰ σημερινὰ χαρακτηριστικά τῆς οικονομικῆς εξέλιξεως. Κατὰ συνέπεια, δὲν μπορεῖ π.χ. νὰ τίθεται τὸ πρόβλημα νὰ διατηρηθεῖ ἕνα καθορισμένο ποσοστὸ ἀνδρῶν τοῦ ἔθνικοῦ εἰσοδήματος, χωρὶς νὰ ὑποβέλχονται ταυτόχρονα τὸ ΠΣΣ θὰ σχηματισθεῖ αὐτὸ τοῦ εἰσοδήματος καὶ τὸ ΠΣΣ θὰ διανεμηθεῖ ἀνάμεσα στὶς διάφορες κοινωνικὰς τάξεις. Φυσικὰ ἡ Π.Π.Π. ὑποσημειεῖ τὴν ἀποψη ὅτι τὸ ἔθνικὸ εἰσοδήμα ὁπωσδήποτε πρέπει ν' αὐξάνει. Ἡ πέτρα ὅμως τῆς Ἑλλάδος ἀποδείχνει ὅτι τὸ "A PRIORI" προσδιορισμὸς τοῦ ποσοστοῦ ἀνδρῶν δὲν ἐμφυῖται καμμία ἐπιλογὴ ὅσο ἀφορᾷ τὶς κατευθύνσεις, δεδομένου ὅτι τὸ ἔθνικὸ εἰσοδήμα μπορεῖ ν' αὐξάνει μὲ διαφόρους τρόπους. Ὁ καθορισμὸς τοῦ ποσοστοῦ ἀνδρῶν δὲν ἀποτελεῖ ἀφαιρητικὸ παράγοντα γιὰ τὸν οἰκονομικὸ προγραμματισμὸ. Τὸ εἶ αὖ βρισκεται στὴν ἐντατικότητά καὶ στὸν τρόπο πὸς θὰ χρησιμοποιηθοῦν καὶ θὰ διανεμηθοῦν οἱ πόροι μὲ τρόπο ὥστε νὰ ἐπιδράσουν κατευθετῶν στὴν διαδικασίαν τῆς συσσώρευσης καὶ στοὺς παράγοντες πὸς τὴν καθορίζουν.

2.- Ἡ ἀλληλοσύνδεση πὸς ὑπάρχει μεταξὺ περιεχομένου καὶ ὀργάνων τοῦ προγραμματισμοῦ, δόχηγέτ στὴν ἐκείνη γὰρα ἐνὸς σχεδίου πὸς ἀποβλέπει στὴν προοδευτικὴν πραγματοποίηση διαρθρωτικῶν ἀλλαγῶν μὲ σκοπὸς τὸ βαθμὸ πὸς τὸ ἐπιτρέπει ὁ προγραμματισμὸς νὰ τροποποιήσῃ τὸν μηχανισμὸ τῆς ἀγορᾶς. Καὶ ἐδῶ ἐμφανίζεται ἡ ἀνάγκη ἐνὸς βαθύτερου παρεμβατισμοῦ τοῦ κράτους στὴν οἰκονομία πὸς ἀποβλέπει νὰ ἐπιδράσῃ ὅλο καὶ περισσότερο πάνω στὴν συσσώρευση, αὐξάνοντας

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

συνεχῶς τὴν κρατικὴν ἀποταμίευση, καὶ μεταφέροντας ἓνα μεγάλο ποσοστὸ τῶν ζῴωντικῶν μονοπωλιακῶν κερδῶν στὴν κρατικὴν δικαιοδοσία, μὲ σκοπὸ νὰ ἐπιταχύνει τὴν πορεία πρὸς τὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη.

Ἡ κατεῦθυνση αὐτὴ, ὑποδειχνεται καθαρὰ στὸ πρόγραμμα τῶν διαρθρωτικῶν ἀλλαγῶν ποὺ προτείνει ἡ ΔΠΠ, τὴν πραγματοποίηση τῶν ὁποίων θεωρεῖ ἀναγκαῖα γιὰ τὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη.

3.-Ἐὰ βασικὰ προβλήματα ποὺ θὰ ἀντιμετωπίσει ἓνα οὐστὸ καὶ πλήρες οἰκονομικὸ σχέδιο, ὅεν εἶναι ἔγνωστα. Ἀπὸ πολλοὺ καιροὺ ἔχουν ἐκφρασεῖ μὲ τοὺς σκληροὺς ἀγῶνας τῶν ἐργαζομένων, τῆς νεολαίας καὶ τῶν ἄλλων κοινωνικῶν στρωμάτων.

Οἱ ἐργαζόμενοι ὅεν συμφωνοῦν μὲ ἓναν προγραμματισμὸ ποὺ ἔχει ὡς σκοπὸ τὴν ἐπέκταση τοῦ σημερινοῦ μηχανισμοῦ ἀναπτύξεως, μὲ τὴν δημιουργία ὀριζόμενων "μονάδων" σὲ διάφορους τομεῖς τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος, ἢ ποὺ ἀποβλέπει νὰ ἐπιτύχει κἀτι παραπάνω ἀπ' ὅτι ὑπάρχει σήμερα (αὐξηση τοῦ εἰσοδήματος, αὐξηση τῆς ἀκασθόλησης κλπ) ἀλλὰ οὐσιαστικὰ κρδκεται γιὰ κἀτι ἄλλο.

Ἡ ΔΠΠ ἀπορρίπτει ἓνα τέτοιο προγραμματισμὸ γιὰτὶ μολονὸτι μ' ἓναν τρόπο μπορεῖ νὰ ἐπιὸρθεσι κἀνω στὴν αὐξηση τοῦ εἰσοδήματος, καθὼς ἐπίσης καὶ στὴν μείωση τῆς δυσαρμονίας ποὺ ὑπάρχει μεταξὺ τῶν διαφόρων περιοχῶν τῆς χώρας (τὸ φαινόμενο τοῦ "δουαδιομοῦ" DUALISME), ἐν τούτοις, μιὰ ἐπέκταση αὐτῆς τῆς μορφῆς θὰ εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τὴν συνέχιση καὶ ἀκῶμα περισσότερο τὴν χειροτέρευση τοῦ οἰκονομικοῦ καὶ κοινωνικοῦ κῶστου, ποὺ εἶναι τὸ τρίμημα τῆς κυριαρχίας τῶν μονοπωλιακῶν ὀργανισμῶν στὴν Ἑλλάδα.

Ἐνας προγραμματισμὸς τέτοιου εἴδους τείνει νὰ συνεχίζει, πῶς ἀπὸ ἓνα παραβῶν ποὺ μειώνει τὴν δυσαρμονία μεταξὺ δια-

φόρων τμημάτων και περιοχών της χώρας, την πραγματικότητα της έκμεταλλευσης των εργαζομένων σε συνθήκες κυριαρχίας (και μάλιστα έκμεταλλευσης αυτής της κυριαρχίας) των μονοπωλίων. Αυτό το είδος ο προγραμματισμός στις καπιταλιστικές χώρες εκδηλώνεται με την οργανική ανικανότητα του συστήματος, να κατευθύνει την παραγωγή προς σκοπούς, που αποβλέπουν στην κοινωνική ανάπτυξη.

Και μια σωστή ανάπτυξη της ελληνικής κοινωνίας πρέπει να χαρακτηρίζεται από μια βαθειά επεξεργασία και έναν σωστό προσευτικό εμπλουτισμό όχι μόνον των οικονομικών και κοινωνικών αναγκών των εργαζομένων, αλλά ακόμα περισσότερο των πολιτικών και πολιτιστικών αναγκών που πρέπει να ικανοποιούνται από την ανάπτυξη της παραγωγής.

Σήμερα όμως (για να αναφερθούμε ο "έναν μόνο τομέα") άντ' να καθορίζεται μια ιεραρχία στην κατανάλωση που βασίζεται στην έλλογη και στις πραγματικές ανάγκες της ολόκληρης, αντίθετα παρατηρούμε ότι από α και η κατανάλωση καθορίζεται με τρόπο που εύκολοι την έκμεταση της μονοπωλιακής παραγωγής και την δημιουργία κερδών. Η αύξηση της διαφορᾶς μεταξύ της τεχνητής αύξησης ορισμένων ειδών καταναλώσεως και του χαμηλού επιπέδου των βασικών κοινωνικών αναγκών (εκπαίδευση, κοινωνική ασφάλιση κλπ) είναι μια άμεση εκδήλωση των συνεπειών που έχει για την χώρα ή άυπαρξια οικονομικού προγράματος ή η εφαρμογή του προς το συμφέρον των μονοπωλίων.

Η ΔΠΠ υποστηρίζει την εφαρμογή ενός οικονομικού σχεδίου που ακολουθεί μια πορεία ανάπτυξεως έντελως διαφορετική από εκείνη που θέλουν τα μονοπώλια, διαφορετική, με την έννοια ότι ένας τέτοιος προγραμματισμός σ'αν κεντρική του επίδωξη πρέπει να έχει (και σ'αν τελικό του σκοπό) την κα-

τάκτηση νέων οικονομικών, κοινωνικών συνθηκών προς το συμφέρον των εργαζομένων και των εθνικών λαϊκών μαζών. Αυτό δεν σημαίνει μόνο μεγαλύτερους μισθούς, αλλά απόκτηση ουσιαστικών δικαιωμάτων που πρέπει να έχουν οι εργαζόμενοι, το δικαίωμα εργασίας για όλους, το δικαίωμα της εκπαίδευσης το πρόβλημα της κατοικίας, της επαρκούς κοινωνικής ασφάλισης κλπ. Αυτό θα πρέπει να συνοδεύεται με την λύση του αγροτικού προβλήματος, με την ένταξη των παραγωγικών επενδύσεων, που θα περιλαμβάνουν την ελληνική οικονομία στο σύνολό της, και θα δημιουργούν έδαφος και έδαφος "πλούτου" ανάπτυξης (Αθήνα-θεσσαλονίκη) και από την άλλη αφήνοντας περιοχές εγκαταλελειμμένες.

Είναι γνωστή η σημασία που έχει η σωστή διάρθρωση των επενδύσεων (έθνικη, τοπική) για την απορρόφηση του εργατικού πλεονάσματος. Η διάρθρωση των επενδύσεων, καθορίζει και την "δυναμική" της οικονομίας στο σύνολό της. Τα περισσότερα οικονομικά μοντέλλα που χρησιμοποιήθηκαν από τις καπιταλιστικές χώρες προβάλλουν μία αύξηση του εισοδήματος σε σχέση με την κατανάλωση και την επένδυση, με βάση τη γενική σχέση $\Delta = C + I$ (εισοδήμα = κατανάλωση + επένδυση). Το I εν προκειμένω αντιπροσωπεύει το σύνολο των επενδύσεων, παραγωγικών και αντιπαραγωγικών. Έπομένως αυτό που έχει μεγάλη σημασία για την οικονομική ανάπτυξη είναι να δούμε ποσό μέρος από τις επενδύσεις (1), κατευθύνεται προς παραγωγικούς σκοπούς.

Το εισόδημα αποτελείται από διάφορα στοιχεία καταναλώσεως και επενδύσεως. Για μία οικονομία υποανάπτυκτη, όπως η δική μας, το πρόβλημα να μειωθούν οι αντιπαραγωγικές επενδύσεις και η άχρηστη κατανάλωση, μπαίνει επιτακτικά, για το ότι έκτος των άλλων βαρύνει άμεσα και το ισοζύγιο πληρωμών. Έπομένως, είναι ανάγκη, να δοθεί μία διαφορετική κατανομή τόσο στην παραγωγική διαδικασία, όσο και στην κατανάλωση. Απαραίτητη όμως συνθήκη για αυτό το σκοπό είναι η επέκταση

των ειδών καταναλώσεως πρώτης ανάγκης, αυτό που ονομάζεται "κοινωνική κατανώθηση". Το γεγονός αυτό θα πρέπει να συνοδευτεί με τον περιορισμό της δόσης και που δακούν οι μονοπωλιακοί οργανισμοί για το ότι άφορῶ τὴν ἀπολουθητὰ πολιτική, με τελικό σκοπό, ἢ διαδάρθρωση τοῦ οἰκονομικοῦ σχεδίου να μὴν εἶναι ἀποτέλεσμα ἐνεργείας μιᾶς ELITE τεχνοκρατῶν (χωρὶς καθόλου να ὑποτιμῶται ἡ σημασία τοῦ ἐξειδικευμένου προσωπικοῦ) κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίδραση τῶν μονοπωλίων, ἀλλὰ ἕνας προγραμματισμός ἐξειδικευμένος ἀπὸ διάφορα ΚΕΝΤΡΑ που ἀπορρέουν ἀπὸ μιὰ πραγματική δημοκρατική ἐξουσία.

Σήμερα, ὅταν ἰσχυρίζομαστε ὅτι τελικός σκοπός τοῦ οἰκονομικοῦ προγραμματισμοῦ εἶναι μιὰ πραγματική καὶ ταχεῖα βελτίωση τῶν συνθηκῶν ζωῆς τῶν ἐργαζομένων, δὲν σημαίνει ὅτι ἀποδεχόμαστε διάφορα "μοντέλλα" ἀναπτύξεως που παρουσιάζονται ἀπὸ ὀρισμένους οἰκονομολόγους. Ὁ δημοκρατικός προγραμματισμός πρέπει να ἔχει προσανατολισμό στὴν σφαῖρα τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς καταναλώσεως τὰ ἰδιαιτέρως καὶ τὶς ἐλλείψεις που κατὰ τρόπο αὐτόνομο καὶ ἀνεξάρτητο ἐκφράζονται ἀπὸ τοὺς ἐργαζομένους στίς συνδικαλιστικές καὶ πολιτικές τους ὀργανώσεις, λαμβάνοντας σοβαρὰ ὑπ' ὄψη τὶς ὑπάρχουσες κοινωνικές ἀντιθέσεις που ἐκφράζονται ἀπὸ τοὺς ἀγῶνες τῶν ἐργαζομένων για τὴν ἀπελευθέρωσή τους ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευση. Καὶ ἀκριβῶς κύριο περιεχόμενο ἑνός πραγματικοῦ δημοκρατικοῦ προγραμματισμοῦ πρέπει να εἶναι τὰ ἰδιαιτέρως καὶ οἱ ἐλλείψεις τῶν ἐργαζομένων. Ὁ οἰκονομικός προγραμματισμός πρέπει να εἶναι τὸ ὄργανο γι' αὐτούς τοὺς σκοπούς καὶ ὄχι ἕνα τεχνικοοικονομετρικό μοντέλλο σὲ ὅποιο οἱ ἀγῶνες καὶ τὰ ἰδιαιτέρως τῶν ἐργαζομένων πρέπει να ὑποτάσσονται.

4.-Στὸ πλαίσιο τῶν ὁσων ἀναφέρθηκα, ἢ ΔΠΠ τὸνίζει τὴν σημασία που ἔχουν οἱ συνδικαλιστικοὶ ἀγῶνες για τὴν ἄνοδο τῆς

παραγωγικότητας της εργασίας, και για την δημιουργία (άμεσα ή έμμεσα) νέων ευκαιριών για άπασχόληση. Με την έννοια αυτή, οι συνδικαλιστές αγώνες συνεισφέρουν λόγω του περιεχομένου τους και στον παραγωγικό προσανατολισμό των επενδύσεων.

Είναι αναγκαίο κατά συνέπεια ν' απορριφθεί η πολιτική που εφαρμόζεται από τις αντίδραστικές δυνάμεις, που άφορᾷ την προσπάθεια νά συμπιεστούν οι μισθοί, ή τό πολύ νά συνδεθούν με την παραγωγικότητα της εργασίας όπως την κατανοεί η εργοδοσία.

Με τον ίδιο τρόπο η ΔΗΠ απορρίπτει την μηχανική αντιπαράθεση μεταξύ μισθών και επενδύσεων (αύξηση δηλ. των μισθών θα συνοδεύεται με περιορισμό των επενδύσεων). Αντίθετα η ΔΗΠ υποστηρίζει ότι ο αγώνας για καλύτερους μισθούς, αποτελεί έναν σοβαρό προωθητικό παράγοντα σ' έναν προγραμματισμό που άποσκοπεί, μέσω διαρθρωτικών αλλαγών, νά κινητοποιήσει τους παραγωγικούς πόρους της χώρας, ν' άπελευθερώσει σημαντικές ενέργειες που σήμερα ύποτά οονται στην λογική του άτομικού κέρδους, ν' αύξήσει την έθνική παραγωγικότητα, στο πλαίσιο μιας κρατικής δραστηριότητας που ένισχυει την δημοκρατία και την αποκέντρωση.

Τά παραπάνω, θεωρούνται αναγκαία για τον προσδιορισμό ενός προγραμματισμού, που δέν βάζει σαν γενικό στόχο την "όρθολογιστικότητα" του σημερινού μηχανισμού της συσσώρευσης, που σέ τελευταία άνάλυση σημαίνει όρθολογιστικότητα της παραγωγικότητας σέ επίπεδο έπιχειρήσεως, άλλε βάζει σά στόχο την έθνική οίκονομία στο σύνολό της.

5.-Βγαίνει κατά συνέπεια σαν συμπέρασμα ότι δύο είναι οι βασικές τάσεις στον άσγχρονο οίκονομικό προγραμματισμό. Η μία άνταποκρίνεται στις άνάγκες της μονοπωλιακής έκεκτάσεως

... (partially illegible) ...
 ... (partially illegible) ...
 ... (partially illegible) ...

... (partially illegible) ...
 ... (partially illegible) ...
 ... (partially illegible) ...

... (partially illegible) ...
 ... (partially illegible) ...
 ... (partially illegible) ...

... (partially illegible) ...
 ... (partially illegible) ...
 ... (partially illegible) ...

... (partially illegible) ...
 ... (partially illegible) ...
 ... (partially illegible) ...

... (partially illegible) ...
 ... (partially illegible) ...
 ... (partially illegible) ...

στην όποια ύποτάσσονται τά συμφέροντα καί οί άνάγκες τής δημοκρατικής άνανέωσης τής χώρας, ή άλλη αντίθετα ύποτάσσει τά ξεχωριστά συμφέροντα στίς άνάγκες τής γενικής άνάπτυξεως. Από έδώ καί ή εμφάνιση δύο μορφών προγραμματισμού

* Η πρώτη μέ χαρακτήρα άύταρχικό, μονοπωλιακό, ή δευτερή μέ χαρακτήρα δημοκρατικό, άντιμονοπωλιακό.

III. Οί βασικοί στόχοι:

* Ξεφάνιση τής άνεργίας καί τής ύποαπασχόλησης. Αύξηση τών πραγματικών μισθών. Μετάωση τής ά όστασης μεταξύ πόλης-χωριού.

ΙΟ. * Η ΔΠΠ θεωρεϊ ότι ο βασικός στόχος ενός προγράμματος γιά τήν οικονομική άνάπτυξη πρέπει νά είναι ή λύση του μεγάλου κοινωνικού προβλήματος που συνδέεται μέ τήν άπασχόληση του εργατικού μας δυναμικού. Αποκτϊ κατά συνέπεια θεμελιώδη σημασία:

- α) * Η άπορρόφηση τής άνεργίας καί τής ύποαπασχόλησης καθώς επίσης καί ή λύση του μεταναστευτικού προβλήματος, μέσα σε μιά προοπτική τό πολύ 10 χρόνων. Είναι δυνατόν μέσα σε μιά πενταετία νά δημιουργηθοϋν νέες άπασχολήσεις τής τάξεως τών 500.000 καθνταυτόχρονα θα συνοδευτοϋν από μιά γενική άνοδο του άτομικού καί συλλογικού εισοδήματος τών εργαζομένων. Οί άπασχολήσεις που πρέπει νά δημιουργηθοϋν στην Ελλάδα ώστε νά πραγματοποιηθεϊ πλήρης άπασχόληση τά επόμενα 10 χρόνια είναι: Πρῶτονι 350 χιλιάδες εργάτες που βρίσκονται στην Εύρώπη καί πρέπει νά επιστρέψουν. Δευτερονι 650.000 που ύποαπασχολοϋνται στο έμπόριο, γεωργία, βιομηχανία καί από αυτούς που θα πρ κέψουν από την φυσική αύξηση του πληθυσμοϋ. Σύνολο δηλαδή περίπου 1.000.000
- β) Στο διόστημα αυτό είναι δυνατή ή συνεχής άνοδος του πραγματικού μισθοϋ μέ τρόπο ώστε νά τροποποιηθεϊ ή σημεριν

κατανομή του εθνικού εισοδήματος ανάμεσα στα κέρδη και τους μισθούς. Αυτό σημαίνει ότι δεν πρέπει να αυξηθεί μόνον η μάζα των μισθών, αλλά οι ατομικοί μισθοί, καθώς επίσης και τα άλλα εισοδήματα της εργασίας. (ιδιαίτερα των αγροτών).

Η αύξηση αυτή δεν πρέπει να καθορισθεί από την πραγματοποίηση του στόχου "πλήρης απασχόληση" γιατί και οι δύο αυτοί παράγοντες εκφράζουν μια ταυτόχρονη ώθηση για μια επέκταση της οικονομικής δραστηριότητας (της κατανάλωσης και κατά συνέπεια και των επενδύσεων) μέσα στην όποια πρέπει να κινείται ένα πρόγραμμα που αποβλέπει στην πραγματική ανάπτυξη της χώρας.

Με την αύξηση των πραγματικών εισοδημάτων των εργαζομένων συνδέεται η ανάπτυξη του σταθερού κοινωνικού κεφαλαίου (εργατική κατοικία, άστυλές και υπεραστικές μεταφορές, σχολικά κτίρια, Ιατρική, νοσοκομειακή και κοινωνική ασφάλιση κλπ) με τρόπο ώστε να άντλιο οιχεί τις ανάγκες. "Λων των στρωμάτων των εργαζομένων στις μικρές και στις μεγάλες πόλεις." Ιδιαίτερα για τον σκοπό αυτό, η ΔΙΠΠ θεωρεί αναγκαία την κατάρτιση ενός δεκαετούς προγράμματος για την λύση του προβλήματος της εργατικής κατοικίας, των σχολικών κτιρίων και της νοσοκομειακής και Ιατρικής περίθαλψης των λαϊκών στρωμάτων.

Υκατάργηση, όσο το δυνατόν, της απόστασης που υπάρχει μεταξύ πόλης και υπαίθρου. Κατά ένα μεγάλο ποσοστό η διαφορά εκφράζεται στην "φαλίδα" που υπάρχει μεταξύ αγροτικού εισοδήματος και των άλλων οικονομικών κατηγοριών. Φυσικά θα πρέπει να τονιστεί ότι η εξέλιξη της γεωργίας στο σύνολό της, σε γενικές γραμμές ή λύση του αγροτικού προβλήματος, ή οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική άνοδος του αγροτικού πληθυσμού, στις συνθήκες της Ελλάδας, βασικά θα πραγματοποιηθεί με την ανάπτυξη γεωμ

για και ιδιαίτερα θα εξαρτηθεῖ ἀπὸ τὴν ταχύτητα μὲ τὴν ὁποία θα συσσωρευτεῖ τὸ κεφάλαιο καὶ ἀπὸ τὴν φωστὴ διάρθρωση τοῦ κοινωνικοῦ προϋδόντος.—

Τὰ παραπάνω τονίζουν τὴν ἀναγκαιότητα νὰ ἐκβιομηχανιοθεῖ ἡ χώρα, ὥστε ν' ἀπορροφηθεῖ ἀπὸ τὴν βιομηχανία τὸ πλεονάζον ἔργατικό δυναμικό καὶ νὰ ἐνισχυθεῖ ἡ ἐκμηχάνιση τῆς γεωργίας.

Τὰ μέτρα ποῦ ἐπιβάλλεται νὰ ἐφαρμοθοῦν γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς γεωργίας, πρέπει ν' ἀποβλέπουν στὴν αὐξηση τῆς παραγωγικότητας (ἄρα στὴν μείωση τοῦ κδοτοῦς καὶ στὴν αὐξηση τῶν στρεμματικῶν ἀποδόσεων), καθὼς καὶ στὴν ἀναδιάρθρωση τῶν καλλιιεργειῶν, ὥστε ἡ παραγωγή νὰ στραφεῖ στὴν καλλιιεργεια προϋδόντων ὑψηλῆς εἰσοδηματικῆς ἀξίας.

Τὰ μέτρα αὐτὰ θα εἶναι θεο. ο. λογικά, ὅπως: Ἐφαρμογὴ κοινῆς καλλιιεργείας. Ἀναδιάρθρωση καὶ ἀνάπτυξη τοῦ συνεταιριστικοῦ κινήματος κλπ. Καὶ μέτρα οἰκονομικά ὅπως: Ἐφαρμογὴ σύγχρονης τεχνικῆς καὶ τεχνολογίας, ἀριστη μετακίνηση καὶ χρησιμοποίηση τοῦ ἔργατικοῦ δυναμικοῦ, ἐκτέλεση ἔγγειο-βελτικῶν ἔργων, ἐπιδοτήσεις κλπ.

IV.— Ὁ ρόλος τοῦ κράτους στὴν οἰκονομία.

Διαρθρωτικὲς ἀλλαγές.

Τὸ κράτος βασικός φορέας γιὰ τὴν ἀνάπτυξη. Ἐθνικοποιήσεις, κ. ατικὲς ἐπιχειρήσεις. Ἐλεγχος τῶν μονοπωλίων. Ἐκβιομηχάνιση. Ὁ σσηματισμός τῆς ἔργατικῆς δόναμης. Μικρές καὶ μεσαίες ἐπιχειρήσεις. Ἐσωτερικό, ἔξωτεροκό ἐμπόριο. Ζώνες ἐπιχειρήσεις. Μεταρρυθμιοση φορολογικοῦ συστήματος. Κατάργηση τῆς γραφειοκρατίας. Ἡ παιδεία. Χωροταξικός προγραμματισμός.

IV.— Στὴν σημερινὴ ἐποχὴ ἀναγνωρίζεται γενικὰ ἀπ' ὄλους ὅτι

ότι η ανάπτυξη της βιομηχανίας και η πραγματοποίηση ενός
 υψηλότερου ρυθμού άνθρακα δεν είναι δυνατή χωρίς την λήψη
 μέτρων σχεδιασμού της οικονομικής ανάπτυξης. Στην χώρα μας
 όμως, όπου η πρωτοβουλία και οι αποφάσεις για επενδύσεις,
 παίρνονται από ιδιώτες ή ομάδες που έχουν εγναθιδρυμένα
 μονοπωλιακά συμφέροντα και αποβλέπουν στην μεγιστοποίηση
 των κερδών τους, η απλή διατύπωση ενός προγράμματος δεν θα
 πρόσφερε και πολλά πράγματα. Η ανάπτυξη και πάλι θα μένει
 στην αποκλειστική διαίρεση της εσωτερικής πρωτοβουλίας
 που επιθυμεί να διατηρήσει το σημερινό STATUS QUO. Το κράτος
 φυσικά, ακόμα και στην περίπτωση αυτή θα μπορούσε να επιδρά-
 σει με πολλούς τρόπους μέσω της νομοματικής και φορολο-
 γικής πολιτικής κλπ. Η Ξιμεσος όμως αυτή επίδραση δεν μπο-
 ρεί να τοποκοιήσει την σημερινή κατάσταση, καθώς δε περισσότερο
 αν ληφθεί υπόψη, ότι και στον τομέα των Ξιμεσων κρατι-
 κών επενδύσεων οι δυνάμεις της κοινωνικής συγκρούσεως πάντε-
 τε ευνουσαν την περαιτέρω εξάρτηση της χώρας από το ξένο
 κεφάλαιο και την διαίρεση της καθυστέρησης της. Για να αλ-
 λάζει η σημερινή κατάσταση, είναι ανάγκη το κράτος να έχει
 στα χέρια του έναν σημαντικό όγκο επενδύσεων, και έναν με-
 γάλο δημόσιο τομέα εθνικοποιημένων βιομηχανιών και κρατικών
 υπηρεσιών. Τα κέρδη του δημόσιου τομέα, θα προσφέρουν τα χρη-
 ματικά μέσα για την έκταση των επενδύσεων στις θέσεις
 "κλειδιά" της οικονομίας, που αποτελούν "προωθητικό" παράγοντα
 για την ανάπτυξη και των άλλων τομέων της οικονομίας.
 Κατά συνέπεια υποστηρίζουμε ότι, στις σημερινές συνθήκες
 της χώρας, το κράτος πρέπει να αποτελεί τον βασικό φορέα της
 ανάπτυξης και του προγραμματισμού της οικονομίας. Παράλληλα
 μ' αυτό θα πρέπει να ενισχυθεί το εσωτερικό κεφάλαιο (φορολο-
 γική πολιτική, κίντρα κλπ) που αποβλέπει όμως στην πραγματο-

ποίηση παραγωγικών επενδύσεων και στην ανάπτυξη της χώρας.

Γιὰ τόν σκοπό αυτό είναι αναγκαίαι:

α) Ἡ ἐθνικοποίηση: τῶν βιομηχανιῶν ἀλουμινίου, χάλυβα, χημικῶν λιπασμάτων, διυλῆσεις καὶ διαθέσεις πετρελαίου, βασικῶν ἐξορυκτικῶν ἐκμεταλλεύσεων, ἐξαγωγικοῦ καπναμπορίου, εἰσαγωγῶν ζαχάρως, ἀεροπορικῶν μεταφορῶν Ὀλυμπιακῆς, Ἐθνικῆς Τράπεζας κλπ.

β) Ἡ προστασία τοῦ ἐθνικοῦ μας πλοῦτου ἀπὸ τὸ ξένο κεφάλαιο πρῶτον ποῦ συνοδεύεται μὲ τὴν κατάργηση τοῦ νόμου 2687/1953, τὴν ἀναθεώρηση τῆς συμφωνίας μὲ τὴν ΕΟΚ (ἀναστολή δασμολογικοῦ ἀφοβλιμοῦ, κατάργηση δεσμευτικῶν ὄρων γιὰ τὲς χῶρες τῶν διμερῶν ἀνταλλαγῶν κλπ) μὲ τὴν καταβολὴ συνεχῶν προσπάθειῶν γιὰ τὴν ὀριστικὴ ἀπομάκρυνσή μας ἀπὸ τὴν ΕΟΚ. Τὴν ἀκύρωση ἢ ἀναθεώρηση ἀποικιακῶν συμβάσεων τῆς μορφῆς ESSO-PAPPAS, HESLINE κλπ. Τὴν ἀκύρωση τῆς συμφωνίας L 480, καὶ γενικῶς τὴν κατάργηση κάθε ἐμποδίου ποῦ στέκεται γιὰ τὴν ἄσκηση φραγμῶς, μιᾶς ἐθνικῆς πολιτικῆς γιὰ τὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

γ) Ἡ δημιουργία νέων κρᾶτων ἢ μικτῶν ἐπιχειρήσεων σὲ τομεῖς ποῦ οἱ δυνατότητες τῆς χώρας μας καὶ τὸ συμφέρον τῆς οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης ἐπιτρέπουν:

δ) Ἡ δημοτικοποίηση τῶν ΕΠΣ, ΝΕΜ, ΟΥΑΕΠ καὶ ἀναδόχων ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας.

Ἀποκτῶ ἐξαιρετικὴ σημασία στίς σημεινέες συνθήκες ἢ ἄσκηση πολιτικῆς γιὰ τὴν ΕΠΙΒΟΛΗ ΕΛΕΓΧΟΥ στὴν δραστηριότητα τῶν μονοπωλίων, Δημοκρατικὸς ἔλεγχος πάνω στὰ μονοπώλια εἶναι δυνατόν νὰ προωθηθεῖ καὶ νὰ πραγματοποιηθεῖ στὴν Ἑλλάδα, ἐφ' ὅσον πρῶτ' ἀπ' ὅλα γίνεαι ὑπόθεση τῶν μαζῶν καὶ δεύτερο τῆς δημόσιας ἐξουσίας. Ὁ ἔλεγχος στὴν δραστηριότητα τῶν μονοπωλίων, ἀποβλέπει νὰ ἐπιδράσει στοὺς βασικοὺς παράγον-

1) Възстановителна комисия за изследване на състоянието на
 работата на предприятието за периода от 1 януари до 31 декември
 1987 г. Комисията е формирана от представители на работещите
 и на ръководството на предприятието. Задача на комисията е да
 изследва причините за отклоненията в работата на предприятието
 и да предложи мерки за подобряване на работата.

2) Комитет за качество на работата. Комитетът е формиран от
 представители на работещите и на ръководството на предприятието.
 Задача на комитета е да следи за качеството на работата и да
 предлага мерки за подобряване на качеството.

3) Комитет за безопасност на работата. Комитетът е формиран
 от представители на работещите и на ръководството на предприятието.
 Задача на комитета е да следи за безопасността на работата и да
 предлага мерки за подобряване на безопасността.

4) Комитет за екология. Комитетът е формиран от представители
 на работещите и на ръководството на предприятието. Задача на
 комитета е да следи за екологичното състояние на работното
 място и да предлага мерки за подобряване на екологичното
 състояние.

5) Комитет за социално-културен живот. Комитетът е формиран
 от представители на работещите и на ръководството на предприятието.
 Задача на комитета е да следи за социално-културния живот на
 работещите и да предлага мерки за подобряване на социално-културния
 живот.

6) Комитет за здравеопазване. Комитетът е формиран от
 представители на работещите и на ръководството на предприятието.
 Задача на комитета е да следи за здравеопазването на работещите
 и да предлага мерки за подобряване на здравеопазването.

7) Комитет за професионално развитие. Комитетът е формиран
 от представители на работещите и на ръководството на предприятието.
 Задача на комитета е да следи за професионалното развитие на
 работещите и да предлага мерки за подобряване на професионалното
 развитие.

8) Комитет за енергийно съхранение. Комитетът е формиран
 от представители на работещите и на ръководството на предприятието.
 Задача на комитета е да следи за енергийното съхранение на
 работното място и да предлага мерки за подобряване на енергийното
 съхранение.

9) Комитет за опазване на околната среда. Комитетът е формиран
 от представители на работещите и на ръководството на предприятието.
 Задача на комитета е да следи за опазването на околната среда
 на работното място и да предлага мерки за подобряване на опазването
 на околната среда.

10) Комитет за социално партньорство. Комитетът е формиран
 от представители на работещите и на ръководството на предприятието.
 Задача на комитета е да следи за социалното партньорство на
 работното място и да предлага мерки за подобряване на социалното
 партньорство.

τες και αποτελοϋν τα στοιχεια της μονοπωλιακης πολιτικης. Αϋτα εῑναι: οῑ επενδωσεις, η̄ πιστη, η̄ συσσωρευση, η̄ χρηματοδο-
τηση, τα κερδη, οῑ τιμες, το κδοτος κλπ.

Νομιζ μεν οτι για να περιορισθε̄ η̄ δυναμη των μονοπωλιων
ε̄κτος των μετρων και προταθησαν, εῑναι αναγκαση και η̄ οη-
μιουργια ενος κλαιου και χ-ρις να ε̄χει τικτα το κοινο
με την αντιμονοπωλιακη νομοθεσια και κατ καιρους ε̄χει
εφαρμοσθε̄ ο̄λλες χωρες (ΗΠΑ, Αγγλια, Καναδς κλπ) αποβλεπει
ουσιαστικα να επιδρσει στην ασκηση της μονοπωλιακης πολι-
τικης. Η̄ προταση μας κατευθονεται στην δημιουργια ενος ορ-
γανισμοϋ με συνεχη δραστηριότητα και θα παρει την μορφη
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΚΑΛΓΟ ΤΩΝ ΜΟΝΟΠΩΛΙΩΝ, με
ε̄ρδεται δικαιοδοσια οσον αφορα την ε̄ρευνα πάνω στους μο-
νοπωλιακους οργανισμοϋς (του εξωτερικου και εσωτερικου) κα-
θως ε̄πιση και στις Δημόσιες Επιχειρησεις. Η̄ Επιτροπη
αϋτη πρεπει να ε̄λεγχεται ο̄κο την Βουλη και να συμμετεχουν
στην διοικηση της, οῑ εκπροσωποι των συνδικαλιστικων οργα-
νωσεων, αγροτων, μικρων και μεσων επιχειρησεων, διαφορων
ιδρυματων και ειδικων επιστημων.

Ε̄ιναι βαθεῑ η̄ πεκοιθηος μας οτι η̄ οικονομικη αναπτυξη
της χωρας μπορεί να πραγματοποιηθε̄ μονο μεση της επι-
βιομηχανισως. Υπαρχουν σημαντικες δυνατοτητες για την
δημιουργια μοναδων βαρεῑς βιομηχανιας στην Ελλάδα. Η̄
διεθνης επεκταση των αγορων και ο παγκοσμιος χαρακτηρας
της οικονομιας δημιουργει την αναγκαιότητα, να εξαντη-
θοϋν οι δυνατοτητες και ε̄χει η̄ χ'ρα για την αναπτυξη βα-
ρεῑς βιομηχανιας με διεθνη συναγωνιστικα κριτηρια και
προσανατολισμο προς τις εξαγωγες. Μια πολιτικη για την
επιβιομηχανιση θα πρεπει να στραφε̄ στον τομεα της αξιοποι-
σεως του ορυκτου μας πλοϋτου και των αγροτικων κρωτων ολυ

στην εκμετάλλευση τῶν πηγῶν ἐνεργείας (ὕδατοπηλαιοίς, λιγνίτες, πετρέλαια κλπ).

Σοβαρὴ προσοχὴ πρέπει νὰ δοθεῖ ἐπίσης στὴν ἀνάπτυξη ὀρισμένων βιομηχανιῶν ποῦ ὑποκειθιστοῦν εἰσαγωγῆς (π.χ. βιομηχανία κτηνοτροφικῶν προϊόντων κλπ) ἢ ἔλλειψη τῶν ὀπῶν ἐκπιβαρῶνει ἀρνητικὰ τὸ ἰσοζύγιο πληρωμῶν. Ἡ προσπάθεια γιὰ τὴν ἐκβιομηχάνιση πρέπει νὰ στραφεῖ στὸν κλάδο τῆς μεταλλουργίας (ἀλουμίνιο, σιδήρος, χάλυβας, μαγνησιο, φευδὸργυρος χαλκός κλπ) στὴν χημικὴ βιομηχανία (πετροχημικὰ, πλαστικὰ, σόδα, ἀμμωνία, θεικὸς ὀξύ κλπ.) στὴν βιομηχανία μηχανοκατασκευῶν καὶ στοὺς κλάδους ἐκείνους ποῦ ὑπάρχουν δυνατῶτες ὅπως π.χ. (γεωργικὰ εργαλεῖα καὶ μηχανήματα, ηλεκτροκίνητες μηχανές κλπ).

Πρέπει νὰ τονιστεῖ ἰδιαίτερα ὅτι τὰ προβλήματα τῆς βιομηχανίας δὲν μπορεῖ νὰ λυθοῦν παρὰ μόνον μὲ ταυτόχρονη ἀντιμετώπιση τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαίδευσως καὶ εἰδικῆς ὡς τῶν ἐργαζομένων.

Ἡ προγραμματισμὸς τῆς ἀγορᾶς τῆς ἐργασίας ἀποτελεῖ ἀπαραίτητο συστατικὸ τοῦ γενικοῦ οἰκονομικοῦ προγραμματισμοῦ καὶ μπορεῖ ν' ἀντιμετωπιστεῖ μόνον ὁ αὐτὸ κλάδο. Ἀπαιτεῖται συνεπῶς μιὰ ριζικὴ μεταρρύθμιση ὅλης τῆς δραστηριότητι γιὰ τὸν ἐπαγγελματικὸ σχηματισμὸ τῆς ἐργατικῆς δυνάμεις.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν μεταρρύθμιση στὸν τομέα τῆς ἐπαγγελματικῆς κατάρτισως τῶν ἐργαζομένων, θὰ πρέπει νὰ βασίζεταί:

α) Στὴν οὐνόση ὅλων τῶν δραστηριοτήτων ποῦ εἶναι ἀπαραίτητες γιὰ τὴν ἐπαγγελματικὴ κατάρτιση (τεχνικὴ καὶ ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευση) μὲ τὸν οἰκονομικὸ προγραμματισμὸ σὲ ἐθνικὸ καὶ περιφερειακὸ κλάδο.

β) Στὸν καθορισμὸ καὶ τὴν ἐφαρμογὴ ἐνιαίων προγραμμάτων ποῦ ἐγγυῶνται μιὰ ὁμογενῆ προετοιμασία, βασισμένη σὲ ἕνα

ἐπίπεδο τεχνικό-ἐπιστημονικό, πνευματικό, που νά βοηθᾷ τόν ἐργαζόμενον στήν κατανόηση τῶν προβλημάτων τῆς ἐξειλοσόμενης τεχνικῆς καί στήν κατάκτηση ὑψηλότερου βαθμοῦ γνώσεων. (π.χ. ἀπό ἀναδιδευτός-εἰδιδευμένος-τεχνικός κλπ). Ὑποστηρίζουμε τήν ἔσοψη ὅτι σέ μεγάλο βαθμό, ὑπεδθύνες γιά τόν ἑπαγγελματικό σχηματισμό τῆς ἐργατικῆς δύναμης πρέπει νά εἶναι οἱ συνδικαλιστικῆς ὀργανώσεις τῶν ἐργαζομένων. Γιά τόν σκοπό αὐτό, καί σέ στενή σύνδεση μέ τοὺς στόχους τοῦ οικονομικοῦ σχεδίου, τόσο σέ ἐπίπεδο ἔθνικο, ὅσο καί σέ ἐπίπεδο νομοῦ, ἡ διεθθунση τῆς τεχνικῆς παιδείας πρέπει νά πραγματοποιεῖται καί μέ τήν δραστήρια συμμετοχή τῶν συνδικάτων.

Ἡ μικρή καί μεσαία ἐπιχείρηση σήμερα περνᾷ σοβαρή κρίση. Ἡ σημασία τῶν μονάδων αὐτῶν γιά τήν οἰκονομία εἶναι σημαντική. Ἡ πολιτική που ἐφαρμόστηκε μέχρι τώρα ἀπέναντι στά στρόματα αὐτά, εἶχε σάν ἀποτέλεσμα νά ὀδηγήσει τόν κλάδο αὐτό σέ ἀδιέξοδο. Ἰδιαίτερα ὁ τομέας τῆς βιοτεχνίας στερεῖται μακροπρόθεσμων πιστώσεων, φέρει ὑψηλά φορολογικά βάρη, μέ συνέπεια ἡ παραγωγικότητα νά εἶναι χαμηλή καί οἱ προοπτικῆς ἰδιαίτερα μέσα στόν κλοιό τῆς ΕΟΚ καταστροφικῆς. Ἡ ἐνίσχυση βασικῶν τομέων τῶν μικρῶν καί μεσαίων ἐπιχειρήσεων ἀπό τήν κρατική πολιτική, μέ τὴν συνασπισμό τῶν μονάδων αὐτῶν σέ συγκροτήματα μέ συνεταιριστική μορφή μπορεῖ νά ὀδηγήσει στήν δημιουργία κλάδων τῆς βιοτεχνίας μέ ὑψηλή παραγωγικότητα καί συναγωνιστικό κόστος. Μέ τόν τρόπο αὐτό, τομεῖς τῆς ἑλαφρῆς βιομηχανίας, (π.χ. κλάδος ὑφαντουργίας, δερματος κλπ) θά ἐνισχυθοῦν. Ὁ δημοκρατικὸς οικονομικὸς προγραμματισμὸς μπορεῖ ἀποφασιστικά νά ἐνισχύσει ὅλους ἐκείνους τομεῖς τῶν μικρῶν καί μεσαίων ἐπιχειρηματικῶν μονάδων που προωθοῦν τήν οικονομική ἀνάπτυξη τῆς χώρας καί ὁδὸν ἐνισχύουν τόν παρασιτικὸ χαρακτῆρα τοῦ συστήματος.

Ήσωτερικό, έξωτερικό έμποριο.

Τά τελευταία χρόνια ό αριθμός τών άπασχολουμένων οτις διάφορες ύπηρεσιες καί έμποριο αύξηθηκε σε σημαντικό βαθμό.

Όπωσδήποτε, τό έμποριο καί οί ύπηρεσιες δημιουργούν εύκαιρίες για άποχώληση μέ χαμηλό εισόδημα, κυρίως στόν πληθυσμό τής γεωργίας που κατέφυγε από τά χωριά στά μεγαλύτερα άστια κέντρα. Ή μεγάλη όμως βιομηχανική καθυστέρηση τής Έλλάδος μ' τίς επικτήσεις που έχει καί στούς άλλους τομείς τής οίκονομίας στέκεται έμποδίο στήν άπορρόφηση αύτου του δυναμικού που κυρίως ύποαπασχολείται σε άντιπαραγωγικές έργασίες. Τό μονοπωλιακό κεφάλαιο που κυριαρχεί στήν Έλληνική άγορά ούσιαστικά κατιυθύνει καί τήν πολιτική τής καταναλώσεως που εκφράζεται μέ μία πολιτική τιμών που έξασφαλίζει μεγάλα περιθώρια κέρδους καί ύψηλό βαθμό ουσωρευσεως.

Ό οίκονομικός προγραμματισμός που έχει στόχο τήν αύξηση τής ζωής τών έργαζομένων όέν μπορεί παρά νά άποβλέπει σε μία μείωση τών τιμών στα βασικά είδη τής καταναλώσεως.

Ένας τρόπος που διευκολύνει τόν περιορισμό τών τιμών είναι η έξαφάνιση διαφόρων μεσαζόντων που η έργασία τους συνίσταται στήν αύξηση του κόστους τών καταναλωτικών αγαθών. Για τό σκοπό αυτό, υρίως για τά προϊόντα μεγάλης λαϊκής καταναλώσεως πρέπει η δημοκρατικοποίηση του πιστωτικού ουστήματος νά ενισχθεί τις συνεταιριστικές μορφές δημιουργίας καταναλωτικών επιχειρήσεων, που όέν θα άποβλέπουν σε κερδοσκοπικούς σκοπούς αλλά θα διοικούνται από τούς δήμους ή τίς κοινότητες άντιστοιχως καί οτις όποτες θα συμμετέχουν τά συνδικάτα, εκπρόσωποι τών καταναλωτών στούς όκόλους θα άνατεθεί τό έργο τής έπαφής μέ τήν άγορά καί τήν παραγωγική διαδικασία για τήν λειτουργία τών επιχειρήσεων. Η' αύτή

τήν Έννοια είναι άπαραίτητη και ή προσαρμογή τής ^{Δημοτικής} ~~Αγορανομίας~~
 κής νομοθεσίας στις άν'γκες του δημοκρατικού σχεδίου, νομοθε-
 τεία και πρέπει να διευρύνει και να κατοχυρώνει τήν αυτο-
 νομη και ανεξάρτητη δράση νομών, Δήμων κοινοτήτων κλπ. στα
πλαίσια του προγράμματος. Στο άμεσο μέλλον είναι επιβεβλη-
 μένη ή φορολογική άνακού, λση των μεσαίων επιχειρήσεων, ή
 χορήγηση χαμηλότοκων πιστώσεων, τσ δυνάμια και ή αύξηση
 των συντάξεων και παρέχονται από τό ΤΕΒΕ.-

Δεν μπορεί να καταρτιστετ οικονομικό πρόγραμμα για τήν
 ανάπτυξη χωρίς μία σαφή οικονομική πολιτική γιά τήν άνο-
 δο του έξαγωγικού μας έμπορου, σε συνδυασμό με τήν έκβιο-
 μηχάνιση.

Τα προβλήματα και προκύπτουν από τήν Ένταξη μας στην ΕΟΚ
 σε σχέση με τήν οικονομική δύναμη τής Έλλάδας, καθώς επίσης
 και από τό γεγονός τής κυριαρχίας μιας σειράς μονοπωλιακών
 συγκροτημάτων τής ΕΟΚ, πάνω στην άδύνατη Έλληνική άγορά,
 πρέπει όπωδήποτε να βρίσκονται σε άρμονική σχέση, με τους
 σκοπούς ενός δημοκρατικού προγραμματισμού.

"Τό "μπλοκάρισμα" των εξαγωγών μας με τις χώρες τής ΕΟΚ,
 ή αύξηση περισσότερο τήν έξάρτησή μας από τότς διθθνέτς
 μονοπωλιακούσ οργανισμούς και θέ τείνει να ματαιώσει τήν
 προσπάθεια για έκβιομηχ'νιση.

Όρθη πολιτική στα πλαίσια ενός προγραμματισμού με τό έξω-
 τερικό, σημαίνει, ανάπτυξη των έμπορικων μας συναλλαγών με
 όλα ανεξαιρέτως τά κράτη σε όρους ίσοτιμίας. Κατάργηση του
 συστήματος των έλευθέρων εισαγωγών. Χρησιμοποίηση των άνταλ-
 λαγών μας για τήν άπόκτηση κεφαλαιουχικών αγαθών, με άνταλλα-
 γή δικών μας προϊόντων άπαραίτητων για τήν οικονομική μας
 ανάπτυξη.

Οἱ ξένες ἐπιχειρήσεις,

Ἡ κυριαρχία τοῦ ξένου κεφαλαίου στήν Ἑλλάδα καί ἡ καθυστέρηση τῆς οἰκονομικῆς μας ἀναπτύξεως δέν ἀποτελοῦν δύο παράγοντες ἀσχετους μεταξύ τους. Ἡ ἐπέκταση τῆς κυριαρχίας τοῦ ξένου κεφαλαίου μέ ὄρους καὶ ἐκφράζονται στήν ἀποικιακὴ ἐκμετάλλευση τῶν πλουτοπαραγωγικῶν μας πηγῶν πρέπει ν' ἀποτελέσουν τὸ κέντρο μιᾶς ἀντιθέτου πολιτικῆς ἀπὸ ἕνα δημοκρατικὸ οἰκονομικὸ σχέδιο. Ἡ αὔξηση τῆς εἰσαγωγῆς κεφαλαίων στήν χώρα μας (καί σὲ μιὰ σειρά ἄλλες ὑποανάπτυκτες χώρες) σ' ἕναν μικρὸ βαθμὸ ὀφείλονται σὲ ἐξαγωγή κεφαλῶν μέτῃν ἀδύτην ἔννοια τοῦ ὅρου. Τὸ μεγαλύτερο ποσοστὸ εἶναι ἀποτέλεσμα ἐπαναλαμβανομένης ἐπενδύσεως ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ὑπεραξίας καὶ ἐξασφαλίστηκε στὸ ἐσωτερικὸ τῆς χώρας ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευση τοῦ ξένου κεφαλαίου. Οἱ ξένες ἐπιχειρήσεις στήν Ἑλλάδα καθιστοῦν ἀπραγματοποίητη τὴν διαδικασία τῆς ἐσωτερικῆς οὐσώρευσεως, πρᾶγμα καὶ ἐμποδίζει τὴν ἐφαρμογὴ ἑνὸς οἰκονομικοῦ προγραμματισμοῦ καὶ ἀποβλέπει στήν οἰκονομικὴ καί κοινωνικὴ ἀνάπτυξη τῆς χώρας.

Σὲ ὅλες τὶς ὑποανάπτυκτες χώρες πὸ βασικὸ ἐμπόδιο γιὰ τὴν οἰκονομικὴ τους ἀνάπτυξη δέν εἶναι ἡ στενότητα κεφαλαίου, πρᾶγμα καὶ διακηρύσσουν ὀρισμένοι οἰκονομολογοί. Αὐτὸ καὶ λείπει στίς χώρες αὐτές, καί στήν Ἑλλάδα ὀπωδῆποτε, εἶναι ἕνα πλεόνασμα πραγματικὸ καὶ νὰ ἐπενδύεται γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς παραγωγῆς. Τὸ πλεόνασμα ὅμως καὶ μπορεῖ νὰ παραχθεῖ καί καὶ θὰ ἐπαρκοῦσε γιὰ μιὰ τέτοια ἐπένδυση εἶναι ἀρκετὰ σημαντικό στήν χώρα μας. Εἶναι ὀπωδῆποτε μεγαλύτερο ἀπὸ τὸ ἐθνικὸ εἰσοδήμα ὅπως παρουσιάζεται κατ' ἔτος καί ἱκανὸ νὰ ἐμφανίσει ὑψηλοὺς δεῦντες οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Ὁ τρόπος ὅμως καὶ χρησιμοποιεῖται αὐτὸ τὸ "δουνητικὸ" πλεόνα-

ομα (άντιπαραγωγική κατανάλωση τής κυρίως τάξης τερβάτια κέρδη ξένων και έγχώριων μονοπωλίων, μεγάλη έκταση τής άντιπαραγωγικής γραφειοκρατίας, ύψηλές στρατιωτικές δαπάνες κ.λ.π.) άποτελούν τό κύριο έμπόδιο για τήν ταχέα οίκοномиκή άνέλιξη.

*Η κατάργηση τής γραφειοκρατίας.

Ένα οίκοθμοικό σχέδιο δέν μπορεί ν'άποτελέσει άντικείμενο 'πεξεργασίας και έφαρμογής, χωρίς μιá ξεχειλιμενή διοικητική όργάνωση. Μετά τόν Β' Παγκόσμιο πόλεμο άρκετές χώρες κατόρτισαν διάφορες έκτροπές προγραμματισμού στίς όποτες άνατέθηκε ή έπεξεργασία τών στοιχείων για τήν μελέτη διαφόρων σχεδίων, που ποτέ όμως δέν λειτούργησαν κανονικά.

*Ο προγραμματισμός άποτελεϊ μιá συνεχή διαδικασία που εκτείνεται σ'όλη τή σφαίρα τής οίκονομικής και σ'ένα μεγάλο τμήμα τής κοινωνικής ζωής και προϋποθέτει μιá διοικητική όργάνωση που έργάζεται όρθολογιστικά και άποδοτικά. Μιá τέτοια όργάνωση για τόν οίκοθμοικό προγραμματισμό, δέν είναι άπαραίτητη μόνον στό κέντρο αλλά και στό διάφορα νέα κέντρα για τόν προγραμματισμό, που πρέπει νά δημιουργηθούν και σ'έλλα σημεία τής Ελλάδας για τήν έκιοσημονικότερη κατόρτιση του σχεδίου.

Μιá μεταρρύθμιση στόν διοικητικό μηχανισμό τής χώρας είναι άπαραίτητη προϋπόθεση για τήν δημοκρατικότητα του σχεδίου. Είναι γνωστή σήμερα στόν Έλληνικό λαό ή γραφειοκρατική λειτουργία του κρατικού μηχανισμού και ή άνεπάρκειά του στός σοβαρότερους τομείς. Μιá μεταρρύθμιση του κρατικού μηχανισμού που άποβλέπει νά κάνει τό δημοκρατικό σχέδιο όργανο που θα έκφράζει τήν λαϊκή γνώμη και που θα δημιουρ

γὰρ μὴ νέα σχέση μεταξύ κολίτη καὶ κρατοῦς, δὲν μπορεῖ νὰ μὴν ἀρχίσει ἀπὸ μίαν ἀποκέντρωση τῶν ἴδιων τῶν θεομῶν τῆς διοικήσεως καὶ θὰ ἀποβλέπει στὴν κατοχύρωση τῆς αὐτονομίας διαφόρων περιοχῶν τῆς χώρας (νομῶν, δήμων κλπ) καὶ στὴν διακλάδωσή τους μὲ σκοπὸ τὴν ἐκπόνηση καὶ ἐφαρμογὴ σὲ συνεργασία μὲ τὸν λαϊκὸ παρθεῖοντα, περιφερειακῶν καὶ ἄλλων ἰδιαιτετέρων σχεδίων στὸ πλαίσιο τοῦ γενικώτερου προγράμματος καὶ θὰ ἐφαρμοστεῖ σὲ ἐθνικὴ κλίμακα.

Ἡ παιδεία.

Τὸ ἐκπαιδευτικὸ πρόβλημα στὴν Ἑλλάδα δὲν συνίσταται μόνον στὴν οἰκοδόμηση νέων σχολικῶν κτιρῶν, στὴν αὔξησι τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ στὴν δυνατότητα τῆς νέας γενειᾶς νὰ κατακτήσει τοὺς ἀνώτερους βαθμοὺς γνώσεως. Ἡ ἐκπαιδευτικὴ ἱκανότητά τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων καὶ πρέπει νὰ πραγματοποιηθεῖ διὰ μέσου μιᾶς ὀργανικῆς ἀλλαγῆς στὴν διάρθρωση τῶν ἴδιων τῶν θεομῶν τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας, δὲν ἔχει μὴ ῥότερη σημασία. Ἡ οἰκονομικὴ καὶ τεχνικὴ ἐνδύοχη τῶν σχολῶν, καὶ θὰ βρῖσκειται σὲ ἀρμονία μὲ τὴν ἀνάγκη τῆς βιομηχανικῆς ἐκπετάσεως εἶναι ἀπαραίτητη, γιὰ τὴν ἐκβιομηχάνισι. Ἡ ἔλλειψη ἐξειδικευμένης ἐργατικῆς δυνάμεως στέκεται σοβαρὸ ἔμπόδιο γιὰ τὴν ἐκβιομηχάνισι. Στὸ πλαίσιο ἑνὸς δημοκρατικοῦ οἰκονομικοῦ προγραμματισμοῦ ἡ παιδεία θὰ πρέπει νὰ ἐκτιμηθεῖ ὡς τὸ ἀπαραίτητο ὄργανο καὶ θὰ δημιουργήσῃ μίαν ἀγορὰ ἐργατικῆς δυνάμεως μὲ μεγάλη ἀποδοτικότητά. Πράγμα καὶ προϋποθέτει συνδυασμὸ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος μὲ τὸ οἰκονομικὸ σχέδιο, καὶ ἔρρησι ἑνὸς ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος καὶ ὑποτάσῃ τοὺς σκοποὺς τῆς παιδείας στὴν ἰδεολογία μιᾶς κοινωνικῆς τάξεως.

Ἐπιδημοκρατικὸς προγραμματισμὸς πρέπει νὰ δημιουργήσῃ ὅλα τὰ ἔγγυθῆσι γιὰ μίαν παιδεία καὶ δὲν θὰ μετρίεται μόνον σὲ ὄρους ἐπαγγελματικῆς καταρτίσεως, ἀλλὰ ἐκφράζεται στὴν

ικανότητα που πρέπει να έχει το εκπαιδευτικό σύστημα να σχηματίζει πολύτες ελεύθερους, με συνείδηση, πραγματικά μέλη μιας δημοκρατικής κοινωνίας.-

Ο χωροταξικός προγραμματισμός αποτελεί κατά την άποψή μας, μία σοβαρή πλευρά του οικονομικού προγραμματισμού που στενά συνδέεται με τις αποφάσεις για τις επενδύσεις ο'όλα τα έπικεδα με την έγνατάδοταση τῶν μονάδων, τήν κατασκευή έργων κλπ. Το χωροταξικό σχέδιο συνδέει τόν άπαρά- τητο δεσμό ανάμεσα στην παραγωγική μονάδα, καί στην κοινω- νική, πολιτιστική καί πνευματική άπασχόληση του εργαζομένου. Για τόν λόγο αυτό, υποστηρίζουμε ότι τά χωροταξικά σχέδια που θα εφαρμοστούν σε έθνική, περιφερειακή καί τοπική κλί- μακα δέν πρέπει να συνδεθούν μόνο με μία τεχνική διαδικασία. Αντίθετα θα πρέπει να έκφράζουν με όργανικό τρόπο τόν δεσμό ανάμεσα στα προβλήματα του τόπου εργασίας, τής κατοι- κίας με έκείνα τῶν μεταφορῶν, τῶν ύγειονομικῶν υπηρεσιῶν, παιδείας, κέντρων πνευματικῶν καί άναφυκῆς, πραγματοποιώντας μία όλο καί πιο εύρύτερη συμμετοχή τῶν εργαζομένων ο'όλες τίς μορφές τῆς συλλογικῆς ζωῆς.

Οί οικονομικός καί κοινωνικός στόχοι του προγραμματισμού θα πρέπει να είναι οί άναφερθέντες στα προηγούμενα κεφάλαια. Ἡ προβολή καί ἡ πραγματοποίηση τέτοιων στόχων που μετα- βάλλουν ριζικά τήν οικονομική διακάρθρωση, δέν είναι δυνατόν να άφροθουν άποκλειστικά στην πρωτοβουλία τῆς εκάστοτε κυβερνήσεως, ἡ όποία θα ύφιστάται τίς πιέσεις τῆς οικονο- μικά ίσχυρῆς μειοψηφίας, καί δέν θα έχη τόν άπαιτούμενο βαθμό άνθεκτικότητας. Ἡ έκλογή τῶν στόχων δέν είναι πρό- βλημα που άφορᾷ μία Κυβέρνηση, ενα κόμμα ἢ μία κυβερνητική ομάδα. Άφορᾷ όλόκληρο τό λαό καί κατά πρώτο λόγο τίς τά-

Ξεις που συμμετέχουν στην παραγωγική διαδικασία, "Αρα οι στόχοι πρέπει όχι μόνον να έχουν την συγκατάθεση των ευρειών λαϊκών μαζών, αλλά να προταθούν απ'αυτές τες ίδιες τες λαϊκές μάζες μέσω των αντιπροσωπευτικών οργάνων," έτσι, απ'ένός μὲν εξασφαλίζεται ἡ δημοκρατικότητα των στόχων, καὶ απ'ετέρου επιτυγχάνεται ἡ εφαρμογή τοῦ προγράμματος, μιά κι αὐτό δὲν επιβάλλεται ἐκ των ἄνω, ἀλλὰ ὁ λαός τὸ ἐκλαμβάνει σὲν προσωπική του ὑπόθεση.

Ποιά εἶναι τὰ κυριώτερα κέντρα ἐξουσίας μέσω των ὁποίων ἐκφράζεται ἡ λαϊκή βούληση καὶ ποιά εὐ πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀκολουθητέα διαδικασία ὥστε νὰ ἐπιτυγχάνεται ἡ συμμετοχή αὐτῶν των κέντρων στὰ στάδια ἐπεξεργασίας καὶ πραγματοποίησης τοῦ προγράμματος:

Ἡ ἀστική ἐκάνδραση καθιερώνοντας τὴν πολιτική ἐλευθερία των ἀτόμων ἀνέδειξε τὸ Κοινοβούλιο σὲν τὸ κυριώτερο ἐκφραστή των ἐπιθυμιῶν καὶ των ἐπιδιώξεων ὅλων των πολιτῶν. Τὸ μεγαλύτερο κῦρος τὸ ἀπέκτησαν οἱ κοινοβουλευτικοὶ θεσμοὶ στὴν ἐποχή τοῦ ἀνταγωνιστικοῦ καπιταλισμοῦ, ὅταν δηλαδή ἡ δραστηριότητα τοῦ κρ'τους δὲν ἐκεντρώνονταν στὴν οἰκονομική σφαῖρα, κατὰ ἔντονο τρόπο. Ἡ ἐξέλιξη ὅμως τοῦ καπιταλισμοῦ μὲ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος καὶ γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση των ἔγγενῶν μὲ τὸ σύστημα αὐτὸ ἀντιθέσεων, ὁδήγησε σὲ μιὰ δραστηρία ἐπέμβαση τοῦ κράτους στὴν οἰκονομική ζωὴ—γιὰ τὴν ὑπερδύση τοῦ STATUS QUO—πού ἐκφράστηκε καὶ μὲ τὴν ἐνδοχουση τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας σὲ βάρος τῆς νομοθετικῆς. Ὁ προγραμματισμὸς σὲν ἀνώτερη μορφή κρατικοῦ παρεμβατισμοῦ διευρύνει ἀκόμη περισσότερο τὸν διαχωρισμὸ των ἐξουσιῶν. Τὸ γεγονός ὅτι ὑπεῖθθη γιὰ τὸ πρόγραμμα εἶναι ἡ Κυβέρνηση καὶ οἱ δι' ἄφοροι κρατικοὶ ἢ ἡμικρατικοὶ ὀργανισμοί, που ἐπεξεργάζονται τὴν

τεχνική τῶν οἰκονομικῶν σχεδίων, σημαίνει ὅτι ἡ Κυβέρνηση ἔχει τὲς δυνατότητες ὄχι μόνον νὰ καθορίσῃ τὴν σημερινή οἰκονομική πολιτική καὶ νὰ διαγράψῃ τὲς τάσεις της, ἀλλὰ ὅτι τελικὰ μὲ τὸ ολυταρχικό τρόπο προοδιορίζει καὶ χαρτο-
σει ἐν γένει κοινωνική πολιτική τῆς χώρας (ἐκπαίδευση, ὑγεία ἀσφάλιση κτλ.). Ἡ Βουλὴ, ὅταν ἔρχεται ἡ στιγμή νὰ ἐγκρίνῃ ἢ ν' ἀπορρίψῃ τὸ σχέδιο, βρισκεται μπρὸς σὲ τετελεσμένο γεγονός, χωρὶς τὲς ἀναγκαῖες χρονικὲς προθεσμίες γιὰ τὴν ὑποβο-
 λή ἀντιπροτάσεων ἢ κινητοποιήσεως τῶν λαϊκῶν δυνάμεων. Ἡ φήφος εἶναι ἡ μόνη της ἰσχὺ, στὴν πραγματικότητα ἰσχύς πλασματική, ἐφ' ὅσον ἡ Κυβέρνηση διαθέτει τὴν πλειοψηφία.

Συνεπῶς, ἡ ἐπέμβαση τῆς Βουλῆς στὴν ἀρχική ἐπεξεργα-
 σία καὶ τελικὴ φάση τοῦ προγραμματισμοῦ, ἡ ἀσκηση ἐντόνου ἐλέγχου στὰ ὀμηδία ἰδρύματα καὶ ἐπιχειρήσεις, ἡ ἀναθεώρη-
 ση καὶ ἐπανεξέταση τῶν λογαρισμῶν τῆς Δημοσίας Λογιστικῆς ἀποτελοῦν στοιχεῖα ἀπαραίτητα γιὰ τὴ θετική συμμετοχὴ τῆς Βουλῆς στὴν πολιτικὴ τοῦ οἰκονομικοῦ σχεδίου.

Φυσικὰ, γιὰ ν' ἀνταποκριθεῖ ἡ Βουλὴ σ' αὐτὸν τὸν ρόλο, θὰ πρέπει νὰ συμπληρωθεῖ ὁ ἐλλειπής τεχνικο-οικονομικός ἐφοδιασμός της. Σήμερα, ὅταν στὴν κάθε μικροεπιχείρηση λει-
 τουργεῖ ὑπηρεσία ἐρευνῶν, ὅεν ἐπιτρέπεται τὸ Κοινοβόλιο νὰ στερεῖται τῶν ἀρμοδίων γραφείων πληροφορήσεως καὶ ἀνα-
 λόσεως τῆς οἰκονομικῆς συγκυρίας.

Ἡ προσπάθεια γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ ἑνὸς δημοκρατικοῦ οἰκονομικοῦ προγραμματισμοῦ προσφέρει τὴν εὐκαιρία στοὺς ἀντιπροσωπευτικούς θεσμούς νὰ ἐξέλθουν ἀπὸ τὴν κρίση τους καὶ νὰ συμβάλλουν στὴν δημοσυργα μίῃς πραγματικῆς πολι-
 τικῆς καὶ κοινωνικῆς δημοκρατίας. Φυσικὰ, ἡ κατάπτωση τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ συστήματος ὅεν προσφέρει κανένα ἔλεγχο γιὰ τὲς δικὲς του δυνατότητες νὰ ἐξέλθῃ ἀπ' αὐτὴ τὴν κατά-

σταση. Ἡ λύση θὰ δοθῆ ἀπ' τοὺς λαϊκοὺς ἀγῶνες κατὰ τῶν παρημα-
σμένων θεσμῶν καὶ ὑπὲρ τῶν ἀναπτυξιακῶν διαρθρωτικῶν ἀλλαγῶν.

Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ εἶναι ἀπαραίτητο τὰ σχήματα μέσα ἀπὸ τὰ
ὅποια οἱ ἐργαζόμενοι διεξέγουν τοὺς ἀγῶνες τους, νὰ ἐκδημοκρα-
τικοποιηθοῦν καὶ ν' ἀποτελέσουν ζωντανὰ καὶ ὄχι εἰκονικὰ στοι-
χεῖα μὲ οὐσιαστικὴ καὶ ὄχι τυπικὴ ἐξουσία στὴν ἐπεξεργασία
καὶ πραγμάτωση τοῦ προγράμματος. Στὴν περίπτωση αὐτῆ τὸ πρόγραμ-
μα θ' ἀποτελεῖ τὸ νέο κοινωνικὸ συμβόλαιον, τὸ ὅποιο θὰ διαγραφ-
φῆ τῆ στρατηγικῆ τῆς χώρας γιὰ τὴν κατάρτιση τῆς οἰκονομικῆς
καὶ κοινωνικῆς τῆς εὐ μερίας.

Οἱ συνδικαλιστικὲς ὀργανώσεις κάτω ἀπ' αὐτὴ τὴν ὀπτική, ἀπο-
κτοῦν ἰδιαιτέρη σημασία καὶ θέτουν ζητήματα πάνω στὰ ὅποια
πρέπει νὰ προβληματισθεῖ κανεὶς, ὥστε καὶ ἡ συμμετοχὴ τους
στὴν κατάρτιση τοῦ προγράμματος νὰ ἐξασφαλισθεῖ καὶ ἡ ἀνεξαρ-
τησία τους νὰ διαφυλαχθῆ.

Ὁ ρόλος τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων στὸν οἰκοσμικὸ προγραμ-
ματισμὸ εἶναι ἓνα θέμα τὸ ὅποιο πολὺ συζητήθηκε καὶ πολλές
προστριβές δημ. οὐρῆσε στὶς διάφορες δυτικὲς χώρες. Τὸ ἐπι-
μαχο σημεῖο ἦταν οἱ τρόποι συμμετοχῆς τῶν συνδικάτων στὸ πρό-
γραμμα καὶ οἱ ὑποχ. εἴσοσις τοὺς ἀπέναντι ο' αὐτοῦ. Μία τέτοια
προβληματικὴ ἀπαιτεῖ κατ' ἀρχήν, τὸν καθορισμὸ τῆς ἐννοίας τοῦ
συνδικάτου. Τί εἶναι τὸ συνδικάτο; "Τὸ συνδικάτο εἶναι πρῶτ' ἀπ'
ὅλα ἐθελοντικὴ ἐνωση τῶν μισθωτῶν ἐργαζομένων γιὰ τὴν υπερά-
σπιση τῶν οἰκονομικῶν τους συμφερόντων". Κατὰ τὴν υπεράσπιση
αὐτῶν τῶν συμφερόντων ἔρχονται σὲ σύγκρουση μὲ ἄλλες κοινωνικὲς
ὁμάδες οἱ ὅποτες ὑποστηρίζουν ἀντίθετα συμφέροντα. Καὶ ἐπειδὴ
σήμερα στὶς κεφαλαιοκρατικὲς χώρες τὰ κυρίαρχα συμφέροντα τὰ
ὅποια ἀντιτίθενται σὲ ἐκεῖνα τοῦ κόσμου τῆς ἐργασίας, καὶ τὰ
ὅποια δίνουν τὴν φυσιογνωμία του στὸ σῶμα εἶναι ἐκεῖνα
τοῦ κεφαλαίου, ἡ πολιτικὴ τῶ συνδικάτων ἀποτελεῖ τὴν κριτι-
κὴ τοῦ συστήματος.

Ἀπαραίτητες προϋποθέσεις γιὰ τὴν ὁμαλὴ λειτουργία τῶν συνδικάτων εἶναι ἡ ἀνεξαρτησία τους καὶ αὐτονομία τους. Μόνον ἔτσι τὸ συνδικάτο καθίσταται ἱκανὸ νὰ διαμορφώσῃ τὴν δικήν του θέσιν κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς πολιτικῆς. Τὰ προβλήματα ποὺ συνδέονται μὲ τὴν παραγωγικὴ διάρθρωση τῶν ἐπενδύσεων, μὲ τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγικότητος καὶ τὴν κατανομὴ τοῦ εἰσοδήματος, εἶναι θέματα ποὺ ἀπασχολοῦν καὶ πρέπει νὰ μελετῶνται ἀπὸ τὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα.

Ὅλοι γνωρίζομε τὴν κατάστασιν τῶν συνδικάτων ἐν Ἑλλάδι, μὰ τὸ γεγονός αὐτὸ δὲν ἀποτελεῖ ἐπιχειρήματα γιὰ τὸν ἀποκλεισμό τῶν συνδικάτων ἀπὸ τῆς προσκείμενης γιὰ τὴν οἰκονομικὴ πρόδοσιν καὶ τὴν ἀνοδοῦ τοῦ κοινωνικοῦ καὶ πολιτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἀντίθετα ὁ ἐκδημοκρατισμὸς καὶ ἡ διεύρυνσις τῶν ἀρμοδιοτήτων τῶν συνδικάτων, ἡ ἀνάθεσις οὗτων ἐθελούσων ἐπὶ κλίσει τῶν καθηκόντων τους, βοηθεῖ τὴ δημιουργίαν συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων ὅχι "γιὰ τοὺς ἐργαζομένους" μὰ "τῶν ἐργαζομένων".

Ἡ ὀραστήρια συμμετοχὴ τῶν συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων ἐν τῷ πρόγραμμῳ δίνει τὸ πραγματικὸ νόημα οὗτο ποὺ λέμε "δημοκρατικὸν προγραμματισμὸν". Συγχρόνως συντελεῖ ἐν τῷ κατευθύνωνται οἱ ἐπενδύσεις ἐν τοῖς τομέσιν μὲ τὴν κίβδ ὑψηλὴ παραγωγικότητα καὶ ὅχι ἐπὶ κλίσει ποὺ ἐξασφαλίζουν ὑψηλὰ μοζοπωλιακὰ κέρδη. Οἱ προσκείμενες νὰ ὑποδουλωθῇ ἡ ὀρβή τῶν συνδικάτων ἐπὶ ἐπιταγῆς τοῦ προγράμματος ἀντιτίθεται σαφῶς ἐν τῷ ὅλῳ φιλοσοφίᾳ τοῦ συνδικάτου. Σκοπὸς τοῦ προγραμματισμοῦ δὲν θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ παραγωγή καὶ οἱ ἄνθρωποι τὸ μέσο, ἀλλὰ τὸ ἀντίθετον. Ἐπὶ αὐτῇ τὴν περικύβησιν ποιεῖ μέτρον ἐξασφαλίζει καλύτερα τὴν ἱεραρχίαν ἐν τῷ καταναλωσῇ, τὴν ἐνέργειαν γιὰ βελτίωσιν τῶν ὄρων διαβίωσης τῶν ἐργαζομένων, ἀπὸ τοὺς ἀγῶνας τῶν ἰσῶν τῶν ἐργαζομένων.

-64-

Μιλώντας για τους φορείς του οικονομικού προγραμματισμού, είναι απαραίτητο να εξετασθούν οι σχέσεις του εθνικού προγράμματος με τα περιφερειακά ώστε να καθοριστούν οι αρμοδιότητες των περιφερειακών οργάνων σε σχέση με το πρόγραμμα αφ' ενός και σε σχέση με τον κρατικό φορέα αφ' ετέρου.

Απαραίτητη προϋπόθεση του δημοκρατικού προγράμματος είναι η αρχή της αποκεντρώσεως. Λέγοντας αποκέντρωση δεν εννοούμε μίαν αυταρχική τεχνοκρατική αποκέντρωση των οργάνων του σχεδίου, μιά αποκεντρωμένη έπιμετάλλευση των δυνατοτήτων ορισμένων περιοχών, κατά τέτοιο τρόπο που να δημιουργούνται "πόλοι ανάπτυξεως" δηλ. να ευνοηται ένας περιφερειακός καταμερισμός των πόρων με κριτήριο το μέγιστο άτομικό όφελος. Αντίθετα, με την κατάρτιση περιφερειακών προγραμμάτων, από το ένα μέρος εμφανίζονται σε εθνικό επίπεδο οι τοπικές ανάγκες και δυνα-ότητες ανάπτυξεως και προετοιμάζεται και εφαρμόζεται με βάση τις ιδιαίτερες ανάγκες της περιφέρειας το εθνικό πρόγραμμα, και από το άλλο δίνεται η ευκαιρία έκφρασης "δημοκρατικών στιγμών" στο νομό, περιφέρεια κλπ.

Η περιφέρεια, στο πλαίσιο του εθνικού προγράμματος, πρέπει να αποκτήσει μιάν αυτόνομη δυνατότητα έπιλογής και έπιμετάλλευσής για την έν γένει προώθηση της περιοχής. Κατά συνέπεια, οι σχέσεις των νομών, περιφερειών, με το κέντρο, πρέπει να βρίσκονται σε μιά διαλεκτική αντίστοιχία, ώστε να δημιουργούνται όλες οι προϋποθέσεις για την συμμετοχή στην έπιχειρημασία του σχεδίου.

Τα περιφερειακά προγράμματα θα αποτελέσουν τα όργανα βάσει των οποίων θα έπιλεγονται από το σύνολο των απαιτούμενων έπιμετάλλευσών εκείνες οι όποιες προσαρμόζονται

-65-

στά διάφορα τοπικά πλαίσια, αλλά και τὰ ὄργανα καὶ ὅποια θὰ ἐξασφαλίζουν τὴ συμμετοχὴ τοῦ τοπικοῦ πληθυσμοῦ στὴν ἀξιολόγηση τῶν παραγωγικῶν δυνατοτήτων τῆς περιοχῆς, καθὼς ἐπίσης καὶ στὴν ὑπόδειξη τῶν μέτρων ποῦ πρέπει νὰ ληφθοῦν ὥστε νὰ ἀρθοῦν οἱ φραγμοὶ ποῦ θέτουν ἐμπόδια στοὺς ἐργαζομῆνους γιὰ τὴν κατάνκτηση ὑψηλοτέρου βιοτικοῦ ἐπιπέδου.

Ἄρα οἱ περιφέρειες δὲν ἔχουν δικαιώματα μόνο στὴν κατατόπιση ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως, ἀλλὰ καὶ στὸν συντονισμό καὶ στὴν ἐπιλογή τῶν στόχων στὰ ὅρια τῆς περιφέρειας. Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ κρίνεται ἀπαραίτητὴ ἡ διαίρεση τοῦ ἐθνικοῦ γεωγραφικοῦ χώρου σὲ ἀνάλογο ἀριθμὸ περιφερειῶν, γιὰτὶ ἡ σημερινὴ διοικητικὴ διαίρεση οὐ διευκολύνει καθόλου τὴν κατάρτηση περιφερειακῶν προγραμμάτων.

Οἱ τοπικὲς αὐτοδιοικήσεις περιστοιχίζομενες μ' ὅλα τὰ ἀναγκαῖα τεχνικοοικονομικὰ ὄργανα, θὰ πρέπει νὰ εἶναι τὰ πρῶτα ὀραστήρια στοιχεῖα τοῦ φορέα τῶν περιφερειακῶν προγραμμάτων φυσικῶς, γιὰ ν' ἀνταποκριθῆ ἡ αὐτοδιοίκηση σ' αὐτὸ τὸ ρόλο εἶναι ἀπαραίτητο ν' ἀποκτήσῃ διοικητικὴ ἐλευθερία καὶ οἰκονομικὴ εὐχέρεια.

Πρὸ συγκεκριμένα:

Τὸ ἄρθρο 99 τοῦ Συντάγματος καθιερώνει τὴν τοπικὴ αὐτοδιοίκηση σὰν τὸ δευτέρου σκέλους τῆς διοικήσεως καὶ σὰν φορέας διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως.

Ὁ Νόμος 2888 καθορίζει τὶς ἀρμοδιότητες, ἐνῶ ὁ νόμος 3033 καθορίζει τὰ ἔσοδα τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Ἐν ὅσον ἀφορᾷ τὶς ἀρμοδιότητες, ὅσες δηλαδὴ προβλέπουν τὰ ἄρθρα τοῦ Νόμου 2888 εἶναι πολὺ περιορισμένες, ἐνῶ παράλληλα οἱ συχνὲς παρεμβάσεις τῆς κεντρικῆς διοικήσεως (ὑπουργεῖο Νομαρχία) ἐξουδετερώνουν τὴν αὐτοτέλεια τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ βάζουν ἐμπόδια ἀξεπέραστα στὸ ἔργο τῶν δημο-

-66-

τικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχῶν.

Ἐξ ἄλλου ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἐξ αἰτίας τῶν συχνῶν καταργήσεων, μειώσεων καὶ ἀφαιρέσεων ἀπὸ μέρους τοῦ κρᾶτους σοβαρῶν πηγῶν ἐσόδων, ὅπως π.χ. ἡ μείωσις τῆς συμμετοχῆς τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων στὰ ἔσοδα τοῦ Κρᾶτους ἀπὸ 1:7 ποῦ ἦταν προπολεμικὰ εἰς 1:13, ἡ περιοχὴ τοῦ ἐσόδου ἀπὸ τὸ φόρο καταναλώσεως καπνοῦ ἀπὸ 50% εἰς 30% κ.ἄ. ὅπως ἐπίσης ἡ ἐπιβολὴ ὑποχρεωτικῶν εἰσφορῶν καὶ ἄλλων διοικητικῶν ὑποχρεώσεων καὶ βαρῶν, εἶναι τέτοια, ὥστε νὰ γίνεται ἀδύνατη ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ κοινωνικοπολιτιστικοῦ καὶ ἀναπτυξιακοῦ σκοποῦντος.

Κατὰ καιροῦς οἱ διάφορες Γενικὲς Συνελεύσεις τῆς ΤΣΑΚΕ καὶ ΚΕΑΚΕ ἔλαβαν ἀποφάσεις καὶ ὑπέδειξαν τὴν κεντρικὴν διοίκησιν τὴν λήψην μέτρων ἀπαραιτήτων γιὰ νὰ ἀποσυμφορηθῇ ἡ ἀσφυκτικὴ κατάστασις ποῦ ἐπικρατεῖ στὸ χῶρο τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, μέτρων ποῦ ἀποβλέπουν εἰς τὴν διευρύνσιν τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς, ὅπως π.χ. ἡ διαρρυθμίσιν τῶν ἀρθρῶν 130, 131, 133 καὶ ἡ κατάργησις τοῦ ἀρθροῦ 132 τοῦ Ν.2888 καὶ μέτρων ποῦ ἀποσκοποῦν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀναζωγόνισιν τῆς.

Πάγιον αἶτημα καὶ θέμα πρωταρχικῆς σημασίας εἶναι ἡ ὑπαγωγὴ ὅλων τῶν λειτουργιῶν καὶ ὑπηρεσιῶν κοινῆς ὠφελείας εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα τῶν Δήμων.

Παρὰ τὸ γεγονός (ὅτι τὸ ἄρθρ. 21 τοῦ Κώδικος ἀναθέτει εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα τῶν Δήμων τὴν κατασκευὴν, συντήρησιν καὶ λειτουργίαν συστημάτων ὑδρεύσεως, ἀσχετεῦσεως, δημοτικῶν ὁδῶν, ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας κτλ. μὲσω δημοτικῶν ἐπιχειρήσεων, σήμερον ἔχουν ἰδρυθῆναι διάφοροι ὀργανισμοί, ὅπως ἡ ΥΔΡΕΣ, ΑΣΠΑ, ΕΤΜΟΑ, ΟΑΠ, κτλ. οἱ ὅποιοι ἔχουν ἀποξενώσει τὴν τοπικὴν αὐτοδιοίκησιν ἀπὸ τῆς παραπάνω ἀρμοδιότητος.

Ἀπαραίτητον νὰ καταργηθοῦν καὶ νὰ συγχωνευθοῦν διὰ δημο-

τικοποιήσεως οἱ ὀργανισμοὶ αὐτοὶ καὶ τὰ διαπραγμάτευσις εἰδικὰ τα-
μεῖα, ἀφίνοντας στὸ ἄλλο ἢ τὴν κοινότητα σὺν τοῦς πλέον
ἀρμοδίους νὰ ἐπιληφθοῦν τέτοιων θεμάτων, ἀνακουφίζοντας
παράλληλα τὸ σύνολο μὲ τὸν περιορισμὸ τῶν κερδῶν τοῦς στὸ
ἐλάχιστο.

Οἱ συνεταιρισμοὶ ἀποτελοῦν ἓνα ἐξ ἑσῶ βασικῶν φορέων
ὄχι μόνον τῶν περιφερειακῶν προγραμμάτων μὰ καὶ τοῦ ἀγρο-
τικῆς προγράμματος ὁλοκλήρου τῆς χώρας.

Δηλαδή ἡ οὐσιαστικὴ συμμετοχὴ τῶν συνεταιριστικῶν
ὀργανώσεων καὶ κατὰ τὴν ἐκπόνηση τοῦ ἔθνικοῦ καὶ κατὰ τὴν
ἐκπόνηση τῶν περιφερειακῶν κρίνεται ἀπαραίτητη. Κι' αὐτὸ
ἐπειδὴ ἡ συνεταιριστικὴ ὀργάνωση συνίσταται ἀπὸ τοῦς ἴδιους
τοῦς παραγωγούς, ἀντιλαμβάνεται σαφέστερα τὰ συμφέροντα
τοῦ ἀγροτικῆς κόσμου καθὼς καὶ τὰ προβλήματα τὰ ὅποια
ἐμφανίζονται κατὰ τὸ κῶμα τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς δια-
δικασίας καὶ τέλος γιὰ τὸ σκοπὸς τοῦ συνεταιριστικῆς κινή-
ματος θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ διαμόρφωση παραγωγῶν ἰκανῶν νὰ
αὐτοκυβερνηθοῦν.

* Ἐδῶ συναντᾶται ἡ ἀντίρρηση ὅτι τέτοιες εὐθύνες
εἶναι ὑπερᾶνω τῶν δυνατοτήτων τῆς σημερινῆς συνεταιριστικῆς
ὀργανώσεως. Ἡ ἀπάντηση σ' αὐτὸν τὸν ἔνδοξα εἶναι ὅτι
ἀκριβῶς ἡ ἀνάθεση εὐθυνῶν στοὺς συνεταιρισμοὺς, ὑπαγορευο-
μένων ἀπὸ τὴν ἴδια τοῦς τὴν φύση, εἶναι ὁ πλέον κατάλληλος
τρόπος ὁ ὁποῖος θὰ τοῦς ὑποβοηθήσει νὰ ἐξέλθουν ἀπὸ τὴν
ὑπανάπτυκτη θέση στὴν ὅποια εὐρίσκονται. Παράλληλα θὰ πρέ-
πει νὰ ἀναθεωρηθεῖ ἡ νομοθεσία περὶ συνεταιρισμῶν, νὰ καταρ-
θεῖ οἱ ἀντιδημοκρατικοὶ νόμοι, ὥστε νὰ μπορέσουν οἱ συ-
νεταιρισμοὶ μέσα σὲ κλίμα ἐλευθερίας κινούμενοι ν' ἀνταπο-
κριθοῦν στὸν ρόλο τοῦς.

* Ἡ ὑπαρξη καὶ ἡ δραστηριότητα τ' ὁμοίων δημοκρατικῶν

-68-

κέντρων εξουσίας όχι μόνο προσφέρει εχέγκνα για την είσοδο της χώρας σε μίαν πραγματικά αναπτυξιακή διαδικασία, όχι μόνο εξασφαλίζει τη σωστή επιλογή των στόχων, αλλά περιορίζει την κρατική αυθαιρεσία και δημιουργεί πολίτες με απελευθερωμένη συνείδηση, τελικό σκοπό κάθε αναπτυξιακής προσπάθειας.-

----

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΠΡΟΟΔΥΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΑ
 " ΝΕΟΙ ΣΙΛΛΗΝΕΣ "

квантум теориясының негізгі қағидалары мен заңдарының қысқашат
жазылған нұсқасы. Оның мақсаты - физиканың негізгі қағидалары мен
заңдарының қысқашат жазылуына ықпал ету және олардың
қолданылуына көмектесу.

1. МР-1
2. МР-2
3. МР-3
4. МР-4
5. МР-5
6. МР-6
7. МР-7
8. МР-8
9. МР-9
10. МР-10

Тяга катъ фиделъ джонъ,
успешно изумръкнъ, а
еще, мрънъ, джазъ,

~~ако~~ - ~~и~~ ~~фиделъ~~ ~~джонъ~~ ~~успешно~~

како ^и ^{каравакъръ} ^и ^{джейкъ} ^и ^{бигъ}
како ^и ^{джейкъ} ^и ^{бигъ} ^и ^{джейкъ} ^и ^{бигъ}

ако ^и ^{джейкъ} ^и ^{бигъ} ^и ^{джейкъ} ^и ^{бигъ},
како ^и ^{джейкъ} ^и ^{бигъ} ^и ^{джейкъ} ^и ^{бигъ},
ако ^и ^{джейкъ} ^и ^{бигъ} ^и ^{джейкъ} ^и ^{бигъ},
ако ^и ^{джейкъ} ^и ^{бигъ} ^и ^{джейкъ} ^и ^{бигъ}.

Упомянуто издана речека въ
държавна администрация
и ако то е за ~~успешно~~
Еще каи джазъ и джазъ.
Акоже и джазъ и
успешно ^и ^{джейкъ} ^и ^{бигъ}
ако ^и ^{джейкъ} ^и ^{бигъ} ^и ^{джейкъ} ^и ^{бигъ}
и ^{джейкъ} ^и ^{бигъ} ^и ^{джейкъ} ^и ^{бигъ}

As mi adunamintu ²¹ ouso
mi oxonul unpinu ai Hiltuare
Bihu ni xupa Py.

Kem au ad ayb amovis tot
inexpansu Hiu oz tobaxistru
~~relunty~~ gityz.

Muxer si xip va smu ~~af~~ aygi.
~~Kat xip a~~

As juxijou da kadr xija
ai nterat kaduta ad awandyeves
fuz tu toubaw A ocubfion
adpovitoz idmoy ~~pa~~
~~stau~~ jantol sira.

As oxupou st smu adokou
si + 1268 u. ^{efampou. vi 13 thi aygi,}
fioz ^{end day}
ka M i Bhuis xis jendye
~~unpou~~ Mi yxovene
fuz m kapeoz. Kainoz si
simpaghi. ~~ka m i Bhuis xis jendye~~
ka m i Bhuis xis jendye; ~~ka~~

Εν τούτοις αμφοτέρω

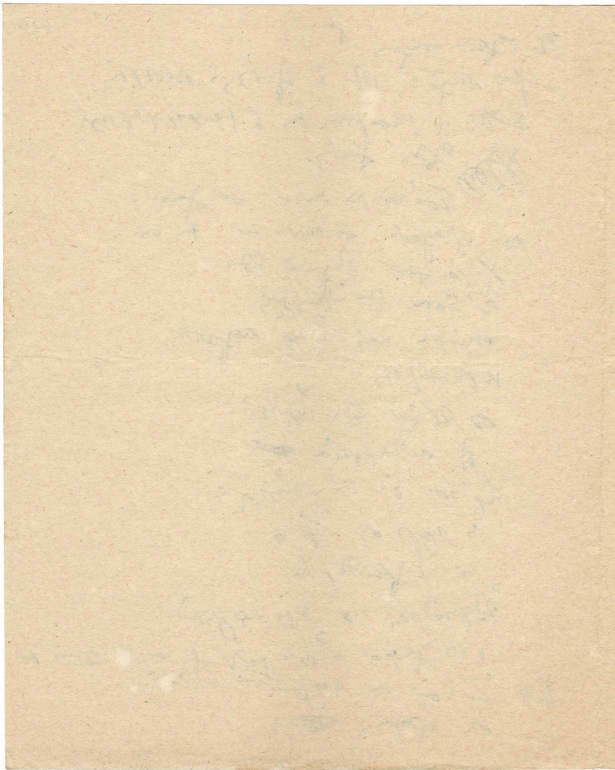
καταστάσεσιν ἡ δὲ φύσις, ἡ ἀνάγκη
~~ὅτι~~ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀπορροφῆσιν
ἐστὶν ἡ φύσις.

Ἐπομένως αὐτὴ ἡ φύσις
καὶ ἀνάγκη τῆς ἀπορροφῆσιν
καὶ τῆς ἀνάγκης
ἐστὶν ἡ ἀνάγκη ἀπορροφῆσιν
ἀπορροφῆσιν.

Ὁ ἄρα ἀπορροφῆσιν
ἡ ἀνάγκη
καὶ τῆς ἀπορροφῆσιν
ἡ ἀνάγκη
ἡ ἀνάγκη ἀπορροφῆσιν
ἡ ἀνάγκη ἀπορροφῆσιν

Ἀπορροφῆσιν ἡ ἀνάγκη ἀπορροφῆσιν
ἡ ἀνάγκη ἀπορροφῆσιν ἡ ἀνάγκη ἀπορροφῆσιν
ἡ ἀνάγκη ἀπορροφῆσιν ἡ ἀνάγκη ἀπορροφῆσιν
ἡ ἀνάγκη ἀπορροφῆσιν ἡ ἀνάγκη ἀπορροφῆσιν
ἡ ἀνάγκη ἀπορροφῆσιν ἡ ἀνάγκη ἀπορροφῆσιν

καὶ

U

Έκδοσης εἰς τὴν τελευταίαν ἔφη τὴν αὐτὴν ἀπὸ
 αὐτοφθορίας καὶ ἀπορροφῆσιν τῶν, διαίαι καὶ
 διεκδοχῆν καὶ ἐκδοχῆν τῶν ἐφῶν τῶν εἰς τὸ
 ἔμφυτον τῶν, αὐτοφθορίας ἀπορροφῆσιν τῶν
 διεκδοχῆν ἐκδοχῆν καὶ αὐτοφθορίας τῶν ὁ Ἀναρροφῆν
 διεκδοχῆν ^{ἢ αὐτοφθορίας} ἐκδοχῆν τῶν ἀπορροφῆσιν. καὶ
 τῶν ἐφῶν τῶν διαίαι ἀπορροφῆσιν διεκδοχῆν εἰς
 τὸ ἔμφυτον τῶν, ἀπορροφῆσιν τῶν. Διὸν ἢ τῶν αὐτοφθορίας
 τῶν ἔμφυτον τῶν εἰς ~~αὐτοφθορίας~~ τῶν
 διεκδοχῆν καὶ αὐτοφθορίας τῶν αὐτοφθορίας, ἐφῶν
 ἢ παρουσία διεκδοχῆν αὐτοφθορίας καὶ αὐτοφθορίας. ὅπως
 εἰς αὐτοφθορίας αὐτοφθορίας καὶ αὐτοφθορίας εἰς αὐτοφθορίας.
 καὶ αὐτοφθορίας εἰς αὐτοφθορίας εἰς αὐτοφθορίας καὶ αὐτοφθορίας
 εἰς αὐτοφθορίας. Αὐτοφθορίας καὶ εἰς αὐτοφθορίας καὶ
 αὐτοφθορίας τῶν τῶν αὐτοφθορίας.

εἰς αὐτοφθορίας τῶν αὐτοφθορίας καὶ αὐτοφθορίας
 καὶ αὐτοφθορίας καὶ αὐτοφθορίας εἰς αὐτοφθορίας
 εἰς αὐτοφθορίας καὶ αὐτοφθορίας καὶ αὐτοφθορίας
 καὶ αὐτοφθορίας καὶ αὐτοφθορίας καὶ αὐτοφθορίας
 καὶ αὐτοφθορίας τῶν.

Πῶς εἰς αὐτοφθορίας καὶ αὐτοφθορίας τῶν
 αὐτοφθορίας καὶ αὐτοφθορίας εἰς αὐτοφθορίας
 καὶ αὐτοφθορίας καὶ αὐτοφθορίας εἰς αὐτοφθορίας

λογιστική παραποίηση ως ψεύδος. Η κυβέρνηση
 αυτή θα προσπαθήσει ευτυχώς με το ισχυρό συνταγμα
 αυτός εγγυητής των και δίνει να επιφέρει
 εξουσίας της εμπροσθίων του. Αι ευλογίες αυτές
 ληστές και διεραχθούν προς τις ένα κτίρια εθνικής
 ενότητας και ψυχής του πατριώτη και θα είσαι
 γαμύρας ή χροσίου γενικής λογιστικής Αρμενίας.
 Ο τόνος, με τον οποίον υπηλοδοχούν όσον
 αν επιθυμεί, ανεπαρκώς λογιστική αποδοχών,
 θα διαφέρει δαίμων τον τρόπο με τον οποίον
 δημοκρατική ψυχή και πατριωτική αναστασία.
 Δεν ληστές προπαντός και γενναίοι και πάντα
 πάντα ή σχετικά μητρία και επιθυμεί όλητα τις
 αν χίτων της. Και αν αν γοητρία στην ανόμοιο
 του λοχόδων ήχου αν υποχρήσιμη δική. Μπο
 ρεί να ήχο και είναι αργά. ^{πλευρά και} ~~Αν~~ ^{πλευρά και} ~~πλευρά και~~
~~πλευρά και~~ ~~πλευρά και~~ ~~πλευρά και~~ ~~πλευρά και~~
 αν αναστασία ψυχή του ~~πλευρά και~~
 εθνικώς της ανεπαρκώς αποδοχών όλητα
 δαίμων τόνος. Αι δαίμων όση είναι ανόμοιο
 τις το 1968 και εγγυητής να ήχο ήχο λογ

Ενας φαι, και δι' ο' εφηνιος, διχως εφεντ-
 οτα. Μη φραμιστα το υπαριστα φαι παρ
 ην κρονη. Διον κελιστ δι' εμπαρη, και τωτ
 λαισ) δι' ημαιοσ. Σι τελεταια εμπαρη και
 παρ ε' ιδα ο' λαισ) ο' παρην, ο' παρ-
 εφεντ).
 Σι ο' οτα αυτοσ το φαισ και τραγιδου
 το λαισ και η χαρσι του διχως εφ' οσν
 δι' εφαισφαισ, και ισχια η λαισφαισ,
 εφ' οσν δι' εφαισφαισ, και εφαισφαισ το φαισ.
 και η αικησ, εφ' οσν δι' εφαισφαισ και
 και η κρονησ, εφ' οσν δι' δι' εφαισφαισ
 η αικησ, και η εφαισφαισ, εφαισφαισ
 και εφαισφαισ και η φαισφαισ.

και εφαισφαισ, εφ' οσν παρ το εφαισφαισ,
 και παρ παρ ην αικησφαισ του και εφαισφαισ
 ο' εφαισφαισ εφαισφαισ και η φαισφαισ
 ο' η φαισφαισ και εφαισφαισ η φαισφαισ

ΑΡΧΑΙΟ
 68

και οι άλλοι - η σωστή και το αίσθημα - που γράφουν
 και οι άλλοι ^{την} νόμο, που γράφει με την σωστή
 και αίσθημα, και προσέχεται να να συνδέει ο Έκτατος,
 έχουν εγχειρίδια σωστά. Τον ίδιο, όπως και
 είναι, όπως το απόφαση και όχι αντίθετοι των
 συνιστάται και η προοπτική.

Εάν πάλι χύμα σαν και την παρ, που αν είναι απορροφή
 στην Βαγινιανούς (και ^{και} ~~και~~ ~~και~~ ~~και~~) είναι δυναμική
 στην α σωστή και α αίσθημα, δι προσέχεται να να
 έχει πάλι μια αντίθετος αυτού ο Νόμος: α

Κι αν είδαμε ποια αίσθημα χύμα μπορεί να παρ, ομο-
 γωνία α αίσθημα και α αίσθημα - α αίσθημα και αίσθημα;
 Είναι πάλι α αίσθημα, και αίσθημα αίσθημα.
~~αίσθημα αίσθημα αίσθημα αίσθημα~~

Πάλι α αίσθημα - και αίσθημα αίσθημα -
 αίσθημα αίσθημα αίσθημα αίσθημα

Πάλι α αίσθημα αίσθημα αίσθημα αίσθημα
 και ο Έκτατος πάλι αίσθημα

Κι αν είδαμε πάλι αίσθημα, αίσθημα αίσθημα
~~αίσθημα~~ και αίσθημα αίσθημα αίσθημα αίσθημα,
 αν αίσθημα αίσθημα αίσθημα αίσθημα αίσθημα,
 αίσθημα, αίσθημα, αίσθημα αίσθημα αίσθημα
~~αίσθημα αίσθημα~~ αίσθημα αίσθημα αίσθημα αίσθημα,
 αίσθημα αίσθημα, αίσθημα αίσθημα αίσθημα, πάλι

γούστα προσηγοριών και στην γούστη ερωτολογία.
~~Πολλά~~ Μήνες πρώτους δι' έφευσαν οι καρποί; Μήνες
 αυτοί με ένωσαν οι ~~αγαπών~~ ^{αγαπών} γυναικί και άνταροί, με
 έχαντ το πάθος να νυμφον με άνταροί τους, ~~να~~
~~να~~ να σταθμισούν με φαντασί τους, να θυσιαίσουν
 καρτί με τις έννοι ή τις ~~αίτιες~~ ^{αίτιες}, ~~να~~ να βένω
 μισοί; Αυτοί, ή ~~αγαπών~~ παρρηί κίχτα είνωρίστα, ~~και~~
 και ο απαραίτητος σύντροφος με έχω ~~αγαπών~~ ή έχω
 αραί πιθίκου: ή οίκοσότην ή γαρχία που τέπει
 ένω βίτητα του και καρμίσχης να κόβω τί γυρι
 να με το ίδιο βίτητα τρανή.

The first part of the paper is devoted to a general
 discussion of the problem. It is shown that the
 problem is equivalent to the problem of finding
 the minimum of a certain function. This function
 is defined as follows: $f(x) = \dots$
 The minimum of this function is attained at
 $x = \dots$. It is also shown that the
 minimum value of the function is $\dots$
 The second part of the paper is devoted to a
 detailed study of the case $\dots$. It is shown
 that in this case the minimum is attained at
 $x = \dots$. The minimum value of the
 function is $\dots$. It is also shown that
 the minimum is unique. The third part of the
 paper is devoted to a study of the case
 $\dots$. It is shown that in this case the
 minimum is attained at $x = \dots$. The
 minimum value of the function is $\dots$. It
 is also shown that the minimum is unique.

Ὁ ἀληθινός, ὁ γνήσιος καλλιτέχνης, πρέπει νά ἔχει τό ἥθικο θάρρος νά παρακολουθεῖ τήν σφαγή τοῦ αἰσθητοῦ. καί νά σκέπτεται τήν ἴδια στιγμή πῶς θά τήν κάνει ἀθάνατο κοίμα - ἀθάνατο πίνακα - ἀθάνατη μουσική σύνθεση ! Νά βλέπει τοὺς πεθαμένους ἀπό τήν εἶνα στήν κατοχή καί νά δοξάζει τό θεό γιά τήν πολυτιμη ἐμπειρία τοῦ τοῦ χαρίζεται ! Νά γίνονται γύρω του μάχες, ἐπιτελέσεις, καταστροφές, κι' αὐτός ἀσφαλισμένος (ῥῶτο ἱερό καθήκον τοῦ μεγάλου καλλιτέχνη !) νά τρίβει τὰ χέρια του (πίσω ἀπό τίς ζεστές κουρτίνες τοῦ δωματίου του) καί οἱ ἄνθρωποι μέ τὰ μικρά ἀνθρώ εἶνα πᾶσι τοῦ προσφέρουν κεντρίσματα καί θέματα γιά νά θραφεῖ ἡ διψασμένη φαντασία του καί νά γεννήσει σέ αἰσθητικῆ μετουσίωση τό "Ἔργο Τέχνης !

Κι' ἀληθινά τό πρῶτο γνώρισμα τοῦ κάθε πραγματικοῦ καλλιτέχνη ὅν εἶναι μόνον ἡ σωστή γνώση τῆς ἀξίας του, τῆς ἀποστολῆς του; Ἐρεῖ πῶς ὁ, τι γίνεται γύρω του - ἀπεργίες, διαδηλώσεις, πείνες, πόλεμοι, σφαγές, θεομενεῖες - γίνεται γιά ἕνα καθορισμένο σκοπό : νά τόν ἐμπνεύσουν εἴτε νά τόν ἀποσπᾶσουν (αὐτός θά κρῖνει) ἀπό τό ἔργο του, καί εἶναι τό κέντρον καί ὁ σκοπός τῆς ζωῆς ! Αὐτός εἶναι ὁ ἐπιλεκτός ! Αὐτός εἶναι ὁ μοναδικός καί ὁ

μέγας! και οι άλλοι σκόνη κάτω από τις ρόδες της ιστορίας. Σκόνη και κάποτε αίμα. Αίμα για να εξαγνίσει το πάθος καθώς θα παίρνει το θλιώνιου.

Και οι άλλοι - ή σκόνη και το αίμα - που γνωρίζουν καλά αυτούς τους νόμους, που ξέρουν πώς είναι σκόνη και αίμα, και πρόσχημα για να ύψωθεί ο Έκλεκτός, έχουν εθγνώμονη σκέψη. Τον θέλουν υπεράνω και εκτός, όπως του αρμόζει και όχι ανάμεσα τους σκονισμένο ή ματωμένο.

Σε μία χώρα σαν την δική μας, ούς αν είναι προτελευταία στους βαλκανικούς (αγώνες) είναι όπωςσδήποτε πρώτη σε σκόνη και σε αίμα, δώ μικροβύσε παρά να έχει γίνει μία συνείδηση απότος ο Πόμος:

Κι' αλήθεια οιά άλλη χώρα μπορεί να μας συναγωνισθη σε πληθος και σε μέγεθος - και συνέπεια;

Είμαστε πρώτοι σε παραγωγή καλλιτεχνών μεγαλοφυών!

Πρώτοι σε καλλιέργεια - κατά κεφαλικό εκατοστό - απολογητών της τέχνης για την τέχνη.

Πρώτοι στην εφαρμογή της αρχής ο λαός με τον λαό και ο εκλεκτός με το θεό.

Κι' αν όλα γύρω μας Ισοπεδοθούν, κι' αν το Έθνος χάσει όλο το αίμα του, κι' αν περιφέρεται στολισμένο με κουρέλια, πεινασμένο, βρώμικο, φρμιστο στις ΄σημαντες της ιστορίας, θα μείνουν έντονοι, μάρτυρες στους αιώνες και μία φύχτα μεγαλοφυείς και πέντε φοβχτες απολογητές.

Εήπως γι' αυτούς δέν εργάζονται οι καιροί; Εήπως αυτοί δέν είναι οι αληθινοί "γενναίοι και δυνατοί," που είχαν το θάρρος να πνίξουν την ανθρωπιά τους, να ξεριζώσουν την ζεστασιά τους

νά θυσιάσουν καθετί πού τούς ένωσε μέ τούς άλλους, γιά νά μεί-
νουν μόνοι; Αυτόί, ή παγερή νύχτα της αιωνιότητας, και ό άπαραί-
τητος σύντροφος ού φοβά φράσι κι' έχει οφρά πιθήκου: ή οικονο-
μική δλιγαρχία πού τρέμει όταν βλέπει λαό και καλλιτέχνη νά
κόβουν τό φωμί πάνω στό ίδιο ξύλινο τραπέζι.

- Եւ զի Եւրոպայի ժողովուրդը ինչպէս ինչպէս
 զարգացան ի իրենց ժողովուրդներէն ինչպէս
 զարգացան ի իրենց ժողովուրդներէն ինչպէս
 զարգացան ի իրենց ժողովուրդներէն ինչպէս
 զարգացան ի իրենց ժողովուրդներէն ինչպէս
 զարգացան ի իրենց ժողովուրդներէն ինչպէս

138

